

الأشراط الساعة بالأحاديث

Hadislerle Kıyamet Alametleri

الفتن و الملاحم و الاشرار

في الاخر الزمان

*El-Fiten ve'l Melâhim ve'l Eşrat-ı
fi'l Ahir-i Zaman*

احمد اكرم

Müellif:

Ahmed Ekrem

الأشراط الساعة بالأحاديث
Hadislerle Kıyamet Alametleri

الفتن و الملاحم و الاشرط
فى الاخر الزمان

*El-Fiten ve'l Melâhim ve'l Eşrat-ı
fi'l Ahir-i Zaman*

Müellif: Ahmed Ekrem

الأشراط و علامت الساعة

El Fiten ve'l Melahim ve'l Eşrat-ı
fi'l Ahir-i Zaman

Hadislerle Kıyamet alametleri

مؤلف: اكرم احمد

Müellif: Ahmed Ekrem

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Müellif: Ahmed Ekrem Orhan 2013

Sahih: Senedteki bütün ravilerinin güvenilir olduğu, isnadı

sağlam hadistir

Garib ve Ferd: Rivayet eden sahabeden sonra senedinin herhangi bir yerde bulunmadığı hadistir.

Hasen: Sahih ile Garib arasında bir mertebede olan ve kabule

yakın bir hadistir

Münker: Zayıf ravilerden başka birisinin rivayet etmediği hadisler ve nakilde tek kalınan hadislerdir

Merfû: Hz. Peygamber'e ait olan söz, hareket ve takdirdir

Mevkuf: Sahabelerden herhangi bir sözü, hareketi ve taktiridir.

Mürsel: Ravileri tabiinden olup, senedinde sahabe olmayıp

Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'e ait söz ve fiillerdir

Muhtasar: Metni kısaltılmış hadistir

Muallak: Müellef tarafından ravilerinin baş tarafından bazılarının eksiltilerek yazılmış hadistir

Muntakı: Ravi zincirinden birinin eksik olduğu hadistir

Müdellis: Bazı şeyleri saklayan

Ceyyid: Sahihe yakın bir kabul konumuna gelmiş hadis türüdür.

(Yusuf Özbek'in açıklamasından alıntıdır)

الأشراط الساعة بالأحاديث Hadislerle Kıyamet Alametleri

Şerrin Artması

- Hayır Eksilir, Şer Artar

1. Ebu Derdâ (radiyallahu anh)'ın bildirdiğine göre Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Her şey eksilir ama şer artar” buyurmuştur.

Mecmauz Zevaid, Müsned-i Ahmed bin Hanbel ve Taberani rivayet etmiş olup ravilerinden Ebu Bekir bin Ebi Meryem zayıftır. Ayrıca isminden bahsedilmemiş bir adam vardır.

Ümmetin Fırkalara Bölünmesi Ve Ümmet-i Muhammed

2. Amr bin Avf (radiyallahu anh) anlatıyor:

Medine’de Mescid’inde Resulullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) etrafında oturuyorduk. Derken Cebrail vahiy getirdi. Bu sebeple Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) elbisesine bürünerek uzun müddet öyle kaldı. Sonra vahiy ailesi

geçti ve elbisesini kaldırdı. Üzerinden terler boşalıyordu ve avucunda bir şey tutuyordu. Buyurdu ki: “Sizden hanginiz hurma ağaçlarından çıkan şeyi bilir?” (Biz): “Ya Resulullah! Hepimiz biliriz. Analarımız babalarımız sana kurban olsun. Hurma ağaçlarından çıkan her şeyi biz biliriz. Bizler hurma bahçeleri olan kimseleriz” dedik. Sonra avucunu açtı. Baktık ki avucunda hurma çekirdekleri var.

Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem): “*Bu nedir?*” diye sordu. Ashabı “Hurma çekirdeği ey Allah’ın Resülü” dediler.

Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) “*Hangi yıla ait çekirdektir?*” diye sordu. “Kıtlık yılına ait çekirdektir” dediler. Allah’ın Resülü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Doğru söylediniz. Cebrail gelerek sizin dininizi kontrol etti. Kuşkusuz sizle adım adım sizden öncekilerin yolunu takip edeceksiniz. Onlar ne kadar almışlarsa siz de o kadar alacaksınız; bir karışsa bir karış, bir arşınsa bir arşın, bir kulaçsa bir kulaç.

Hatta onlar bir kertenkele deliğine girseler, siz de girersiniz. Unutmayın ki İsrailoğulları Hz. Musa’dan sonra 70 fırkaya bölünmüştü. Bunlardan İslam ve Müslümanlar topluluğuna uyan 1 fırka hariç, hepsi sapkındır.

Sonra Hristiyanlar Hz. İsa’dan sonra 71 fırkaya bölünmüştü. Bunlardan da İslam ve İslam ve Müslümanlar topluluğuna uyan 1 fırka hariç hepsi sapkındır. Sonra sizler 72 fırkaya ayrılacaksınız. Bunlardan da İslam ve İslam ve Müslümanlar topluluğuna uyan 1 fırka hariç hepsi cehennemliktir.”

Taberani, Mu’cemu’l Kebir, Mecmauz Zevaid, Tirmizi rivayet etti. Tirmizi Onu hasen olarak rivayet etti. Ama ravilerden Kesir bin Abdillâh zayıftır. Diğer ravileri güvenilirlerdir.

3. Enes bin Malik anlatıyor:

Bir gün Resulullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) bir adamın düşman karşısındaki başarıları ve gösterdiği gayretleri anlatıldı. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): *“Ben onu tanımıyorum”* dedi. Bunları anlatan kişi *“Onun şöyle şöyle özellikleri var”* dediyse de Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Ben onu tanımıyorum” dedi. Biz böyle konuşup dururken o adam çıkageldi ve aynı kişi (anlatan kişi): *“Bahsettiğim adam işte budur ya Resulallah”* dedi. Fakat Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) yine *“Ben bu kişiyi tanımıyorum. Bu ümmetimin arasında gördüğüm ilk yiğittir. Ancak üzerinde şeytan darbesi var”* buyurdu.

Adam yaklaştı ve selam verdi. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) selamını aldıktan sonra: *“Allah aşkına söyle, bizi ilk gördüğünde ‘Bu topluluk içinde benden daha üstünü yoktur’ diye geçirdin mi, geçirmedin mi?”* diye sordu. Adam da *“Evet geçirdim”* dedi.

Sonra Mescid'e giderek namaza durdu. Bu sırada Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Ebû Bekir'e *“Git onu öldür”* buyurdu. Ebû Bekir kendi kendine *“Namazın bir kutsallığı ve hukuku vardır. Resulullah ile bir daha konuşsam”* deyip geri döndü. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) onu görünce: *“Onu öldürdün mü?”* diye sordu. Ebû Bekir *“Hayır. Onu namaz kılarken gördüm ve namazın bir kutsallığı ve hukuku olduğunu düşündüm. Ama istersen onu öldürürüm”* diye cevap verince Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): *“Sen onun işini bitirecek adam değilsin, Ömer, sen git, onu öldür”* buyurdu.

Ömer Mescid'e girdiğinde adamı secde buldu ve uzun süre (secdeden kalkmasını) bekledi. Sonra kendi kendine *“Secdenin bir hukuku vardır. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ile bir kere daha tekrar konuşsam. Nitekim benden daha hayırlı biri (Ebû Bekir) onunla tekrar konuşmuştu”* dedi ve Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) yanına geri döndü. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem): *“Onu öldürdün mü?”* diye sordu.

Ömer “Hayır. Onu secde yaparken buldum ve secdenin bir hukuku olduğunu düşündüm. Ama onu öldürmek istersen, öldürürüm” deyince Resulullah “*Onun işini bitirecek adam sen değilsin, Ali, eğer yakalayabilirsen onun işini ancak sen bitirirsin*” buyurdu.

Hiz. Ali, Mescid’e girdiğinde adamın çıkıp gitmiş olduğunu gördü ve doğruca Resulullah’ın yanına döndü. Allah’ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem): “*Onu öldürdün mü?*” diye sordu. Ali “Hayır” deyince Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “*Şayet o adam öldürülmüş olsaydı, Deccâl çıkana kadar ümmetinden iki kişi bile ihtilafa düşmezdi*” buyurdu.

Sonra Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabına geçmiş milletlerden bahsederek şöyle anlattı: “*Hiz. Musa ‘nın ümmeti 71 fırkaya ayrılmış olup bunlardan 70’i cehennemlik, 1’i cennetliktir. İsa’nın ümmeti 72 fırkaya ayrılmış olup 71’i cehennemlik, 1’i cennetliktir.*”

Allah’ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) devamla şöyle buyurdu: *Benim ümmetim ise bu iki fırkadan bir fazla fırkaya ayrılacak (73 fırkaya) ve onlardan 72’si cehennemlik, 1’i cennetlik olacaktır.*” Ali: “Onlar kimdir ya Resulallah?” diye sorduğunda “*(Doğru yolda olan) Cemaatler*” buyurdu.

Yâkub bin Zeyd derki: Ali bin Ebi Talib bu hadisi Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem)’dan naklederken şu ayeti okumuştı: “***Musa’nın kavminden Hakka sarılarak doğru yolu gösteren ve Hak ile adaleti gerçekleştiren bir toplulukta vardı.***”(Araf Suresi 159)

Sonra İsa’nın ümmetinden bahsederek şu ayeti okudu: “***Eğer kitap ehli (hristiyan ve yahudiler) iman etseler ve Allah’a karşı gelmekten sakınsalardı, muhakkak onların kötülüklerini örterdik ve onları Nâim cennetlerine koyardık. Eğer onlar Tevrat’ı, İncil’i ve Rableri tarafından kendilerine indirileni (Kur’an’ı) gereğince uygulasalardı elbetteüstlerinde ve ayaklarının altından (bol bol rızık) yiyeceklerdi. Onlardan orta yolu tutan bir zümre vardır. Ama onların yaptığının çoğu ne kötüdür.***” (Mâide Suresi 65-66)

Bizim ümmetimizden bahsedince de şu ayeti okudu:

“Yarattıklarımızdan, Hakka sarılarak doğru yolu gösteren ve Hak ile adaleti gerçekleştiren bir topluluk vardır.” (Araf Suresi 181)

Ebu Ya’la, Mecmauz Zevaid, ravilerden Ebi Ma’ser Nuceyh zayıftır

4. İbn Ömer (radiyallahu anh) ‘dan rivayet edilmiştir: dedi ki:

Ömer, (Şam’ın kasabalarından) Cabiye’de bize hutbe vererek şöyle konuştu:

“Ey İnsanlar! Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in bize irad buyurduğu hutbenin benzerini size vermek için kalkmış bulunuyorum. Size ashabımı sonra peşinden gelenleri ve sonra bunların peşinden gelenleritavsiye ederim. Daha sonra yalan yayılacaktır. Hatta kişiye (yalan yere) ettiği için yemin (hakkı) verdirilmeyecek ve şahide (yalan yere) şahitlik yaptığı için şahitlik yaptırılmayacaktır. Dikkat! Bir erkek (mahremi olan) bir kadınla baş başa kalmasın, aksi halde üçüncüleri mutlaka Şeytan’dır. (Doğru yolda olan) Cemaatten ayrılmayın! Ayrılıktan önemle sakının! Çünkü Şeytan, yalnız kalanla beraberdir ve (birlikte olan) 2 kişiden (şeytan) daha uzaktır. Her kim, Cennetül Mu’tena (İtina edilmiş Cennet) yerini istiyorsa, cemaatten ayrılmasın! Her kimi, iyilik sevindiriyor ve kötülük üzüyorsa işte o kimse Mü’mindir.”

Tirmizi rivayet etti, *Hasen* (güzel), **Sahih** ve *garib* bir hadistir.

- **Ümmet-i Muhammed Fırkalara Bölünür**

5. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)’ın bildirdiğine göre, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Yahudiler 71 veya 72 fırkaya ayrıldılar. Hristiyanlardan onlar gibi 71 veya 72 fırkaya ayrıldılar. Bu ümmet te 73 fırkaya ayrılacaktır.”

Hasen'dir. İbn Hibban ve Hakim rivayet etmişlerdir

6. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphesiz iki ayakkabının birbirlerine denk ve aralarında bir fark olmaması gibi, israiloğullannın başlarına gelen felâketlerin aynısı benim ümmetimin elebaşına gelecektir. Öyle ki, yahudilerden birisi açıkça anasıyla zina ederse, ümmetimden de anasıyla zina edenler olacaktır.

İsrailoğulları, aralarında 72 fırkaya ayrılmış, benim ümmetim ise 73 fırkaya ayrılacaktır. Bunlardan biri hariç, diğerlerinin tümü cehenneme girecektir. O tek fırkada, ancak ben ve sahabelerim gibi iman yolunda yürüyen imanlı kişiler olacaktır.”

Cami'us Sağir'de Suyuti rivayet etmiştir.

7. Avf bin Malik'ten Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'ın şöyle buyurduğu tahriç edilmiştir:

“Ey Avf, ümmet yetmiş üç fırkaya bölündüğünde durumunuz nasıl olacak? Onların biri cennetlik, geri kalanı ise cehennemliktir.”

Sonra Ahir Zamanın fitnelerinden bazılarını zikretti. Sonra da şöyle buyurdu:

“Sonra çok karanlık ve dehşetli bir fitne gelecek ve onu diğer fitneler izleyecek. Sonunda benim Ehli Beyt'imden Mehdi denilen biri çıkacak. Eğer onu görürsen, ona tâbi ol ki, hidayete erenlerden olasın.”

Taberanî rivayet etti. Kenz'il-Ummal'da da geçer.

8. Enes bin Malik anlatıyor:

...Sonra Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabına şöyle anlattı: “Hz. Musa ‘nın ümmeti 71 fırkaya ayrılmış olup bunlardan 70’i cehennemlik, 1’i cennetliktir. İsa’nın ümmeti 72 fırkaya ayrılmış olup 71’i cehennemlik, 1’i cennetliktir.”

Allah’ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) devamla şöyle buyurdu: “Benim ümmetim ise bu iki fırkadan bir fazla fırkaya ayrılacak (73 fırkaya) ve onlardan 72’si cehennemlik, 1’i cennetlik olacaktır.” Ali: “Onlar kimdir ya Resulallah?” diye sorduğunda “(Doğru yolda olan) Cemaatler” buyurdu.

Ebu Ya’la, Mecmauz Zevaid, ravilerden Ebi Ma’ser Nuceyh zayıftır

9. Sa’d bin Ebi Vakkas (radiyallahu anh)’ın bildirdiğine göre Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle

buyurmuştur: “İsrailoğulları 71 fırkaya bölündü. Fazla gün ve gece geçmeden benim ümmetimde aynı sayıda fırkaya (71 fırkaya) bölünür.”

Münkerdir. Bezzar ve Mecmauz Zevaid’de geçer. Ravilerden Mûsa bin Ubeyde er-Rabezî zayıftır.

10. Ebu Uname anlatıyor: Ben, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyururken işittim:

“İsrailoğulları 71 fırkaya bölündü. Hristiyanlar 72 fırkaya bölündü. Benim ümmetim ise onlardan bir fırka fazlasına (73 fırkaya) bölünecektir. Bunlardan Sevad-ı Azam (ana gövdeyi) temsil eden fırka hariç, hepsi cehennemliktir.”

Taberani el Mu’cemu’l Evsat, Taberani Mu’cemu’l Kebir, İbn Ebi Asım

11. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'ın bildirdiğine göre, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Yahudiler 71 veya 72 fırkaya ayrıldılar. Hristiyanlardan onlar gibi 71 veya 72 fırkaya ayrıldılar. Bu ümmet te 73 fırkaya ayrılacaktır.”

Hasen'dir. İbn Hibban ve Hakim rivayet etmişlerdir

12. Amr bin Avf (radiyallahu anh) anlatıyor:

Medine'de Mescid'inde Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) etrafında oturuyorduk. Derken Cebrail vahiy getirdi. Bu sebeple Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) elbisesine bürünerek uzun müddet öyle kaldı.

Sonra vahiy ailesi geçti ve elbisesini kaldırdı. Üzerinden terler boşalıyordu ve avucunda bir şey tutuyordu. Buyurdu ki: *“Sizden hanginiz hurma ağaçlarından çıkan şeyi bilir?”*

“Ya Resulullah! Hepimiz biliriz. Analarımız babalarımız sana kurban olsun. Hurma ağaçlarından çıkan her şeyi biz biliriz. Bizler hurma bahçeleri olan kimseleriz” dedik. Sonra avucunu açtı. Baktık ki avucunda hurma çekirdekleri var.

Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem): *“Bu nedir?”* diye sordu. Ashabı:

“Hurma çekirdeği ey Allah'ın Resülü” dediler.

“Hangi yıla ait çekirdektir?” diye sordu. *“Kıtlık yılına ait çekirdektir”* dediler. Allah'ın Resülü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Doğru söylediniz. Cebrail gelerek sizin dininizi kontrol etti. Kuşkusuz sizle adım adım sizden öncekilerin yolunu takip edeceksiniz. Onlar ne kadar almışlarsa siz de o kadar alacaksınız; bir karışsa bir karış, bir arşınsa bir arşın, bir kulaçsa bir kulaç.

Hatta onlar bir kertenkele deliğine girseler, siz de girersiniz. Unutmayın ki İsrailoğulları Hz. Musa'dan sonra 70 fırkaya bölünmüştü. Bunlardan İslam ve Müslümanlar topluluğuna uyan 1 fırka hariç, hepsi sapkındır.

Sonra Hristiyanlar Hz. İsa'dan sonra 71 fırkaya bölünmüştü. Bunlardan da İslam ve İslam ve Müslümanlar topluluğuna uyan 1 fırka hariç hepsi sapkındır. Sonra sizler 72 fırkaya ayrılacaksınız. Bunlardan da İslam ve İslam ve Müslümanlar topluluğuna uyan 1 fırka hariç hepsi cehennemliktir.”

Taberani, Heysemi ve Tirmizi rivayet etti. Tirmizi Onu **Hasen** olarak rivayet etti. Ama ravilerden Kesir bin Abdillan zayıftır. Diğer ravileri güvenilirlerdir

- **Allah'ın Yardımı Muttaki Cemmatlerle Beraberdır**

13. İbn Ömer (radiyallahu anı) 'dan rivayet edilmiştir: Resulullah buyurdu ki:

“Allah benim ümmetimi sapıklıkta bir araya getirmeyecektir ve Allah'ın yardımı cemaatin üzerindedir. Her kim, (cemaatten) ayrılırsa şüphesiz cehenneme ayrılır.”

Garip bir hadistir

14. İbn Abbas (radiyallahu anı) dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Allah'ın yed'i (yardımı) cemaatle beraberdir.”

Tirmizi rivayet etti, Gariptir, yalnızca bu şekilde geçmektedir.

Kıyamet Öncesi Fitneler ve Kıyamet Alametleri

- Fitneler İle İlgili Hadisler

15. Ebû Said el Hudri (radiyallahu anh)'dan, Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

“Yakın bir gelecekte Müslüman'ının en hayırlı malı, dağ başında ve yağmur suyu (birikintileri) başında güttüğü davarlar olacaktır. (Böylece) dinini fitnelerden korumuş olur.”

Buhari, Nesâi, İbn Mace, Ahmed ve Ebu Davud rivayet etti. **Sahih** tir.

16. Huzeyfe (radiyallahu anh)'dan:

“Vallahi kıyamet Öncesi meydana gelecek olan her fitneyi ben herkesten daha iyi bilirim. Bu da Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem)'in kimseye söylemediği ve sadece bana söylediği gizli bir sırdan ötürüdür.

Ancak o bir mecliste otururken, fîtneden söz ederek saymaya başladı ve buyurdu ki:

‘Üç şey vardır ki hiç bir şey bırakmayacaktır. Onlardan kimi yaz rüzgârı gibi, kimi küçük, kimi de büyük fitnelerdir.’

Bunu benimle birlikte Allah Resulü'nden (sallallahu aleyhi ve sellem) duyan kimselerin hepsi öldüler, bir ben kaldım.”

Müslim ve Rudani rivayet etmiştir. **Sahih** tir.

17. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'den rivayet edildiğine göre;

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“İleride sağır, dilsiz ve kör fitneler olacak. Kim fitnelere yaklaşırsa, onlar da o şahsı kendilerine çekerler. Dilin fitnelere dalması kılıç darbesi gibidir.”

Sadece Ebu Davud rivayet etti.

18. Mikdad b. el-Esved (radiyallahu anh) şöyle demiştir:

“Allah'a yemin ederim ki Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'i şöyle derken işittim.

“Şüphesiz Mes'ûd kişi, fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz mesud kişi, fitnelerden uzak kalandır. Şüphesiz mes'ud kişi fitnelerden uzak kalan, bir belâya uğradığında sabredendir. (Fitneye katılana) vah yazık!”

Sadece Ebu Davud rivayet etmiştir.

19. Üsâme b. Zeyd (radiyallahu anh): “Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) Medine'nin yüksek binalarından bir binanın üzerine çıktı ve:

“Benim gördüğümü görüyor musunuz, şüphesiz ben evlerinizin aralarına, yağmurun yağdığı gibi fitnelerin yağdığını görmekteyim.” buyurdu.” demiştir.

Müttefekun Aleyh hadistir. **Sahih** hadistir.

20. Hüseyin b. Ali der ki: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), İbn Sayyâd'ın bilmesi için içinden “duhan” kelimesini tuttu ve içinden geçeni sordu. O da: “Duh” dedi. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Defol! Asla kaderini aşamayacaksın!” buyurdu. Oradan geçip gidince Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Ne dedi?” diye sordu, bazıları: "Duh" dedi, bazıları da:

“Duyh” dedi. Bunun üzerine Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) onlara dönerek şöyle dedi:

“Daha ben aranızda iken İhtilaf ettiniz. İşte siz benden sonra daha çok ihtilafa düşeceksiniz.”

İshâk ve İbn Hacer rivayet etti. Sahih tir.

21. Ebû Musa (radiyallahu anh)'dan rivayet edildiğine göre, Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Benim şu ümmetim, merhamet edilmiş bir ümmettir. Ona âhirette azâb yoktur. Onun dünyadaki azabı, fitneler, zelzeleler ve bir birlerini öldürmeleridir.”

Ahmed, Ebu Davud ve İbn Mace rivayet etti.

22. Cündüb el-Becelî, Huzeyfe'den naklediyor: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Başınıza gelmesinden en çok korktuğum şey, Kur'ân okuyan, sonra da parlaklığı yüzünde belirince İslam'a da yardımcı iken islam'dan sıyrılıp çıkan ve onu arkasına atan, komşusuna kılıçla yürüyen, onu müşriklikle itham eden kimsedir” dedi. Ben:

“Ey Allah'ın Resulü! Müşriklikle itham eden mi, yoksa edilen mi şirke daha yakındır?” dedim. Allah'ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem): “Şirke itham eden kişi şirke daha yakındır” dedi.

Ebu Yala ve İbn Hacer rivayet etti.

23. Ebu Zer (radiyallahu anh) şöyle demiştir: Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bana “*Yâ Ebû Zer*” dedi.

“Buyur, Yâ Rasûlullah, Emrin başım üstünde” dedim. Râvî hadisi zikredip, şöyle dedi:

Rasûlullah: “*İnsanlar (toplucu) ölüp, kabir bir köle fiyatına olduğu zaman ne yaparsın? buyurdu.*”

“Allah ve Rasûlü daha iyi bilir veya Allah ve Rasulu benim için ne seçerse onu.”

“*Sabret*” Rasûlullah daha sonra şöyle dedi: “*Yâ Ebû Zer*”

“Buyur ya Rasûlullah” dedim.

“*Ahcâr'u zeyt (Yağ Taşların)'ın kan içinde kaldığını gördüğün zaman ne yaparsın?*”

“Allah ve Rasûlü benim için ne isterse onu.”

“*Sen kendilerinden olduğun kişilerin yanına katıl.*”

“Yâ Rasûlullah! Kılıcımı alıp, boynuma takmayayım mı?”

“*Öyle yaparsan o kavme ortak olursun.*”

“Öyleyse bana ne emredersin?”

“*Evine kapan! Eğer seni kılıç parıltısının kaplamasından korkarsan elbiseni yüzüne tut, o senin ve kendisinin günahı ile döner*”

İbn Mace ve Ebu Davud rivayet etti.

24. İbn Ümmü Mektûm anlattı: Güneş yükseldikten sonra Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) dışarı çıktı.

İnsanlar Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) odalarının yanındaydı. Onlara şöyle dedi:

“Ey insanlar! Cehennem ateşi kızdırıldı, karanlık geceler gibi fitneler geldi. Eğer benim bildiklerimi bilseydiniz; çok ağlar, az gülerdiniz.”

İbn Ebî Şeybe ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

25. Hemmâm b. Münebbih, şöyle demiştir: “Bunlar, Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'ın, Resulullah Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'den bize anlattığı bilgilerdir hadislerdir. Kendisi bize bir kısım bilgiler hadisler zikretmiştir. Bu bilgilerde hadislerde Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“İki büyük topluluk vuruşmadıkça kıyamet kopmaz, bu iki topluluk arasında çok büyük savaşlar olur. Halbuki bu ikisinin davaları birdir.”

Müslim ve Buhari rivayet etmiştir. **Sahih** hadistir.

26. Vasile bin Eska (radiyallahu anh) rivayet ediyor:

"Siz benden sonraya kalacağınızı mı (benim size sürekli yol göstereceğimi mi) sanıyorsunuz? Dikkat edin! Ben sizden evvel vefat edeceğim. Siz de birer ikişer peşimden geleceksiniz. Benden sonra birbirinizin boynunu mu vuracaksınız?"

Taberani, Mucemi'us Sağir'de rivayet etti.

27. Muâz b. Cebel'in bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Bağış olduğu sürece alınız. Ama bağış borca karşılık rüşvet olarak hesaplanınca onu almayınız. Ama siz bunu bırakamazsınız. Çünkü korku ve fakirlik sizi almamaktan alıkoyar. Şunu iyi biliniz ki imanın çarkı daire şeklindedir. Sizler kitabın

döndüğü yere dönünüz. Şunu İyi biliniz ki saltanat ile Allah'ın kitabı birbirinden ayrılacaktır. Dikkat edin, sizler kitaptan ayrılmayınız. Şunu iyi biliniz ki başınıza öyle valiler/komutanlar gelecek ki onlara itaat ettiğinizde sizi saptırırlar, onlara isyan ederseniz sizi öldürürler" dedi. Oradakiler:

"Yâ Resûlallah! Öyle bir durumda ne yapalım?" dediler. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) *"İsa'nın ashabının yaptığı gibi yapın! Onlar, darağaçlarına asılıp çarmıha gerildiler, testerelerle kesildiler. Şunu İyi biliniz ki Allah'a itaat üzerine ölüm, Allah'a isyan İçindeki bir hayattan daha hayırlıdır."*

İshâk, İbn Hacer ve Ahmed b. Meni rivayet etti.

28. Sa'd b. Ebi Vakkâs (radiyallahu anh)'dan rivayet edildiğine göre, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

"Rabbimden üç şey istedim. Bana ikisini verdi. Birini vermedi. Rabbimden, ümmetimi; açlıkla helak etmemesini istedim. Bunu bana verdi. Ondan, ümmetimi; suda boğmakla helak etmemesini istedim. Bunu da bana verdi. Rabbimden, ümmetimim toplulukları arasında savaş çıkmamasını istedim. Bunu bana vermedi."

Ahmed ve Müslim rivayet etmiştir.

29. Halid b. Dihkân şöyle demiştir: Yahya b. Yahya El-Gassâniye sözünün mânâsını sordum:

"Fitne anında savaşanlardır. Onlardan birisi bir mümini öldürür ve kendisini haklı olduğunu zannederek Allah'dan bağış istemez yani bundan dolayı (istiğfar etmez)"

Ebu Davud rivayet etmiştir.

30. Huzeyfe'tül Yemânî (radiyallahu anh)'tan rivayet edilmiştir

“Allah'a yemin ederim ki, ben, kendim ile kıyamet arasında meydana gelecek her fitneyi İnsanların en iyi bileniyim.

Ben de, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e bu hususta bana gizlice bildirdiği, benden başka hiç kimseye söylemediği bir sırdan başka bir şey yoktur. Fakat Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) benim de bulunduğum bir mecliste fitnelerden bahsederken bunu söylemiştir. İşte Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) fitneleri sayarken:

“Onlardan üç tanesi hemen hemen hiç bir şey bırakmayacaktır. Yine o fitnelerden öyle fitneler vardır ki, onlar, yaz rüzgârları gibidirler. Onlardan bir kısmı küçük ve bir kısmı da büyük fitnelerdir” buyurdu. Huzeyfe:

“İşte şimdi o mecliste bulunan topluluğun benden başka öteki dünyaya gitmiştir” dedi.

Buhari, Müslim ve Ahmed rivayet etti. **Sahih** tir.

31. Ebû Bekre (radiyallahu anh)'dan rivayet edildi ki; Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Yakında bir fitne çıkacaktır. O fitne zamanında (ona karışmayıp) uzanıp yatan, oturandan; oturan (ona karışmak üzere) ayakta durandan; ayakta duran, yürüyenden; yürüyend de (fitneye) koşandan daha hayırlı olacaktır.” Ebu Bekre:

“Yâ Rasûlullah, (O zaman) benim ne yapmamı emredersin?” dedi.

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) : *“Devesi olan devesinin, koyunu olan koyunun, arazisi olan da arazisinin yanına gitsin”* buyurdu. Ebu Bekre:

“Bunlardan hiç bir şeyi bulunmayan ne yapsın?” dedi. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) :

“Kılıcına dayansın, onun ağzını taşa vursun, gücünün yettiği kadar o fitneden korunsun.”

Müslim, Ahmed ve Ebu Davud rivayet etmiştir. **Sahih** hadistir.

32. Nasr. b. Asım el-Leysî şöyle demiştir:

Ben'î Leys'ten bir heyet içerisinde el Yeşkûrî'ye geldik. el-Yeşkûrî:

“(Bu gelen) heyet kim?” dedi.

Heyet “Biz Benû Leys’iz. Sana Huzeyfe hadisini sormaya geldik” dedik.

El Yeşkûrî hadisi şöyle aktardı:

“Huzeyfe:

“Ya Rasûlullah bu hayırdan sonra şer var mı?” dedi.

Rasûlullah: *“Fitne ve şer...”*

Huzeyfe: “Yâ Rasûlullah, bu serden sonra hayır var mı?” dedi. Rasûlullah 3 defa:

“Yâ Huzeyfe, Allah'ın Kitab'ını öğren ve içindekilere uy (bu soruyu bırak)”
Huzeyfe dedi ki:

“Yâ Rasûlullah, bu serden sonra hayır var mı?” Hz. Peygamber:

"Duman üzerinde bir sulh ve içerisinde fitneler olan bir toplum." Huzeyfe:

"Yâ Rasûlullah duman üzerindeki Sulh nedir?"

Hız. Peygamber:

“Milletlerin kalpleri eskiden olduğu hale dönmez (eski sevgi kalmaz).”

Huzeyfe: “Ya Rasûlullah, bu hayırdan sonra şer var mı?” dedi. Rasûlullah:

*“Kör ve sağır fitne... cehennemın kapılarında fitneye çağırın davetçiler olacak.
“Yâ Huzeyfe, senin bir kök ısırarak (yiyerek) ölmen o fitnecilerden birisine uymandan daha hayırlıdır.”*

Ebu Davud ve İbn Mace rivayet etti.

33. Ebû Hureyre (radiyallahu anı)'den; Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

“Yaklaşın şerden (dolayı) Vay arapların haline, Elini (savaştan) çeken kurtuldu.”

Buhari, Müslim, Ahmed, İbn Mace ve Ebu Davud rivayet etmiştir. **Sahih** tir.

34. Sûbey b. Halid bu (önceki) hadisi Huzeyfe (radiyallahu anı)"den o da Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'den rivayet etti.

(Bu rivayete göre) Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“O gün bir halife bulamazsan, ölünceye kadar kaç. Sen (ağaç kökü) ısırarak ölürsen, (bu) daha hayırlıdır.”

Râvî, hadisinin sonunda şöyle dedi:

Ebu Huzeyfe dedi ki: ‘Bundan sonra ne olacak?’ dedim.

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Şayet bir adam kırsığın doğurmasını istese, o doğurmadan kıyamet kopacaktır.” dedi.”

Ebu Davud rivayet etti.

35. Amr İbn Ahtab (radiyallahu anı)'dan rivayet edilmiştir:

“Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bize sabah namazını kıldırđı. Sonra minbere çıkıp öğle vakti gelinceye kadar bize hitap etti. Sonra minberden inip öğle namazını kıldırđı. Sonra yine minbere çıktı. ikindi vakti gelinceye kadar bize hitap etti.

Sonra inip ikindi namazını kıldırđı. Sonra yine minbere çıktı. Güneş batıncaya kadar bize hitap etti. İşte bu hitaplarında bize olacak olan her şeyi haber verdi. Onları en çok bilenimiz, o anlatılanları en iyi ezberleyenimizdi.”

Ahmed ve Müslim rivayet etti.

36. Huzeyfe (radiyallahu anı)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Sayın bakalım kaç kimse İslâm'ı telaffuz edebiliyor?”

Dedik ki: “Biz 600-700 kişiyiz. Hâlâ hakkımızda korku ve endişe içinde misin?”
Şöyle buyurdu:

“Kim bilir, sizler büyük bir belaya uğrayacaksınız, şimdiden bunu bilemezsiniz.”

Hakikaten de büyük bir belaya uğradık, hatta içimizden namazı gizli kılmaya mecbur olanlar oldu.

Buhârî, Müslim ve Rudani rivayet etti.

37. Ebû Hureyre (radiyallahu anı) dedi ki: “Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“İleride öyle bir fitne olacak ki bu fitne içerisinde, oturan ayakta durandan daha hayırlı olacaktır. Ayakta duran yürüyenden daha hayırlı olacaktır. Yürüyenden koşandan daha hayırlı olacaktır. Kim merak eder de fitneye bakmak isterse fitne ona da bulaşır. Kim bu fitne içerisinde iken bir sığınak ve korunma bulursa onunlasığınip korunsun.”

Hadis sahihtir. Buhari ve Müslim rivayet etti.

38. Abdullah bin Mes'ud (radiyallahu anh) 'dan, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: *“Bu ümmette 4 tane fitne meydana gelecektir. Onların sonunda yokluk vardır.”*

Ebu Davud tahrir etti. Avnül Ma'bud ve Bezlül Mechud'de de geçer.

39. Huzeyfe (radiyallahu anh) Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

“4 tane fitne çıkacaktır. Birincisinde kan, ikincisinde kan ve mal, üçüncüsünde kan, mal ve helak olacak, dördüncüsünde de Deccal çıkacaktır.”

Taberani, Keznül Umman ve Ebu Davut'ta geçer.

40. Abdullah b. Selâm: “Yâ Resûlallah! Biz senin, rabbinin yanında yanakların kızarmış, rabbinden haya ettiğin halde durduğunu görüyoruz. Ümmetinin senden sonra ortaya çıkardığı şeylerden dolayı böyle olduğunu sanıyoruz” dedi.

İshâk ve İbn Hacer rivayet etti. İsnadı **hasen**dir.

41. Hz. Ali şöyle dedi: “Allah Teâlâ bu ümmeti beş fitneye düşürecek:

Özel fitne, genel fitne, sonra tekrar Özel fitne, sonra tekrar genel bir fitne, sonra da karanlık gecelerin fitneleri gelecek ki insanlar o fitnelerde çiftlik hayvanları gibi olacaklar.”

Ebû Usâme de İshak'ın bu rivayetini tasdik ederek: "Evet" dedi.

İshâk ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

42. Huzeyfe (radiyallahu anh)'dan:

“Arkadaşlarım unuttular mı yoksa unutmuş mu görünüyorlar bilmiyorum. Allah'a yemin olsun ki Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, kıyametin kopmasına sebep olacak fitneye öncülük edecek kişi ve 300'den fazla taraftarını isim, baba ve kabile adlarıyla birlikte bize söyledi.”

Ebû Davud ve Rudani rivayet etmiştir.

43. Cündub (radiyallahu anh)'tan rivayet edilmiştir:

“Cerea günü gelmiştim. Baktım ki, bir adam oturuyor. Ben:

“Bugün burada muhakkak kanlar akıtılacaktır” dedim. O kimse:

“Hayır, öyle değil! Allah'a yemine derim ki!” dedi. Ben:

“Evet, öyledir! Allah'a yemin ederim ki!” dedim. O adam:

“Hayır, öyle değildir! Allah'a yemin ederim ki!” dedi. Ben:

“Evet, öyledir! Allah'a yemin ederim ki!” dedim. O adam:

“Hayır, öyle değildir! Allah'a yemin ederim ki! Bu, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in hadisidir ki, o, bana bunu haber verdi” dedi. Ben:

“Sen benim için bugün müddetince ne kötü bir meclis arkadaşı oldun! Sen benden sana karşı devamlı muhalefet ettiğimi işitiyorsun, öyleyse neden sen hadisi Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'den işitmiş olduğun halde beni muhalefet etmekten alıkoymuyorsun?” dedim. Sonra kendi kendime:

“Bu öfkede nedir?” dedim. Sonra onun yanına geldim. Bîr de baktım ki, o kimse, Huzeyfe'ydi.

Müslim ve Ahmed rivayet etti. **Sahih** tir.

- **Fitne Doğudadır**

44. İbn Ömer (radiyallahu anı)'dan Kendisi Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'i doğu tarafına dönmüş bir şekilde şöyle buyuatrken işitmiştir:

“Bakın dikkat edin, fitne işte orada, bakın, fitne işte orada, şeytanın boynuzunun topluluğunun doğduğu yerdedir.”

Buhari, Müslim ve Ahmed **sahih** olarak rivayet etti.

45. Diğer bir rivayette ise eliyle doğu tarafını işaret ederek üç defa:

“İşte, fitne işte orada! İşte, fitne işte orada! İşte, fitne işte orada!” buyurmuştur.

Sahih tir. Buhari ve Müslim ve Ahmed rivayet etmiştir.

- **Ehlaş, Serra Ve Mal Sevgisi Fitnesi**

46. Abdulah bin Ömer (radiyallahu anh) şöyle demiştir: “Biz Resulullahın (sallallahu aleyhi ve sellem) yanında oturuyorduk. Efendimiz uzun uzadıya (kıyamette meydana gelecek) fitneleri anlattı. Ehlas fitnesinden bahsetti. Birisi: “Ehla fitnesi nedir ya Resulullah?” dedi. Efendimiz:

“O (Ehla, Bolluk Fitnesi), insanların birbirinden kaçması ve haksız yere malların alınmasıdır. Sonra Fitnet-ül Serra (Nimet Fitnesi) vardır. Bu fitne benim ailemden (olduğunu), benden olduğunu zanneden, ama aslında benden olmayan bir adamın ayakları altından yayılacaktır. Benim dostlarım ancak, Muttaki (kamil İman Sahibi) olanlardır. Sonra insanlar, kaburga üzerindeki oturak gibi (devam etmeyecek olan), bir adamla anlaşacaklar, dahasonra karanlık fitne çıkacak, (o fitnenin) bu ümmetten dokunmadığı kimse kalmayacak. Bitti, denildiğinde, devam edecek. O fitne (esnasın)da kişi, Mü'min olarak sabahlayacak, akşama kâfir olarak çıkacak. İnsanlar iki çadırda (grupta) olacaklar. Bunlar içinde asla nifakın olmadığı İman çadırı (grubu) ve İmanın olmadığı Nifak çadırı (grubu)dır. Siz o güne ulaştığınızda o gün veya yarın “Deccali” bekleyiniz

Aliyyül Kari Serra Fitnesi: “Sıhhat, rahatlık bolluk, hastalık ve belalardan uzak kalma gibi insanı sevindiren nimetler” fitnesidir” der. Ebu Davud ve Ahmed Rivayet etti.

47. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüpheli yok ki, ben sizin için fakirlik fitnesinden ziyade zenginlik içinde olan hayat fitnesinden korkuyorum. Çünkü siz, fakirlikle imtihan olundunuz ve buna sabır göstererek selâmete kavuştunuz. Oysa dünya tatlı, cazibeli olan yeşil bir bahçedir.”

Camius Sağır'de Suyuti rivayet etmiştir.

48. Sevbân (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Yemek yiyenlerin büyük tabağa üşüşükleri gibi insanların size karşı birleşip üşüşmeleri yakındır.” Biri sordu ki:

“Acaba o zaman biz sayıca az mı olacağız?” Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Hayır, bilakis siz o zaman sayıca çok olacaksınız. Fakat siz selin sürüklediği çerçöp gibi dağınık olacaksınız. Allah düşmanlarınızın kalbinden sizin korkunuzu çıkartacaktır. Sizin kalplerinize de vehen atacaktır” buyurdu.

“Vehen nedir, ey Allah'ın Resulü?” diye sorduklarında şöyle buyurdu:

“Dünya sevgisi ve ölüm korkusudur.”

Ebû Dâvud ve Rudani rivayet etmiştir.

- **Küfür Fitnesi**

49. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphe yok ki, mutlu olan kişi, küfür fitnelerinden korunmuş olan, bu fitnelere tutulup da sabreden ve kabul etmeyen kişidir.”

Suyuti Camius Sağir isimli eserinde rivayet etti.

- **Hız. Ömer'in Ölümü İle Fitne Kapısının Kırılacağı**

50. Huzeyfe (radiyallahu anh) anlatır: “Ömer (radiyallahu anh)'ın yanında oturuyorduk:

“Hanginiz Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in fitne konusundaki sözünü ezberinde tutuyor?” dedi: “Ben, tam söylediği gibi” dedim: “Sen bu konuda çok atılgansın” dedi. Ben: “Bir kimsenin ailesi, malı, çocuğu ve komşusu konusundaki fitnesi ki bunu namaz, oruç, sadaka, iyiliği emretme kötülüğü yasaklama örter.” dedim:

“İstediğim bu değil, denizin dalgalandığı gibi dalgalanan fitne...” dedi. Huzeyfe:

“Ey Mü'minlerin Emiri, sana karşı bu fitneden bir sıkıntı yoktur, seninle onun arasında kapalı bir kapı vardır.” dedi. O da: “Kırılıyor mu? açılıyor mu?” dedi. “Kırılıyor” dedim. Hz. Ömer (radiyallahu anh): “Öyleyse asla kapanmaz” dedi.

Huzeyfe (radiyallahu anh)'a: “Ömer bu kapıyı biliyor muydu?” denildi. O da:

“Evet, tıpkı yarından önce gecenin geleceğini bildiği gibi. Ben kendisine yalan yanlış olmayan bir hadis anlattım.” dedi. Kendisine: “Kapı kimdir?” diye soruldu.” Kapı Ömer'dir.” dedi.

Buhari ve Müslim rivayet etti. *Sahih* tir.

51. Huzeyfet'ül Yemanî (radiyallahu anh)'dan:

“Hz. Ömer'in yanımdaydık. Ömer sordu: “Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in fitneler hakkındaki hadislerinden hanginiz ezberlemiştir?”

‘Benim ezberimde vardır’ dedim.

“Sen gerçekten cesursun. Söyle bakalım nasıl buyurmuştur?”

Dedim ki: O'nun şöyle buyurduğunu duydum:

‘Kişinin fitnesi ailesi, malı, kendisi, çocukları ve komşusunda olacaktır. Oruç, namaz, zekât, emr-i bil-marûf ve nehyi anil-münker bu nevi fitnelere kejfâret olacaktır.’

Ömer dedi ki: “Ben bunu kasd etmiyorum. Deniz dalgalan gibi dalgalanacak olan fitneyi kasd ediyorum.” Cevap verdim:

‘Ey Müminlerin emiri! Senin o fitne ile ne ilgin vardır? Onunla senin aranda kapalı bir kapı vardır.’

“Bu kapı kırılacak mı? Yoksa açılacak mı” diye sorunca; ‘Kırılacaktır’ diye cevap verdim.

Ömer: “Öyleyse bir daha hiç kapanmayacak?”dedi.

Ravi dedi ki: Sonra biz Huzeyfe'ye dedik ki: ‘Ömer bu kapının kim olduğunu acaba biliyor muydu?’

‘Evet, yarından sonra gecenin geleceğini bildiği gibi onu da biliyordu. Çünkü ben ona konuyu yanıltıcı olmayan apaçık sözlerle anlattım.’

Ravi dedi ki: Sonra Huzeyfe'ye kapının kim olduğunu sormak istedik ve Mesrûk'a dedik ki: ‘Sor bakalım kapı kim imiş?’ Sordu ve o da onun Ömer olduğunu söyledi.

Buhârî, Müslim, Rudani ve Tirmizî rivayet etmiştir.

52. Diğer bir rivayette şöyle geçer:

Ömer dedi ki: “Allah aşkına söyle!” Huzeyfe cevap verdi:

‘Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu duydum: *‘Fitneler kalblere hasır gibi bir işlenecek. Hangi kalbe iyi işlerse, içinde siyah bir nokta belirecek. Hangi kalp de onu kabul etmezse, esved-i mirbad (beyazlık) belirecek. Böylece iki ayrı kalp meydana çıkacaktır. Cilâlı taş gibi bembeyaz olanına gökler ve yer durdukça hiç bir fitne zarar vermiyecek. Diğeri de alaca siyahtır. Mechiya (tepetaklak) duran testi gibidir. Bu ancak hevasına uygun olan (davranışlar) hariç ne marufu bilecek, ne de münkeri bilecek’.* Sonra ona şunu anlattım:

‘Seninle o fitne arasında kapalı bir kapı vardır. Kırılması yakındır.’ Ömer dedi ki:

“Ey babasız kalasıca! O kırılacak mı? Keşke açılsaydı, belki tekrar döndürülür.”

‘Hayır bilakis kırılacaktır’ dedi.

Ben ona, o kapının öldürülecek ya da ölecek bir adam olduğunu söyleyerek konuyu yanıltıcı olmayan apaçık sözlerle anlattım.

Ebû Hâlid dedi ki:

(Râvi) Sa'd'a şöyle sordum: ‘Ey Ebû Mâlik! (Hadisin metninde geçen) esved-i mirbâd nedir?’

‘Siyah üzerinde şiddetli beyazlıktır’ dedi.

‘Peki mechiyâ ne demektir?’ dedim.

‘Tepetaklak (ters çevrilmiş) demektir’ diye cevap verdi.

Müslim ve Rudani rivayet etmiştir.

• Hz. Osman Dönemindeki Fitne

53. Hz. Osman (radıyallahu anh)’ın bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ona:

“Kuşkusuz sen benden sonra fitneye maruz kalacaksın; sakın çatışmaya girme” buyurmuş.

Bunu Ebu Ya’la, el-Müsnedul Kebir’den isbesini bahsetmediği bir hocasından rivayet etmiştir ki; kendisini tanımıyorum. Diğer ravileri güvenilirdir.

54. İbn Müseyyeb (radıyallahu anh) dedi ki:

“Birinci fitne olan Osman'ın öldürölüşü oldu; Bedir ashabından hiç kimse kalmadı.

Sonra ikinci fitne olan elHarre vukua geldi. Hudeybiye ashabından kimse kalmadı.

Sonra üçüncü fitne meydana geldi, insanlarda akıl ve güç oldukça ortadan kalkmayacak.”

Buhârî ve Rudani rivayet etmiştir.

- **Fitne Sırasında Silah Satmanın Yasak Oşuşu**

55. İmrân b. Husayn der ki:

“Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) fitne zamanlarında silah satışını yasakladı.”

Ahmed b. Meni, Heysemi, İbn Hacer ve Bezzar rivayet etti. İsnadında Bahr b. Kuneyz es-Sekâ vardır ki *metruk* bir ravidir.

- **Kureş'den Bir Oymak İnsanları Helak Eder**

56. Ebû Hureyre (radiyallahu anh): “Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“*Kureş'ten şuoymak insanları helak eder*” buyurdu, kendisine:

“Bize ne emredersin?” dediler:

“*Keşke insanlar onlardan uzak dursalar*” buyurdu” demiştir.

Buhari ve Müslim rivayet etmiştir. **Sahih** bir hadistir.

- **Fitne EhliBeyt'ten Olduğunu İddia Eden Birinden Çıkacaktır**

57. İbn Ömer (radiyallahu anh)'dan:

“Biz Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yanında oturuyorduk, fitnelerden bahsetti. Hem de çokça. Hatta Ahlas (nimet) fitnesinden de söz etti. Kaçış ve harb olduğunu söyledi. Sonra Serra (rahatlık) fitnesinden söz etti:

“Hatta bu fitnenin dumanını Ehl-i Beyt' imden olduğu iddia edilen fakat benden olmayan biri ayaklarımın altında(ki şu yerde)n tüttürecek. Benim gerçek dostlarım müttekîlerdir. Sonra insanlar eğri tek bir kaburga kemiği üzerine oturağım korcasına iğreti olarak bir adamın etrafında toplanacaklar. Sonra kara ve büyük bir fitne çıkacak.

Bu ümmetten tokatlamadığı hiç kimse kalmayacaktır. Fitne bitti denildiğinde, devam edip yaygınlaşacak. O fitne içinde kişi, mü'min olarak sabahlayacak, kâfir olarak akşamlayacak. Nihayet insanlar iki ayrı büyük şehirde toplanacaklar. Bunlardan birisi içinde nifak bulunmayan iman şehridir. Ötekisi içinde iman bulunmayan nifak şehridir. O zaman geldiğinde, o gün ya da ertesi gün Deccâl'i bekleyin.”

Ebû Dâvud ve Rudani rivayet etmiştir.

- **Isırıcı Sultanların Gelişi**

58. Huzeyfe (radiyallahu anh)'ın bildirdiğin göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “Sizler şu an nübüvvet ve rahmet içerisindesiniz. Bundan sonra halifelik ve rahmet olacaktır. Şöyle şöyle hadiseler olacaktır.

Onlardan sonra da ısırıcı krallar (sultanlar) gelecektir. İçki içecekler, ipek giyecekler. Bununla birlikte kıyamete kadar onlara yardım edilir.

İbn Ebi Şeybe, Metalibul Aliye, Tayalisi rivayet etti. **Sahihtir.**

- **Velid Firavunlardan Daha Şiddetli Olur**

59. Ömer radiyallahu anh'dan:

“Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in eşi Ümmü Seleme'nin kardeşinin bir çocuğu oldu, adını Velîd koydular. Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Ona Firavunlarınızın ismini koydunuz. Bu ümmet içinde adına Velîd denilen bir adam olacak, o bu ümmete karşı Firavun'un ümmetine karsı olan şiddetinden daha şedîd olacaktır.”

Ahmed ve Rudani rivayet etmiştir.

- **70 yılın Başından Allah’a Sığının**

60. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'ın bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Yetmiş yılın başından ve çocukları liderliğinden Allah’a sığının” buyurmuştur.

Yine “Dünya, alçak oğlu alçağın (veya ahmak oğlu ahmağın) eline geçmedikçe yok olmaz” buyurmuştur.

Ahmed bin Hanbel, Bezzar ve Mecmauz Zevaid’de rivayet edilmiştir. Tek istisnası Kamil bin el Alâ’dır, ancak oda güvenilirirdir.

61. Ukbe bin Amir (radiyallahu anh)'in bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Allahım! Kötü günden, kötü geceden, kötü saatten (zamandan) kötü arkadaştan ve oturduğum evimde kötü komşudan sana sığınırım” diye dâa ederdi.

- **Kıyamete Yakın Bekar Olmanın Daha Hayırlı Olduğu**

62. Huzeyfe'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Hicri ikinci yüzyılın başında en hayırlınız hafîfü'l hâz olanınızdır.” Resûlullah'a: "Hafîfü'l hâz olan kimdir?" diye soruldu. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem): "Malı ve ailesi olmayandır" buyurdu.

Ebu Ya'lâ ve İbn Hacer rivayet etti. Ravilerden hadis uyduran yoktur. Hadisi destekleyen İbn Mes'ud hadisi vardır.

63. Abdullah b. Mes'ûd'un bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“İnsanların başına öyle bir zaman gelecek ki, o zamanda bekar kalmak helal olur. Din sahibi kimse ancak dağ başlarına veya kuşların ve tilkilerin yavrularım soktuğu yuvalara sığınmakla dinini koruyabilecektir. Orada namazını kılar, zekatını verir ve hayırdan başka insanlardan uzak kalır. Dağ başlarında güdeceğim yüz koyun, Nadiroğullannın mülkünün benim olmasından daha sevimlidir. İşte bu durum, şöyle şöyle olunca ortaya çıkar.”

el-Hâris ve İbn Hacer rivayet etti. Bûsîrî, Fiten bölümünde der ki: Bu hadisi Abdürrahîm b. Vâkîd'dan el-Hâris tahrir etmiştir. Abdürrahîm zayıf bir ravidir. Bu hadisi destekleyen Huzeyfe hadisi vardır ki; o evvelden geçmiştir.

64. Muhammed bin Münkedir babası Münkedir'den (radiyallahu anh) rivayet ediyor:

Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bir gece yatsı namazını son vakte kadar geciktirdi. Yanımıza geldiğinde,

“Neyi bekliyorsunuz?” buyurdu. "Namazı" dediler. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem),

“Dikkat edin! Siz, namazı beklediği-niz süre içerisinde namazdaymış gibisiniz” buyurdu. Sonra gözünü semaya kaldırdı ve şöyle buyurdu:

“Yıldızlar semâ ehli için teminattır. Yıldızlar gittiğinde semâ ehli için vaad edilen şey gelir. Ben de Ashabım için teminatım. Ben gittiğimde de Ashabım için vaad edilen şey gelir. Ashabım da ümmetim için teminattır. Ashabım gittiği zaman da ümmetim için vaad edilen şey gelir. Ey Bilal! Kalk kamet getir.”

Müslim ve Taberâni rivayet etti.

- **Fitne Döneminde İbadete Çekilip Fitneden Korunmak Ve Şavaşmamak**

65. Muhavvel el-Behzî anlatıyor: “Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bize şöyle söyledi:

“İnsanların başına öyle bir zaman gelecek ki; malın en hayırlısı, iki harem arasında bulunan koyunlardır. Otlarını yer, o sudan içerler, sahibi de sütünden içer, yününden giyer ve etinden yer. O zaman fitneler Arapların kötöleri

arasında gidip gelir. Allah'a yemin olsun ki onlar buna hiç aldırılmazlar.” Allah'ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) bu (Allah'a yemin olsun ki onlar buna hiç aldırılmazlar) sözünü üç defa tekrarladı.”

Ebû Ya'lâ, Taberani ve İbn Hacer rivayet etti. Ebu Ya'la'nın isnadında Muhammed bin Süleyman bin Mesmul vardır ki, zayıf bir ravidir. Taberani'nin isnadında ise Süleyman bin Davud eş-Şazekuni vardır ki o da zayıf bir ravidir.

66. Abdullah b. Amr (radiyallahu anh)'den rivayet edildiğine göre Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“İleride Arapları kaplayan bir fitne olacaktır. O fitnede öldürülenler cehennemdedir. O fitnede dil kılıç darbesinden daha şiddetlidir.”

Ahmed, Ebu Davud, Tirmizi ve İbn Mace rivayet etmiştir.

67. Ebû Bekre (radiyallahu anh)'dan, o şöyle demiştir: “Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'i:

“İki Müslüman kılıçlarıyla karşı karşıya gelirse öldüren de, öldürülen de cehennemdedir” buyururken işittim:

“Ey Allah'ın Rasûlü, öldüreni anladık ama öldürülen niye cehennemdedir?” dedim: *“O da karşısındakini öldürmeyi istiyordu da”* buyurdu.”

Buhari ve Müslim rivayet etti. **Sahih** tir.

68. İbn Mes'ud (radiyallahu anh) şöyle demiştir; Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'i şunları söylerken işittim:

İbn Mes'ud, (yukarıda geçen) Ebû Bekre hâdisi'nin bir kısmını zikredip şöyle dedi:

“Fitnede öldürülenlerin tümü cehennemdedir.” Vâbisa, der ki; İbn Mes'ud'a:

“Bu ne zaman olacak yâ ibn Mes'ud?” dedim.

“İnsanın birlikte oturduğu kişiden emin olmadığı, kati günlerinde” dedi.

“O zaman'a yetişirsem bana ne yapmamı emredersin?”

“Elini ve dilini fitneden uzak tutarsın. Evinin sergilerinden bir sergi (gibi devamlı evinde) olursun”

Osman (radiyallahu anh) öldürülünce, gönlüm bir tarafa gitmek istedi. Bir hayvana binip Dimeşk (Şam)'a geldim. Huraym b. Fatik'e vardım. Olanı ona anlattım. Huraym bin Fatik, İbn Mes'ud'un bana anlattıkları gibi Rasûlullah'tan kendisinin de duyduğuna, kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a yemin etti.

Ahmed, Darimi ve Ebu Davud rivayet etti.

69. Sad b. Ebi Vakkas (radiyallahu anh), Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'a şöyle dedi:

“Yâ Rasûlullah, evime girip beni öldürmek için elini kaldırırsa {ne yapayım} ne dersin?” dedim. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) :

“*Adem'in iki oğlu (Habil ve Kâbil) gibi ol*” buyurdu. Yezîd:

“Eğer beni öldürmek için elini bana uzatırsan; ben, seni öldürmek için elimi uzatmam” ^{Maide 28} ayetini okudu.

Ebu Davud rivayet etti.

70. Abdurrahman İbn Semûre şöyle demiştir:

“Medine sokaklarından birinde İbn Ömer'le el ele tutuşmuş vaziyette (yürüyor) idik. Birden asılmış bir başın yanına geldik. İbn Ömer "Bunu öldüren şakîdir."

dedi. İleri geçince “Bunun (maktulün) da şakı olduğunu zannediyorum. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’i

“Ümmetimden birini öldürmek için yürüyen kimseye (öldürülmek istenen) şöyle yapsın (boynunu uzatsın). Öldüren cehennemlik, öldürülen de cennetliktir” buyururken işittim.” dedi.” Ebû Davûd der ki:

“Bu hadisi Sevrî, Avn'den; Avn, Abdurrahman b. Semîr veya Abdurrahman b. Semire'den rivayet etti. Ayrıca onu Leys b. Ebu Süleym Avn kanalıyla Abdurrahman b. Semire'den rivayet etti.”

Yine Ebû Davûd şöyle demiştir:

“Hasen b. Ali bana şöyle dedi:

“Bu hadîsi bize, Ebû Avene'den Ebûl-Velîd haber verdi ve “O benim kitabımda İbn Sebure'dir.” dedi. (Onun için) “Semure” dediler. “Sümeyrâ” dediler. Bu, Ebû Velîd'in sözüdür.”

Ebu Davud rivayet etmiştir.

71. Ma'kil b. Yesâr (radiyallahu anı)'dan rivayet edildiğine göre, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

“Fiten zamanında ibadet, bana hicret etmek gibidir.”

Müslim, Tirmizi, İbn Mace ve rivayet etti. **Sahih** tir.

72. İbn Abbâs der ki: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Tebuk'ta insanlara şöyle hutbe verdi:

“Atının başından tutup Allah'ın yolunda cihada çıkan ve insanların şerlerinden kaçınan kimse, evinde durup misafirine ikramda bulunan ve ona hakkını veren kimse gibidir.”

Müsedded ve İbn Hacer rivayet etti.

73. İkrime b. Ammâr el-Yemâmî der ki: Amr denilen bir adam amcasından şu hâdiseyi nakletti: Ben, Müslim b. Ukbe ile birlikte yola çıktım. Muhammed b. Mesleme'nin bulunduğu bir vadinin hizasına gelince beni ona gönderdi. Ben: "Eğer gelmezse ne yapayım?" dedim. O da: "Bana onun başını getir" dedi. Ben: "Muhammed b. Mesleme'nin yanına geldim ve: Emire itaat et, onun yanma gel!" dedim. Muhammed: "Emir kimdir?" diye sordu. Ben: "Müslim b. Ukbe'dir" dedim. Muhammed:

"Emir bana ne yapmak istiyor? Ben bu ellerimle Resûlullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) bîat etmiştim. Bîatımdan ne cayar, ne de değiştiririm" dedi. Bunun üzerine kılıcımı çektim ve: "Başını ona götüreceğim!" dedim. Muhammed:

"Götür bakalım" dedi. Ben: "Seni böyle davranmana sevk eden nedir?" dedim. Muhammed: "Resûlullah benden söz aldı: İnsanların iki emire bîat ettiğini görürsen benimle birlikte cihat ettiğin kılıcını al ve onu kırılıncaya kadar Uhud dağına çal. Sonra da ölüm gelinceye kadar veya hatalı bir el seni öldürünceye kadar evine kapanıp otur" dedi.

İshak, İbn Hacer ve Ahmed bin Hanbel rivayet etti. İshâk der ki: Derim ki: İmam Ahmed, bu hadisten farklı bir anlamda onun kanalıyla bir hadis tahrîc etti. Orada "hatalı bir el" ifadesi yoktur. İsnadı leyyindir. Ayrıca isnadında durumu belli olmayan bir ravisi vardır.

74. İbn Ömer'in bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Sizden birinize, Ehl-i kiblede birisi kendisini öldürmeye gelince elini elinin üzerine koyarak Adem'in iki çocuğunun en hayırlısı olmak zor mu geliyor? Öldürülen cennette, öldüren ise cehennemdedir."

Askalani rivayet etmiştir.

- **Kişi Mü'min Olarak Yatacak, Kafir Olarak Kalkacak**

75. Ebû Mûsa el-Eş'arî (radiyallahu anh)'den; Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

“Şüphesiz kıyametin hemen önünde karanlık gecenin parçalan gibi büyük fitneler çıkacaktır. O fitnelerde, kişi, mümin olarak sabahlayıp kafir olarak akşamlayacak; mü'min olarak akşamlayıp, kafir olarak sabahlayacaktır.

O fitnelerde; oturan, ayakta durandan; yürüyen, koşandan daha hayırlıdır.

(O zaman) siz yaylarınızı kırınız, kılışlarınızı (yay iplerinizi) parçalayınız, kılıçlarınızı taşa vurunuz.

Eğer sizden birinizin (öldürmek için) evine girilse, o Adem'in iki oğlundan hayırlısı gibi olsun.”

Ahmed, Tirmizi, İbn Mace ve Ebu Davud rivayet etti.

76. Büceyle kabilesine mensup Cündüb b. Süfyan anlatıyor: Ben, Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) yanındaydım. Allah'ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) o zaman şöyle buyurdu:

“Benden sonra karanlık gece parçaları gibi fitneler olacaktır. Öküzlerin toslaştığı gibi birbirleriyle çarpışırlar. Kişi o zaman Müslüman olarak sabahlayıp, kafir olarak akşamlar. Kafir olarak sabahlayıp Müslüman olarak akşamlar.” O zaman Müslümanlardan birisi kalkıp:

“Yâ Resûlallah! Öyle bir zamanda ne yapalım?” dedi. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Evlerinize kapanın ve kendinizden bahsettirmeyin” buyurdu. Müslümanlardan bir başkası:

“Yâ Resûlallah! Eğer birimiz evindeyken biri evine girerse ne yapalım?” dedi. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Elini tutsun ve Allah'ın öldürülen kulu olsun. Allah'ın öldüren kulu olmasın. Çünkü kişi Müslüman bir gruptan olur; ama buna rağmen kardeşi onun malını haksız olarak yer, kanını döker, Rabbine isyan eder ve yaratanına küfreder. O zaman da o kişiye cehennem vacip olur.”

Ebu Bekir b. Ebî Şeybe, İbn Hacer ve Ebü Ya'lâ rivayet etti. İsnadı **hasendir**.

77. Ebû Musa (radiyallahu anh)'den rivayet edildiğine göre, Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Şüphesiz önünüzde karanlık gecenin bölümleri gibi fitneler vardır. (O zaman) kişi mümin olarak sabahlayacak, kafir olarak akşamlayacaktır. O fitne esnasında oturan ayakta durandan, ayakta duran yürüyenden, yürüyende koşandan daha hayırlıdır.” Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'a:

“Bize ne emredersiniz?” dediler.

“Evinizin çulları (gibi) olunuz” buyurdu.

Ebu Davud rivayet etti.

- **Kıyamet Alametleri**

78. “Habibim, Sana kıyameti, ne zaman gelip, çatacağını soruyorlar.

Deki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. O, göklere de yere de ağır gelmiştir. O size ansızın gelecektir.

Sanki Sen onu biliyormuşsun gibi Sana soruyorlar. Dekî; onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır, ama insanların çoğu bilmezler.

A'râf Suresi - 187

79. Sehl b. Sa'd (radiyallahu anh)'tan rivayet edilmiştir:

“Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'i, baş parmak ile orta parmak arasındaki şehadet parmağıyla işaret ederek:

“Ben ve kıyamet günü, şöyle iki parmak gibi birbirine yakın bir şekilde iken peygamber gönderildim” buyurdu.

Buhari, Müslim ve Ahmed rivayet etti. **Sahih**tir.

80. Ensar'dan bazı yaşlılar Resûlullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle işittiklerini anlattılar: Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) iki parmağıyla işaret ederek:

“Ben, kıyamet alâmetlerinin ilki olarak gönderildim” buyurdu.

Bezzar, İbn Ebî Ömer ve İbn Hacer rivayet etti. **Hasen**dir.

81. Yine Ensar'dan bazı yaşlılar, Resûlullah'm (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu rivayet ettiler:

“Ben ve kıyamet işte bu şekilde gönderildik; ancak ben, kıyameti geçtim ve ondan Önce geldim.”

İbn Ebî Şeybe, Heysemi ve İbn Hacer rivayet etti. Ricali **Sahih**tir.

82. Câbir (radiyallahu anh)'dan: "Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ölmeden bir ay Önce şöyle buyurduğunu duydum:

"Siz bana kıyametten soruyorsunuz. Onu ancak Allah bilir. Allah'a yemin ederim ki, şu anda yaşayanlardan yüz sene sonra hiçbir canlı hayatta olmayacaktır."

Müslim, Rudani ve Tirmizî rivayet etti.

83. Huzeyfe (radiyallahu anh): "Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) bir hutbe verdi öyle ki bu hutbede kıyamete kadar anlatmadığı hiçbir şey bırakmadı.

Bunları bilen bildi, bilmeyen bilemedi. Eğer unuttuğum bir şeyi görürsem bunu hemen tanırım, tıpkı bir kimsenin kendisinden ayrı kaldığı birisini görüp de tanıdığı gibi." demiştir.

Buhari ve Müslim rivayet etti. **Sahih** hadistir.

84. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'tan rivayet edildiğine göre, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

"Kişi sağmal devesini sağarken sağılan süt, süt kabının ağzına ulaşmadan kıyamet kopar. iki kimse, elbise alışverişi yaparlarken alışverişi henüz bitir-memiş vaziyetteyken kıyamet kopar. Kişi, kendi su havuzunu düzeltirken henüz oradan daha çıkmadan kıyamet kopar."

Müslim ve Ahmed rivayet etmiştir. **Sahih** tir.

85. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

"Kıyametin yakın olduğuna işaret eden delillerin bazıları:

Yağmurun çok yağmasına rağmen bitkilerde bereketin azalması,

Hafızların çoğalıp, âlimlerin azalması,

âmirlerin çoğalıp bunların arasından güvenilir kişilerin azalmasıdır.”

Suyuti Camius Sağır’de rivayet etti.

86. Huzeyfe’nin rivayet ettiği hadiste Resul-i Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“70 haslet, kıyamet saatinin yaklaştığının alametlerindendir:

- 1) İnsanların namazlarını (kılmayıp) öldürdüklerini,*
- 2) Emanete zarar verdiklerini,*
- 3) Faiz parasını yediklerini,*
- 4) Yalan söylemeyi helal saydıklarını,*
- 5) Kan akıtmayı önemsiz bir şey saydıklarını,*
- 6) Koca koca binalar yükselttiklerini,*
- 7) Dünya malı karşılığında dini sattıklarını,*
- 8) (Ve) akrabalık münasebetlerinin kesildiğini gördüğünüz zaman,*
- 9) Verilen hüküm zayıf olacak,*
- 10) Yalancının sözü tasdik edilecek,*
- 11) Halis ipekten (erkekler için) elbise yapılacak,*
- 12) Zulüm ve haksızlıklar ortaya çıkacak,*
- 13) Boşanmalar çoğalacak,*
- 14) Ansızın ölümler çoğalacak,*
- 15) Hain kişilere güvenilecek ve emin gözü ile bakılacak,*
- 16) Emin (güvenilir) kişiler de hain kabul edilecek,*
- 17) Yalancı ve sahtekarlar tasdik edilecek,*
- 18) Doğru ve sadık kişilerde yalancı sayılacak,*
- 19) İftira atmalar çoğalacak,*
- 20) Yağan yağmurlar sıcak ve afet olacak,*
- 21) Çocuklar hırçın ve öfkeli olacak,*
- 22) Zelil ve ahlaksız kişiler çok olacak,*

- 23) Cömert ve ikram sahipleri azalacakta azalacak,
- 24) Devlet başkanları ve âmirler, facir kişiler olacak,
- 25) Vezirler ve vekiller, yalancı kişiler olacak,
- 26) Emin ve güvenilir kişiler de (zamanla) hain kişiler olacak,
- 27) Kendi kabilesinin hallerini öğrenmeye ve onların istek ve arzularını yerine getirmeye ve ilgili makamlara ulaştırmaya tayin edilen kişiler zalim kişiler olacak,
- 28) Kur'an okuyan hafızlar fasık kişiler olacak,
- 29) (O zaman insanlar) koyun derisinden elbise giyecekler ki; onların kalpleri leşten daha kokmuş,
- 30) Allah Teala o devrin halkını öyle bir fitne ile kaplayacak ki; zalim Yahudilerin (vaktiyle) bocalayıp durdukları gibi, onlar da fitnelerin içinde bocalayıp duracaklar,
- 31) Sarı para (altın) ortaya çıkacak,
- 32) Gümüş paralar da arzu edilecek,
- 33) Günah ve hatalar çoğalacak,
- 34) Devlet reisleri ganimet malına ve hazineye ihanet edecek,
- 35) Mushaf-ı Şerifler süslenecek,
- 36) Camiler şekillenecek,
- 37) Minberler uzatılacak,
- 38) Kalpler haram olacak,
- 39) Şarap (ve benzeri içkiler) içilecek,
- 40) (Allah'ın tayin ettiği cezalar) iptal edilecek,
- 41) Cariyeler kendi idarecilerini doğuracak (çocuk annesine hükmedecek),
- 42) Yalın ayak ve çıblak, fakir kişilerin, devlet başkanları oldukları görülecek,
- 43) Kadınlar da çalışarak kocasının ticaret işlerine katılacak,
- 44) Erkekler kendilerini kadınlara benzetecekler,
- 45) Kadınlar da kendilerini erkeklere benzetecekler,
- 46) Allah (adın) 'a (yalan da olsa) çok çok yemin edilecek,
- 47) Kişiler kendisinden şahitlik etmesi istenmediği halde kendi kendine şahitlik edecekler,
- 48)

87. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Vuku bulacak kıyametin ilk alâmetleri şunlardır:

Güneşin batıdan doğması, kuşluk zamanında Dabbe adlı bir mahlûkun çıkması. Bu ikisinden hangisi ilk önce ortaya çıkarsa, diğeri de hemen onun akabinde ortaya çıkacaktır.”

Camu’is Sağır’de geçmektedir

88. Aişe (r.anhâ)’dan: “Bedeviler Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem)'e geldikleri zaman: 'Kıyamet ne zaman kopacaktır?' diye sorarlardı. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, onlardan yaşça en genç olana bakıp şöyle derdi:

'Bu yaşarsa, henüz ihtiyarlamadan kıyamet üzerinize kopar.' Hişâm dedi ki: *'Bununla onun ölümünü kastediyor'.*”

Buhârî ve Müslim’de geçmektedir. **Sahih**tir.

89. Sübey b. Hâlid şöyle demiştir:

Tüster feth edildiği zaman Kufe'ye gelmişim. Oradan katır getiri-yordum. Mescide girdim, bir de ne göreyim: İnsanlardan bir topluluk ve aralarında bir adam oturuyor. Onu gördüğümde Hicazlılar'dan birisi olduğun hemen anladım.

“Bu (zat) kim?” dedim. Oradakiler bana asık bir suratla dik dik baktılar ve,

“Sen bunu bilmiyor musun? Bu Rasûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) arkadaşı Huzeyfe b. El Yamân'dır” dediler. Hüzeyfe (radiyallahu anh):

“İnsanlar Rasûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) hayırlı olan şeyleri sorarlardı. Ben ise şer olanını sorardım.” dedi. Halk ona gözlerini dikti. (Dikkatle dinlemeye başladı.)

Huzeyfe devamla şöyle dedi: Ben size hoşlanmayacağınız şeyler haber vereceğim, Ben Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e

“Yâ Rasûlullah, Allah'ın bize verdiği bu hayırdan sonra yine eskisi gibi şer olacak mı? Bana haber ver” dedim.

“Evet, karşılığını verdi”

“Ondan korunma(nın yolu) nedir?”

“Kılıç” diye buyurdu. “Peki sonra ne olacak Yâ Rasûlullah?” dedim.

“Eğer yeryüzünde Allah'ın bir halifesi olursa, sırtına (haksız yere) vursa malını alsa bile ona itaat et, ama eğer Allah'ın halifesi bulunmazsa, o zaman ağaç kökü kemirerek.”

“Sonra Ne olacak, Yâ Rasûlullah?”

“Sonra Deccâl çıkacak. Onunla birlikte bir nehir ve bir ateş bulunacak. Onun ateşine düşene Ecri (sevabı) verilecek, günahı silinecek, nehrine düşene ise günahı verilecek ve sevabı silinecek”

“Daha sonra ne var?”

“Daha sonra kıyamet kopacak.”

Ebu Davud ve Ahmed rivayet etti.

90. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kıyamete yakın bir zamanda şu olaylar olacaktır:”

1) **Mesh:** İnsanların kıyafet veya ahlâk bakımından hayvanlaşır,

2) **Hasif:** *Dünyanın bazı yerlerinde büyük depremlerin olması ve bu depremler sonucu birçok canlının toprağın altına gömülmesi,*

3) **Kazf:** *Semadan yağmur yerine taşların yağması.”*

Cami’us Sağir’de Suyuti rivayet etti.

91. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphesiz, kıyamete yakın bir zamanda milleti yoldan çıkarıp dinsizliklere sevkedecek bir grup insan bulunacaktır. Onları dinsizliğin acı abbetinden uyarınız.”

Camius Sağir’inde Suyuti rivayet etti.

92. Avf bin Malik’ten Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’ın şöyle buyurduğu tahriç edilmiştir:

“Ey Avf, ümmet yetmiş üç fırkaya bölündüğünde durumunuz nasıl olacak? Onların biri cennetlik, geri kalanı ise cehennemliktir.”

Sonra Ahir Zamanın fitnelerinden bazılarını zikretti. Sonra da şöyle buyurdu:

“Sonra çok karanlık ve dehşetli bir fitne gelecek ve onu diğer fitneler izleyecek. Sonunda benim Ehli Beyt’imden Mehdi denilen biri çıkacak. Eğer onu görürsen, ona tâbi ol ki, hidayete erenlerden olasın.”

Taberanî rivayet etti. Kenz’il-Ummal’da da geçer.

93. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Rasulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) bu hadisi parmaklarını birbirine girdirerek dile getirdi ve şöyle anlattı: “İnsanların verdikleri sözlerine sadık kalmadı-ğın ve emanete ihanet ettiklerini gördüğün zaman; evinde otur, diline ha-kim ol, Allah'ın emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçın, sana ait olan işlerine sarılıp amme işleriyle uğraşmayı bir yana bırak.”

Suyuti Cami'us Sağır'inde rivayet etti.

94. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“İslâm beldeleri arasında en son yıkılacak olan yer, Medine olacaktır.”

Suyuti Cami'us Sağır'inde rivayet etmiştir.

95. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kıyametin alâmetlerinden bazıları şunlardır:

- 1) *Fuhuşun yaygınlaşması,*
- 2) *Ahlâk dışı, terbiyesiz sözlerin söylenmesi,*
- 3) *Akrabalar arasındaki akrabalık bağlarının kopması,*
- 4) *Güvenilir kişilere ihanet etmek.*
- 5) *Hainlere güvenmek.”*

Suyuti Camius Sağır'de rivayet etti.

96. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kıyametin alâmetlerinden yedisi şunlardır;

- 1) *Fani alemde baki aleme göç etmemesi,*
- 2) *Beyt-ül mukaddesin fethedilip müslümanların eline geçmesi,*
- 3) *Kişinin eline bin dinar geçmesine rağmen az görüp öfkelenmesi,*
- 4) *Fitnelerin müslümanların evine girmesi,*
- 5) *Koyunların arasında ölümlerine sebep olan Kısas hastalığının çıkması gibi, insanların arasında da ansızın ölümlerine yol açacak bir felâketin doğması,*
- 6) *Her sancağın altında 12000 bin askerin bulunacağı 80 sancak altında toplanan Rum ordularının savaşa başlaması,*
- 7) *Mısır'da burun kemikleri eğri, Ümmiye kabilesine mensup bir hükümdarın bir sultana karşı gelerek savaşta yenildikten sonra rum diyarına kaçıp rumlardan teşkil edeceği bir orduyla İskenderiye'ye gelip İslâm ordusuyla savaşması."*

Suyuti Camius Sağır'de rivayet etmiştir.

97. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

"Kıyametin alâmetlerinden bazıları şunlardır:

Kişinin iki rekâtlık namaz kılmadan caminin ortasından geçmesi, kişilerin ancak tanıdıklarına selâm vermesi, gençlerin ihtiyarları işçi olarak çalıştırmaları."

Camius Sağır'de Geçmektedir.

98. Abdullah b. Ebi'l-Hüzeyl'den: Sad b. Ebî Vakkâs; Nadle b. Amr'ı, Ensar ve Muhacirlerden üç yüz kişilik bir grupla Hulvan'a (Mısır'da bir yere) saldırımları için gönderdi. Onlar Hulvan'ı fethettiler ve bol ganimetler elde ettiler.

Çok kimseleri esir aldılar. Beraberindekileri sürerek geri döndüler. İki dağ arasına gelince ikindi namazını kılmak istediler. Nadle: "Ganimetleri dağın

eteğine bırakınız" dedi. Onlar öyle yapınca Nadle kalktı ve ezan okumaya başladı. "**Allahu ekber Allahu ekber**" deyince dağ tarafından bir ses ona cevap veriyordu. Nadle cevap verenin suretini görmüyordu. "Ey Nadle. Sen büyük olanı tekbir ettin" dedi. Sonra Nadle: "**Eşhedu enlâ ilahe illallah**" dedi. O ses: "Bunu içten ve ihlaslı söyledin ey Nadle!" dedi. Nadle: "Eşhedu enne Muhammeden Resûlullah" dedi. O ses: "O öyle bir peygamberdir ki ondan sonra hiç bir peygamber gönderilmeyecektir" dedi. Nadle: "**Hayya ale's-salah**" dedi. Görünmeyen ses: "Kılınması farz olan farzdır" dedi. Nadle: "**Hayya ale'l-felah**" dedi. Görünmeyen ses: "Kim onu kılar ve devam ederse o kimse kurtulmuştur" dedi. Nadle: "**Kad kâmeti's-salât**" dedi.

Görünmeyen ses: "Baki kalacak ümmet-i Muhammed'dir ve kıyamet onların başına kopacaktır" dedi. Onlar namazı kılıp bitirdikten sonra Nadle kalktı ve: "Ey güzel, tatlı ve hoş söz söyleyen kimse! Biz senden güzel sözler işittik. Sen Allah'ın meleklerinden misin, yoksa bir yolcu musun? Ya da buranın sakinlerinden misin? Bize görün ve bizimle konuş. Çünkü biz Allah'ın elçileriyiz, Peygamberinin elçileriyiz ve onun grubuyuz" dedi. Bunun üzerine dağ taraflarından yaşlı birisi göründü. Saçı ve sakalı beyazdı. Başında değirmen gibi bir şey vardı. Sakalı uzundu. Üzerinde beyaz yünden yapılmış eski bir elbise vardı. Onlara: "Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun" dedi. Onlar da selamını aldılar. Nadle: "Allah merhamet etsin sana, sen kimsin?" dedi. O: "Ben, Züreyb b. Sermelâ'yım" dedi. Salih kul İsa b. Meryem'in, gökten ininceye kadar kalmam için dua ettiği kimseyim. Beni bu dağın başına bıraktılar. Benden Emîrül-mü'minin Ömer'e selam söyle ve ona: Dininde sabit kal, ondan ayrılma. Çünkü kıyamet yaklaştı. Sakın ola ki ey Ömer, ümmet-i Muhammed'in arasında bazı hasletler zuhur ettiğinde sen aralarında olmayasın! öyle bir durumda sakındıkça sakmasın de!" dedi. Nadle: "Ey Züreyb! Allah sana merhamet etsin. O hasletlerin ne olduğunu bize haber ver ki onlarla biz dünyamızın gittiğini bilip âhiretimize yönelelim" dedi. Züreyb şöyle dedi: "Erkekleriniz erkeklerinizle, kadınlarınız da kadınlarınızla yetinip birbirlerine ihtiyaç duymayınca, yemeğiniz çoğalınca, fiyatlar pahalalanınca, hilafetiniz çocuklara geçince, minberlerinizdeki hatipler köleleriniz olunca, fakihleriniz idarecilerinize meyledince, onlara

haramları helal kılıp helalları haram kılınca, onların istedikleri gibi fetvalar verince, Kur'ân'ı teğanni ile ve müzik aletleriyle okuyunca, mescidlerinizi süsleyince, minarelerinizi uzatınca, mushafîarınızı altın ve gümüşle süsleyince, kadınlarınız yalnız başına yolculuğa çıkınca, başkalarının ibret alması için masum kimseler öldürölünce, yağmur yağmayıp kıtlık olunca, çocuklar öfkeyle dolunca, sizler bağışlardan mahrum bırakılıp basit kişiler ve köleleriniz onu alınca, sadaka vermek azalınca öyle ki bir miskin yıl boyu dolaşır da kendisine on dirhem bile verilmez. İşte bütün bunlar olunca başınıza belalar ve zillet gelir" dedi. Sonra da görünen suret ortadan kaybolup görünmez oldu. Ona seslendikleri halde kimse kendilerine cevap vermedi. Nadle, Sad b. Ebî Vakkâs'm yanma gelince Allah'ın kendilerine bahşettiği şeyleri ve Züreyb'in durumunu ona haber verdi. Sad b. Ebî Vakkâs da Ömer b. el-Hattâb'a bir mektup yolladı. Hz. Ömer, gönderdiği mektubunda: "Ey Sa'd! Allah için sen kendin o dağa git!" diyordu. Sa'd, kendisi o dağın yanma vardı. Kırk sabah seslendiği halde kendisine cevap verilmedi. Bu durumu Hz. Ömer'e bir mektupla bildirdi. Sonra oradan ayrıldılar.

Müsedded: "Bu hadis, *mevkuftur*. Bu tarikten *garîb* sayılır. Uzun metnine rağmen sadece bu isnâd ile gördüm. Bunu Abdurrahman b. İbrahim er-Râsibî, an Mâlik an Nâfi an İbn Ömer tarikiyle daha kısa bir metinle rivayet etti ve ed-Dârekutnî, bunu Garaib Mâlik'te tahrir etmiştir."

İbn Hacer: "Bize bu, başka bir isnâdla daha pekli ki orada Ca'vene b. Nadle olarak geçmektedir. Allah en doğrusunu bilir el-İsâbe kitabında Ca'vene isminin biyografisinde bu konuya açıklık getirdim."

99. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

"Şüphesiz on alâmet vuku bulmadıkça kıyamet kopmayacaktır."

1) (Doğu ile batıyı kapsayan) ve kırk gün bekleyip insanları çeşitli hastalıklara sürükleyecek) bir duman, Bunun ne demek olduğunu sevgili peygamberimize soran sahabelere Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle cevap vermişlerdir:

“Bu öylesine büyük bir belâdır ki, doğu ile batının arasını doldurui kırk gün bekler ve bu zaman içinde insanlar arasında çeşitli hastalıkların doğmasına sebep olur. Ancak müminler için bu hastalık nezle veya gırip gibi hastalıklardan öteye gitmeyecektir. Oysa kâfirler için sarhoşluk, çılgınlık ve delilik gibi tehlikeler doğuracak olan bu duman, böylece birçok kâfiri ölüme sürükleyecektir.” Bu konuda Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuşlardır: “Ey habibim! Üzülme. Semadan çıkacak ve bütün insanları kapsıyacak bir dumanın geleceği günü bekle. Bu ne kederli bir azabdır.

2) (İslâmiyete karşı çeşitli inkılâplar yaratacak ve fitne tohumlarını saçacak olan) deccalin çıkması,

3) Dabbe adındaki bir mahlûkun ortaya çıkması (Ve Mü'min ile Kâfiri ayırması),

4) Güneşin batıdan doğması,

5) (Büyük bir çapta zarar verecek) üç depremin çıkması,

6) Doğudan bir depremin olması,

7) Batıdan bir depremin olması,

8) Arap yarımadasında bir depremin çıkması,

8) Yecûc Mecûc adlı tehlikeli iki (Çin olabilir) milletin (İslâm ülkelerine karşı) fitnelerinden iki kapının açılması.

9) Adn isminde yerin derinliğinden çıkacak olan bir ateşin insanları haşır meydanına varıncaya kadar toplayıp götürmesidir. Bu ateş İnsanları beraberinde haşır meydanına götürürken, insanların geceleri durduğu yerde durur, gündüzleri ise geçtiği yerde yürür.”

Suyuti rivayet etti.

100. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“İki büyük İslâm cemaati birbirleriyle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. Davaları bîr olduğu halde aralarında büyük bir savaş çıkacaktır. Her biri Allah Resulü olduğunu iddia eden otuza yakın yalancı deccâl çıkmadıkça da kıyamet kopmaz, ilim kalkmadıkça, zelzeleler çoğalmadıkça, fitneler artmadıkça, cinayetler baş göstermedikçe, içinizde mal çoğalmadıkça, zenginler zekât verecek kimse bulamaz hale gelmedikçe kıyamet kopmaz. (Mal o kadar çoğalacak ki) zenginler ondan kime zekât vermek isterlerse o buna, ‘Benim ihtiyacım yoktur, başkasına ver!’ diyecektir. İnsanlar (yaptıkları) binalarla (birbirleriyle yarışıp) böbürlenmedikçe kişi bir kabre uğrayıp da: ‘Keşke burada ben yatsam!’ temennisinde bulunmadıkça, güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz.

Güneş batıdan doğduğu zaman iman etmedik kimse kalmayacak, bu ise daha önceden iman etmemiş ya da imanı hiçbir yarar sağlamamış olanların imanlarının kendilerine hiçbir yarar sağlamadığı zamandır, iki kişi alış veriş yapmak için elbise açacaklar, henüz alış veriş yapıp elbiseyi dürmeden aniden kıyamet kopacaktır. Kişi sağmal devesini sağmış kişi evine gelip henüz sütü içemedin kıyamet anı olarak bastırarak. Havuzunu (amir edip su dolduracak fakat o sudan kullanamadan aniden kıyamet kopacak. Lokmasını ağzına götürüp daha yiyemeden kıyamet kopmuş olacak.”

Cem’ul Fevaid’de geçer.

101. İbn Abbâs'ın bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“İki yaşlı birbiriyle karşılaşmadıkça kıyamet kopmaz. Biri diğerine: ‘Ne zaman doğdun?’ der, diğeri de: ‘Güneş batıdan doğduğu gün’ diye cevap verir.”

el-Hâris ve Askalani rivayet etti.

102. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Üç yerde hiç kimse, bir başka kimseyi düşünemeyecektir:

1) *“İlâhi terazide iyilik ve kötülükler tartılırken, kişinin iyiliklerinin konulduğu terazinin kefesini ağır mı yoksa hafif mi geleceğini bilinceye kadar,*

2) *“Allah'ın emri olan kitabınızı alıp okuyun” denilerek herkesin eli-ne amel defteri verildiğinde, kişinin kitabının sağından mı, solundan mı yoksa arkasından mı verileceğini anlayıncaya kadar,*

3) *Allah'ın dilediği kimseyi düşüreceği engelleyici çengellerle dona-tılmış, cehennem üzerine kurulu sırat köprüsünden geçerken, kişinin ‘Geçecek miyim, yoksa bu engellerden birine takılıp düşecek miyim?’ diye düştüğü kaygıdan kurtuluncaya kadar, hiç kimse, bir başka kimseyi düşünemeyecektir.”*

Cami’us Sağır’de Suyuti rivayet etmiştir.

103. Ebû Zeyd el-Ensârî'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Bu ümmetin başına öyle bir gün gelecek ki akşamladıklarında: “Bu gece kim yerle bir oldu?” diye birbirlerine sorarlar.

Yine: “Filanoğullanndan kim kaldı? Filanoğullarından kimse kaldı mı?” diye birbirlerine sorarlar.”

el-Hâris ve ibn Hacer rivayet etti.

104. Ebû Hureyre'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Allah, Yemen den kırmızımsı bir rüzgar gönderip onunla Allah'a ve âhiret gününe iman eden herkesin canını almadıkça kıyamet kopmaz. O rüzgarın etkisiyle ölenlerin az oluşundan diğer insanlar buna pek aldırılmazlar ve “Fılan oğullarından filan ihtiyar öldü. Filan oğullarından filan ihtiyar kadın öldü” derler. Sonra Allah Teâlâ geceleyin kitabını göğe kaldırır.

Ondan hiçbir âyet yeryüzünde kalmaz. (İnsanların aklından dahi ayetler silinir) Yeryüzü içindeki altın ve gümüşleri dışarı atar. Ancak kimse o günün korkusundan ondan faydalanmaz. Yanından biri geçince ayaklarıyla ona vurup: “İşte bizden Önce bunlar için birbirlerini öldürüyorlardı. Bugün ise bunların hiçbir değeri olmayıp ondan kimse faydalanmıyor” der.”

Ebû Ya'lâ, İbn Hacer, İbn Hibban ve İbn Ebi Şeybe rivayet etti. İbn Hibban ki bu hadisi **Sahih**'inde rivayet etti.

105. Avf bin Mâlik radiyallahu anh'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Kıyamet öncesi şu altı şeyi say:

Benim ölümüm. Beyt'ul Makdis' in fethi. Sonra koyun bağı gibi sizi alıp saracak olan iki büyük ölüm.

Sonra malın çoğalması; hatta kişiye yüz dinar verilecek de hâlâ tatmin olmayıp öfkelenecek.

Sonra içine girmedik Arap evi bırakmayan bir fitne.

Sonra Asfar oğullarıyla (Rumlarla) aranızda olacak barış.

Sonra barışı bozup her bir sancağın altında onikibin kişi olan seksen sancak altında size hücum edecekler.”

Buhârî ve Rudani rivayet etti. **Sahih**tir.

106. Avf b. Mâlik (radiyallahu anh) der ki: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Deccâl'in çıkmasından önce insanları aldatıcı yıllar gelecektir. O yıllarda bol yağmur yağacak; ancak bitkilerin yeşermesi az olacaktır. Doğru kimseler yalanlanacak, yalancılar da doğrulunacaktır. Hain kimselere güvenilecek, güvenilir kimselere hainlik edilecektir. O devirde Ruveybida konuşurulacaktır.”
“Ruveybida nedir?” diye soruldu. “Değersiz ve Önemsiz kimselerdir” buyurdu.

Ebû Ya'lâ, İbn Hacer ve Bezza ravileri güvenilir bir senedle rivayet etmiştir.

107. İbn Amr bin As (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“(Kıyamet için) ilk alâmet, güneşin battığı yerden doğması, kuşluk vakti yerden bir dâbbenin çıkması ki, bunların hangisi arkadaşından evvel çıkarsa, hemen öteki de onun izinde olacaktır.”

Müslim, Rudani ve Ebû Dâvud rivayet etti.

108. İbn Mâce zayıf bir senedle, benzerini Ebû Ümâme'den nakletti.

Onda şöyle geçmektedir: *"Onun (Deccal'in) fitnesinden birisi de bir bedeviye şöyle demesidir: 'Ben senin annen ile babanı diriltirsem, senin Rabbin olduğuma inanır mısın?' O da: 'Evet' diyecek. Bunun üzerine iki şeytan onun anne ve babasının kılığına girerek ona görünecekler ve şöyle diyecekler: 'Yavrum ona tâbi ol! O senin Rabbindir.'"*

Yine onda şöyle geçer: *"Mekke, Medine hariç yeryüzünde gitmedik ve dolaşmadık yer bırakmıyacak. Mekke ile Medine'nin hangi gediğine varıp içeriye girmek isterse, elinde kılıç bir melek onu oradan kovalayacak. Nihayet çorak*

arazinin bittiği yerdeki Zuray bu'l Ahmer'e konaklayacak. Bunun üzerine Medine üç kere sarsılacak.

Erkek-dişi ne kadar münaфіk varsa hepsi oradan çıkıp ona gidecek. Böylece Medine onlardan, demirin pası körüğün ateşiyle temizlendiği gibi temizlenecektir. İşte o güne: 'Kurtuluş günü' denilecek."

Ümmü Şerîk dedi ki: "Ey Allah'ın Resulü! O zaman Araplar nerede olacak?" Şöyle buyurdu: "Onlar o zaman az olacaklar, çoğunluğu Beytü'l-Makdis'te bulunacak, imamları da salih bir adam olacaktır, imamları öne geçip sabah namazı kıldırırken İsâ inecek."

Onda ayrıca şöyle geçmekledir: "Deccâl'in günleri, kırk senedir. O zaman, bir sene yarım sene; bir sene bir ay, bir ay bir hafta gibi olacak. Kalan son günleri de kıvılcım gibi pek kısa olacak, öylesine ki sabahleyin Medine'nin bir kapısında bulunan bir adam öbür kapıya yürüyemeden akşam olacak." Denildi ki: "Ey Allah'ın Resulü! Biz o zaman nasıl namaz kılacağız?"

"Uzun günlerde saatlerini hesaplayıp kıldığınız gibi o zaman da namazlarınız için vakitleri öyle hesaplayıp takdir eder, ona göre namaz kılarırsınız?" buyurdu.

"Sonra İsa, ümmetimin içinde adaletle hükmedecek; haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, zekâtı bırakacak. Ne koyuna ve ne de deveye zekât memuru gönderilmeyecek. İnsanlar arasındaki düşmanlıklar ve kin kalkacak. Akrep ve yılanların zehirleri olmayacak, hatta bir çocuk eliyle yılanla oy-nayacak da yılan onu sokmayacak. Kız çocuğu arslan kaçırmaya zorlayacak da arslan ona ilişmeyecek. Kurt koyunlar arasında sanki bir çoban köpeği imiş gibi bekleyip duracak. Kabin su ile dolduğu gibi yeryüzü din birliği ile dolacak. Allah'tan başka kimseye tapılmayacak. Harp, kavga namına hiç bir şey kalmayacak. Kureyş kabilesinden hükümdarlığı alınacak. Yeryüzü gümüş sofrası gibi olacak. Bitkisini Adem'in zamanındaki gibi bitirecek. Bir salkım üzümle bir nefer doyacak. Bir grup insan tek narla doyacak. Bir öküzün fiyatı şu kadar şu kadar olacak, bir kaç dirhemle bir at satın alınacak."

Denildi ki:

"Ey Allah'ın Resulü! Neden at o kadar ucuz olacak?"

"Harp olmayacağı için ona pek lüzum kalmayacak."

"Neden Öküz o kadar pahalı olacak?"

"Yeryüzünün tümü ekileceği için o, çok gerekli olacak. Deccâl çıkmadan önce, yeryüzünde üç şiddetli yıl olacak. İnsanlar açlık ve kıtlıkla karşı karşıya kalacaklar. Allah göğşe birinci yılda yağmurun üçte birini tutmasını, yere de bitkinin üçte birini tutmasını emredecek, ikinci yılda göğşe yağmurun üçte ikisini tutmasını, yere de bitkisinin üçte ikisini tutmasını emredecek. Üçüncü senede göğşe yağmurun tümünü tutmasını emredecek; hatta bir damla hile yağmur yağdırmayacak. Yere de bitkinin hepsini tutmasını emredecek, tek bitki bile bitirmeyecek. Allah'ın diledikleri hariç, tüm toynaklı hayvanlar helak olacak."

"Peki o zaman insanların gıdası ne olacak?"

"Onların gıdası, tehlîl, tekbir, teşbih ve tahmîd olacak. Bunlar onlarda yemek yerini tutacaktır" buyurdu.

Muharibi: "Bu hadisin bir öğretmene verilip okullarda çocuklara Öğretmesi sağlanmalıdır." dedi.

İbn Mace ve Rudani zayıf bir senedle rivayet etti.

109. Abdullah bin Havale (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Ey İbn Havale! Hilâfetin mukaddes yere indiğini gördüğün zaman, sarsıntılar, belâlar ve büyük olaylar yaklaşmış olacak. İşte o zaman kıyamet, insanlara benim şu elimin başına olan yakınlığından daha yakın olacaktır."

Ebû Davud'a aittir. Cem'ul Fevaid'de de geçer.

110. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphe yok ki, Allah ipekten daha da yumuşak Yemen'den bir rüzgâr estirir. Bu rüzgâr, kalbinde zerre kadar dahi iman bulunan kimselerin ölümüne sebep olur.”

Camius Sağır'de Geçmektedir.

111. *“Arap toprakları (Çöl) geniş otlaklar, nehirler haline dönüşmedikçe kıyamet kopmaz.”*

Rudani, Buhârî ve Müslim rivayet etmiştir.

112. Huzeyfe bin Esîd el-Gıfârî (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"Kıyamet on alâmet görölmedikçe kopmaz: Duman, Deccâl, Dabbetu'l-Arz, güneşin batıdan doğması, Hz. İsa'nın yeryüzüne inmesi, Yecüc ve Mecüc, doğuda bir, batıda bir ve Arap yarımadasında bir batış olmak üzere üç batış. Bunların sonuncusu ise insanları mahşerlerine sürececek olan ateşin zuhurudur."

Rudani, Müslim, Tirmizi ve Ebu Dâvud rivayet etti.

113. Diğer rivayet: *“İnsanları savurup denize atacak olan kasırga.”*

Müslim, Rudani, Tirmizi ve Ebu Dâvud rivayet etti.

114. Diğer rivayet: *"Aden içlerinden insanların durdukları yerde onlarla duran, harekete geçtiklerinde de onlarla harekete geçerek onları sürükleyecek bir ateş çıkacak."*

Müslim, Rudani, Ebu Dâvud ve Tirmizî rivayet etti.

115. Abdullah b. Amr der ki: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“İnsanların başına Öyle bir zaman gelecek ki kalpleri yabancıların kalpleri gibidir.” Ona: "Yabancıların kalpleri nasıldır?" diye soruldu. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Dünya sevgisidir. Yaşantıları Bedevilerin yaşantısı gibidir. Allah'ın kendilerine verdiği rızkı hayvanlara sarf ederler. Cihadı zarar, sadakayı da bir borç olarak görürler” buyurdu.

Ebû Ya'lâ, İbn Hacer ve el-Hâris rivayet etmiştir.

116. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphe yok ki, kıyametin alâmetlerinden bazıları şunlardır:

Dine dair ilimlerin kalkması, Cehaletin ortaya çıkması, Zinanın açıkça yapılması, Elli kadını bir erkeğin idare edecek kadar, erkeklerin azalıp kadınların çoğalması.”

Suyuti, Camius Sağir isimli eserinde rivayet etti.

117. İbn Ömer (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Müslümanların Medine'de muhasara altına alınmaları yakındır. Düşmanların bulunduğu en uzak yer o zaman Salâh mevkii olacaktır.”

Zührî dedi ki: “Salâh, Hayber'e yakın bir yerdir.”

Ebû Davud ve Rudani rivayet etmiştir.

- **Kudüs'ün İmarı, Medine'nin Harabını Getirir**

118. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kudüsde büyük bir imârın olması, Medine'nin harab olmasını, büyük bir savaşın çıkması, İstanbul'un fethedilmesi de deccalların çıkması demektir.”

Suyuti rivayet etmiştir.

119. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Beytül Mukaddesin tahribi Medine'den, Medine'nin harabı büyük bir fitne ve olaylardan, büyük fitne ve olaylar Konstantiniyye'nin fethinden, Konstantiniyye'nin fethi de Deccal'in çıkmasında önce olacaktır”

Hakim, Ebu Davud ve İbn Hacer el Heytemi'nin rivayet ettiği bir hadistir.

120. Muâz (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Beyt'ül Makdis imar edilecek, Medine ise harap olacak, Yesrib'in harabı demek, Melhame'nin (büyük harbin) çıkması demektir. Melhamenin çıkısını İstanbul'un fethi takip edecektir. Kostantiniyye'nin fethini deccâlin çıkısı takip edecektir.”

Sonra elini anlattığı kimsenin dizine veya omuzuna vurarak şöyle dedi:

“Bu, senin burada oturduğun gibi gerçektir.”

121. Diğer rivayet:

"Melhame-i kübrâ (büyük savaş), İstanbul'un fethi ve deccâlin çıkışı yedi ay içinde olacaktır."

Ahmed, İbn Mace, Ebû Dâvud, Rudani ve Tirmizî rivayet etti.

122. Muaz İbn Cebel (radiyallahu anh) Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu söylemiştir:

"Beytu'l Makdis'in imarı, Medinenin harabına, Medine'nin harabı büyük savaşın çıkışına, büyük savaşın çıkışı İstanbul'un fethine, İstanbul'un fethi de Deccal'in çıkışına alâmettir."

Sonra Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) eli ile konuştuğu kişinin (Muaz b. Cebel'in) dizine, veya omuzuna (omuzlarına), vurdu ve:

"Bu (dediklerim) şüphesiz senin burada olduğun gibi haktır" buyurdu.

Ahmed ve Ebu Davud rivayet etmiştir.

• **Camiler İle İftihar Edilecek**

123. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

"Kıyametin işaretlerinden birisi de insanların camilere gitmelerini iftihar meselesi yapmalarıdır."

Camius Sağır'de geçer.

124. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurur:

“İnsanlar mescidlerde birbirlerine övünmedikçe kıyamet kopmaz.”

Taberani Mucemi’ul Kebir’inde rivayet etti.

125. Enes (radiyallahu anh) rivayet ediyor:

“İnsanlar mescidleri ile birbirlerine karşı övünmedikçe kıyamet kopmaz.”

Taberani Mucemi’us Sağir’inde rivayet etti.

• Haksız Öldürmeler Çoğalmadıkça Kıyamet Kopmaz

126. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'tan rivayet edilmiştir: “Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Herc çoğalmadıkça kıyamet kopmayacaktır” buyurdu. Sahabiler:

“Ey Allah'ın resulü! Herc nedir?” diye sordular. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Öldürmedir, öldürmedir” buyurdu.

Ahmed ve Müslim rivayet etti. **Sahih** bir hadistir.

127. Yine Ebû Hûreyre (radiyallahu anh)'den rivayet edildi ki; Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Zaman yaklaşıp (kısılacak), ilim azalacak, fitneler ortaya çıkacak, (insanların içine) cimrilik atılacak ve herc çoğalacak” Rasulullah’a:

“Herc” nedir Ya Rasûlullah? denildi. “Katl, Katl...” buyurdu.

Buhari, Müslim, Tirmizi ve Ebu Davud rivayet etti. *Sahih*tir.

- **İnsanların Domuz Ve Maymuna Çevrilmesi**

128. Ebû Hureyre (radıyallahu anh)‘dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ganimet, insanlar arasında dolaşan mal olduğu, emanet kelepir, zekât altından kalkılmıyıcakmıs gibi bir borç olduğu, dinden başka gaye için ilim öğrenildiği, erkek karısına itaat ettiği ve anasına âsi olduğu, arkadaşını kendisine yaklaştırdığı, babasını uzaklaştırdığı, mescidlerde sesler yükseldiği, kabileye fasıkların başkanlık yaptığı, kavmin liderinin en rezilleri olduğu, şerrinden korkulan kişiye ikram edildiği, şarkıcı kadınlar ve çalgı aletleri zuhur ettiği, içkiler içildiği, bu ümmetinin sonunun, evvelkileri lanetlediği zaman, kırmızı rüzgârı, zelzeleyi, yere batmayı, insanların maymun ve domuza çevrilişini ve taşlamayı ve eskimiş ipi kopan bir kolyenin taneleri gibi birbiri ardısıra gelen alâmetleri beklesinler.”

Tirmizi ve Rudani rivayet etmiştir.

129. Aişe (r.anhâ)‘dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Bu ümmetin sonunda, yere batış, maymun ve domuza çevriliş ve taşlanma vukua gelecektir.” Dedim ki:

“Ey Allah'ın Resulü! İçimizde salih insanlar bulunurken biz helak olacak mıyız?”

“Evet, zina çoğalınca” buyurdu.

Tirmizî ve Rudani rivayet etti.

130. Ebû Mâlik (radiyallahu anh)'dan: Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Ümmetinden bir kavim gelecek, zina yapmayı, ipek giymeyi, şarap içmeyi ve çalgıyı helâl sayacaklar. Bir takım zümreler bir dağın eteğinde konaklayacaklardır, hizmetçi kadınları onlara hizmet edip rahatlatacaklar. Bir hacet için bir fakir adam onların yanına geldiğinde ona diyecekler ki:

‘Haydi şimdi git, yârın gel.’ Onlar o akşam orada geceleyecekler. Sabahleyin bir de bakacaklar ki Allah bir kısmını helak etmiş ve diğerlerini de maymun ve domuz şekline sokmuş.”

Buhârî ve Rudani rivayet etmiştir. **Sahih**tir.

- **Allah Her Asrın Başında Bir Müceddid İmam Gönderir**

131. Ebû Alkame; “Bildığime göre, Ebu Hureyre (radiyallahu anh) Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu rivayet etti” dedi.

“Allah (c.c) bu ümmete her yüz yılın başında dinini yenileyecek birisini (bir müceddid) gönderecektir”

Bu hadisi sadece Ebu Davud rivayet etti.

- **Kıyamet Alametlerinin Hilallerin Daha Farklı Olmasıdır**

132. Ebû Hüreyre (radiyallahu anh) rivayet ediyor:

“Kıyamet alâmetlerinden birisi de hilallerin şişkin olmasıdır; bir gecelik hilalin görülüp, "Bu iki geceliktir" denilmesidir.”

Taberani, Mucemi’us Sağır’de rivayet etmiştir.

133. Enes (radiyallahu anh) rivayet ediyor:

Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) başını hilâle çevirdi ve şöyle buyurdu:

“Kıyametin yaklaştığının bir alâmeti de da hilalin erken görülmesidir. Öyle ki, ‘Bu hilal iki geceliktir’ denilir. Mescidler yol edinilir ve âni ölümler görülür.”

Taberani Mucemi’us Sağır’de rivayet etmiştir.

- **Alçağın Oğlu Alçak İle İlgili Hadisler**

134. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)’dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Dünyanın en mutlu insanı, alçak oğlu alçak olmadıkça Kıyamet kopmaz.”

Sünen-i Tirmizî’de ve Cem’ul Fevaid’de geçmektedir.

135. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)’ın bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): *“70 yılın başından ve çocukları liderliğinden Allah’a sığınan”* buyurmuştur.

Yine *“Dünya, alçak oğlu alçağın (veya ahmak oğlu ahmağın) eline geçmedikçe yok olmaz”* buyurmuştur.

Ahmed bin Hanbel, Bezzar ve Mecmauz Zevaid'de rivayet edilmiştir. Tek istisnası Kamil bin el-Alâ'dır, ancak oda güvenilirdir.

136. Ebû Bekir b. Ebi'l-Cehm el-Kuraşî der ki:

Ben, Zeyd b. Hasan ve azatlı kölesi ile İbn Rumâne'ye ellerimizi dikmiştik, o da bize yaslanmıştı. Bu vaziyette Resûllah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) Mescid'ine girdik.

Orada İbn Niyâr vardı. Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) ashâbındandı. Ebû Bekir'e birini gönderip yanma gelmesini istedi. O da yanma geldi. Dedi ki:

İbn Rumâne'nin ikinize yaslandığını gördüm. Ben ise ResûluUah'tan (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle işittim:

“Dünyayı adi oğlu adi sahiplenmedikçe kıyamet kopmaz.”

İshâk ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

- **Açıkça Zina Edilmedikçe Kıyamet Kopmaz**

137. Abdullah b. Amr'ın bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Merkeplerin yollarda birbiriyle zina ettikleri gibi sizler de yollarda birbirinizle zina etmedikçe kıyamet kopmaz." Ben: "Bu olacak mıdır, ya Resûlallah?" dedim. Resûlullah: "Evet, elbette böyle olacaktır" buyurdu.

Ebû Ya'lâ ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

- **Halkın Başına Geçenler En Kötüler Olur**

138. Muâz b. Cebel'in bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Bağış olduğu sürece alınız. Ama bağış borca karşılık rüşvet olarak hesaplanınca onu almayınız. Ama siz bunu bırakamazsınız. Çünkü korku ve fakirlik sizi almamaktan alıkoyar. Şunu iyi biliniz ki imanın çarkı daire şeklindedir. Sizler kitabın döndüğü yere dönünüz. Şunu İyi biliniz ki saltanat ile Allah'ın kitabı birbirinden ayrılacaktır. Dikkat edin, sizler kitaptan ayrılmayınız. Şunu iyi biliniz ki başınıza öyle valiler/komutanlar gelecek ki onlara itaat ettiğinizde sizi saptırırlar, onlara isyan ederseniz sizi öldürürler” dedi. Oradakiler:

“Yâ Resûlallah! Öyle bir durumda ne yapalım?” dediler. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “İsa'nın ashabının yaptığı gibi yapın! Onlar, darağaçlarına asılıp çarmıha gerildiler, testerelerle kesildiler. Şunu İyi biliniz ki Allah'a itaat üzerine ölüm, Allah'a isyan İçindeki bir hayattan daha hayırlıdır.”

İshâk, İbn Hacer ve Ahmed b. Meni rivayet etti.

139. Ebû Hureyre der ki: Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittim:

“Benden sonra öyle önderler gelecek ki onlara itaat ederseniz sizi dinden çıkarırlar onlara isyan ederseniz sizi öldürürler, işte onlar küfrün önderleri ve sapıklığın başlarıdır.”

İbn Ebî Şeybe ve İbn Hacer rivayet etti.

140. Ebû Kubeyl'den: Bir cuma günü Muaviye bize hutbe okudu ve şöyle dedi:

“Mülk bizim mülkümüzdür. Ganimet bizim ganimetimizdir. Dilediğimize verir, dilediğimize vermeyiz” dedi. Hiç kimse ona cevap veremedi. İkinci cuma olunca aynı sözlerini tekrarladi ve tekrar kimse cevap vermedi. Üçüncü cuma gelince aynı sözleri tekrarlayınca mescide devamlı gelen bir adam kalktı ve:

“Asla! Bilakis mal bizim malımız, ganimet de bizim ganimetimizdir. Kim aramıza girerse hükmü kılıçlarımızla veririz.” Muaviye namazı kıldırıdktan sonra adamın yanına getirilmesini emretti. Muaviye adamı yanına aldı ve oturttu. Sonra insanların içeri girmesine izin verdi, insanlar girince şöyle dedi:

“Ey insanlar! Ben size ilk cumada bir şey söyledim, kimse bana cevap vermedi. Sonra ikinci cuma aynı sözleri tekrarlardım, yine kimse bana cevap vermedi. Üçüncü cumada da aynı sözleri söyleyince bu adam beni düzeltti. Allah da onu düzeltsin. Çünkü ben Resûlullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle işittim:

“Öyle bir kavim gelecek ki konuşacaklar; fakat kimse onlara korkudan cevap veremeyecek. İşte o kimseler maymunların ateşe üşüştüğü gibi ateşe üşüşürler” dedi. İşte Allah'ın beni o kimselerle beraber kılmasından korktum.

Bu adam beni düzeltince Allah'ın beni o kimselerle beraber kılmayacağını umdum” dedi.

Ebû Yala, İbn Hacer ve Rûyânî rivayet etmiştir.

141. Ezher b. Abdullah der ki: Ubâde b. es-Sâmit Şam'dan hac için yola çıktı. Hz. Osman'ın yanına geldi ve: “Sana Resûlullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) işittiğim bir şeyi haber vereyim mi?” dedi. Osman:

“Olur” dedi. Ubâde şu karşılığı verdi: “Resûlullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle işittim:

“Başınıza öyle emirler (valiler) gelecek ki bildiğiniz şeyleri size emredecekler; ancak kınadığınız şeyleri yapacaklar. İşte onlara itaat etmeniz gerekmez.”

İbn Ebî Şeybe, Bezzar ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

142. Muaviye b. Ebî Süfyan der ki: Resûlullah'tan (saMahu aleyhi vesellem) şöyle işittim:

“Kendilerine cevap verilmekten korkulan emirler (valiler) gelecektir. İşte o emirler (valiler) ateşe atılacaklardır. Sonra birbirlerini izlerler.”

Ebû Ya'lâ ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

143. Abdullah b. Mes'ûd'un bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Her şeyi bozan bir âfet vardır. Bu dini bozan âfet de kötü valilerdir.”

el-Hâris ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

- **Eşyalar Konuşmadıkça Kıyamet Kopmaz**

144. Ebû Saîd (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"Nefsim yed-i kudretinde olana yemin ederim ki, yırtıcı hayvanlar, insanlarla konuşuncaya, kişi kamçısının ucu ve pabucunun bağı ile konuşuncaya, kendi evinden ayrıldıktan sonra baldırı ailesinin ne yaptığını anlatıncaya ka-dar kıyamet kopmaz."

Tirmizî ve Rudani rivayet etti.

- **Halk Liderlerini Öldürmeden Kıyamet Kopmaz**

145. Huzeyfe (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, siz liderinizi öldürüp kılıçlarınızla vurmadıkça, en kötüleriniz dünyanıza vâris olmadıkça Kıyamet kopmaz."

Tirmizî ve Rudani rivayet etti.

146. Huzeyfe'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Önderinizle savaşımadıkça, kılıçlarınızla birbirinize varmadıkça, dünyanıza kötüleriniz hakim olmadıkça kıyamet kopmaz."

Tayâlisî ve İbn Hacer rivayet etti.

- **Cemaat İmam Bulmakta Zorlanacak**

147. Sellâme binti'l-Hurr (r.anha)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Kıyamet alâmetlerinden biri de; cemaatin imam bulmakta zorluk çekmesidir. O zaman kendilerine namaz kıldırarak imam bulamayacaklardır."

Ebû Dâvud'da ve Cem'ul Fevaid'de geçer.

- **Müslümanlar Medine’de Muhasara Edilecektir**

148. Ebû Davûd dedi ki: “Bana İbn Vehb'den haber verildi; dedi ki:

Bize Cerir b. Hâzim, Ubeydullah b. Ömer'den haber verdi. O Nâfiden, o da İbn Ömer'den, Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu rivayet etti.

“Yakın bir zamanda Müslümanlar Medine'de muhasara edilecekler, öyle ki en uzak sınır karakolları, Selâh olacak”

Zührî şöyle demiştir: Selah, Hayber'in yakınındadır.

Aliyyü'l Kârî, Müslümanların son karakol noktasının, Medine'ye yakın bir mesafede olan Selah'ta oluşu, kâfirlerin sıkıştırmasının şiddetine ve Müslümanları kuşatmalarının fazlalığına delâlet ettiğini söyler.

Ebu Davud rivayet etti.

- **Putlara Tapmaya Dönülmedikçe Kıyamet Kopmaz**

149. Ebû Hureyre'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Araplar 50-100 sene önceki atalarının taptığı şeylere tekrar tapmaya dönmedikçe kıyamet kopmaz.”

el-Hâris ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

150. Hz. Âişe (r.anhâ)'dan rivayet edilmiştir: “Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’i: “*Lat ve Uzza’ya tekrar tapılmadıkça gece gece ve gündüz gitmez (kıyamet kopmaz)*” buyururken işittim. Bunun üzerine ben:

“Ey Allah'ın resulü! Muhakkak ki Allah,

“O Allah, müşrikler hoşlanmasalar da kendi dinini bütün dinlere üstün kılmak için Resulünü hidayet ve Hak Din ile gönderendir” (Tevbe 33.) ayetini indirdiği zaman ben bunun tamam olduğunu zannediyordum' dedim. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Doğrusu o tamam olma; bundan itibaren Allah'ın dilediği zamana kadar devam edip gidecektir. Sonra Allah hoş bir rüzgar gönderecektir. Bu rüzgar, kalbinde hardal tanesi miktarında iman bulunan her bir canlıyı vefat ettirecek ve kendilerinde hiçbir hayır bulunmayan insanlar kalacaktır. İşte o zaman onlar tekrar atalarının dinlerine döneceklerdir” buyurdu.

Müslim ve Hakim rivayet etmiştir. **Sahih** bir hadistir.

151. Ebû Hureyre'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ümmetimden bir grup, daha önce Allah'tan başka taptığı putlara tekrar tapmaya dönmedikçe kıyamet kopmaz.”

Ebû Dâvud et-Tayâlisî ve İbn Hacer el- Askalani rivayet etti.

152. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Rasulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Devs kabilesi kadınlarının kışları (tekrar) Zû'l Halasa (put evinin) etrafında dalgalanmadıkça Kıyamet kopmaz.”

Buhari, Müslim ve Rudani rivayet etti. **Sahih** tir. Zû'l-Halasa Devs kabilesinin câhiliyette taptıkları putun evidir.

153. Bir rivayette onun Tebâle denilen mevkide olduğu geçmiştir.

154. Ebu'l-Esved ed-Düelî'den: Ben, Zür'a b. Damra el-Eş'arî ile Ömer b. el-Hattâb'm yanına gitmek için yola çıktım. Ancak yolda Abdullah b. Amr ile karşılaştık. Şöyle dedi:

“Neredeyse Acem toprağında öldürülmüş veya esir edilmiş veya kanma girilmiş Arap'm bulunmayacağı yer kalmayacak!” Zür'a: "Müşrikler müslümanlara galip mi gelecekler?" dedi. Abdullah b. Amr: "Sen kimdensin?" diye sordu. Zür'a: “Benû Âmir b. Sa'saa” dedi. Abdullah b. Amr:

“Ben-i Amir'in kadınları Zülhalasa'yı ve Cahiliye dinleri üzerinde olan kimseleri savunmadıkça kıyamet kopmaz" dedi. Biz, Abdullah b. Amr'ın bu sözünü Ömer b. el-Hattâb'a söyledik. Ömer: “Abdullah ne söylediğini daha iyi bilir” dedi ve bu sözünü üç defa tekrarladı. Sonra Hz. Ömer cuma günü hutbe okudu. Hutbesinde Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğu söyledi:

“Allah'ın emrine kadar (kıyamete kadar) ümmetimden bir taife hak İrere bulunacak ve onlara yardım edilecektir” dedi. Sonra biz, Ömer'in bu sözünü Abdullah'a söyledik. Abdullah: “Allah'ın peygamberi doğru söyledi. Allah'ın emri gelince dediğin olur” dedi.

İshâk, İbn Hacer ve Ebû Ya'lâ rivayet etti. Devs ve Has'am kabilelerine ait bir put evidir. Onun, Yemen'de bulunan Yemenlilerin Kabe'si olduğu da söylenir.

155. Ebû Hureyre'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Ümmetimden bir grup, daha önce Allah'tan başka taptığı putlara tekrar tapmaya dönmedikçe kıyamet kopmaz.”*

Ebû Dâvud, İbn Hacer ve Tayâlisî rivayet etti.

- **Cehcel Diye Bir Adam Hükümdar Olmadan Günler Bitmez**

156. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ceheâh ya da Cehcel denilen bîr adam hükümdar olmadıkça, günler, geceler bitmez.”

Müslim ve Rudani rivayet etmiştir.

- **Din Ve Devlet İşleri Ehli Olmayanlara Verilecektir**

157. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Din ve devlet işleri, ehli olmayanlara teslim edildiği zaman, kıyametin kopmasını bekleyiniz.”

Suyuti Cami'us Sağir isimli kitabında rivayet etti.

- **Kıyamet Öncesi Kantura Oğulları Gelecektir**

158. Ebû Bekre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Ümmetimden bir takım insanlar, üzerine köprü kurulacak olan Dicle denilen nehrinin kenarında Basra denilen bir yere konaklayacaklardır. Nüfusu çoğalacak, nihayet muhacirlerin şehirlerinden olacak. Ahir zaman olduğunda, geniş yüzlü, küçük gözlü, Kantura oğulları gelecekler. Nehrin kenarında konaklayacaklar. Şehrin halkı üç fırkaya ayrılacak: Bir fırkası öküzlerin kuyruğunu tutup sahraya çekilecek ve helak olacaklar. Bir fırkası da kendileri için onlardan kurtuluş isteyecekler ve kâfir olacaklar. Bir fırkası da çocuklarını geride bırakarak onlarla savaşacaklar, iste onlar şehittirler.”

Ebu Davud ve Rudani rivayet etmiştir.

• Kıyamet Öncesi Çökecek ve Yok Olacak Olan Yerler

159. Yahya b. Saîd, kendisine rivayet eden yaşlı birinden naklediyor: (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Doğuda bir yer çökecektir.”* O’na:

“Yâ Resûlallah! Müslümanların yaşadığı bir yer mi çökecektir?” denildi. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Evet, eğer işledikleri amellerin çoğu kötülük ise yerle bir edilirler” buyurdu.

El Hâris ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

• Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in Kıyamete Yakın Bir Zamanda Gönderildiği

160. Müstevrid bin Şeddâd (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"Kıyametin soluğunda (eşiğinde) gönderildim ve ben onu (şehâdet ile orta parmağını göstererek) tıpkı bunun bunu geçtiği gibi geçtim."

Tirmizî ve Rudânî rivayet etmiştir.

- **Şarkıcı Kadınlar Çıkması Kıyamet Alametlerindendir**

161. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Ganimet, insanlar arasında dolaşan mal olduğu, emanet kelepirci, zekât altından kalkılmıyıcakmış gibi bir borç olduğu, dinden başka gaye için ilim öğrenildiği, erkek karısına itaat ettiği ve anasına âsi olduğu, arkadaşını kendisine yaklaştırdığı, babasını uzaklaştırdığı, mescidlerde sesler yükseldiği, kabileye fasıkların başkanlık yaptığı, kavmin liderinin en rezilleri olduğu, şerrinden korkulan kişiye ikram edildiği, şarkıcı kadınlar ve çalgı aletleri zuhur ettiği, içkiler içildiği, bu ümmetinin sonunun, evvelkileri lanetlediği zaman, kırmızı rüzgârı, zelzeleyi, yere batmayı, insanların maymun ve domuzla çevrilişini ve taşlamayı ve eskimiş ipi kopan bir kolyenin taneleri gibi birbiri ardısıra gelen alâmetleri beklesinler."

Tirmizi ve Rudani rivayet etmiştir.

- **Kabre Bakılıp 'Ah Burada Ben Olsaydım' Denceği**

162. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Nefsim yed-i kudretinde olana yemin ederim ki, kişi bîr kabre uğrayıp üzerine abanarak: ‘Keşke bu kabrin içinde ben olsaydım’ demedikçe kıyamet kopmaz. Halbuki bu sözü ona söylenen din değil, belâ olacaktır”

Mâlik, Buhârî ve Müslim rivayet etti.

- **Geçmişteki Büyüklere Küfredilecek**

163. Rasulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“(Sahabiler, Hanefî ve Şafîi mezheplerinin imamları gibi) geçmiş büyüklere küfür edecek olan bu ümmetimiz sonrakilere karşı, o büyükler hakkında gelen hadisleri gizleyen kimseler, Allah'ın bana indirdiklerini gizlemiş olur.”

Suyuti Cami'us Sağir'inde rivayet etmiştir.

- **Busra'dan Bir Ateş Çıkmadan Kıyamet Kopmaz**

164. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Rasulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Hicaz topraklarından, Busrâ'daki develerin boynunu aydınlatacak bir ateş çıkmadıkça Kıyamet kopmaz.”

Buhârî ile Müslim rivayet etti. **Sahih** tir.

- **Fırat Nehrinden Altın Çıkmadan Kıyamet Kopmaz**

165. Ebû Hureyre radiyallahu anh'dan: (Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu:

“Fırat (nehri) altından bir dağı ortaya çıkarmadıkça Kıyamet kopmaz. İnsanlar, o altın için birbirini öldürecek, her yüz kişiden doksan dokuzu öldürülecek. Onlardan her biri 'Keşke kurtulan ben olsaydım!' diyecektir.”

Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud ve Tirmizî ve Rudani rivayet etmiştir.

166. Başka bir rivayette Ebû Hureyre (radiyallahu anh): “Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Fırat, yeraltında gömülü serveti hazineyi neredeyse ortaya çıkaracaktır. Kim buna şahit olursa bundan bir şey almasın” buyurdu.” demiştir.

Buhari ve Müslim rivayet etti. **Sahih** hadistir.

167. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'dan rivayet edilen başka bir rivayette, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

“Fırat nehri, sularının gitmesi sebebiyle altından bir dağı açıp meydana çıkar-madıkça kıyamet kopmaz. İnsanlar onun üzerinde savaşp birbirlerini öldürürler. Neticede her yüz kişiden doksan dokuzu öldürülür. Onlardan her bir kimse:

“Kurtulacak olan kişi, belki ben olurum!” der.”

Buhari, Müslim ve Ahmed rivayet etmiştir.

- **Bir Kavmin Yere Geçtiğinin Görülmesi Kıyametin Alametlerindendir**

168. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Yaşayan bir kavmin, yerin yarılmasıyla gömülüp kaybolduğunu işitiğiniz zaman, biliniz ki, kıyametin kopması yaklaşmıştır.”

Suyuti rivayet etti. Cami’us Sağir’inde geçmektedir.

- **Semadan Bir El Uzatılması ve Bir Ses Duyulması**

169. Hakem bin Nafi’den tahrir edildi, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Kabileler arasındaki savaşımlardan sonra, insanlar Mina ve Arafat’da iken bir münadi (çağırıcı) “Emiriniz falandır! (Mehdidir)” diye seslenir ve arkasından ikinci bir ses gelir:

“Uyanık olun! Bu Münadi (çağırıcı) kesinlikle doğru söyledi!” der. Bunun üzerine insanlar silahlarını sıyırlar (hazırlarlar) ve şiddetle çarpışırlar. İşte o zaman semadan kendini belli eden bir el görünür ve savaş ise şiddetlenir. Hak yardımcılarının sayıları, Bedir savaşçılarından sayısınca (313 kişi) kalana kadar bu şiddet devam eder ve onlarda sahiblerine (Mehdi’ye) biad etmek için giderler.”

Suyuti ve Naim bin Hamed rivayet etti.

Açıklama: “Semadan kendini belli eden bir el görünür”

15 Nisan 2009 tarihinde Nasa uydusundan gökte el şeklinde bir yıldız kümesi görünmüştür.

En doğrusunu Allah (c.c.) bilir.

170. “Mehdi’nin Zuhuru, Muharrem ayında olacak ve semadan gelen bir nida: “Bu, Allah’ın halifesi Hz. Mehdi’dir, ona uyunuz ve sözünü dinleyiniz” diyecektir.

İbn Hacer el Heytemi’nin kitabında geçmiştir.

171. “Onun ismiyle semadan nida olunacak ve hiç kimse onun Mehdiliğini inkar edemeyecektir.”

İbn Hacer-i Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin Sözü olarak rivayet etti.

172. Zühri’den, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Süfyani ve Mehdi savaş için karşı karşıya geldikleri günde semadan şöyle bir ses işitilir:

“Allah’ın Evliyası Falanın (Mehdi’nin) ashabıdır”

Esmâ binti Ümeys dedi ki:

“O günün alameti, semadan uzatılmış ve insanların kendisine bakıp durduğu bir eldir.”

Naim bin Hammad ve Suyuti rivayet etti

173. Mekke'deki batmadan sonra, Bedir ashabı adedince insanlar çıkacaktır. Onun ashaplarının reisleri, Berazi kabilelerinden olacak. O gün semadan gelen bir ses:

“Biliniz ki, Allah’ın yeryüzündeki dostları, Mehdi’ye tabi olanlardır” diyecekler.

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

174. Hz. Mehdi, çıkarken başında bir sarık olacak ve bir münadi:

‘Bu, Allah'ın halifesi olan Mehdi'dir, ona uyunuz' şeklinde nida edecektir.

İbn Hacer el Heytemi'nin kitabında geçmiştir.

175. Mehdi, başının üzerinde ‘Bu Mehdi'dir, ona uyunuz' şeklinde çağıran bir melek olduğu halde çıkacaktır.

İbn Hacer el Heytemi'nin “Beklenen Mehdi'nin Alametleri” kitabında geçer.

- **Kabe'ye Ziyaret Edilmedikçe Kıyamet Kopmayacaktır**

176. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kâbe ziyaret edildikçe kıyamet konmayacaktır.”

Cami'us Sağir-i Suyuti'de geçer.

- **Bir Habeşli Kabe'yi Yıkacaktır**

177. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Hz. Peygamber (s,a,v.):

“Kabe'yi Habeşliler'den çelimsiz bacaklı birisi yıkıp tahrip eder.” buyurmuştur.

Buhari ve Müslim'in ittifak ettikleri hadislerdendir ki, **Sahih** tir.

- **Mezara Bakılıp “Burada Ah Ben Yatsa İdim” Denilecek**

178. Ebû Hureyre (radıyallahu anh)'dan. Rasûlüllah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Bir adam birisinin kabrine uğrar da: “Keşke bunun yerinde ben olsaydım” diyene kadar kıyamet kopmaz” buyurmuştur.

Diğer bir rivayette *“Halbuki, bu sözü söyleten din değil, belalardır”* ifadesi vardır.

Buhari ve Müslim rivayet etmiştir. **Sahih** bir hadistir.

179. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“İyi ve şuurlu kimseler bir mezarın yanından geçerken “Burada yatan kimsenin yerinde keşke ben olsaydım” demedikçe kıyamet kopmayacaktır.”

Cami'us Sağir'de Suyuti rivayet etti.

180. Ebû Hureyre (radıyallahu anh)'ın şöyle dediği rivayet edildi:

Hiz. Peygamber buyurdu ki:

“Bir zaman gelecek, insanlar mezarlığa sık sık gidip, kabirler üzeri-n-e kapanarak:

“Ah! şu mezar benim olmasını ne kadar isterdim!...” diyecekler.”

Bunun üzerine Hiz. Peygamber'den soruldu:

“Ey Allah'ın Resulü! Nasıl olur?..” Hiz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) cevap verdi:

“Zamanın maddî, manevî ızdıraplarla dolu olması; belâ, musibet ve fitnelerin çok olması sebebiyle olur...”

İmam Azam, Musned’de rivayet etti.

- **Alimlerin Ölmesi Ve İlmin Yok Olması Kıyamet Alametidir**

181. Hilal bin Habbab der ki: Said’e “İnsanların helak edilişinin alameti nedir?” diye sordum, “Alimlerin helak olması (ölmesi)dir” dedi.

Metalibul Aliye ve Müsedded’de geçer.

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphesiz kıyamete yakın bir zamanda öylesine acı günler gelecek ki, o günlerde dini bilgiler ortadan kalkacak, yerine cehalet yerleşecek, insanların arasında çatışmalar, döğüşmeler, birbirini öldürmeler adeta bir salgın halini alacaktır.”

Suyuti, Camius Sağir’de rivayet etti.

182. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphe yok ki, Allah kullarından ilmi alıp yok etmez. Ancak ulemaların canını almakla ilim yok olur. Hiç bir alim kalmayınca, o zaman insanlar, alimlerin yerine cahri emirlere sorar, onlar da ilimsiz, bilgiye dayanmayan yanlış fetva verir. Sonuç, hem kendileri dinden sapar hem de başkalarının dinden sapmalarına sebep olurlar.”

Camius Sağir’de Suyuti rivayet etti.

- **Camiler Süslenmedikçe Kıyamet Kopmaz**

183. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“İnsanlar, camilerin inşaat ve süsünde iftihar edip yarışmadıkça kıyamet kopmayacaktır.”

Cami’us Sağir’de geçer.

- **Kamil İmanla Allah Diyen Oldukça Kıyamet Kopmaz**

184. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Yeryüzünde tam imanla “Allah Allah” denildikçe kıyamet kopmayacaktır”

Suyuti-Cami’us Sağir’de geçmektedir.

- **Mal Kazanan Helal mi, Haram mı Bakmayacaktır**

185. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Muhakkak ki, yakın bir zamanda öylesine kötü günler olacak ki, insanlar mal ve servet kazanırken, kazandıkları mal ve serveti helâl veya haram olduğunu düşünmeden elde etmeye çalışacaklardır.”

Suyuti Cami’us Sağir’de rivayet etmiştir.

- **Faiz Yenecek, Yenmesede Onun Tozu Bulaşacak**

186. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Öylesine kirli bir zaman gelecek ki, yaşayan her insan (dolaylı yollardan olsa bile) mu'hakkak faiz yiyecektir. Yemeyenlere dahi bu faizin tozu bulaşacaktır.”

Suyuti rivayet etti. Cami'us Sağir'inde geçmektedir.

- **Mal Hep Kötülerde Olur**

187. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Dünya, mal ve serveti ile makam ve rütbeler kötü kişilerin eline, geçmedikçe kıyamet kopmayacaktır.”

Camuus Sağir'inde Suyuti rivayet etmiştir.

188. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kötü İnsanlar dünyada (kondukları servetten ötürü) mutlu sa-yamadıkça kıyamet kopmayacaktır.”

Suyuti Cami'us Sağir'de rivayet etti.

- **Bir Grup Kıyamet Kopuncaya Kadar Hak Yolda Olur**

189. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Ümmetimden bir grup, kıyamet kopuncaya kadar galip gelip hak dinden ayrılmayacaktır.”

Suyuti Camius Sağır’de rivayet etti.

190. Sevban (radiyallahu anh)'den rivayet edildi ki; Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Allah (c.c) benim için yer yüzünü dürüp topladı -Yahut "Rabbim benim için yeryüzünü dürüp topladı.” dedi. doğusunu ve batısını gördüm. Şüphesiz benim ümmetimin hükümranlığı, dünya'dan benim için dürülüp toparlanan yere ulaşacak.

Ayrıca bana kırmızı (altın) ve beyaz (gümüş) olan iki hazine verdi.

Ben, Rabbim'den ümmetim için, onları genel bir kıtlıkla helak etmemesini, onlara kendilerinden başka bir düşman musallat edip de köklerini kazımamasını istedim.

Rabbim, bana şöyle dedi:

“Yâ Muhammed, (sallallahu aleyhi ve sellem) Şüphesiz ben bir şeyi takdir ettiğim zaman, artık o geri çevrilmez. Ben, onları genel bir kıtlıkla helak etmeyeceğim. Onlar aleyhine dünyanın dört bucağından toplansalar bile, köklerini kazısın diye, başlarına kendilerinden başka bir düşmanı musallat etmem. Ta ki, birbirlerini helak etsinler ve birbirlerini esir etsinler.”

Ben Ümmetim için ancak sapıtcı (yoldan çıkartıp bid'atları emreden) liderlerden korkarım. Benim ümmetimin arasına kılıç girdi mi, artık kıyamet gününe kadar bir daha çıkmaz. Ümmetimden bazı kabileler, müşriklere iltihak etmedikçe ve yine ümmetimden bazı kabileler putlara tapmadıkça kıyamet kopmaz. Şüpesiz, ümmetim içerisinde otuz tane yalancı çıkacak. Onların her biri kendisini peygamber sanacak. Halbuki, ben, Peygamberlerin sonuncusuyum. Benden sonra Peygamber yoktur. Benim ümmetimden bir grup da Allah'ın emri

gelinceye kadar hak üzerine devam edecek. Onlara muhalefet edenler kendilerine zarar vermeyecektir.

Müslim, Tirmizi, İbn Mace ve Ebu Davud rivayet etmiştir. **Sahih**tir.

- **Çekirge İlk Helak Olacak Millettir**

191. Cabir naklediyor:

Hz. Ömer'in halife olduğu yıllardan birinde çekirgeler azaldı. Bu durum Ömer'e sorulduğunda herhangi bir şey söylemedi ve bu duruma üzüldü. Hemen Yemen'e, Şam'a ve Irak'a süvari gönderdi. Kendilerinden o bölgede çekirge olup olmadığını gözlemlenmelerini istedi. Yemen'e giden süvari bir avuç çekirge getirdi ve önüne attı. Ömer çekirgeleri görünce tekbirgetirdi (Allah-u Ekber dedi) ve şöyle dedi:

“Allah Teala 1000 ümmet yarattı, bunlardan 600'ü denizde, 400'ü ise karadadır. Bu ümmetten ilk helak olacak olan çekirgelerdir, onlar helak olduğu an ipi dağılmış tesbih misali birbiri ardından helak olur.”

Ebu Ya'la, Metalibul Aliye

- **Güvenilir Ve Düzgünler Yalancı, Yalancılar İse Güvenilir Kabul Edilir**

192. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphe yok ki, insanların, üzerine öyle kötü günler gelecek ki, o günlerde tam (imanlı) kimseler yalancı kabul edilirken, yalancı kişiler de doğru ve iyi olarak kabul edilir. Yine emin kişiler hain olarak gösterilirken hain kişiler de doğru olarak gösterilirler. Ve yemin etmekle beraber şahitliğe çağrılmadığı halde,

şahitlik yaparlar. O günlerde en mutlu insan, Allah ve Resulüne inanmayan kötü kişiler olacaktır.”

Suyuti, Cami’us Sağir’inde rivayet etti.

- **Kıyamet Alametleri Birbirini Takip Eder**

193. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kıyametin alâmetleri ipliğe dizilmiş tesbih tanelerine ibenzer. İpliği koptuğu an, tesbih taneleri düşerken birbirlerini izledikleri gibi, kıyametin alâmetleri de başladıği zaman birbirlerini izleyerek gelecektir.”

Cami’us Sağir-i Suyuti’de geçer.

- **Miras Taksim Edilmedikçe Kıyamet Kopmaz**

194. İbn Mes'ûd radiyallahu anh'dan, dedi ki:

“Miras taksim edilmez olmadıkça ve ganimetle sevîniledikçe Kıyamet kopmayacak.” Elini kaldırıp Şam tarafını gösterdi ve dedi ki:

"Müslümanlarla çarpışmak için düşman hazırlık yapacak. Müslümanlar da onlara karşı toplanacak. Kendisine: “Rumları mı kast ediyorsun?” diye soruldu.

“Evet” dedikten sonra şöyle devam etti:

“O savaşınızda şiddetli bir hücum olacak. Müslümanlar ölüm için bir öncü fırka kuracaklar. Kıyasıya çarpışacaklar, ancak gece savaş duracak. Her iki taraf da yenişemeyecek. Öncü fırka bitecektir. Sonra Müslümanlar tekrar ölüm için bir fırka kuracaklar. Akşama kadar yine savaşacaklar. Yine her iki taraf da

yenişemiyecek. Öncü fırka tükenecektir. Yine Müslümanlar ölüm için Öncü bir fırka kuracaklar. Sonra akşama kadar savaşıacaklar. Yine her iki taraf yenişemiyecek. Dördüncü gün olunca, Müslümanlardan kalanlar büyük bir azim, sabır ve sebatla onlara saldırarak. Allah o zaman düşmanı kahredecek. Öylesine şiddetli bir savaş olacak ki, havadan geçen kuşlar bile yere düşecekler. Bir babanın oğulları birbirlerini sayacaklar. Yüz kişi oldukları halde tek bir kişi kalacak. Bu durumda hangi ganimete sevinirler yahut hangi miras taksim edilsin! Onlar böyle şaşkın dururlarken daha kalabalık insanların geldiğini görecekle. Derken Deccâl'in gelip çocuklarına musallat olduğunu haykıran bir ses duyacaklar. Elllerinde ve avuçlarındakini bırakıp oraya doğru koşacaklar. Onar kişilik guruplar halinde öncü gönderecekler." Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Ben onların ve babalarının isimlerini, atlarının renklerini bile biliyorum. O gün onlar yeryüzünün en iyi süvarileri olacak" veya şöyle dedi: "Süvarilerin en iyilerinden olacaklar."

Rudani Cem'ul Fevaid'de rivayet etti.

- **Türklerin Kökünün Kuruması**

195. Ebû Dâvud, Bureyde'den benzerini rivayet etti; onda şöyle geçer:

"Onları (Türkleri) üç kere süreceksiniz, nihayet onlara Arap yarımadasında yetişeceksiniz. Birinci sürüşte, onlardan kaçanlar kurtulacak, ikinci sürüşte bir kısmı kurtulacak, bir kısmı helak olacak. Üçüncü sürüşte tamamen mahvolup kökleri kuruyacak."

Ebu Davud'da Ve Cem'ul Fevaid'de geçmektedir.

196. Ebû Bekre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Ümmetimden bir takım insanlar, üzerine köprü kurulacak olan Dicle denilen nehrinin kenarında Basra denilen bir yere konaklayacaklardır. Nüfusu çoğalacak, nihayet muhacirlerin şehirlerinden olacak. Ahir zaman olduğunda, geniş yüzlü, küçük gözlü, Kantura oğulları gelecekler. Nehrin kenarında konaklayacaklar. Şehrin halkı üç fırkaya ayrılacak: Bir fırkası öküzlerin kuyruğunu tutup sahraya çekilecek ve helak olacaklar. Bir fırkası da kendileri için onlardan kurtuluş isteyecekler ve kâfir olacaklar. Bir fırkası da çocuklarını geride bırakarak onlarla savaşacaklar, iste onlar şehittirler.”

Ebu Davud ve Rudani rivayet etmiştir.

- **Küçük Deccaller Çıkmadan Kıyamet Kopmaz**

197. Ebu Culâs der ki: Hz. Ali'yi işittim Abdullah b. Sebe'ye şöyle dedi:

“Yazık sana! Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) bana söylediği hiç bir şeyi asla insanlardan gizlemedim. Allah'a yemin olsun ki Resûlullah'm (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittim:

“Kıyamet kopmadan evvel otuz yalancı gelecektir. Sen de onlardan bir tanesini haklayacaksın.. “

İbn Hacer, İbn Ebî Şeybe ve Ebû Yala rivayet etmiştir. Heysemi: “Ravileri güvenilir kimselerdir” demiştir.

198. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'den rivayet edilmiştir, dediki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Her biri peygamber olduğunu iddaa eden 30’a yakın yalancı ve (küçük) deccal çıkmadıkça kıyamet kopmayacaktır.”

Buhari, Müslim, Ahmed ve Tirmizi rivayet etti. **Hasen** ve **Sahih** tir.

199. Enes'in bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Büyük Deccâl çıkmadan önce yetmiş küsur (küçük) Deccâl çıkacaktır.”

Ebû Ya'lâ ve İbn Hacer rivayet etmiştir. Heysemi der ki: “Senedinde Leys bin Ebi Süleym vardır ki, müdellis bir ravidir. Enes'in arkadaşı Bişr'i ise tanımıyorum.”

200. Atâ bin es- Sâib babasından naklediyor: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Kıyametten önce 70 yalancı Deccal çıkmadıkça kıyamet kopmaz.”*

El Haris rivayet etti. Ravilerden Ali bin Asım zayıf bir ravidir.

201. Sevban (radiyallahu anh)'dan rivayet edilmiştir, dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ümmetimden bazı aşiretler, müşriklere iltihak edip (katılıp) putlara tapmadıkça kıyamet kopmayacaktır. Aynı zamanda ümmetimden 30 yalancı belirecek ve her biri Peygamber olduğunu iddaa edecektir. Oysa ben Peygamberlerin sonuncusuyum, benden sonra Peygamber yoktur.”

Tirmizi rivayet etti. **Sahih** tir.

202. İbn Ömer (radiyallahu anı) der ki: Ben Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyururken işittim:

“Kuşkusuz ümmetim içinde 70 küsur davetçi çıkacak ve hepside cehenneme davet edecektir. Eğer istersem size onların ataları ve kabilelerini (n kimler olduğunu) bildiririm.”

Mecmauz Zevaid ve Ebu Ya’la rivayet etti. Rivayet edenlerden Leys bin Ebi Süleym müdellis biridir. Diğer ravileri güvenilirlerdir.

203. Câbir b. Semure (radiyallahu anı)'tan rivayet edilmiştir: “Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'i:

“Doğrusu kıyametin önünde “Yalancılar” ortaya çıkacaktır” diye buyururken işittim.”

Sahih bir hadistir. Müslim ve Ahmed rivayet etti.

204. Enes'in bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Büyük Deccal (Mesih Deccal) çıkmadan önce 70 küsur (küçük) Deccal çıkacaktır.”

Ebu Ya’la ve Heysemi zikretti. Senedinde Leys bin Ebi Süleym vardır ki, Müdellis, (bazı şeyleri saklayan) biridir.

- **Sakif'ten Bir Yalancı ve Hunhar Çıkacaktır**

205. İbn Ömer (radiyallahu anh)'dan rivayet edilmiştir: dedi ki; Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “*Sekif'de(n çıkacak) bir yalancı ve hunhar vardır.*”

Tirmizi rivayet etti. Yalancı Muhtar bin Ebi Ubeyd es-Sekafi'dir. Hunhar'da kabeyi taşta tutan Haccac'dır.

206. Ebû İshâk radiyallahu anh'dan: “İbn Ömer'e dedim ki:

“Muhtar kendisine vahiy geldiğini iddia ediyor.”

İbn Ömer ‘Doğru söylemiş. Zira şeytanlar da dostlarına vahy ederler’ dedi.”

Rudani Cem'ul Fevaid'de, Taberânî Mu'cemu'l-Evsat'ta rivayet etmiştir.

- **Bir Adam İnsanları Asâ İle Yönetmedikçe Kıyamet Kopmaz**

207. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resullulah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“*Kahtânoğullarından bir adam çıkıp asası ile insanları yönetmedikçe kıyamet kopmaz.*”

Buhari, Rudani ve Müslim rivayet etti. **Sahih**tir.

- **İyileriniz Gidecek ve Kötüleriniz Kalacak**

208. Ruveyfi' bin Sâbit el-Ensari der ki:

Resulallah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) kuru hurma ve yaş hurma getirilince, müslümanlar hurmaları yediler ve sadece çekirdekleri kaldı. Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem): *“Bunun ne olduğunu biliyor musunuz?”* buyurması üzerine, Müslümanlar: *“Allah ve Resulü daha iyi bilir”* karşılığını verdiler. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“İyileriniz seçilerek gidecek ve sizden sadece (çekirdekleri göstererek) kötünüz, bunun gibisi kalacak” buyurdu.

İsnadı Ceyyiddir. İbn Hibban, Ebu Ya'la, İbn Ebi Şeybe, Bezzar ve Hakim

209. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu bildirir:

“Kötü hurmanın içinden iyi hurmanın seçilmesi gibi seçileceksiniz”.

Sahih tir. İbn Hibban , Buhari, İbn Mace, Hakim ve İbn Main rivayet etmiştir

210. Ebû Hureyre (radiyallahu anh) dedi ki: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“İnsanlar elbise ve eşyayı allayıp pulladıkları gibi, inşa ettikleri evleri allayıp pullamndıkça (nakışlamadıkça) kıyamet kopmaz.”

Ravilerden İbrahim demiştir ki, Peygamber bu benzetmesiyle desenli elbiseleri kastetmiştir.

Buhari Edebul Mufred'de rivayet etti.

- **Çocukların Başa Geçmesi**

211. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'ın bildirdiğine göre Resselullah (sallallahu aleyhi ve sellem): *“Yetmiş yılın başından ve çocukları liderliğinden Allah’a sığın”* buyurmuştur.

Yine *“Dünya, alçak oğlu alçağın (veya ahmak oğlu ahmağın) eline geçmedikçe yok olmaz”* buyurmuştur.

Ahmed bin Hanbel, Bezzar ve Mecmauz Zevaid’de rivayet edilmiştir. Tek istisnası Kamil bin el-Alâ’dır, ancak oda güvenilirdir.

- **Kıyamete Kadar Hiçbir Kureyşli Öldürülmeyecektir**

212. Mutî'nin şöyle dediği işitilmiştir:

Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'den işittim, Mekke'nin fetih gününde diyordu ki:

“Bugünden sonra kıyamete kadar hiç bir Kureyşli (dininden dönmek suçu ile) öldürülmeyecektir.”

Buhari Edebul Mufred’de rivayet etti.Kureyşli olup da, ‘As’ ismini taşıyanlardan Mutî'den başka hiç kimse Fetih'ten önce müslüman olmuş değildir; onun ismi El-As idi de, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) ona Muti ismini verdi

- **Rumlar Amik Ovasına Gelmeden Kıyamet Kopmaz**

213. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Rumlar Amik'e veya Dâbik'a inmedikçe Kıyamet kopmaz. O zaman yeryüzünün en seçkinlerinden olan Medine'den bir ordu çıkacak. Karşılıklı saf haline gelip

savaş vaziyeti aldıklarında Rumlar şöyle diyecek: ‘Bırakın bizi de bizden esir alanlarla savaşıalım!’ Müslümanlar şöyle cevap verecekler: ‘Hayır biz kardeşlerimizle savaşmanıza izin vermeyiz.’ Bunun üzerine (Rumların) üçte biri yenilgiye uğrayacak ve Allah asla onların tevbelerini kabul etmiyecek. (Müslümanların) üçte biri de öldürülecek ki, Allah katında onlar şehitlerin en üstünüdürler. Üçte biri de feth edecek. Asla fitneye düşmeyecek-ler. Onlar Kostantiniyye'yi feth edecekler. Onlar kılıçlarını zeytin ağaçlarına asıp ganimetleri taksim ederlerken şeytan bağırarak: ‘Ne duruyorsunuz, Mesîh Deccâl çıktı, ailelerinizi bastı!’ Ortada bir şey yokken hemen çıkacaklar. Şam'a geldiklerinde, gerçekten çıkmış olacak.

Onlar saflarını teşkil edip savaşa hazırlanırlarken namaza kamet getirilecek, derken gökten Meryemoğlu İsa inip onlara imamlık edecek. Allah'ın düşmanı (Deccal) onu görünce, suda tuzun eridiği gibi eriyecek. Onu o haliyle bıraksa tamamiyle eriyecek, fakat daha tam erimeden onu kendi eliyle öldürüp mızrağındaki kanını halka gösterecek."

Müslim ve Rudani rivayet etti. **Sahih** tir

- **İnsanlardan İlk Olarak Kalkacak Olan Şeyler**

214. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki: *“İnsanlardan ilk olarak kalkacak olan huzurdur.”*

Camius Sağır'de Geçer.

215. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Bu ümmetten ilk olarak kalkacak olan şey, haya ve güvenilirlik olacaktır. (Hayanın kakmasından daha büyük bir tehlike düşünülemez. Bütün kötülüklerin kapısı olan hayanın kalkmasıyla tüm kötülüklerin kapısı da insanlara açılmış

olur. Böylelikle insanların birbirlerine karşı olan güvenleri ortadan kalkar. Güven duygusunun kalktığı yerde ise mutluluk ve huzur kalmaz”

Suyuti rivayet etmiştir.

216. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“İnsanlardan ilk kalkacak olan güvenlik, son kalkacak olan da namaz olacaktır. Çünkü namaz kılan çok, fakat Allah'ın nezdinde kılınan namazın karşılığı olmayacaktır.”

Suyuti, Camius Sağirde rivayet etti.

- **Zaman Kısalmadan Kıyamet Kopmaz**

217. Enes (radiyallahu anı) 'dan: Resulullah şöyle buyurdu:

“Sene ay gibi, ay hafta gibi, hafta gün gibi, gün saat gibi, saat ateş kıvılcımı gibi olup da zaman birbirine yaklaşmadıkça Kıyamet kopmaz.”

Tirmizî'de ve Cem'ul Fevaid'de geçmektedir.

- **Doğudan Siyah Bayraklıların Çıkması**

218. “Ondan (Mehdi'den) önce Şam ve Mısır melikleri öldürülecektir. Ve Şam ehli, Mısır'lı kabileleri esir alacaklardır. Doğudan siyah bayraklı bir adam, Şam sahibinden önce çıkacak ve Mehdi'nin itaatına girecektir.”

İbn Hacer el Haytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

219. İbn Mes'ud dedi ki: Biz bir ara Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yanında iken Beni Haşim'den bir grup genç geldi. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) onları gözleri doldu ve rengi değişti. Dedim ki: "Ne oldu ki, sevmediğin bir şeyi yüzünde görüyoruz?". Buyurdu ki:

"Biz öyle bir Ehli Beytiz ki, Allah bizlere dünyayı değil, ahireti ihtiyar etti. Muhakkak ki Benden sonra Ehli Beytim bela ve dertlerle karşılaşacaklar ve sürülmeye maruz kalacaklar. Doğru tarafından siyah bayraklı bir kavim gelinceye kadar. Bunlar hakkı isterler verilmez. Çarpışır, muzaffer olurlar, istedikleri verilir. Fakat o Hak, Ehli Beytim'den birisine (Mehdi'ye) verilmedikçe kabul etmezler. O (Mehdi) arza (yeryüzüne) sahip olur ve kendisinden önce baskı ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. Sizden Ona kim yetişirse, kar üzerinde sürünerek dahi olsa gelsin, O'na katılsın. Zira O Mehdi'dir."

Suyuti, İbn Ebi Şeybe, Naim bin Hammad, İbn Mace ve Ebu Naim rivayet etti.

220. "Ondan önce Horasan'da siyah bayraklar çıkacak ve Mehdi, Mekke'de zuhur ettikten sonra onun yanına gideceklerdir."

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

221. *"Horasan tarafından çıkan siyah sancaklıları gördüğünüzde, kar üzerinde sürünerek de olsa onlara gidin. Çünkü onların içinde Allah'ın halifesi Mehdi vardır."*

Fetava-i Hadîsiyye'de geçmektedir.

222. "Onun alametlerinden birisi de, Ben-i Abbasın değirmeninin dönmesidir.

Diğer bir alameti de, siyah bayraklı ordunun askerlerinin, atlarını Şam'daki zeytin ağaçlarına bağlamalarıdır.

Diğer bir alameti de, “Ciğerleri yiyenlerin oğlu” (zalim) olan Süfyani'nin Ben-i Abbas ve Ben-i Cafer'i mağlub etmesidir ve ardından Süfyan Şam minberine oturacak ve Berberi kavmi de Şam'a gelecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

223. Abdullah'dan gelen başka bir rivayet şeklinde ise bu hadis şöyle geçer:

Abdullah (radiyallahu anh) dedi ki: Bizler Resulullah'ın huzurunda bulunduğumuz bir sırada Haşim Oğulları gençlerinden bir grup çıka geldi. Resul-i Ekrem onları görünce, gözleri yaşla doldu ve rengi kaçtı. Abdullah diyor ki: Bu arada ben: “Yüzünüzde bizi üzen bir durumun olduğunu görmekteyiz.” dedim. Bunun üzerine Resulullah şöyle buyurdu:

“Biz Ehl-i Beyt için Allah dünya yerine ahireti seçmiştir. Benden sonra Ehl-i Beyt'im, doğudan ellerinde siyah bayraklar olan bir kavim gelinceye kadar belâ, avarelik ve sürgünle karşı karşıya kalacak. Onlar hayır talep edecekler, ancak onlara verilmeyecek. Onlar savaşacak ve zafere kazanacaklar. Bunun üzerine onlara, istedikleri verilecek, fakat onlar onu, benim Ehl-i Beyt'imden bir kişiye verinceye kadar razı olmayacaklar. O, diğerleri yeryüzünü zulümle doldurdukları gibi, onu adaletle dolduracak. Kim o zamanı idrak ederse, buz üzerinde emekleyerek olsa bile onlara katılsın.”

İbn-i Mace rivayet etti.

- **Bir Ateş İnsanları Mahşer Yerine Doğru Sürükler**

224. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kıyametin kopması için gereken şartlardan birisi, İnsanları batıya kaydırarak Doğudan bir ateşin çıkmasıdır. Cennet ehlilerinin yiyeceği ilk yemek, balık ciğeri olacaktır.”

Suyuti Cami’us Sağır’inde rivayet etti.

225. Huzeyfe b. Esîd el-Gıfârî (radiyallahu anh)'tan rivayet edilmiştir:

“Biz kendi aramızda kıyametle ilgili müzâkere ederken yanımıza Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) çıkageldi. Bize;

“Neyi müzâkere ediyorsunuz?” diye sordu. Sahabiler:

“Kıyameti müzakare ediyoruz” dediler. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Siz kıyametten önce on alâmet görmedikçe, kıyamet kopmayacaktır” buyurdu. Sonrada Dumanı, Deccal’i, Dâbbetu'l-Arz’ı, güneşin batıdan doğmasını, İsa b. Meryem (a.s)’ın inmesini, Ye’cûc ve Me’cûc’ü ve biri doğuda, biri batıda ve biri de Arab yarımadasında olmak üzere üç yerin batmasını,

bu alametlerin sonuncusu olan Yemen'den çıkıp insanları toplantı yerlerine doğru sürecek bir ateşin olacağını anlattı.”

Müslim, Ebu Davud, Tirmizi ve Ahmed rivayet etti. **Sahih** tir.

226. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kıyamet kopmadan evvel, ‘Hadramevt’ denilen yerden öylesine bir ateş çıkacak ki, bu ateş insanları (Doğudan toplayıp) haşır meydanına kadar sürükleyecektir.”

Suyuti Cami’us Sağır’inde rivayet etti.

227. İbn Ömer (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Kıyametten önce, insanları toplayan bir ateş 'Hadremet' ten çıkacaktır."
Dediler ki:

"Ey Allah'ın Resulü! O zaman ne yapmamızı emredersin?"

"O zaman Şam'a gitmelisiniz" buyurdu.

Tirmizî ve Rudani rivayet etmişlerdir.

228. Enes (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"Kıyametin ilk alâmeti; insanları Doğudan Batıya sürececek olan bir ateşin çıkmasıdır."

Buhârî rivayet etti.

229. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

"İnsanları doğudan batıya kadar sürükleyip haşır meydanında toplayacak ilk vasıta, büyük bir ateş olacaktır."

Suyuti Cami'us Sağır'de rivayet etmiştir.

- **Kıyamet 'La İlahe İllallah' Diyen Kişi Üzerine Kopmaz**

230. Enes (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“La ilahe illallah diyen kimsenin üstüne asla kıyamet kopmaz.”

Müslim, Rudani ve Tirmizî rivayet etti.

231. Enes bin Mâlik (radiyallahu anh) rivayet ediyor:

“Zaman, gittikçe zorlaşacak. İnsanların cimriliği, mala olan hırsı gittikçe artacak. Kıyamet de ancak şerli insanların başına kopacaktır.”

İbn Mace ve Taberani rivayet etti.

232. Abdullah (radiyallahu anh)'dan rivayet edildiğine göre, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

“Kıyamet, ancak insanların kötöleri üzerine kopacaktır.”

Buhari, Müslim ve Ahmed rivayet etmiştir. **Sahih** bir hadistir.

233. Enes'in bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Allah Teâlâ dünyada mü'min var oldukça kıyameti koparmaz. Kıyamet vakti gelince Allah Teâlâ bir rüzgar gönderir. Onunla bütün canını alır, mü'minlerden kimse kalmaz.”

Ebû Ya'lâ ve İbn Hacer rivayet etmiştir. Senedinde Musa bin Matir vardır ki, zayıf bir ravidir. Ancak bu hadisi destekleyen bir Huzeyfe, bir de Ayyaş hadisi vardır.

234. Ebû Hureyre'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

“Allah, Yemen’den kırmızımsı bir rüzgar gönderip onunla Allah’a ve âhiret gününe iman eden herkesin canını almadıkça kıyamet kopmaz. O rüzgarın etkisiyle ölenlerin az oluşundan diğer insanlar buna pek aldırılmazlar ve:

‘Filan oğullarından filan ihtiyar öldü. Filan oğullarından filan ihtiyar kadın öldü’ derler. Sonra Allah Teâlâ geceleyin kitabını göğe kaldırır. Ondan hiçbir âyet yeryüzünde kalmaz Yeryüzü içindeki altın ve gümüşleri dışarı atar. Ancak kimse o günün korkusundan ondan faydalanmaz. Yanından biri geçince ayaklarıyla ona vurup: ‘İşte bizden önce bunlar için birbirlerini öldürüyorlardı. Bugün ise bunların hiçbir değeri olmayıp ondan kimse faydalanmıyor’ der.”

Ebû Ya'lâ ve İbn Hacer rivayet etti.

235. İbn Mes'ûd (radiyallahu anh) dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"Kıyamet ancak insanların kötüləri üzerine kopar."

Müslim ve Rudani rivayet etmiştir.

236. İbn Mesûd (radiyallahu anh): “Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)’i:

“Kendileri hayatta iken üzerlerine kıyametin koptuğu kimseler, halkın en kötüleridir” diye buyururken işittim.” demiştir.

Buhari ve Müslim *Sahih*’de rivayet etti.

- **Kıyamet Kopacak Dahi Olsa Fidan Dikmek**

237. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kıyametin kopması anında bile olsa, biriniz elinizdeki hurma fidanını, dikmeye gücü yetiyorsa, dikmeden ordan ayrılmayınız.”

Suyuti rivayet etti. Cami’us Sağır’de geçmektedir.

- **Peygamber’in Sahabeleri Ölünce Kıyamet Kopması Beklenir**

238. Ebû Bürde (radiyallahu anı) tarafından rivayet edil-miştir. Hadisin baş tarafı şöyledir:

“Resûlullah ile birlikte akşam namazını kıldık, sonra kendi aramızda "Beklesek de onunla beraber yatsı namazını da kılsak ya!" dedik ve oturduk. Derken yanımıza çıktı ve,

“Siz halâ burada mısınız?” buyurdu.

Biz, “Ya Resûlallah, seninle beraber akşam namazını kıldık, sonra oturup yatsıyı da kılalım diye düşündük” dedik.

“İsâbet ettiniz. Yıldızlar kaldıkça semâ da kalacaktır. Kıyamet başlayıp yıldızlar saçılınca, semâ da bozulup yarılacak ve yok olacaktır. Ben Ashabım için bir emniyetim. Ben gittikten sonra Ashabıma vaad olunan fitneler, savaşlar ve ihtilaflar gibi önceden haber verilen şeyler gelecek. Ashab gittikten sonra da ümmete vaad edilen bid'atlar, fitneler, kıyamet alâmetleri zuhur edecektir.” buyurdu.

Taberani rivayet etti.

- **Kişiye Özel Selâm Verilmesi Kıyamet Alametlerindendir**

Tarık'dan rivayet edildiğine göre, şöyle demiştir:

Biz, Abdullah'ın yanında oturuyorduk. Bir de onun kapıcısı gelip:

“Namaz vakti geldi” dedi. O kalktı; biz de onunla kalktık ve Mescid'e girdik. Abdullah, Mescid'in ön tarafında insanları rükû halinde gördü de, hemen tekbir alıp rükû yaptı. Biz de yürüdük ve onun yaptığı gibi yaptık, Süratle bir adam gelip: “Selâm üzerinize olsun, ey Ebû Abdurrahman” dedi. O da:

“Allah doğru söyledi, Resulü de tebliğ etti” cevabında bulundu.

Biz namazı kıldık, o evine girdi, biz de yerimizde oturup onun biz çıkagelmesini bekledik. Birbirimize dedik ki “Hanginiz (bu selâm işinden) Ebû Abdurrahman'a soracak? Tarık dedi ki:

“Ben ona sorarım” Nihayet ona sordu. O da dedi ki

“Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “*Kıyametin kopmasına yakın şu işler olacaktır:*

“Kişiye Özel selâm verilmesi. Ticarette kadın kocasına yardım edecek kadar ticaretin yayılması. Akrabalarla ilginin kesilmesi. İlmin dağılması. Yalan yere şahitliğin ortaya çıkması. Hak şahitliğin gizlenmesi”

Buhari Edebul Müfred’de rivayet etti.

239. Başka bir rivayette Hârice b. Salt el-Bürcümî şöyle anlatıyor:

Abdullah b. Mes'ûd ile birlikte evinden dışarı çıktık. İmamın namaz kıldığını görünce biz de gidip safa katıldık ve namaz kıldık. Bir adam yanımızdan geçerek:

“Ey Ebû Abdurrahman! Sana selam olsun” dedi. O da tekbir getirerek:

“Allah ve Resulü doğru söyledi!” dedi. Biz, namazı bitirince ona:

“Ey Ebû Abdurrahman! Adamın selam verışı sanki seni korkuttu!” dedik. O da şöyle verdi: “Evet, çünkü kıyamet alâmetleri olarak; ‘Mescidlerin geçiş yolu k kullanılması, sırf bîrine mahsus selam verilmesi, kadın ve erkeklerin ortak olarak ticaret yapması, kadın ve atların pahalalanması, sonra da bir daha pahalalanmaması’ sayılıyordu.”

İshâk, Tayâlisî, Ahmed b. Menî, İbn Hacer ve Ebû Ya'lâ rivayet etmiştir.

240. Alkame der ki: İbn Mes'ûd benimle Mesrûk'un arasında idi, bir bedevi yanımızdan geçip:

“Ey İbn Ümmü Abd'in oğlu! Sana selam olsun” dedi. İbn Mes'ûd buna güldü. Ona bu tavrının sebebi sorulunca yukarıdaki mânâda bir hadis aktardı.

el-Hâris, İbn Hacer ve Ebû Ya'lâ rivayet etmiştir. İmam Ahmed, el-Esved b.Yezîd kanalıyla İbn Mes'ûd'dan aynı anlamda kısa bir metinle; ayrıca Târik kanalıyla İbn Mes'ûd'dan yine aynı mânâda birer hadis tahrîc etti.

• Türklerle Savaşılmadan Kıyamet Kopmaz

Büyük bir ihtimalle hadiste kastedilen Türkler tarihte İslam dünyasına büyük zarar veren Moğollardır. Zira Onların da yüzleri kızıl ve basık, gözleri ufak ve burunları basıktır.

241. Ebû Hureyre (radiyallahu anı)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Siz acemlerden kırmızı yüzlü, basık burunlu, ufak gözlü, yüzleri deri kaplı kalkan gibi, kıldan yapılma pabuçları olan Hûza ve Karman halkı ile savaşımadıkça, kıyamet kopmaz.”

242. Diğer rivayette ise *"Onlar Bariz (Fâris) halkıdır"* diye geçmektedir.

243. Diğer rivayette ise:

“Müslümanlar yüzleri deri kaplı kalkan gibi olup, kıl elbisesi giyen ve kıldan yapılma pabuçlarıyla yürüyen Türklerle savaşımadıkça Kıyamet kopmaz.”

Buhari, Müslim, Ebû Davud, Tirmizi, Nesai ve İbn Mace rivayet etti. **Sahih** tir.

244. Diğer rivayette Ebû Hureyre (radiyallahu anh) der ki: Rasûlüllah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Gözleri küçük, yüzleri kırmızı, burnu basık yüzleri sanki deri üstüne deri kaplanmış kalkan gibi kalın etli olan Türklerle savaşımanıza kadar kıyamet kopmaz, ayakkabıları kıldan olan bir toplulukla savaşımanıza kadar kıyamet kopmaz” buyurmuştur.

Buhari ve Müslim **sahih** bir senedle rivayet ettiler.

245. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'dan olan başka bir rivayete göre, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

“Sizler, kıyametin önünde, ayakkabıları kıldan yapılmış bir kavimle savaşacaksınız. Yüzleri kılıflı kalkanlar gibidir. Yüzleri kırmızı, gözleri küçüktür.”

Sahih tir. Buhârî, Ebu Dâvud, Tirmizî, Nesâî, İbn Mâce ve Ahmed b. Hanbel rivayet etti.

- **Hicretin 100. Yılından Sonra Hiçbir Sahabenin Yaşamayacağı**

246. Cabir demiştir ki, Yolda oturduk ki, Peygambere kıyamet vaktinden soralım. Peygamber şöyle buyurdu:

“Bana kıyametten sorasınız diye mî bana geldiniz?” Biz :

“Evet” dedik. Peygamber:

“(Buradaki) hiçbir nefis sahibi canlı yoktur ki, üzerinden yüz yıl geçsin, bu günde hayatta olanlar 100 sene yaşamış olsun” buyurdu. Biz dedik ki:

“Ensar'dan bir gencin bir oğlu doğdu da, ona Muhammed ismini verdi. Bunun üzerine Ensar: “Biz seni Allah'ın Resulü ile künyelemeyiz, (sana Ebû Kasım demeyiz) dediler.” Peygamber şöyle buyurdu :

“Ensar güzel söyledi. Siz benim isimle isimleniniz, fakat benim künyemle (Ebu Kasım Künyesi ile) künyelenmeyiniz”

Edebul Mufred'de Buhari rivayet etmiştir. Alimler araştırmıştır ki, orada bulunan hiç kimse 100 sene sonra hayatta kalmamıştır.

247. Büreyde'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“100 seneden sonra Allah, güzel ve soğuk bir rüzgar gönderecek; o rüzgarla (buradaki) her mü'minin ruhunu kabzedecek.”

İbn Ebî Şeybe, Ebu Ya'la ve İbn Hacer rivayet etti. **Hasen** dir. Alimler araştırdığına göre orada bulunan hiç kimse 100 sene sonra hayatta kalmamıştır.

Hz. Mehdi ve Sıfatları

248. Velid b. Müslim'den, o da bir başkasından nakletmiştir ki, Mehdi'ler 3 tanedir:

- 1) **Mehdiyyül Hayr** : Bu, Ömer bin Abdülaziz'dir.
- 2) **Mehdiyyüddem** : O, kanları dindiren hakiki mehdi'dir.
- 3) **Mehdiyüddin** : Hz. İsa'dır. (A.S)

İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir.

- **Mehdi'nin Adı, Babasının Adı Ve Vasıfları İle İlgili Hadisler**

249. Ebu Said'in bildirdiğine göre Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Ümmetimin başına Ehli Beytimden ince uzun burunlu, açık alınlı biri geçecek, zulüm ve haksızlıkla dolan yeryüzünü adaletle dolduracak ve bu şekilde 7 yıl hüküm sürecektir.”

Ebu Ya'la ve Heysemi rivayet etmiş olup Adi Bin Ebi Umare dışındaki ravileri **Sahih**'in ravileridir.

250. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Hz. Mehdi, benim evlatlarımdandır. 40 yaşlarındadır ve yüzü sanki yıldız gibi nurludur. Sağ yanağında siyah bir ben bulunur. Üzerinde pamuktan iki cübbesi vardır. Kıyafeti, sanki Hz.Musa zamanındaki Beni İsrail'in kıyafetine benzer. Yeraltındaki hazineleri çıkaracak ve şirk beldelerini fethedecektir.”

İbn Hacer-i Heytemi rivayet etmiştir.

251. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Onun ismi benim ismim olacak, ahlakı benim ahlakım olacak ve künyesi de Ebû Abdullah olacaktır” diye buyurmuştur.

İbn Hacer el Haytemi, ‘Beklenen Mehdi’ isimli kitabında rivayet etmiştir.

252. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Nefsim yedi kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, Mehdi'nin babası Kureyşidir. Eğer istenseydi onu en son dedesine kadar sayardım, çünkü Mehdi, İslamın sonu olacaktır” buyurmuştur.

İbn Hacer el Mekki (Heytemi) rivayet etmiştir.

253. “Hz. Mehdi'nin kaşları ince, araları açık ve gözlerinin siyahı büyük olacaktır. Şam minberinin üzerine oturup insanlara hitabe debilinceye kadar, Hicaz'dan gelmeyecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

254. Hz. Ali (radiyallahu anh)'dan:

“O, oğlu Hasan'a bakarak şöyle dedi: 'Benim bu oğlum, Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem'in buyurduğu gibi seyyiddir. Onun sulbünden bir adam çıkacak, İsmi Peygamberinizin ismi olacak, yaratılışında ona benzemeyecek, fakat ahlâkta ona benzeyecektir’.”

Ebû Dâvud ve Rudani rivayet etti.

255. Ebû İshak'tan rivayet edildiğine göre;

Hız. Ali (radiyallahu anh) oğlu Hasan'a bakıp şöyle demiştir:

“Benim şu oğlum Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in isimlendiğı gibi “seyyid”dir. Onun sulbünden, adı Nebimizin adından olan, ona yaratılıştta değıl, huyda benzeyen bir adam gelecektir.”

Hız. Ali kıssayı zikretti, "Dünyayı Adaletle dolduracak..." dedi.

Harun şöyle dedi: Bize Amr b. Abi Kays Mutarrıf b. Tarıften o Ebî Hasen'den, o'da Hilâl b. Amr'dan şöyle dediğini rivayet etti:

“Maverâ’ün Nehir'de el-Haris b. Harras adında bir adam çıkacak. Onun (ordusunun) önünde Mansur denilen birisi bulunacak, Kureyş'in Rasûlullah'a imkan verdiğı gibi âl-i Muhammed'e (Hilâfetine) imkân verecek (veya hazırlayacak). Her mü'minin ona yardım etmesi veya onun davetini kabul etmesi vaciptir.”

Şek ravidendir. Ebu Davud rivayet etti.

256. Resulullah Efendimiz,

“Yemin ederim ki Allah Teala, benim neslimden, dişleri aralıklı, alnı açık, yeryüzünü adaletle doldurarak malı ve eşyayı insanlara bol bol ikram eden bir evladımı gönderecektir” buyurmuştur.

İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir.

257. Ebû Saîd (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Mehdi bendendir. Onun alnı geniş, burnu ise ince olacaktır. Zulümle dolu olan yeryüzünü adalete boğacak, tam yedi yıl hüküm sürecektir.”

Tirmizî'de ve Cem'ul Fevaid'de geçmektedir.

258. Yine Ebu Said'in bildirdiğine göre Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Mehdi bizdendir, alnı açık ve kemer burunludur”

Suyuti rivayet etti.

259. Ebu Said Hudrî dedi ki: Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi bendendir; açık alınlı ve doğan burunludur; yeryüzünü zulüm ve haksızlıkla dolduğu gibi, onu adalet ve eşitlikle dolduracaktır.”

Sünen-i Ebî Davud, Müstedrek, Kenz'il-Ummal'da geçer.

260. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Hz. Mehdi benim neslimden olup alnı geniş, tüysüz ve burnu uzuncadır. Ahlâksızlık ve zulümle dolu olan bu dünyayı yeniden adaletle doldurup iyiye dönüştürecektir.”

Suyuti Cami'us Sağir'inde rivayet etti.

261. Muhammed bin Cübeyr'den rivayet edildi, dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi'nin kaşları ince, yüzü parlak ve gözlerinin siyahı büyük olacaktır. Hicazdan gelip, Şam'da minbere oturduğunda 40 yaşında olacaktır.”

Naim bin Hammad ve Suyuti rivayet etti.

262. Ebu Ümame dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Sizinle insanlar arasında 4 sulh anlaşması olacak, 4. Sulh, Heraklius'un ailesinden bir adam vasıtası ile olur ve bu 7 yıl devam eder.”

Bir adam:

“Ya Resulallah, o gün insanların imamı kimdir?” dedi. Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Evladımdan 40 yaşındaki 'Mehdi'dir. Yüzü parlayan yıldız gibi, yanağında siyah bir ben vardır. Üzerinde Kutvâni 2 aba (elbise) bulunur. Tavrı İsrailoğulları adamına benzer. Hazinesi çıkarır ve şirk beldelerini feth eder.”

Ebu Naim ve Suyuti rivayet etti

263. Abdullah bin Ömer dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi zuhur ettiğinde başının üstünde bir bulut olacak ve oradan bir seslenici şöyle seslenecek: “Bu Mehdi, Allah'ın halifesidir, ona tâbi olun!”

Ebu Nuaym rivayet etti.

264. Abdurrahman bin Avf'dan rivayet edildi, dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Yemin ederim ki, Allah Benim soyumdan bir adam gönderecektir. O'nun dişleri aralıklı ve alını geniştir. Yeryüzünü adaletle dolduracak ve malı bol bir şekilde dağıtacaktır.”

Suyuti ve Ebu Naim rivayet etti.

265. Kays bin Cabir, dedesinden; dedi ki: Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Benden sonra halifeler, halifelerden sonra da emirler gelecek; emirlerden sonra da zorba hükümdarlar gelecek; sonra Ehl-i Beyt'imden biri çıkacak, yeryüzünü zulümle dolduğu gibi, onu adaletle dolduracaktır.”*

Cami'us Sağır, el-İsabe, Mecma'uz Zevaid, Feth'ül Kebir'de geçer.

266. Huzeyfe (radiyallahu anı)'den, dedi ki: Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi benim evlâtlarımdandır, yüzü inci gibi parlayan yıldız benzer.”

Cami'us Sağır'de geçmektedir

- **Mehdi'nin Ortaya Çıkacağı Yerle İlgili Hadisler**

267. “Doğu tarafından çıkacaktır. Geldiğinde, karşısına dağlar bile dikilse onları ezip geçecek, o dağlarda kendisine yol bulacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

268. İbn Hacer el Heytemi der ki: “İmam-ı Kurtubi’nin rivayet ettiği:

“Mehdi, batının en uzak bölgesinden çıkacaktır” şeklindeki hadisin aslı yoktur.”

- **Mehdi Ehli Beyt’ten, Fatıma’nın Zürriyetinden Çıkacaktır**

269. Avf bin Malik’ten Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’ın şöyle buyurduğu tahriç edilmiştir:

“Ey Avf, ümmet yetmiş üç fırkaya bölündüğünde durumunuz nasıl olacak? Onların biri cennetlik, geri kalanı ise cehennemliktir.”

Sonra Ahir Zamanın fitnelerinden bazılarını zikretti. Sonra da şöyle buyurdu:

“Sonra çok karanlık ve dehşetli bir fitne gelecek ve onu diğer fitneler izleyecek. Sonunda benim Ehli Beyt’imden Mehdi denilen biri çıkacak. Eğer onu görürsen, ona tâbi ol ki, hidayete erenlerden olasın.”

Taberanî rivayet etti. Kenz’il-Ummal’da da geçer.

270. Huzeyfe’den, dedi ki: Allah Resülü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Mehdi benim evlâtlarımdandır, yüzü inci gibi parlayan yıldız benzer.”*

Cami’us Sağır’de geçmektedir

271. Ebû Eyyûb el-Ensârî (radiyallahu anh) rivayet ediyor: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) Fâtıma’ya şöyle buyurdu:

“Peygamberiniz, peygamberlerin en hayırlısıdır. O, babandır. Şehidimiz, şehitlerin hayırlısıdır. O, babanın amcası Hamza'dır. İki kanadıyla Cennette dilediği yerde uçan bizdendir.

O, babanın amcasının oğlu Caferdir. Ve bu ümmetin torunları Hasan ve Hüseyin bizdendir. Onlar senin oğlundur. Mehdi de bizdendir.”

Taberani Mucemi'us Sağir'inde rivayet etti.

272. Ümmü seleme (radiyallahu anh) şöyle demiştir: Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'i şöyle buyururken işittim:

“Mehdî benim ailemden, Fatıma'nın oğullarındandır.”

İbn Mace, Taberani ve Ebu Davud rivayet etti.

273. Ümmü Seleme (r.anhâ)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi benim soyumdan ve Fâtıma'mn evladından gelecektir.”

Ebû Dâvud ve Rudani rivayet etti.

274. Diğer bir rivayet: “Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

“Mehdi benim zürriyetimden, kızım Fatıma'nın evladlarındandır.”

Ebu Davud rivayet etti.

275. İbn Mes'ud'dan tahrir ettiler, O dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Mehdi ile müjdelenin! O Kureyş'ten ve Ehli Beytimden*

biridir. O insanların ihtilaf ve ictimai sarsıntılar içinde bulundukları bir sırada çıkar. O, daha önce zulüm ve sıkıntı bulunan dünyayı adalet ve insaf ile doldurur. Ondan yer ve gök ehli razıdır. O malı insanlar arasında eşit olarak dağıtır. Ve Ümmet-i Muhammed'in kalplerini zenginlikle doldurur ve adaletle onları kuşatır. O kadar ki; bir nida ediciye: "Kimin ihtiyacı varsa bana gelsin!" diye nida etmesi emrolunduğunda, bir kişiden fazla kimse gelmez. O kimse istekte bulunur. O da "Hazinedara git sana versin" der. O da Mehdi'nin gönderdiğini söyleyerek hazinedardan gücü yettiğince mal alır, fakat daha sonra pişman olarak "Ben herkesten daha mı muhtacım ki, kimse gitmedi ben gittim" diyerek, aldığı malı iade etmek ister, o zaman hazinedar şöyle der: "Biz verdiğimizizi geri almayız". Bu devir 6, 7, 8 veya 9 sene devam eder. Bundan (Hz. İsa'nın hilafetinden de) sonraki hayatta ise hayat yoktur."

İbn Ebi Şeybe, Suyuti, Taberani, Ebu Naim ve Hakim rivayet etti.

276. Hz. Ali (radiyallahu anh)'ın naklettiğine göre Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

"Mehdi biz Ehl-i beyt'ten çıkar ve Allah O'nu bir gecede (hilafete) hazır hale getirir."

Benzerleri Ebu Ya'la, İbn Adî', İbn Mace, Ahmed ve Buhârî'de geçmektedir.

277. *"Mehdî bizden, Ehl-i beyttendir. Allah onu bir gecede ıslah eder"*.

İbn Kesir rivayet etti.

278. Ali bin Ebi Talip (radiyallahu anh)'dan, (Resulullah) buyurdu ki:

"...Ehli Beytim'den Harem (Mekke)'de bir adam (Mehdi) çıkar..."

Hakim rivayet etti. Buhari ve Müslim Sahih olduğunu belirtmiştir ama onlar rivayet etmemişlerdir

279. Muhammed (İbn Sirin) der ki:

“Bu ümmet içinde öyle bir halife (Mehdi) çıkar ki, Ebu Bekir ve Ömer bile Ondan üstün tutulmaz.”

Ravileri güvenilirlerdir

280. Ebu Hureyre (radiyallahu anı)‘ın naklettiğine göre Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“...Ehli beytim‘den bir kişi (Mehdi) Hirre‘de ortaya çıkacak. Süfyani‘nin bulunduğu yere ulaşacak. Süfyani, O‘na karşı ordularından birini gönderecek. O da (Mehdi de) onları hezimete uğratacak. Süfyani, beraberindekilerle ona karşı gece yola çıkacak. Sonunda metruk bir bölgede (Allah tarafından) yerin dibine geçirilecekler. Onlardan, akibetlerini haber veren bir kişinin dışında kurtulan da olmayacaktır.”

Hakim ve Evzai rivayet etti. Hadiste geçen ‘Hirre’ Mekke ile Medine arasında bir yerdir.

281. Ebu Kubeyl‘den rivayet edildi. (Resulullah) buyurdu ki: *“Beni Haşimi‘den bir adam Melik olur ve Beni Ümeyye‘yi öldürür. Onlardan azıcık birşey kalır, onlardan başkasını öldürmez. Sonra Beni Ümeyye‘den birisi çıkar ve bir kişiye karşılık iki kişiyi öldürerek, kadınlardan başkasını sağ bırakmaz. Sonra ise Mehdi gelir.”*

İmam Ebul Hasen, Ahmed bin Cafer el-Münadi ve Suyuti rivayet etti.

282. Ebu Said el-Hudri'den rivayet ettiler. O dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu: *“Yeryüzü zulüm ve düşmanlıkla dolduktan sonra, mutlaka benim Ehli Beyt'imden birisi (Mehdi) çıkar. Ve nasıl önce zulüm ve düşmanlıkla doluyorsa, o dünyayı adaletle doldurur.”*

Haris bin Usame, Ebu Nuaym ve Suyuti rivayet etti.

283. Ebu Said'il Hudri'den rivayet ettiler. O dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Yeryüzü zulüm ve düşmanlıkla dolduktan sonra, mutlaka benim Ehli Beyt'imden birisi (Mehdi) çıkar. Ve nasıl önce zulüm ve düşmanlıkla doluyorsa, o dünyayı adaletle doldurur.”

Haris bin Usame, Ebu Nuaym ve Suyuti rivayet etti.

• Mehdi'nin Abbas'ın Soyundan Olduğuna Dair Hadisler

Bu başlık altındaki hadislerin çoğu *zayıf*tır ki, zaten Mehdi'nin Hz. Fatıma'nın zürriyetinden geleceğine dair olan **Sahih** hadislerle ters düşmektedirler.

284. Osman bin Affan'dan rivayet edilmiştir: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Mehdi, amcam Abbas'ın soyundandır”

İbn Asakir ve İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir. Darekutni de bu hadisin *zayıf* olduğunu bildirmiştir.

285. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ey amcacığım, sana müjdeler olsun ki, asfiya ve hulefa senin soyundan olacak, kendisiyle hidayet neşrolunan, küfür ateşi kendisiyle sönen ve ahir zamanda gelecek olan Mehdi de senden olacaktır, Allah (c.c.) İslamı benimle başlatmış ve senin zürriyetinle sona erdirecektir.”

İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

286. Ümmü Seleme'den rivayet edilmiştir: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Deccal çıkıncaya kadar, hilafet babamın öz kardeşi olan amcamın soyunda devam edecektir” buyurmuştur.

Deylemi ve İbn Hacer-i Heytemi rivayet etti.

287. Hz. Ali'den rivayet edilmiştir: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Ey amcacığım, sana haber vereyim ki, Allahü Teala İslamı benimle başlatmış, senin zürriyetinle sona erdirecektir.”

İbn Hacer el Haytemi rivayet etmiştir.

288. Ebu Hüreyre (radiyallahu anı)'dan rivayet edilen bir başka hadis de şöyledir:

“Ey Fadl'ın babası (Abbas)! Sana müjdeler olsun ki, Allahü Teala, şu İslam dininin kapısını benimle açmış, senin zürriyetinle sona erdirecektir.”

Ebu Nuaym ve el Heytemi rivayet etti.

289. “Onun kumandanları, insanların en hayırlısıdır. Onun yardımcıları, Yemen ve Şam ehlinden olacaktır.

Önlerinde Cebrail (a.s.), arkalarında Mikail (a.s.) bulunacaktır. Yeryüzü emniyetle dolacak ve hatta birkaç kadın, yanlarında hiç erkek olmaksızın, rahatlıkla hacca gidebileceklerdir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

- **Mehdi'nin Çıkışının Alametleri**

290. “O (Mehdi) gelmeden önce, doğudan ışık veren bir kuyruklu yıldız görünecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etmiştir.

291. “(Mehdi gelmeden önce) Ramazan'da iki defa ay tutulması olacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

292. “Mehdi, bütün haramların helal sayıldığı, büyük bir fitneden sonra çıkacaktır. Hilafet, ona evinde otururken gelecek ve devrinde yeryüzünün en hayırlısı kendisi olacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

293. Abdullah bin Haris dedi ki: Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Doğudan bir grup insan çıkacak ve Mehdi('nin Halifeliği) için ortamı hazırlayacaklardır.”

İbn-i Mace rivayet etti.

294. “Onun ismiyle semadan nida olunacak ve hiç kimse onun Mehdiliğini inkar edemeyecektir.”

İbn Hacer-i Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin Sözü olarak rivayet etti.

295. “Hz. Mehdi, uçan bir kuşa işaret ettiğinde kuş hemen bu emirle yere düşecek, kuru bir ağacı diktiğinde de ağaç hemen yeşillenip yapraklanacaktır.”

İbn Hacer-i Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

296. “*Ahir Zaman Mehdisi'nin çıkışının alameti, batı tarafından gelen sancaklılardır ki, onların başında Kendeli topal bir adam vardır*”.

Naim bin Hammad Fiten'de rivayet etti.

297. “Çıkışının bir alameti de Batı'dan bayrakların çıkması ve başlarında Kende kabilesinden topal bir adamın bulunmasıdır.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin rivayet etti.

298. “Mehdi için 2 alamet vardır ki, Allah (C.C), kainatı yarattığından beri bunlar vaki olmamıştır. Bunun birincisi, Ramazanın birinci gecesi ayın, ikincisi ortasında güneşin tutulmasıdır.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etmiştir.

299. “Ondan önce bir fitne olacak, Hz. Ali'nin soyundan bir adam çıkacak ve etrafına geniş bir cemaat toplanacaktır.

Bu insan, Allah'ın dinine zerre kadar muhalefet etmeyecektir. Sonunda ölecek veya öldürülecektir. Bilahare de Mehdi zuhur edecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etmiştir.

300. Onun zamanında, kurtla koyun bir arada oynayacak, yılanlar çocuklara bir zarar vermeyecektir. İnsan bir avuç tohum atacak, 700 avuç hasatedecektir. Riya, riba, zina, içki kalmayacak, ömürler uzayacak ve emanet zayi olmayacaktır. Kötüler helak olacak, Peygamber Efendimize buğzedecek kimse kalmayacaktır.

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etti.

301. “Mehdi'den önce, yaygın katliamların vuku bulacağı büyük bir fitne görülecektir. Bu dönem için,

‘Şam ehline hatta onların zalim olanlarına bile sövmeyiniz, zira onun askerleri, Şam ehlinde olacaktır’ denilmiştir.

Sonra Allah (c.c.), insanları darmadağın edecek olan bir yağmuru semadan boşaltacaktır. İnsanlar o hale gelecekler ki, eğer savaşsalar tilkiler bile onlara galip gelecektir. Ve sonra, Allah (c.c.), 12 bin askerle Mehdi'yi gönderir. (Başka bir rivayette 15 bin). Onlar 3 bayrak altında, 7 bayrak taşıyanlarla savaşır ve alametleri “**Ümmet, ümmet**” şeklinde bağırırlardır.

Her bir bayrağı taşıyan, mülkün kendisinin olacağı ümidini taşıırken Mehdi çıkacak ve Deccal çıkıncaya kadar Müslümanların ülfet ve muhabbetini kazanacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi'nin Beklenen Mehdi'nin Alametleri isimli kitabında Sahabe sözü olarak geçmektedir.

302. “Ondan (Mehdi'den) önce, Afrika'da bir emir 12 yıl malik olacak, sonra Afrika'yı adaletle dolduran esmer bir adam, Mehdi'ye gelerek onun yanında savaşacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

303. “Mehdi'den önce Beni Abbas içinde, siyah bayraklar çıkacak, sonra Horasan'dan, başlarında Şuayb b. Salih Temimi'nin bulunacağı, sarıkları siyah, cübbeleri beyaz bir ordu toplanacak ve bu ordu, Süfyani'nin ordusunu hezimeye uğratacaktır. Bilahare Kudüs'e inecekler ve Hz. Mehdi için saltanat hazırlayacaklardır. Bu ordunun çıkması ile, halifeliği Mehdi'nin teslim alması arasında geçen zaman 72 aydır.”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

304. Abdullah bin Ömer (radiyallahu anh) dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi zuhur ettiğinde başının üstünde bir bulut olacak ve oradan bir seslenici şöyle seslenecek: “Bu Mehdi, Allah’ın halifesidir, ona tâbi olun!”

Ebu Nuaym rivayet etti.

305. “Allah (c.c.) onu 3 bin meleklerle destekleyecektir. O melekler, Hz. Mehdi'ye muhalefet edenin yüzüne ve arkasına vuracaktır.

İbn Hacer-i Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.”

- **Semadan Bir El Uzatılması ve Bir Ses Duyulması**

306. Hakem bin Nafi'den tahrir edildi, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Kabileler arasındaki savařlardan sonra, insanlar Mina ve Arafat'da iken bir münadi (nida edici):

“Emiriniz falandır! (Mehdidir)” diye seslenir ve arkasından ikinci bir ses gelir:

“Uyanık olun! Bu Münadi (çağırıcı) kesinlikle doğru söyledi!” der. Bunun üzerine insanlar silahlarını sıyırlar (hazırlarlar) ve şiddetle çarpışırlar. İşte o zaman semadan kendini belli eden bir el görünür ve savaş ise şiddetlenir. Hak yardımcılarının sayıları, Bedir savaşçılarının sayısınca (313 kişi) kalana kadar bu şiddet devam eder ve onlarda sahiblerine (Mehdi'ye) biad etmek için giderler.”

Suyuti ve Naim bin Hammed rivayet etti.

Açıklama: “Semadan kendini belli eden bir el görünür”

15 Nisan 2009 tarihinde Nasa uydusundan gökte el şeklinde bir yıldız kümesi görünmüştür.

En doğrusunu Allah (c.c.) bilir.

307. “Semadan zuhur eden bir el ve “Emiriniz Mehdi'dir” şeklinde bir nida duyuluncaya kadar tefrika ve ihtilaflar devam edecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

308. “Mehdi'nin Zuhuru, Muharrem ayında olacak ve semadan gelen bir nida:

“Bu, Allah'ın halifesi Hz. Mehdi'dir, ona uyunuz ve sözünü dinleyiniz” diyecektir.

İbn Hacer el Heytemi'nin kitabında geçmiştir.

309. “Onun ismiyle semadan nida olunacak ve hiç kimse onun Mehdiliğini inkar edemeyecektir.”

İbn Hacer-i Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin Sözü olarak rivayet etti.

310. Semadan bir münadi çıkacak ve: “Hak, Muhammed ailesinindir”, yerden de bir münadi çıkacak ve O da “Hak İsa'nın ailesinindir” şeklinde sesleneceklerdir.

Abbas (radiyallahu anh) bu konuyla ilgili olarak:

“Yerden gelen ses şeytandan, sema'dan gelen ses ise Allah'tandır” buyurmuştur.

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

311. “Çok yaygın ve sona ermesi mümkün görülmeyen bir fitne çıkacak, ve bu fitne, semadan 3 kez:

“Emir, Mehdi'dir, gerçek O'dur” şeklindeki nida'ya kadar sürecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

312. Zühri'den, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Süfyani ve Mehdi savaş için karşı karşıya geldikleri günde semadan şöyle bir ses işitilir:

“Allah’ın Evliyası Falanın (Mehdi’nin) ashabıdır”

Esmâ binti Ümeys dedi ki:

“O günün alameti, semadan uzatılmış ve insanların kendisine bakıp durduğu bir eldir.”

Naim bin Hammad ve Suyuti rivayet etti

313. Mekke'deki batmadan sonra, Bedir ashabı adedince insanlar çıkacaktır. Onun ashaplarının reisleri, Berazi kabilelerinden olacak. O gün semadan gelen bir ses:

“Biliniz ki, Allah'ın yeryüzündeki dostları, Mehdi'ye tabi olanlardır” diyecekler.

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

314. Hz. Mehdi, çıkarken başında bir sarık olacak ve bir münadi:

‘Bu, Allah'ın halifesi olan Mehdi'dir, ona uyunuz' şeklinde nida edecektir.

İbn Hacer el Heytemi'nin kitabında geçmiştir.

315. “Mehdi, başının üzerinde ‘Bu Mehdi'dir, ona uyunuz' şeklinde çağıran bir melek olduğu halde çıkacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi'nin “Beklenen Mehdi'nin Alametleri” kitabında geçer.

316. Hz. Mehdi ile Süfyan karşı karşıya geldiğinde bir münadi şöyle seslenecek:

“Allah'ın dostları Mehdi'nin arkadaşlarıdır.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

- **Mehdi Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in Sancağı İle Gelecektir**

317. “Peygamber efendimizin bayrağıyla çıkacaktır. O bayrak, dikilmemiştir, siyah ve dört köşelidir. Peygamberimizin vefatından sonra hiç açılmamış olup ancak Hz.Mehdi tarafından açılacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

318. “Hz. Mehdi, beraberinde Peygamber Efendimizin bayrağı, gömleği ve birçok alametleri olduğu halde yatsı vaktinde Mekke'de ortaya çıkar.

Nurludur ve yanında şahitleri vardır. Yatsı namazını kıldıktan sonra uzun bir hutbe irad edecek, ve insanları Allah ve Rasulüne itaat etmeye devam edecektir. Daha sonra Hicaz'ı fethedecek ve Beni Haşimi'lerin hayiste olanlarını kurtaracaktır. Bilahare O'nun yanına Küfe'den siyah bayraklı bir ordu gelir. Ondan sonra dünyayı fethetmek için bu orduyu çeşitli yerlere gönderecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

- **Mehdi’nin Ben-i İsrail Adamına Benzemesi**

319. Ebu Ümame dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Sizinle insanlar arasında 4 sulh anlaşması olacak, 4. Sulh, Heraklius’un ailesinden bir adam vasıtası ile olur ve bu 7 yıl devam eder.”

Bir adam:

“Ya Resulallah, o gün insanların imamı kimdir?” dedi. Allah’ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: *“Evladımdan 40 yaşındaki ‘Mehdi’dir. Yüzü parlayan yıldız gibi, yanağında siyah bir ben vardır. Üzerinde Kutvâni 2 aba (elbise) bulunur. Tavrı İsrailoğulları adamına benzer. Hazinesi çıkarır ve şirk beldelerini feth eder.”*

Ebu Naim ve Suyuti rivayet etti

- **Mehdi’yi İnkâr Eden Kâfirdir**

320. Ebu Bekir El-İskafi'den rivayet oldu ki: “Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Deccal’ı inkar eden kâfirdir ve Mehdi’yi de inkar eden kâfirdir.”

Fetava-i Hadîsiyye, İbn-i Hacer-i Heytemi’de geçmektedir.

321. “Hz. Mehdi, Allah'tan çok korkan birisi olacaktır. Aynen, kartal cinsinden, Nesir kuşunun kanatlarıyla titremesi gibi Allah'tan korkacaktır.”

Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözüdür. Ahmed İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

- **Mehdi Geldiğinde Müslümanlar Onu Kucaklayacaklardır**

322. “Masum insanlar katlöluncaya kadar Mehdi çıkmayacak ve bu katliamlara yerde ve göktekiler, artık tahammül edemez bir hale geldiğinde zuhur edecektir. Hz. Mehdi gelince, insanlar onu aşk ve muhabbetle kucaklayacaklardır.”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etti.

- **Mehdi'nin Yaşı İle İlgili Gelen Rivayetler**

323. Muhammed bin Cübeyr'den rivayet edildi, dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi'nin kaşları ince, yüzü parlak ve gözlerinin siyahı büyük olacaktır. Hicazdan gelip, Şam'da minbere oturduğunda 40 yaşında olacaktır.”

Naim bin Hammad ve Suyuti rivayet etti.

324. “Mehdi'nin Yaşı 30 ile 40 arasında olduğu halde gönderilecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

- **“Mehdi İle Müjdelenin” Kavli**

325. İbn Mes'ud'dan tahrir ettiler, O dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi ile müjdelenin! O Kureyş'ten ve Ehli Beytimden biridir. O insanların ihtilaf ve ictimai sarsıntılar içinde bulundukları bir sırada çıkar. O, daha önce zulüm ve sıkıntı bulunan dünyayı adalet ve insaf ile doldurur. Ondan yer ve gök ehli razıdır. O malı insanlar arasında eşit olarak dağıtır. Ve Ümmet-i Muhammed'in kalplerini zenginlikle doldurur ve adaletle onları kuşatır. O kadar ki; bir nida ediciye: “Kimin ihtiyacı varsa bana gelsin!” diye nida etmesi emrolunduğunda, bir kişiden fazla kimse gelmez. O kimse istekte bulunur. O da “Hazinedara git sana versin” der. O da Mehdi'nin gönderdiğini söyleyerek hazinedardan gücü yettiğince mal alır, fakat daha sonra pişman olarak “Ben herkesten daha mı muhtacım ki, kimse gitmedi ben gittim” diyerek, aldığı malı

iade etmek ister, o zaman hazinedar şöyle der: “Biz verdiğimizizi geri almayız”. Bu devir 6, 7, 8 veya 9 sene devam eder. Bundan (Hz. İsa’nın 40 senelik hilafetinden de) sonraki hayatta ise hayat yoktur.”

İbn Ebi Şeybe, Suyuti, Taberani, Ebu Naim ve Hakim rivayet etti.

326. Ebu Said el-Hudri’nin bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Size Mehdi’yi müjdelerim. O, insanların ihtilafa düştükleri ve depremlerin yaşandığı bir dönemde gönderilecek, haksızlık ve zulümle dolmuş yeryüzünü hakkaniyet ve adalatle dolduracaktır. Ondan hem gökyüzü, hem de yeryüzü sakinleri razı olur. O, serveti sahaha göre dağıtır.”

Bir adam: “Sahah nedir?” diye sorunca Allah’ın Resülü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“İnsanlar arasında eşit olarak demektir. Allah Muhammed Ümmetini zenginliğe boğar, adaleti hepsini kuşatır. Sonra (Mehdi) bir sesleniciye, “Mala ihtiyacı olan var mı?” diye diye nida etmesini emreder. İnsanlar arasında sadece bir kişi ayağa kalkarak: “Benim ihtiyacım var” der. O da: “Hazinedar’a git ve de ki: “Mehdi sana, bana para vermeni emrediyor” der. Adam gider ve Hazinedar’a “Bana avuç avuç para ver” der. Hazinedar kucakını ve eteğini parayla doldurunca adam pişmanlık duyar ve “Ben Muhammed Ümmetinin en aç gözlüsüyüm. Onların yaptığını ben yapmaktan aciz miyim?” deyip paratı iade eder. Ama iadesi kabul edilmez ve kendisine: “Biz verdiğimiz bir malı geri almayız” denir. Bu şekilde 7, 8 veya 9 sene geçer. Ondan sonra da yaşamın tadı kalmaz” veya “hayatın tadı kalmaz.”

Ahmed, Ebu Ya’la ve Heysemi rivayet ettiler.

- **Kar Üzerinde Sürünerek de Olsa Mehdiye Katılma Emri**

327. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Horasan tarafından bayraklar çıktığını gördüğünüzde, kar üzerinde sürünerek de olsa, o bayraklara katılınız.

Zira içlerinde Allah'ın halifesi Hz. Mehdi vardır.” diye buyurmaktadır.

İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir.

328. İbn Mes'ud'dan tahrir ettiler, O dedi ki: Biz bir ara Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yanında iken Beni Haşim'den bir grup genç geldi. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) onları gözleri doldu ve rengi değişti. Dedim ki: “Ne oldu ki, sevmediğin bir şeyi yüzünde görüyoruz?”. Buyurdu ki:

“Biz öyle bir Ehli Beytiz ki, Allah bizlere dünyayı değil, ahireti ihtiyar etti. Muhakkak ki Benden sonra Ehli Beytim bela ve dertlerle karşılaşacaklar ve sürülmeye maruz kalacaklar. Doğu tarafından siyah bayraklı bir kavim gelinceye kadar. Bunlar hakkı isterler verilmez. Çarpışırlar, muzaffer olurlar, istedikleri verilir.

Fakat o Hak, Ehli Beytim'den birisine (Mehdi'ye) verilmedikçe kabul etmezler. O (Mehdi) arza (yeryüzüne) sahip olur ve kendisinden önce baskı ve zulümle dolu olan arzı adaletle doldurur. Sizden Ona kim yetişirse, kar üzerinde sürünerek dahi olsa gelsin, O'na katılsın. Zira O Mehdi'dir.”

Suyuti, İbn Ebi Şeybe, Naim bin Hammad, İbn Mace ve Ebu Naim rivayet etti.

329. Abdullah'dan gelen başka bir rivayet şeklinde ise bu hadis şöyle geçer:

Abdullah (radıyallahu anı) dedi ki: Bizler Resulullah'ın huzurunda bulunduğumuz bir sırada Haşim Oğulları gençlerinden bir grup çıka geldi.

Resul-i Ekrem onları görünce, gözleri yaşla doldu ve rengi kaçtı. Abdullah diyor ki: Bu arada ben: “Yüzünüzde bizi üzen bir durumun olduğunu görmekteyiz.” dedim. Bunun üzerine Resulullah şöyle buyurdu:

“Biz Ehl-i Beyt için Allah dünya yerine ahireti seçmiştir. Benden sonra Ehl-i Beyt'im, doğudan ellerinde siyah bayraklar olan bir kavim gelinceye kadar belâ, avarelik ve sürgünle karşı karşıya kalacak. Onlar hayır talep edecekler, ancak onlara verilmeyecek. Onlar savaşacak ve zafere kazanacaklar. Bunun üzerine onlara, istedikleri verilecek, fakat onlar onu, benim Ehl-i Beyt'imden bir kişiye verinceye kadar razı olmayacaklar. O, diğerleri yeryüzünü zulümle doldurdukları gibi, onu adaletle dolduracak. Kim o zamanı idrak ederse, buz üzerinde emekleyerek olsa bile onlara katılsın.”

İbn-i Mace rivayet etti.

330. *“Allah-u Teala Biz Ehl-i Beyt'e, ahireti dünyâ üzerine tercih etti. Ve muhakkak Ehl-i Beytim, benden sonra bela ve musibetlere ve zülme ve nefye maruz kalacaklardır. Tâki doğu tarafından siyah sancaklılar gelinceye kadar. Onlar gelince ekmek isterler, ama onlara ekmek verilmez, onlar savaş yaparlar ve galip olup, yardıma mazhar olurlar. O zaman istedikleri gıda yardımı kendilerine verilir, fakat onlar, sancakları (hakimiyeti) Ehl-i Beytim'den bir adama (Mehdî'ye) verinceye kadar onların yardımını kabûl etmezler. Ve işi O'na teslim ederler. O Mehdî de hâkim olup, daha önce zulümle dolmuş olan yeryüzünü, adaletle doldurur. Sizden her kim ki o zamana kavuşursa, kar üzerinde, emekleyerek dahi olsa, şarktan çıkan o mücahidlere gidip tabi olsun.”*

İbn-i Kesir rivayet etti.

- **Dünyadan Bir Gün Bile Kalsa Mehdi Dünyaya Hakim Olur**

331. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) 'dan rivayet ettiler ki: *“Eğer dünyadan bir gece bile kalsa, Allah onu uzatır ve Ehli Beyt'imden birisini Melik kılardı.”*

Hasen bin Süfyan, Suyuti ve Ebu Naim rivayet etti.

Ali (b. Ebî Talib) (radiyallahu anh)'dan; Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir.

Dünyanın ömründen sadece birgün kalsa bile, Allah (c.c) benim ehl-i beytimden bir adam gönderecektir. O dünyayı, (daha önce) zulümle olduğu gibi, Adaletle dolduracaktır.

Ahmed, İbn Mace ve Ebu Davud rivayet etmiştir. Senedi sağlamdır.

332. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) 'den, buyurdu ki: *“Eğer dünyadan bir gün bile kalsa, Allah, O (Mehdi) idareyi ele alıncaya kadar o günü uzatırdı.”*

Suyuti rivayet etti. Tirmizi de **Sahih** diyerek rivayet etti.

333. *“Dünyanın ömrü bir gün kalsa bile muhakkak Allah bizden (ehl-i beytimden) birisini (Mehdî'yi) gönderir. Onu hâkim kılarak zulümle dolmuş olan yeryüzünü adaletle doldurur.”*

En Nihaye Fil Fiteni ve'l Melahim'de (Ölüm Ötesi Tarihi) İbn Kesir rivayet etti.

334. İbn Mesud'dan rivayet ettiler, o dedi ki, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Dünya, Müslümanlar'a Ehli Beyt'imden bir adam, Melik olana kadar yıkılmayacak ve gitmeyecektir. O'nun ismi, ismime uyacaktır.”

Ahmed, Ebu Davud, Suyuti ve **Hasen** ve **Sahih** diyerek Tirmizi rivayet etti.

335. İbn Mes'ud'dan, o dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Dünyadan bir gece bile kalsa, Allah o geceyi uzatır ve Ehli Beytimden birisi (Mehdi) gelerek dünyaya hakim olurdu. Onun adı adıma, babasının adı babamın adına uyar. Daha önce nasıl yeryüzü zulümle doluyorsa, O onu adaletle doldurur. Malı seviye üzere taksim eder ve Allah bu ümmetin kalplerinde zenginlik verir. 7 veya 9 sene kalır. Mehdi'den sonra, artık hayat yaşamakta bir hayır yoktur.”

Ebu Naim ve Suyuti rivayet etti.

336. Ebu Hureyre'den tahrir ettiler, O dedi ki, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Eğer dünyadan bir gün kalsa, Allah o günü uzatır Ehli Beytimden birisini (Mehdi'yi) Melik kılar, O Kostantiniyye'yi (İstanbul'u) ve Deylem dağlarını da fetheder.”

İbn Mace, Ebu Naim ve Suyuti rivayet etti.

337. İbn Mes'ud (radiyallahu anh) anlatıyor: “Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdular ki:

“Dünyanın tek günlük ömrü bile kalmış olsa Allah o günü uzatıp, benden bir kimseyi o günde gönderecek.”

İbn Mes'ud: “Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) yahut da şöyle buyurmuştu der:

“...Ehl-i beytimden birisi ki; bu zatın ismi benim ismime (Muhammed’e) uyar, babasının ismi de babamın ismine (Abdullah’a) uyar. Bu zat, yeryüzünü, eskiden cevr ve zulümle dolu olmasının aksine adalet ve hakkaniyetle doldurur.”

Ebu Davud ve Tirmizî rivayet etti.

338. Huzeyfe’den, O dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Vay bu ümmete, o öldüren zalim meliklerden dolayı. Bu zalimler, kendilerine itaat edenler hariç, sessiz muti (itaatli)leri bile korkuturlar. Muttaki (takvalı) mü’mîn, diliyle taraftar gibi görünse de, kalbiyle onlardan nefret eder.

Allah Teala, İslam’ı aziz olarak iade etmek murad edince, her muannid (inatçı) zalimi helak edecektir. O, bir ümmeti, istediğinde, fesadından sonra ıslah etmeye kadirdir. Ya Huzeyfe! Eğer dünyadan bir gün bile kalsa Allah o günü uzatır, taki Benim Ehli Beytimden birisini (Mehdi’yi) melik kılsın ve Onun eliyle melhameler (savaşlar) yapsın ve İslamı açıklasın. O vaadinden dönmez ve hesaplari seri olarak görücüdür.”

Ebu Naim ve Suyuti rivayet ettiler.

- **Allah Mehdi’yi Bir Gecede İslah Eder**

339. *“Mehdî bizden, Ehl-i beyttendir. Allah onu bir gecede ıslah eder”.*

İbn Kesir rivayet etti.

- **Mehdi’nin Malları Saymadan, İsteyene İstedığı Kadar Vermesi**

340. Bir hadiste “*Ahir zamanda ümmetimden bir halife çıkacak, malı sayıp hesabetmeden bol bol insanlara verecektir*” denilmiştir.

İbn Hacer el Haytemi rivayet etmiştir.

341. Ebu Said el-Hudri’nin bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Size Mehdi’yi müjdelerim. O, insanların ihtilafa düştükleri ve depremlerin yaşandığı bir dönemde gönderilecek, haksızlık ve zulümle dolmuş yeryüzünü hakkaniyet ve adalatle dolduracaktır. Ondan hem gökyüzü, hem de yeryüzü sakinleri razı olur. O, serveti sahaha göre dağıtır.”

Bir adam: “Sahah nedir?” diye sorunca Allah’ın Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“İnsanlar arasında eşit olarak demektir. Allah Muhammed Ümmetini zenginliğe boğar, adaleti hepsini kuşatır. Sonra (Mehdi) bir sesleniciye, “Mala ihtiyacı olan var mı?” diye diye nida etmesini emreder. İnsanlar arasında sadece bir kişi ayağa kalkarak: “Benim ihtiyacım var” der. O da: “Hazinedar’a git ve de ki: “Mehdi sana, bana para vermeni emrediyor” der. Adam gider ve Hazinedar’a “Bana avuç avuç para ver” der. Hazinedar kucağını ve eteğini parayla doldurunca adam pişmanlık duyar ve “Ben Muhammed Ümmetinin en aç gözlüsüyüm. Onların yaptığını ben yapmaktan aciz miyim?” deyip parayı iade eder. Ama iadesi kabul edilmez ve kendisine: “Biz verdiğimiz bir malı geri almayız” denir. Bu şekilde 7, 8 veya 9 sene geçer. Ondan sonra da yaşamın tadı kalmaz.”

Ahmed, Ebu Ya’la ve Heysemi rivayet ettiler.

342. Cabir'in bildirdiğine göre Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ahir Zaman’da bir Halife (Mehdi) olacak, malı sayıp hesap etmeden taksim edecektir.”

Ahmed, Müslim ve Suyûti rivayet ettiler

343. Cabir dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Ümmetim arasında bir halife (Mehdi) olacak, malı (halk için) saçacak ve saymadan verecektir.”*

Bezzar ve Suyuti rivayet etti.

344. Ebu Said dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in şöyle buyurduğunu işittim:

“Emirlerinizden bir Emir (Mehdi) olacaktır ki, malı saçacak, saymayacaktır. Birisi Ondan mal istediğinde “Al” der, o da elbisesini yayar ve O da doldurur.

Suyuti ve Ahmed rivayet etti

345. Başka bir rivayette Ebu Saîd’il Hudrî (radiyallahu anh) der ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

“Devlet başkanlarınızdan (Halifelerinizden) öyle birisi devlet başkanı olacaktır ki, malı tane tane değil, avuç avuç saçacaktır.”

Müslim ve Ahmed bin Hatibe rivayet etti. **Sahih** tir.

346. Ebu Nazre dedi ki:

Cabir bin Abdullah'ın yanında oturuyorduk. Bu arada Cabir: “İleride Irak ehline ne bir ölçü, ne de bir dirhem götürülemeyecek.” dedi. Biz: “Bu engelleme nereden olacak?” dedik. Cabir: “Acem tarafından; onlar bunu engelleyecektir.” dedi. Sonra şöyle dedi: “İleride Şam ehli için de ne bir dinar, ne de bir ölçek götürebilecek.” dedi. Biz: “Bu engelleme nereden olacak?” dedik. Cabir: “Rum tarafından engelleme olacak.” dedi. Sonra da biraz sustu. Sonra şöyle dedi: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Ümmetimin sonunda bir halife olacak, o malı saymadan serpercesine dağıtacaktır.”

Bu hadisi nakleden Cerir diyor ki: “Ben Ebu Nazre ve Ebu'l-Alâ'ya: “Acaba o halifenin Ömer bin Abdulaziz mi olduğunu düşünüyorsunuz?” dedim. Onların her ikisi de: “Hayır.” dediler. Sahih-i Müslim, Müsned-i Ahmed, Ayrıca İbn'ül-Müsenna, Abdulvahhab'tan, o da Cerir'den aynı senetle bu hadisin benzerini nakletmiştir.

347. Ebu Said Hudrî ve Cabir bin Abdullah (r.anhuma)'dan; dediler ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ahir zamanda sizin bir halifeniz olacak ki, o malı saymadan dağıtacaktır.”

Müslim Sahih'inde, Ahmed bin Hanbel Müsned'inde rivayet etti. **Sahih** tir.

348. Tavus'dan, Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: *“Mehdi geldiği zaman malı çok verir. Çalışanlara disiplinli davranır, zavallılara merhamet eder.”*

Naim ve Suyuti rivayet ettiler

349. Ebu Veddak dedi ki: Ben Ebu Said Hudrî'ye: "Andolsun Allah'a ki, başımıza hiçbir yönetici geçmiyor ki, öncekinden daha kötü olmasın ve hiçbir yeni yıl gelmiyor ki, önceki yıldan daha kötü olmasın." dedim.

Bunun üzerine Ebu Said şöyle dedi: "Eğer Allah Resulü'nden duyduğum bir şey olmasaydı, ben de dediğin gibi derdim. Ancak ben Allah Resulü'nün şöyle buyurduğunu duydum:

"Sizin yöneticilerinizden bir yönetici olacak ki, malı serpercesine saymadan dağıtacaktır. Bir kişi gelip ondan bir talepte bulunacak; o da ona 'Al' diyecek; kişi eteğini açacak, o da malı serpercesine onun eteğine dökecektir."

Müsned-i Ahmed'de geçmektedir.

350. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'dan rivayet edilmiştir: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'den: *"Ümmetim arasında Mehdi gelecektir. Ömrü kısa olursa 7, yoksa 8, yoksa 9 senedir. O zaman Ümmetim, iyisi kötüsü hepside mislini görmedikleri nimetlerle nimetlenir. Allah onlara bol yağmur gönderir. Yeryüzü nebatından (bitkisinden) bir şey saklamaz. Mal hakim olur. Bir adam kalkar şöyle der: "Ey Mehdi, Bana ver!" O da "Al" der."*

Darekutni, Taberani ve Suyuti rivayet ettiler

351. Ebu Said'den, Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *"Ümmetim arasında Mehdi çıkacak, eğer kısa olursa 7, yoksa 9 (sene yaşayacak). O zaman Ümmetim, asla benzeri görülmemiş şekilde, bolluk içinde nimete kavuşacaktır. Yeryüzü yenecek şeylerini verecek, onlardan hiç bir şey saklamayacaktır. O zaman mal hakim olur. Bir adam kalkar ve: "Ey Mehdi bana ver!" der, O da "Al" der."*

Suyuti ve İbn Mace rivayet etti

- Mehdi'nin Çıkışı İle Ümmetin Nimetlenmesi

352. Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Ümmetimden Mehdi çıkacaktır. Allahü Teala, insanları zengin kılmak için onu gönderecektir. O zaman ümmetim nimetlenecek, hayvanlar bolluk içinde ve arzın bitkisi çok fazla olacak, Hz.Mehdi, insanlara eşit şekilde bol bol mal dağıtacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir.

353. Ebu Said el- Hudri'nin bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Size Mehdi'yi müjdelerim. O, insanların ihtilafa düştükleri ve depremlerin yaşandığı bir dönemde gönderilecek, haksızlık ve zulümle dolmuş yeryüzünü hakkaniyet ve adalatle dolduracaktır. Ondan hem gökyüzü, hem de yeryüzü sakinleri razı olur. O, serveti sahaha göre dağıtır.”

Bir adam: “Sahah nedir?” diye sorunca Allah'ın Resülü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“İnsanlar arasında eşit olarak demektir. Allah Muhammed Ümmetini zenginliğe boğar, adaleti hepsini kuşatır. Sonra (Mehdi) bir sesleniciye, “Mala ihtiyacı olan var mı?” diye diye nida etmesini emreder. İnsanlar arasında sadece bir kişi ayağa kalkarak: “Benim ihtiyacım var” der. O da: “Hazinedar'a git ve de ki: “Mehdi sana, bana para vermeni emrediyor” der. Adam gider ve Hazinedar'a “Bana avuç avuç para ver” der. Hazinedar kucakını ve eteğini parayla doldurunca adam pişmanlık duyar ve “Ben Muhammed Ümmetinin en aç gözlüsüyüm. Onların yaptığını ben yapmaktan aciz miyim?” deyip paratı

iade eder. Ama iadesi kabul edilmez ve kendisine: “Biz verdiğimiz bir malı geri almayız” denir. Bu şekilde 7, 8 veya 9 sene geçer. Ondan sonra da yaşamın tadı kalmaz” veya “hayatın tadı kalmaz.”

Ahmed, Ebu Ya’la ve Heysemi rivayet ettiler.

354. Ebu Said’dan, Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Ümmetim arasında Mehdi çıkacak. Allah O’nu insanları zengin kılmak için gönderecektir. Ümmet nimetlenecek, hayvanlar bol bol yiyip içecek, arz (yeryüzü) bitkisini çıkaracak, mal Sahah üzere verilecektir.”*

Ebu Naim, Suyuti ve Hakim rivayet ettiler

355. Ebu Hureyre (radiyallahu anı)’dan rivayet edilmiştir: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)’den: *“Ümmetim arasında Mehdi gelecektir. Ömrü kısa olursa 7, yoksa 8, yoksa 9 senedir. O zaman Ümmetim, iyisi kötüsü hepside mislini görmedikleri nimetlerle nimetlenir. Allah onlara bol yağmur gönderir. Yeryüzü nebatından (bitkisinden) bir şey saklamaz. Mal hakim olur. Bir adam kalkar şöyle der: “Ey Mehdi, Bana ver!” O da “Al” der.”*

Darekutni, Taberani ve Suyuti rivayet ettiler

356. Ebu Said’dan tahrir ettiler, O dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Zamanın intikaya uğradığı (sistemlerin değiştiği) bir dönemde, Mehdi denen bir adam gelecek ve ihsanı bol ve güzel olacaktır.”

Naim, Suyuti ve Ebu Nuaym Rivayet ettiler.

357. Ebu Said'den, O dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: *“Fitnelerin zuhur ettiği ve zamanın kesildiğinde, Ehli Beytim'den bir adam (Mehdi) çıkacak, O'nun ihsanı bol olacaktır.”*

İbn Ebi Şeybe ve Suyuti rivayet etti.

358. Ebu Said dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Ahir zamanda fitnelerin zuhuru sırasında, zaman intikaa uğradığı (sistemin değiştiği)nde, bir Emir (yönetici) olurki O'nun insanlara ilk ihsanı, kendisinden sadaka kabul edecek olan kimselerin olmaması kaygısı ile, kendisine gelen kimsenin kucağına taşıyabileceği kadar bol mal vermesidir. Bu mal insanlara ferahtan isabet eden şey sebebiyledir.”*

Ebu Ya'la, İbn Asakir ve Suyuti rivayet etti.

359. Ebu Said Hudrî dedi ki: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'den sonra birtakım istenmeyen durumun ortaya çıkmasından korktuk; durumu Allah Resulü'ne sorduk. Allah Resulü şöyle buyurdu:

“Ümmetim içerisinde Mehdi vardır. O zuhur edip, beş, yedi veya dokuz yıl yaşayacak. Allah Resulü sonra şöyle devam etti: “Gök yağmurunu yağdıracak, yer bitkisinden bir şeyi saklamayacak, mal yığın gibi çoğalacak; bir kişi gelip ona: ‘Ey Mehdi, bana bağışta bulun, bana bağışta bulun’ diyecek. Bunun üzerine, Mehdi ona taşıyabileceği kadar mal verecektir.”

Ahmed ve Tirmizi rivayet etti. Tirmizî, Ebu İsa'dan naklen bu hadisin hasen olduğunu kaydederek, onun birçok kanaldan Ebu Said'den rivayet edildiğini de kaydetmiştir.

- **Mehdi'nin Ömrü İle İlgili Gelen Rivayetler**

360. Ümmü Seleme, Rasulallah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu bildirir:

“Bir halife öldüğünde kargaşa çıkacak. Medinelilerden birisi (Mehdi), Medine'den çıkıp Mekke'ye kaçacak. (Ama) Mekkelilerden bazı insanlar, O'nu (bulunduğu yerden) çıkarıp, istemediği halde (Mekke'de) Rükun ile Makam-ı İbrahim arasında Ona biat edecekler. Şamlılardan O'nun üzerine bir ordu göndeilecek ama o ordu Mekke ile Medine arasındaki Beyda denilen yerde yere batacak. İnsanlar bunu görünce, Şam'ın ebdali (salihleri) ve Iraklıların asaibi (cemaatleri) O'na gelip, biat edecek. Sonra Kureyş'ten, dayıları Kelb (kabilesinden) olan bir adam (Süfyani) çıkıp, o biat edenler üzerine bir ordu gönderecek. Fakat biat edenler, Ben-i Kelb'linin (Süfyani'nin) gönderdiği orduya galip gelecekler. Bu ordu Kelb'in gönderdiği ordudur. Kelb'in ganimetinde hazır bulunmayana yazık! Halife olan zat (Mehdi) malı taksim edecek. İnsanlardan bir kısmı, Peygamberlerinin Sünneti ile amel edecek, İslamiyet yeryüzüne tamamen yerleşecek. (Mehdi) 7 sene kalıp, sonra vefat edecek ve Müslümanlar onun (cenaze) namazını kılacak.”

Hasendir. Ebu Ya'la, Ahmed, Ebu Davud, İbn Hibban, Taberani ve Hakim rivayet etmişlerdir.

361. İbni Ebil Caad:

“Mehdi 21 veya 22 yıl kaldıktan sonra, gelecek olan kimselerin sonuncusu, salih bir kişi olacak ve 9 yıl adil bir şekilde hükmedecektir” demiştir.

İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir.

362. Mehdi, insanlar arasında 39 sene kalacaktır. Onun zamanında, büyükler

“Keşke ben küçük (genç) olsaydım”, küçükler de “keşke ben (savaşçak kadar) büyük olsaydım” diyeceklerdir,

İbn Hacer el Haytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etmiştir.

363. Said'den tahric edildi, o dedi ki, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Ümmetin arasında Mehdi gelecektir. Ömrü kısa olursa 7, yoksa 8, yoksa 9 sene. Ümmetim O'nun zamanında iyi ve kötünün benzeri ile nimetlendiği bir nimetle nimetlenecek, sema üzerlerine bol yağmur yağdıracak, arz bitkisinden hiçbir şey saklamayacaktır.”

Ebu Naim ve Suyuti rivayet etti.

364. “Hz. Mehdi 14 sene yaşayacaktır.”

“Bu sözün anlamı, özel bir yaşantı demektir ki, diğer rivayetlere bir zıtlık arz etmez. Mesela, Süleyman b. İsa'dan da işitildiğine göre, “Mehdi, Kudüs'de 14 yıl kalacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

365. “Mehdi 40 yıl kadar yaşadktan sonra, yatağında Allah'ın rahmetine kavuşacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

366. “Hz. Mehdi, hiçbir bid'atı bırakmayacak ve bütün sünnet-i seniyye'yi ihya edecektir. Konstantiniyye, Çin ve Deylem dağlarını fethedecek ve bu durum 7 yıl devam edecektir. Ancak onun her senesi, sizin 20 senenize bedel olacaktır. Sonra Allahü Teala dilediğini yapacaktır.”

İbn Hacer-i Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

367. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)‘dan rivayet edilmiştir: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)‘den: “*Ümmetim arasında Mehdi gelecektir. Ömrü kısa olursa 7, yoksa 8, yoksa 9 senedir. O zaman Ümmetim, iyisi kötüsü hepside mislini görmedikleri nimetlerle nimetlenir. Allah onlara bol yağmur gönderir. Yeryüzü nebatından (bitkisinden) bir şey saklamaz. Mal hakim olur. Bir adam kalkar şöyle der: “**Ey Mehdi, Bana ver!**” O da “**Al**” der.*”

Darekutni, Taberani ve Suyuti rivayet ettiler

368. Ebu Said‘den tahrir edildi, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Ahir zamanda ümmetimin başına, sultanlarından (meliklerinden) şiddetli belalar gelir, öyle ki yerler Müslümanlara dar gelir. O zaman Allah, daha önce zulümle dolu olan dünyayı adaletle dolduran Benim soyumdan olacak birisini (Mehdi‘yi) gönderecektir. O zaman gök hiçbir yağmur damlasını esirgemeyecek ve yer de bereketlenecektir. O dünyada 7 veya 8 kalacak, eğer çok olursa 9.”

Suyuti ve Hakim rivayet etti.

369. Ebu Said el-Hudri‘den, o dedi ki, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Benim ümmetimden Mehdi gelecektir. Eğer ömrü uzasa da kısalsa da, 7, 8 yıl veya 9 yıl mülk sürecektir. Ve daha önce zulümle dolu olan dünyayı adaletle dolduracaktır. Sema yağmurunu indirecek, yer bereketini çıkaracak, daha önce görülmemiş bir biçimde ümmetim O‘nun zamanında rahata erecektir.”

İbn Ebi Şeybe ve Suyuti rivayet etti.

370. Ebu Said Hudrî dedi ki: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'den sonra birtakım istenmeyen durumun ortaya çıkmasından korktuk; durumu Allah Resulü'ne sorduk. Allah Resulü şöyle buyurdu:

*“Ümmetim içerisinde Mehdi vardır. O zuhur edip, 5, 7 veya 9 yıl yaşayacak. Rasulallah sonra şöyle devam etti: “Gök yağmurunu yağdıracak, yer bitkisinden bir şeyi saklamayacak, mal yığın gibi çoğalacak; bir kişi gelip ona: **“Ey Mehdi, bana bağışta bulun, bana bağışta bulun”** diyecek. Bunun üzerine, Mehdi ona taşıyabileceği kadar mal verecektir.”*

Ahmed ve Tirmizi rivayet etti. Tirmizî, Ebu İsa'dan naklen bu hadisin hasen olduğunu kaydederek, onun birçok kanaldan Ebu Said'den rivayet edildiğini de kaydetmiştir.

371. Ümmü Seleme der ki: Ben Allah'ın Resulülü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyururken işittim:

“Bir Halifenin ölümüyle tartışma zuhur edecek. Derken Haşim Oğullarından biri (Mehdi) çıkacak ve Mekke'ye gidecek. Halk onu evinden çıkarıp Rükun ile Makam-ı İbrahim arasına getirecek. Ona karşı (Süfyani tarafından) Şam'da bir ordu hazırlanacak (ve üzerine gönderilecek). Fakat ordu Beyda çölüne ulaştığında yerin dibine batırılacak. Sonra (Mehdi'ye biat etmek üzere) Irak orduları ve Şam abdalları o kişiye (Mehdi'ye) gelecek. Derken Şam'da dayıları Kelb kabilesinden olan bir adam çıkacak. Yeni bir ordu hazırlanacak. Allah bu orduyu da hezimete uğratacak ve iş kendi aleyhlerine, tersine dönecek. O gün Kelb günüdür (Kelb savaşıdır). Asıl kaybeden, Kelb kabilesinin ganimetini kaçıran kişidir. Söz konusu olan o kişi (Mehdi), hazineleri çıkaracak, malları dağıtacak. İslam'ı yeryüzünde iyice hakim kılacak. İnsanlar bu şekilde 7 sene veya 9 sene yaşayacaklar.”

Taberani ve Heysemi rivayet etmiş olup **Sahih**'in ravileridir. Ebu Davud'taki rivayette **“Mehdi 7 sene kalıp sonra vefat edecek Müslümanlar onun (cenaze) namazının kılacak”** ilavesi vardır. Hemmam da bu hadisi Katade'den rivayet etti.

372. Yine Ümmü Seleme'nin bildirdiğine göre Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“...Sonra insanlar farklı bölgelerden gelen (göçmen) kuşlar gibi onun (Mehdi'nin) yanında toplanır. Derken sayıları 314 kişiye ulaşır. Aralarında kadınlar da vardır. O (Mehdi) bu sayıyla her zorbayı ve zorba oğlunu yener, (toplumda ki) dirilerin ölmüşleri için bile temenni ettikleri bir adalet gösterir ve bu şekilde 7 yıl hayat sürer. Ondan sonra da zaten yerin altı, üstünden daha hayırlı olur.”

Taberani ve Heysemi rivayet etti. Ravilerinden Leys bin Ebi Süleym müdellistir veya bunamıştır

- **Mehdi'ye Biat Edilmesi**

373. “Şam ehlinden, Bedir savaşçıları adedince insan (313 kişi) yanına gidecek ve Hz.Mehdi'yi Mekke'den çıkararak Safa'daki bir evde, kendisi istemediği halde ona biat edilecektir. Daha sonra Hz. Mehdi, onlara 2 rekat namaz kıldırarak ve Makam'ın yanında minbere çıkacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

374. “Onun yanına, büyük bir fitneden sonra kendilerine hükmetmesi için gidilecek ve ancak ölümle tehdit edildikten sonra başa geçmeye razı olacaktır. Ondan sonra insanlar arasında bir damla kan dökülmeyecektir.”

İbn Hacer el Haytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etmiştir.

375. “Siz ona yetişerseniz, biat ediniz, çünkü o yerde ve gökte Mehdi'nizdir”

İbn Hacer-i Heytemi rivayet etti.

376. Ümmü Seleme'nin bildirdiğine göre Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Doğunun kralı (sahibi), Batının kralı (sahibi) üzerine yürüyerek onu öldürür. Sonra aynı kral Medine üzerine bir ordu gönderir. Ama ordusu yerin dibine geçirilir. Sonra bir ordu daha gönderir. Ordu Medine halkından bazı insanları unuttur. Bunlardan biri Harem'e (Mekke'ye) sığınır. Sonra insanlar farklı bölgelerden gelen (göçmen) kuşlar gibi onun (Mehdi'nin) yanında toplanır. Derken sayıları 314 kişiye ulaşır. Aralarında kadınlar da vardır. O (Mehdi) bu sayıyla her zorbayı ve zorba oğlunu yener, (toplumda ki) dirilerin ölmüşleri için bile temenni ettikleri bir adalet gösterir ve bu şekilde 7 yıl hayat sürer. Ondan sonra da zaten yerin altı, üstünden daha hayırlı olur.”

Taberani ve Heysemi rivayet etti. Ravilerinden Leys bin Ebi Süleym müdellistir veya bunamıştır.

377. Yine Ümmü Seleme'nin bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Rükün (Hacer-i Esved köşesi) ile Makam-ı İbrahim arasında Bedir savaşına katılanların sayısı kadar insan, bir adama (Mehdi'ye) biat eder. Sonra Irak orduları (firkaları) ve Şam abdalları (kendisine biat etmek üzere) gelirler.

Sonra da Şam halkından oluşan bir ordu kendilerine savaş ilan eder ve ordu Beyda çölüne geldiğinde yere batırılır. Sonra Kureyş'ten bir adam (Süfyani) onlara savaş açar ki dayıları Kelp kabilesindendir.

İki taraf karşılaştığında Allah onları hezimete uğratar. Asıl zararlı çıkan, Kelb kabilesinin ganimetlerini kaçırandır.”

Taberani, İbn Hibban ve Heysemi Mecmauz Zevaid’inde rivayet etti. Ravilerden **İmran el-Kattan**’ı İbn Hibban güvenilir görürken, bir kısım zayıf saymıştır.

378. “İnsanlar birlikte hacca gidecek ve hep beraber Hz. Mehdi’yi arayacaklar. Bu arada kabileler arasında, ayakları kanlar içinde bırakacak kadar büyük savaşlar olur, sonra da bir hayra iltica ederler. Hz. Mehdi’yi yüzü Kabe’ye dayanmış, ağlar bir halde bulacaklardır. İnsanlar o zaman “Gel sana biat edelim” dediklerinde, O,

“Size yazıklar olsun, ne kadar sözünüzden dönüyor, ne çok kan döküyorsunuz” diyecek ve istemediği halde biatları kabul edecektir.

İbn Hacer-i Haytemi rivayet etti. Sahabe sözüdür.

379. İbn Abbas dedi ki: “Mehdi çıkmadan önce, milletler arasında ticaret ve yollar kesilecek, insanlar arasında fitneler çoğalacaktır. Muhtelif ülkelerden birçok alim, birbirlerinden habersiz şekilde Mehdi’yi aramak üzere yollara çıkacak ve alimlerden her birisine 310 kadar insan refakat edecektir.

Sonunda hepsi de Mekke’de buluşurlar. Ve bir birlerine ‘Buraya niçin geldiklerini’ sorduklarında, hepsi de ‘Bu fitneleri önleyecek ve Konstantiniyye’yi fethedecek olan Mehdi’yi arıyoruz, çünkü biz onun, babasının anasının ve ordusunun isimlerini öğrendik’ şeklinde cevap verirler. Hep birlikte onu aradıktan sonra, Hz. Mehdi’yi Mekke’de bulacaklar,

‘Sen, Mehdi’sin’ dediklerinde O inkar edecek ve Medine’ye kaçacaktır. Ancak O’na Medine’de yetişecekler, O ise tekrar Mekke’ye gidecek, onu tekrar bulacaklar ve kendisine:

“Senin ismin budur, babanın ismi şudur, alametler sende mevcuttur” diyecekler, ancak O yine inkar ederek Medine'ye kaçacaktır. Sonunda onu Mekke'de Rükun'da tekrar bulacaklar ve:

“Eğer elini bize uzatıp biatımızı kabul etmezsen, ve başında Haddam'dan (kan dökücüden) birisinin bulunduğu, amacı da bizim canımızı almak olan Süfyan ordusuna karşı bizi korumazsan, bütün günahımız ve dökülen kanlarımız boynuna olsun” diyecekler. Bu konuşmadan sonra Hz. Mehdi, Rükun ve Makam arasına oturup, elini uzatarak biatları kabul edecektir. Daha sonra da Allah (c.c.), bütün insanların kalplerini onun muhabbetiyle dolduracaktır.

Sonra O, gündüzleri aslan, geceleri abid olan bir kavimle yürüyecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

• Namazda Mehdi İmam Olur

380. İsa (a.s.), semadan nüzul edecek ve onun emirliğini itiraf edecektir. İsa (a.s.)'ya ‘Bize namaz kıldır’ denilecek, ancak O:

‘Emir sizin içinizdedir’ karşılığını vererek,

‘Bu, Allah'ın Ümmet-i Muhammed’e bir ikramıdır’ diyecektir.İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir.

381. “Fecirin doğuşunda, Beyt-i Makdis’de Hz. İsa bin Meryem (A.S.) nazil oluncaya kadar ümmetimden bir taife, daima hak üzerine cihad edecektir. O vakit Hz. İsa (a.s.) Hz. Mehdi’nin üzerine nüzul eder. Ona “Ey Allah’ın Nebîsi! Öne geç, bize namazı kıldır” denir. O da

“Bu ümmetin imamı kendisindendir, onların içinden birisi daima diğerlerine imamdır” *der.* (Yâni Mehdî’nin imamete geçmesini söyler)”.

İbn-i Hacer el Heytemi rivayet etti.

382. Câbir (radiyallahu anh)‘dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Ümmetimden bir taife hak üzere galip olarak tâ kıyamete kadar devamlı olarak savaşıacaklardır. İsa inecek; emirleri (Mehdi) :

“Haydi, gel, bize namaz kıldır!” diyecek. Buna karşılık:

“Kiminiz, kiminizin emîridir. (Sen kendinden olanlara emirsin) Bu, Allah’ın bu ümmete bir lütfü keremidir” diyecek.”

Müslim ve Rudani rivayet etmiştir.

383. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Hz. İsa, saçlarından sanki sular damlıyormuş gibi bir halde nüzul edecek, Hz.Mehdi ona,

‘Ya İsa, geç de bize namaz kıldır’ dediğinde, Hz. İsa:

‘Kaamet senin için getirilmiş’ diyecek ve benim evlatlarımın birisinin arkasında namaz kılacaktır” buyurmuştur.

İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

384. Ebu Ümame dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Sizinle insanlar arasında 4 sulh anlaşması olacak, 4. Sulh, Heraklius’un ailesinden bir adam vasıtası ile olur ve bu 7 yıl devam eder.” Bir adam:

“Ya Resulallah, o gün insanların imamı kimdir?” dedi. Allah’ın Resülü (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Evladımdan 40 yaşındaki ‘Mehdi’dir. Yüzü parlayan yıldız gibi, yanağında siyah bir ben vardır. Üzerinde Kutvâni 2 aba (elbise) bulunur. Tavrı İsrailoğulları adamına benzer. Hazineeleri çıkarır ve şirk beldelerini feth eder.”

Ebu Nuaym ve Suyuti rivayet etti

- **Mehdi’nin Dünyaya Adaletle Sahip Olması**

385. Abdurrahman bin Avf’dan rivayet edildi, dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Yemin ederim ki, Allah Benim soyumdan bir adam gönderecektir. O’nun dişleri aralıklı ve alnı geniştir. Yeryüzünü adaletle dolduracak ve malı bol bir şekilde dağıtacaktır.”

Suyuti ve Ebu Naim rivayet etti.

386. “Hz. Mehdi'nin zamanında, adalet o kadar bol olacak ki, zorla alınan her mal sahibine geri verildiği gibi, bir insanın başkasına ait olup da, dışında kalmış bir şey bile sahibine iade edilecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

387. Ebu Said Hudrî dedi ki: Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Mehdi bendendir; açık alınlı ve doğan burunludur; yeryüzünü zulüm ve haksızlıkla dolduğu gibi, onu adalet ve eşitlikle dolduracaktır.”

Sünen-i Ebî Davud, Müstedrek, Kenz’il-Ummal’da geçer.

388. İbn Abbas’dan tahric edildi, (Resulullah) buyurdu ki:

“Fitneleri önlemenin kendisine zor gelmeyeceği ve öldürmeninde onu vazgeçiremeyeceği Ehli Beyt’ime mensub birisi (Mehdi), (dünyaya) sahip olmadan günler ve geceler bitmeyecektir.

Ey İbn Abbas! Sizin ihtiyarlarınız ona yetişemiyecek, gençleriniz yetişecektir. Bu Allah’ın emridir, dilediği insanlara verir.”

İbn Ebi Şeybe ve Suyuti rivayet etti.

389. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)’den, buyurdu ki: *“Eğer dünyadan bir gün bile kalsa, Allah, O (Mehdi) idareyi ele alıncaya kadar o günü uzatırdı.”*

Suyuti rivayet etti. Tirmizi de **Sahih** diyerek rivayet etti.

390. Ebu Said el-Hudri’den, o dedi: Resulullah buyurdu ki:

“Ümmet bal arılarının beyleri etrafında toplanması gibi Mehdi’ye sığınırlar. O daha önce zulümle dolu olan dünyayı adaletle doldurur, insanlar adeta Asr-ı Saadet dönemine geri döner, uykuda olan uyandırılmaz ve bir damla bile kan akıtılmaz.”

Naim bin Hammad ve Suyuti rivayet etti.

391. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem), Hz. Fatıma'ya şöyle buyurdu:

“Beni Hak ile birlikte eden Allah’a yemin ederim ki, şu ümmetin Mehdisi, Hasan ve Hüseyin’denir. Dünya hercümerc (karışıklık) içinde kaldığında, fitneler zuhur ettiğinde, yollar kesildiğinde, bazıları bazısına hücum ettiğinde, büyük küçüğe vakarlı davranmadığında; Allah, bu sırada, onlardan düşmanlığın kökünü kazıyarak dalalet kapılarını fethedecek ve evvelce Benim ayakta tuttuğum gibi, ahir zamanda dini ayakta tutacak, önceden zulümle dolu olan dünyayı adaletle dolduracak birini (Mehdi’yi) gönderecektir.”

Suyuti ve Taberani rivayet etti.

392. İbn Abbas’tan, O dedi, Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Yeryüzüne 4 kişi malik olmuştur. 2’si Mü’min, 2’si kafirdir. Mü’minler; Zülkarneyn ve (a.s.) Süleyman (a.s.), kafirler ise Nemrud ve Buhtunnasr’dır. 5. olarak Ehli Beyt’imden birisi (Mehdi) gelecek ve O da dünya ya malik olacaktır.”

İbn Cevzi ve Suyuti rivayet etti.

393. Ebu Said el-Hudri’den rivayet ettiler. O dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu: *“Yeryüzü zulüm ve düşmanlıkla dolduktan sonra, mutlaka benim Ehli Beyt’imden birisi (Mehdi) çıkar. Ve nasıl önce zulüm ve düşmanlıkla doluyorsa, o dünyayı adaletle doldurur.”*

Haris bin Usame, Ebu Nuaym ve Suyuti rivayet etti.

- **Doğu’da Ve Afganistan’da Mehdi’nin Yardımcıları Vardır**

394. Ali (radiyallahu anh)'den tahriç ederek buyurdu ki: *“Talikan’a (Afganistan’a) yazık olacak. Orada Allah’ın öyle hazineleri vardır ki ne altındandır ne de gümüşten. Fakat orada Allah’ı hakkıyla tanıyan erler vardır ki, onlar Ahirzaman Mehdî’sinin yardımcılarıdır”.*

Ebu Nuaym El-Kûfî Kitab-ul Fiten’de El-Burhan Fî Alamat-i Mehdî-yi Ahir Zaman geçmektedir.

395. *“Doğu tarafından gelen ve deha sahibleri oldukları halde, kıyafetlerine insanların şaşırdıkları kimselerin zuhur ettiğini işittiğinizde, işte o zaman muhakkak kıyametin gölgesi üzerinize düşmüştür.”*

Naim bin Hammad rivayet etti.

396. *“Muhakkak doğudan bazı insanlar çıkar ki, Mehdi-i Ahirzaman’ın hakimiyeti için zemin hazırlarlar.”*

Fetava-i Hadîsiyye -İbn-i Hacer el-Heytemi rivayet etti.

397. *“Horasan’dan siyah sancaklılar çıkar ki, Kudüs’e o sancağı dikinceye kadar, kimse onlara karşı koyamaz.”*

Ali Nâsîf el-Hüseyînî, Tac’da rivayet etti.

398. *“Mehdi’nin bayraktarı, sakalı hafif, rengi sarı, küçük bir genç olacaktır. Dağlar ona karşı çıksa, onları aşacak ve Belye’ye kadar inecektir.”*

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin olarak rivayet etti.

• **Mehdî'nin Sancaktarı Olacak Olan Temimli Genç**

399. “Siyah sancaklılar, Abbasoğulları için çıkar. Sonra bir başka def'a da Horasan'dan çıkar ki; sarıkları siyah, elbiseleri beyazdır.

Onların kumandanı Temim'den Şuayb bin Salih denilen bir adamdır ki, Süfyani'nin adamlarını hezimete uğratar. Beyt-i Makdis'e iner, Mehdî'nin hakimiyetine zemin hazırlar, ona Şam'dan üçyüz kişi yardım eder, onun hurucuyla Mehdî'ye emrin (vazifenin) teslim edilmesi arasında yetmiş iki ay zaman vardır.”

Fetava-i Hadîsiyye-i İbn-i Hacer-i Heytemi'de geçer.

400. “Süfyani'nin ordusu, Horasan, Fars diyarı ve sonra Doğu'daki insanlara ulaşır. Doğu insanları onlara karşı çıkarak, defalarca savaşır.

Sonra da sağ avucunda ben olan bir Haşimi'ye biat ederler. Allahü Teala, ona bütün yolları ve işleri kolay kılacaktır. Bu Haşimi'nin Horasan ehlinden 5000 civarında bir ordusu vardır, başlarında da Şuayb b. Salih Temimi bulunur. Bu Haşimi'nin rengi sarı, sakalı hafiftir. Ordusuyla, dağlar karşı çıksa, aşır geçecektir. Süfyani'yle savaşacak, ancak büyük bir savaştan sonra mağlup düşecek ve Kümme'ye kaçacaktır.

Bu Haşimi, Mehdi ile babadan (Hz. Ali'den) kardeş olup, Mehdi zahir olduktan sonra o da çıkacaktır. Bazıları, onun Hz. Mehdi'nin amca oğlu olduğunu söylemişlerdir. Şam'a geldiği duyulduğunda, ona Kudüs'te bir ev tahsis edilecektir.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etmiştir.

401. “Mehdi'den önce Beni Abbas içinde, siyah bayraklar çıkacak, sonra Horasan'dan, başlarında Şuayb b. Salih Temimi'nin bulunacağı, sarıkları siyah, cübbeleri beyaz bir ordu toplanacak ve bu ordu, Süfyani'nin ordusunu hezimete uğratacaktır. Bilahare Kudüs'e inecekler ve Hz. Mehdi için saltanat hazırlayacaklardır. Bu ordunun çıkması ile, halifeliği Mehdi'nin teslim alması arasında geçen zaman 72 aydır.”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

402. “*Ve muhakkak Siyah Sancaklılar çıkar, Süfyanî ile harb ederler. O siyah sancaklıların içinde Beni Haşim'den bir genç vardır ki, sol avucunda bir ben vardır. Onun ordusunun başında, Temim'li Şuayb bin Salih diye çağrılan bir adam vardır. O kumandan Süfyanî'leri hezimete uğratar.*

Ve Süfyanî çıktığı zaman ordusunu Horasan ahalisine gönderir ve o ordu Mehdi'ye karşı çıkar. O (Süfyanî), Haşimî ile beraber olan Şuayb bin Salih'in kumandası altındaki siyah sancaklılarla “İstehar” kapısında karşılaşırlar. Aralarında büyük bir harb olur. Siyah sancaklılar galip gelir ve Süfyanî'nin ordusu kaçar. Bu sırada insanlar Mehdi'yi temenni ediyor ve arıyorlardır.”

Fetava-i Hadîsiyye'de geçmektedir.

403. Resul-i Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem) Ali'nin elini tuttu, buyurdu ki: “*Bunun sulbünden bir adam çıkar, arzı adaletle doldurur. Bunu gördüğünüzde Temim kabilesinden bir adama tâbi olun ki, o doğu tarafından çıkar ve o Mehdi'nin sancağının sahibidir.*”

Fetava-i Hadîsiyye ve Mucemiul Evsat'ta geçmektedir.

404. “*Temim oğullarından orta boylu, esmer, meczum (hafif sakallı), kevsec (sakalı yanlarda az, aşağı tarafı uzun olan, diğer bir manası da Yemen asıllı) bir*

adam ki, ona Şuayb bin Salih denilir. Beyaz elbiseli, siyah sancaklı 4000 kişinin kumandanıdır. Mehdî'nin öncüsü olur ve kiminle savaş yaparsa, harbde kim ona karşı çıkarsa onu öldürür. ”

İbn-i Hacer-i Heytemi'nin Fetava-i Hadîsiyye isimli eserinde geçmektedir. **Temim**, Arabistan'da Yemen asıllı bir kabilenin ismidir. Bu hadîs-i şerifte ve aşağıda gelen daha birçok hadîs-i şerifte işaret ediliyor ki, bir arap Horasan taraflarından sancak çekecek ve o arap komutan Hz. Mehdî'nin sancaktarı olacak. Yani ona zemin hazırlayacak. İşte bu ve aşağıdaki hadîsler dikkatle incelendiğinde bu Temim'li adamın meşrik canibindeki taife-i mücahidinin başındaki zat olduğu anlaşılmaktadır.

- **Mehdi Siyah Bayraklı Horasanlıların İçindedir**

405. “Horasan tarafından çıkan siyah sancaklıları gördüğünüzde, kar üzerinde sürünerek de olsa onlara gidin. Çünkü onların içinde Allah'ın halifesi Mehdî vardır. ”

Fetava-i Hadîsiyye'de İbn Hacer el-Heysemi rivayet etti.

406. “Allah-u Teala Biz Ehl-i Beyt'e, ahireti dünyâ üzerine tercih etti. Ve muhakkak Ehl-i Beytim, benden sonra bela ve musibetlere ve zülme ve nefye maruz kalacaklardır.

Tâki doğu tarafından siyah sancaklılar gelinceye kadar. Onlar gelince ekmek isterler, ama onlara ekmek verilmez , onlar savaş yaparlar ve galip olup, yardıma mazhar olurlar.

O zaman istedikleri gıda yardımı kendilerine verilir, fakat onlar, sancakları (hakimiyeti) Ehl-i Beytim'den bir adama (Mehdî'ye) verinceye kadar onların

yardımını kabûl etmezler. Ve işi O'na teslim ederler. O Mehdî de hâkim olup, daha önce zulümle dolmuş olan yeryüzünü, adaletle doldurur.

Sizden her kim ki o zamana kavuşursa, kar üzerinde, emekleyerek dahi olsa, şarktan çıkan o mücahidlere gidip tabi olsun.”

İbn-i Kesir rivayet etti.

- **Mehdi'nin Hilafetinde Uyuyan Uyandırılmayacaktır**

407. “Rükun ve Makam arasında kendisine biat edilecektir. Hz. Mehdi, o kadar merhametli olacaktır ki, zamanında ne bir kimse uykusundan uyandırılacak, ne de bir kimsenin burnu kanayacaktır”

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etti.

- **Mehdi'nin Hazinelei Ve Tabut-u Sekine'yi Ortaya Çıkaracağı**

408. Ebu Ümame dedi ki: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Sizinle insanlar arasında 4 sulh anlaşması olacak, 4. Sulh, Heraklius'un ailesinden bir adam vasıtası ile olur ve bu 7 yıl devam eder.” Bir adam:

“Ya Resulallah, o gün insanların imamı kimdir?” dedi. Allah'ın Resülü (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Evladımdan 40 yaşındaki 'Mehdi'dir. Yüzü parlayan yıldız gibi, yanağında siyah bir ben vardır. Üzerinde Kutvâni 2 aba (elbise) bulunur. Tavrı İsrailoğulları adamına benzer. Hazinelei çıkarır ve şirk beldelerini feth eder.”

Ebu Naim ve Suyuti rivayet etti

409. “Taberiye adasındaki Tabut-u Sekine, ortaya çıkarılacaktır. Tabut getirilip Beytül Mukaddes'te ona teslim edildikten sonra açılacak ve bunu görenlerin çoğu, pek azı haricinde müslüman olacaktır.”

Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak, İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

410. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Hz. Mehdi, benim evlatlarımdandır. 40 yaşlarındadır ve yüzü sanki yıldız gibi nurludur. Sağ yanağında siyah bir ben bulunur.

Üzerinde pamuktan iki cübbesi vardır. Kıyafeti, sanki Hz. Musa zamanındaki Ben-i İsrail'in kıyafetine benzer. Yeraltındaki hazineleri çıkaracak ve şirk beldelerini fethedecektir.”

İbn Hacer-i Heytemi rivayet etmiştir.

411. Huzeyfe (radiyallahu anh) diyor ki “Peygamber Efendimizden işittim ki,

“Hz. Mehdi o hazineleri gemilerden geri alıp, tekrar Beytül Mukaddes'e getirecektir.”

412. Ali bin Ebi Talib (radiyallahu anh)'den: Hz. Ömer ile birlikte Kabe'ye girdiğinde Ömer ona:

“Bilmem ki nasıl yapayım; Beyt-i Şerif'in hazinelerini, içindeki silah ve malları yerinde mi bırakayım, yoksa Allah yolunda taksim mi edeyim?” deyince, Ali ona şu cevabı verdi:

“Geçiver Ey Mü'minlerin Emiri, sen bunun sahibi değilsin! Onun sahibi bizden (Ehli Beyt'ten), Kureyşten bir gençtir (Mehdidir). Aynı zamanda gelip Allah yolunda onu taksim edecektir.”

Naim bin Hammad, Berzenci ve İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

Süfyani Ed-Dımeşkî Fitnessi ve Alametleri

- Süfyani, Ebu Süfyan'ın Evladlarındandır Ve Şamdan Çıkacaktır

413. Ali bin Ebi Talip (radıyallahu anh)'dan, (Resulullah) buyurdu ki:

“Süfyani, Halid bin Yezid bin Ebi Süfyan'ın evladındandır. Kafası oldukça büyüktür. Yüzünde kaşıntılı bir hastalıktan eser vardır. Gözünde de beyaz bir nokta bulunur. Şam şehrinden çıkacaktır.

Ona tabi olanların çoğu kelb (kabilesin)'dendir. Kadınların karınlarını deşip çocuklarını öldürür, kendisine karşı toplanan Kays kabilesini de iyice yok eder. (İşte o zaman) Ehli Beytim'den Harem (Mekke)'de bir adam (Mehdi) çıkar.

Onun haberi Süfyani'ye ulaşınca, Süfyani ordularından bir ordu gönderir. Ancak Mehdi, bu orduyu hezimete uğratar ve bunun üzerine Süfyani yakındakilerden bir orduyu, O'na karşı tekrar gönderir.

Ancak bu ordu yerden Beyda'ya vardıklarında yere batırılır ve kendilerinden haber getirecekler dışında kimse sağ kalmaz.”

Hakim rivayet etti. Buhari ve Müslim Sahih olduğunu belirtmiştir ama onlar rivayet etmemişlerdir.

414. “Ordusunu Medine'ye gönderen Süfyani:

“Ben-i Haşimi'den kimi bulursanız, öldürürün” emrini veriyor. Müslümanlar da Mehdi zahir olup toparlanana kadar dağlara kaçıyorlar.”

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

415. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'ın naklettiğine göre Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Süfyani denen bir adam Dımeşk (Şam) bölgesinden ortaya çıkacak. Ona tabi olanların tamamı Keleb (kabilesin) 'den olacak. Kadınların karnını deşmeye varıncaya kadar insan öldürecek. Masum çocukları da öldürecek. (Mudar kabilesinden) Kays onlara karşı çıkacak. Onları da öldürecek. Öyleki bir kalenin uç noktası (na sığınmaları) bile ona engel olamayacak (Nihayet) Ehli beytim'den bir kişi (Mehdi) Hirre'de ortaya çıkacak. Süfyani'nin bulunduğu yere ulaşacak. Süfyani, O'na karşı ordularından birini gönderecek. O da (Mehdi de) onları hezimete uğratacak. Süfyani, beraberindekilerle ona karşı gece yola çıkacak. Sonunda metruk bir bölgede (Allah tarafından) yerin dibine geçirilecekler. Onlardan, akibetlerini haber veren bir kişinin dışında kurtulan da olmayacaktır.”

Hakim ve Evzai rivayet etti. Hadiste geçen ‘Hirre’ Mekke ile Medine arasında bir yerdir.

416. Ebu Hureyre'den rivayet edildi, dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Şam'ın ortasından, adına Süfyani denilen ve kendisine tabi olanların çoğu Kelb kabilesinden olacağı birisi çıkar. O insanları öldürür, hatta kadınların karınlarını deşip çocuklarını katleder. Sonra onunla savaşmak için bir ordu toplanır ve onu öldürür.”

Hakim ve Suyuti rivayet etti.

- **Süfyani Kadın Ve Çocuklar da Dâhil Bir Çok Kişiyi Katleder**

417. “Süfyanî 360 süvariyle çıkıp, Dımeşk’e geldiğinde, daha üzerinden bir ay geçmeden Kelb’den 30.000 kişi ona tabi olur O da ordusunu Irak’a gönderir ve Zevra denilen bölgede 100.000 kişiyi katl eder.

Ve Kûfe’ye çıkarlar ve orayı talan edip harab ederler. Bu sırada doğudan bir sancak çıkar ki, ona kendisine Şuayb bin Salih denilen Temim’den bir zat kumandanlık eder. Onların ellerindeki Kûfe ahalisinden olan esirleri kurtarır ve o Süfyanîleri öldürür.”

Fetava-i Hadîsiyye’de İbn-i Hacer-i Heytemi rivayet etti.

- **Süfyani’ye Rüyasında Emir Gelmesi**

418. Ebu Meryeme’den, o da kendi şeyhlerinden rivayet etti ki:

“Süfyani’ye rüyasında “Kalk ve ortaya çık” denilir. Kalkar ancak kimseyi bulamaz, ikinci rüya ile aynı şeyi görür, yine kimseyi bulamaz, üçüncü rüyada ise “Kalk, çık ve kapının önüne bak” denilir. Kalkıp kapıyı açtığı anda ise ellerinde bayraklarla 7 ya da 9 kişiyi görür, Bunlar Süfyani’ye “Biz senin ashabınız” derler. Süfyani onlarla beraber çıkar ve vadinin muhtelif yerlerinden bir çok insanda kendisin tâbi olur. Allah kendisine karşı Şam sahibini çıkarır, ona karşı gelir savaşı. Sancağına baktığı zaman Süfyani onu hezimete uğratar.

Naim bin Hammad ve Suyuti rivayet etti.

- **Süfyani Mehdi'nin Çıkış Alametlerindendir**

419. Kaab'dan, O şöyle dedi:

“Beni Abbas (Abbas Oğulların)’ın değirmeni döndüğü zaman, bayrak sahipleri atlarını Şam’da zeytin ağaçlarına bağladığı zaman bu ordu ile Allah’ın Esheb ve ailesini yok ettiği zaman, onlardan kaçacak ve saklanacak kimsenin kalmadığı zaman, Caferiler ve Abbasiler düştüğünde, ciğer yiyen oğullarının (Süfyani’nin) Şam minberine oturduğunda Berberi kavmi de Şam’a geldiği zaman, işte bu Mehdi’nin çıkış alametidir.”

Keza Naim bin Hammad ve Suyuti rivayet etti.

420. Ebu Kubeyl'den rivayet edildi, Resulullah buyurdu ki:

“Beni Haşimi'den bir adam Melik olur ve Beni Ümeyye'yi öldürür. Onlardan azıcık birşey kalır, onlardan başkasını öldürmez. Sonra Beni Ümeyye'den birisi çıkar ve bir kişiye karşılık iki kişiyi öldürerek, kadınlardan başkasını sağ bırakmaz. Sonra ise Mehdi gelir.”

İmam Ebul Hasen, Ahmed bin Cafer el-Münadi ve Suyuti rivayet etti.

- **Süfyani'yi Mehdi Hezimete Uğratar Ve Öldürür**

421. “Süfyan, esir olarak ona getirilecek ve rahmet kapısında öldürülecektir. Ganimet ve serveti ise Şam caddelerinde dağıtılacaktır.”

İbn Hacer el Heytemi, Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etti.

422. “Mekke'deki batma olayını işittiği zaman, aralarında ebdalların bulunduğu 12 bin asker toplanacak ve Belye (Beyda olabilir) denilen yere varacaklar. Süfyan, ordusunun battığını öğrenince Mehdi'ye itaat etmeyi düşünür, ancak Kelp kabilesinin başkanları tarafından ayıplanır.

Buna rağmen, gene de Mehdi'ye gelir ve itaat edeceğini söylediği için onun tarafından kabul edilir. Ancak bu kez itaat'tan vazgeçtiğini söyler ve Hz. Mehdi de onu öldürmeye karar verir. Daha sonra Hz. Mehdi, Kelp kabilesi ile savaşacak ve onları yok edecektir.”

Mehdi Döneminde Yapılan Savaşlar

423. Nâfi bin Utbe bin Ebû Vakkas (radiyallahu anh) 'dan:

Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “*Yün elbiseler giyinmiş bir kavim batıdan gelerek Arap yarımadasında saldıracak ve orayı fethedeceklerdir.*

Sonra Fârisîlerle savaşacaklar ve Allah onlara oranın da fethini müyesser kılacak. Sonra Rumlarla savaşp Allah orasının da fethini onlara müyesser kılacak. Sonra Deccâl ile savaşacaklar. Allah onun da fethini müyesser kılacaktır.”

Müslim ve Rudani rivayet etti.

424. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Kıyamete yakın bir zamanda çok karışık günler ve (tüm dünyayı kapsayacak) savaşlar olacaktır.”

Suyuti Cami’us Sağır’de rivayet etti.

425. Câbir b. Semure (radiyallahu anh)’tan rivayet edilmiştir: “Resulullah’ı (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Müslümanlardan bir topluluk, “Beyaz Saray”daki kisrâ hanedanının hazinesini mutlaka feth edecektir” diye buyururken işittim.”

Buhari, Müslim ve Ahmed rivayet etmiştir. **Sahih** bir hadistir.

426. Kuzey illerine bir bayrak dikecek onları, hezimete uğrattıktan sonra, ellerindeki esir ve ganimetleri alarak Şam'a geçecek, burayı da fethettikten sonra, köleleri bedellerini ödeyerek sahiplerinden alacak ve azat edecektir.

İbn Hacer el Heytemi Tabiin veya Tebe-i Tabiin sözü olarak rivayet etmiştir.

- **Sarı Sancaklılar, Siyah Sancaklılar İhtilafa Düşüklerinde Saldırır**

427. Zührî’den şöyle rivayet edilmiştir:

"Siyah sancaklılar kendi aralarında ihtilafa düşükleri zaman sarı sancaklılar onların üzerine gelir ve Mısır’ın köprüsünde toplanırlar. Doğu ehli ve Batı ehli arasında 7 (gün veya hafta veya ay veya yıl) harb olur".

Naim bin Hammad rivayet etti.

- Süfyani İle Savaş ve Beyda Ordusu'nun Batması

428. Ümmü Seleme'nin bildirdiğine göre Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Doğunun kralı (sahibi), Batının kralı (sahibi) üzerine yürüyerek onu öldürür. Sonra aynı kral Medine üzerine bir ordu gönderir. Ama ordusu yerin dibine geçirilir. Sonra bir ordu daha gönderir. Ordu Medine halkından bazı insanları unuttur. Bunlardan biri Harem'e (Mekke'ye) sığınır.

Sonra insanlar farklı bölgelerden gelen (göçmen) kuşlar gibi onun (Mehdi'nin) yanında toplanır. Derken sayıları 314 kişiye ulaşır. Aralarında kadınlar da vardır. O (Mehdi) bu sayıyla her zorbayı ve zorba oğlunu yener, (toplumda ki) dirilerin ölmüşleri için bile temenni ettikleri bir adalet gösterir ve bu şekilde 7 yıl hayat sürer. Ondan sonra da zaten yerin altı, üstünden daha hayırlı olur.”

Taberani ve Heysemi rivayet etti. Ravilerinden Leys bin Ebi Süleym müdellistir veya bunamıştır.

429. Resulullah Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bu savaşla ilgili olarak:

“Kim o savaşta bulunmamışsa, zarara uğramıştır” buyurmuştur.

İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir.

Medine'nin reisi, Mekke'deki Haşimilerden bir ordu ile yardım isteyecek ve Medine asileri bu ordu ile hezimete uğratılacak.

Şam'daki halifenin bunu haber almasından sonra, Süfyan tarafından bir ordu da Mekke'ye gönderilecek. Aydınlik bir gecede çölde ilerleyen bu orduyu gören bir çoban:

‘Eyvah, Mekke'ye yazık olacak, vay başlarına gelene!’ şeklinde söylenirken, ordunun bir anda gözden kaybolduğunu görecektir ve:

‘Subhanallah’ diyecek, ‘Nasıl da kısa bir zamanda kayboldular?’ Aşağıya inip baktığında ise, yarısı yerin içinde yarısı da yerin dışında kalmış bir yorganı fark edecek, onu çıkarmaya çalışacak, bir türlü çıkaramayınca da, gördüğü ordunun toprağa battığını anlayacak ve hadiseyi müjdelemek için Mekke reisine koşacak.

Bunu haber alan Mekke reisi, Allah'a hamdedecek ve ‘İşte, bizim beklediğimiz alamet buydu’ diyecek. Daha sonra da Şam'a geçecekler.

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etmiştir.

430. Siyah bayraklar taşıyan ordular çıkacak ve Süfyani'yle savaşacaklar. Onların savaşı, Temimi soyundan Salih oğlu Şuayb adındaki bir kumandanın öncülüğünde yapılacaktır.

İbn Hacer el Heytemi Sahabe sözü olarak rivayet etti.

431. Hz. Aişe (radiyallahu anha): “Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Bir ordu Kabe'ye saldırmak için harekete geçer ve (Mekke ile Medine arasındaki) Beydâ'da iken başından sonuna kadar tümü yerin dibine geçirilir” buyurdu. Ben de:

“Ey Allah'ın Rasûlü, içlerinde çarşı esnafı varken, kendilerinden olmayanlar varken başından sonuna kadar tümü nasıl yerin dibine geçirilir?” dedim.

“Başından sonuna kadar yerin dibine geçirilir, sonra da kıyamette oradaki bulunuş niyetlerine göre diriltilir” buyurdu” demiştir.

Buhari ve Müslim rivayet etmiştir. Hadis *sahih* tir.

432. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphesiz, Kabe her an günvenlik içinde olacaktır. Hatta onu yıkmaya gelecek bir düşman ordusu, çöle vardığında, ordunun orta kısmı ansızın yerin yarılmasıyla yok olacak, ön kısmında bulunanlar, arkada bulunanları çağırıp dehşet dolu olayı gösterirken kendileri de tekrar yarılan toprağın altına gömüleceklerdir. Ardlarında, onların acı akıbetlerini haber verecek yalnız bir kişi kalacaktır.”

Suyuti Cami’us Sağır’de rivayet etti.

433. *“İnsanlar Onu (Mehdî’yi) gördüklerinde Şam’ın ebdalları ve Irak’ın aşiretleri ona gelir ve biat ederler. Ve Kureyş’ten bir adam çıkar ki dayıları kelbdır. Mehdî onları katledecek bir orduyu üzerlerine gönderir. Onlar mağlub edilip, ganimetleri taksim edilir. Ve Mehdî insanlar arasında peygamberlerinin sünnetiyle amel eder.”*

Fetava-i Hadîsiyye’de İbn-i Hacer el Heytemi rivayet etti.

434. *“Ve muhakkak Siyah Sancaklılar çıkar, Süfyanî ile harb ederler. O siyah sancaklıların içinde Beni Haşim’den bir genç vardır ki, sol avucunda bir ben vardır. Onun ordusunun başında, Temim’li Şuayb bin Salih diye çağrılan bir adam vardır. O kumandan Süfyanî’leri hezimete uğratar. Ve Süfyanî çıktığı zaman ordusunu Horasan ahalisine gönderir ve o ordu Mehdî’ye karşı çıkar. O (Süfyanî), Haşimî ile beraber olan Şuayb bin Salih’in kumandası altındaki siyah sancaklılarla “İstehar” kapısında karşılaşırlar. Aralarında büyük bir harb olur. Siyah sancaklılar galip gelir ve Süfyanî’nin ordusu kaçır. Bu sırada insanlar Mehdî’yi temenni ediyor ve arıyorlardır.”*

İbn Hacer el-Heytemi’nin Fetava-i Hadîsiyye isimli eserinde geçmektedir.

435. “Süfyanî 360 süvariyle çıkıp, Dimeşk’e geldiğinde, daha üzerinden bir ay geçmeden Kelb’den 30.000 kişi ona tabi olur O da ordusunu Irak’a gönderir ve Zevra denilen bölgede 100.000 kişiyi katl eder. Ve Kûfe’ye çıkarlar ve orayı talan edip harab ederler. Bu sırada doğudan bir sancak çıkar ki, ona kendisine Şuayb bin Salih denilen Temim’den bir zat kumandanlık eder. Onların ellerindeki Kûfe ahalisinden olan esirleri kurtarır ve o Süfyanîleri öldürür.”

Fetava-i Hadîsiyye’de İbn-i Hacer-i Heytemi rivayet etti.

436. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)’ın naklettiğine göre Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Süfyani denen bir adam Dimeşk (Şam) bölgesinden ortaya çıkacak. Ona tabi olanların tamamı Keleb (kabilesin) ’den olacak. Kadınların karnını deşmeye varıncaya kadar insan öldürecek. Masum çocukları da öldürecek. (Mudar kabilesinden) Kays onlara karşı çıkacak. Onları da öldürecek. Öyleki bir kalenin uç noktası (na sığınmaları) bile ona engel olamayacak (Nihayet) Ehli beytim’den bir kişi (Mehdi) Hirre’de ortaya çıkacak. Süfyani’nin bulunduğu yere ulaşacak. Süfyani, O’na karşı ordularından birini gönderecek. O da (Mehdi de) onları hezimete uğratacak. Süfyani, beraberindekilerle ona karşı gece yola çıkacak. Sonunda metruk bir bölgede (Allah tarafından) yerin dibine geçirilecekler. Onlardan, akibetlerini haber veren bir kişinin dışında kurtulan da olmayacaktır.”

Hakim ve Evzai rivayet etti. Hadiste geçen ‘Hirre’ Mekke ile Medine arasında bir yerdir.

437. Ebu Hureyre’den rivayet edildi, dedi ki: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: “Şam’ın ortasından, adına Süfyani denilen ve kendisine tabi olanların çoğu Kelb kabilesinden olacağı birisi çıkar. O insanları öldürür, hatta kadınların karınlarını deşip çocuklarını katleder. Sonra onunla savaşmak için bir ordu toplanır ve onu öldürür.”

Hakim ve Suyuti rivayet etti.

438. Ali bin Ebi Talip (radıyallahu anh) 'dan, (Resulullah) buyurdu ki:

“Süfyani, Halid bin Yezid bin Ebi Süfyan'ın evladındandır. Kafası oldukça büyüktür. Yüzünde kaşıntılı bir hasstalıktan eser vardır. Gözünde de beyaz bir nokta bulunur. Şam şehrinden çıkacaktır. Ona tabi olanların çoğu kelb (kabilesin)'dendir. Kadınların karınlarını deşip çocuklarını öldürür, kendisine karşı toplanan Kays kabilesini de iyice yok eder. (İşte o zaman) Ehli Beytim'den Harem (Mekke)'de bir adam (Mehdi) çıkar. Onun haberi Süfyani'ye ulaşınca, Süfyani ordularından bir ordu gönderir. Ancak Mehdi, bu orduyu hezimete uğratar ve bunun üzerine Süfyani yakındakilerden bir orduyu, O'na karşı tekrar gönderir. Ancak bu ordu yerden Beyda'ya vardıklarında yere batırılır ve kendilerinden haber getirecekler dışında kimse sağ kalmaz.”

Hakim rivayet etti. Buhari ve Müslim Sahih olduğunu belirtmiştir ama onlar rivayet etmemişler.

439. Ümmü Seleme, Rasulallah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu bildirir:

“Bir halife öldüğünde kargaşa çıkacak. Medinelilerden birisi (Mehdi), Medine'den çıkıp Mekke'ye kaçacak. (Ama) Mekkelilerden bazı insanlar, O'nu (bulunduğu yerden) çıkarıp, istemediği halde (Mekke'de) Rükun ile Makam-ı İbrahim arasında Ona biat edecekler. Şamlılardan O'nun üzerine bir ordu göndeilecek ama o ordu Mekke ile Medine arasındaki Beyda denilen yerde yere batacak. İnsanlar bunu görünce, Şam'ın ebdali (salihleri) ve Iraklıların asaibi (cemaatleri) O'na gelip, biat edecek. Sonra Kureyş'ten, dayıları Kelb (kabilesinden) olan bir adam (Süfyani) çıkıp, o biat edenler üzerine bir ordu gönderecek. Fakat biat edenler, Ben-i Kelb'linin (Süfyani'nin) gönderdiği orduya galip gelecekler. Bu ordu Kelb'in gönderdiği ordudur. Kelb'in

ganimetinde hazır bulunmayana yazık! Halife olan zat (Mehdi) malı taksim edecek. İnsanlardan bir kısmı, Peygamberlerinin Sünneti ile amel edecek, İslamiyet yeryüzüne tamamen yerleşecek. (Mehdi) 7 sene kalıp, sonra vefat edecek ve Müslümanlar onun (cenaze) namazını kılacak.”

Hasendir. Ebu Ya’la, Ahmed, Ebu Davud, İbn Hibban, Taberani ve Hakim rivayet etmişlerdir.

440. Ubeydullah bin Kiptiyye naklediyor: Bir gün Haris bin ebi Rebia ve Abdullah bin Safvan, Ümmü Seleme’nin yanına girdiler. Ben de yanlarındaydım. Ona yere batırılan (Süfyani’nin olan) orduyu sordular. Dönem, İbn Zübeyr dönemi idi.

Ümmü Seleme şöyle dedi: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Bir kişi Beytullah’a sığınır ve (kendisine) bir ordu gönderilir. Ordu Beyda’ya gelince yerin dibine geçirilirler.”

“Ya Resulullah, ya silah silah zoruyla sefere çıkarılan kişiye ne yapılır?” diye sorduk.

“O da diğerleri ile birlikte yerin dibine geçirilir. Sonra kıyamet günü niyetine göre diriltilir.” buyurdu.

Müslim, Taberani, Ahmed, Ebu Davud, Hakim ve Beğavi rivayet ettiler. **Sahih**tir.

441. Ümmü Seleme der ki: Ben Allah’ın Resulülü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyururken işittim: *“Bir Halifenin ölümüyle tartışma zuhur edecek. Derken Haşim Oğullarından biri (Mehdi) çıkacak ve Mekke’ye gidecek. Halk onu evinden çıkarıp Rükun ile Makam-ı İbrahim arasına getirecek. Ona karşı (Süfyani tarafından) Şam’da bir ordu hazırlanacak (ve üzerine gönderilecek). Fakat ordu Beyda çölüne ulaştığında yerin dibine batırılacak. Sonra (Mehdi’ye*

biat etmek üzere) Irak orduları ve Şam abdalları o kişiye (Mehdi'ye) gelecek. Derken Şam'da dayıları Kelb kabilesinden olan bir adam çıkacak. Yeni bir ordu hazırlanacak. Allah bu orduyu da hezimete uğratacak ve iş kendi aleyhlerine, tersine dönecek. O gün Kelb günüdür (Kelb savaşıdır). Asıl kaybeden, Kelb kabilesinin ganimetini kaçıran kişidir. Söz konusu olan o kişi (Mehdi), hazineleri çıkaracak, malları dağıtacak. İslam'ı yeryüzünde iyice hakim kılacak. İnsanlar bu şekilde 7 sene veya 9 sene yaşayacaklar.”

Taberani ve Heysemi rivayet etmiş olup **Sahih**'in ravileridir. Ebu Davud'taki rivayette **“Mehdi 7 sene kalıp sonra vefat edecek ve Müslümanlar onun (cenaze) namazının kılacak”** ilavasi vardır. Hemmam da bu hadisi Katade'den rivayet etti.

442. Ümmü Seleme'nin bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: *“Rükün (Hacer-i Esved köşesi) ile Makam-ı İbrahim arasında Bedir savaşına katılanların sayısı kadar insan, bir adama (Mehdi'ye) biat eder. Sonra Irak orduları (firkaları) ve Şam abdalları (kendisine biat etmek üzere) gelirler. Sonra da Şam halkından oluşan bir ordu kendilerine savaş ilan eder ve ordu Beyda çölüne geldiğinde yere batırılır. Sonra Kureyş'ten bir adam (Süfyani) onlara savaş açar ki dayıları Kelp kabilesindendir. İki taraf karşılaştığında Allah onları hezimete uğratar. Asıl zararlı çıkan, Kelb kabilesinin ganimetlerini kaçırandır.”*

Taberani, İbn Hibban ve Heysemi Mecmauz Zevaid'inde rivayet etti. Ravilerden **İmran el-Kattan**'ı İbn Hibban güvenilir görürken, bir kısım zayıf saymıştır.

- **Yahudilerle Savaş Yapılacaktır**

443. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"Müslümanlar yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmaz. Müslümanlar onlarla savaşıp öldürecekler. Hatta yahudi bir taşın ve ağacın arkasında saklanıp gizlenecek, taş ve ya ağaç şöyle seslenecek: 'Ey Müslüman, ey Allah'ın kulu, işte Yahudi arkamdadır, gel onu öldür!'"

Garkad adındaki ağaç müstesna. Çünkü o, Yahudilerin ağacıdır."

Buhârî ile Müslim rivayet etmiştir. **Sahih**tir.

444. Abdullah b. Ömer (radiyallahu anh)'dan: Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

"Yahudilerle savaşırsınız, sonunda onlardan birisi taşın arkasına gizlenir de taş dile gelerek:

"Ey Allah 'ın kulu, işte Yahudi arkamdadır, onu öldür" der." buyurmuştur.

Buhari ve Müslim **Sahih** olarak rivayet etti.

445. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

"Yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmaz, sonunda arkasında Yahudi gizlenen taş dile gelir ve; 'Ey Müslüman, işte Yahudi arkamdadır, onu öldür.' der" buyurmuştur.

Buhari ve Müslim rivayet etmiştir. **Sahih**tir.

- **Taşlar Ve Ağaçlar 'Yahudi Arkamdadır' Diyecektir**

446. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"Müslümanlar yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmaz. Müslümanlar onlarla savaşıp öldürecekler. Hatta yahudi bir taşın ve ağacın arkasında saklanıp gizlenecek, taş ve ya ağaç şöyle seslenecek: 'Ey Müslüman, ey Allah'ın kulu, işte Yahudi arkamdadır, gel onu öldür!' Garkad adındaki ağaç müstesna. Çünkü o, Yahudilerin ağacıdır."

Buhârî ile Müslim rivayet edilmiştir.

Hristiyanlarla Yapılan Büyük Savaş

- Müslümanlar Rumlar İle Savaşmak İçin Amik Ovasına Yürüyecek

447. İbn Amr bin Âs (radiyallahu anh)'dan:

“Biz Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yanında yazarken, biri şöyle sordu:

‘Hangi şehir, İstanbul mu, yoksa Rûmiyye mi önce fethedilecektir?’ şöyle buyurdu:

“Önce Hirakl'in şehri fethedilecektir”

Dârimî ve Rudani rivayet etti.

448. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Dünyanın sonundaki en büyük hadislerden ikisi, Deccalın çıkması ve 7 ayda Konstantiniyye'nin fethidir” buyurmuştur.

İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir. Başka bir rivayette ise, bu sürenin 7 sene olacağı bildirilmektedir ve Ebu Davud, Sünen'inde bu rivayetin daha sahih olduğunu ifade etmektedir.

449. Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Rumlar (Hristiyanlar) A'mak veya Dabık'a (Halep yakınlarında iki yer) gelene kadar, kıyamet kopmaz. Medine'nin en hayırlı insanlarından bir ordu, o gün hristiyanlara karşı çıkacaktır. Müslüman ordusu, hristiyanlara karşı harb nizamında saf saf olduğunda, hristiyanlar Müslümanlara ‘Mallarımızı harabedenlerle savaşmak için bize yol açın’ diyecekler, ancak müslümanlar izin vermeyeceğinden savaş olacaktır. Müslümanlar bu savaşta 3 gruba ayrılır.

Üçte biri, savaştan kaçır ve mürted olur, ve Allah onların tövbelerini ebediyen kabul etmez, üçte biri şehit olur, ki bunlar Allah katından şehitlerin en faziletlisidir. Diğer üçte biri de, fethiye devam ederler, netice de Konstantiniyye'yi alırlar. Fetihten sonra, kılıçlarını zeytin ağaçlarına asmış bir halde ganimeti aralarında taksim ederken şeytan aniden nara atarak:

‘Deccal, ehlinizi elde etmiş ve sizin yerinize geçmiştir’ der. Şeytanın bu haberi yalan olduğu halde Müslüman askerler yola çıkarlar ve Şam'a gelirler. Bu sırada Deccal çıkar. Savaşmak üzere hazırlık yapıldığı bir sırada, Meryem oğlu İsa (a.s.), gökten nüzul eder. Allah'ın düşmanı olan Deccal, Hz. İsa'yı görünce, tuzun suda erimesi gibi erir.

Şayet İsa (a.s.), onu bırakmış olsaydı, o zaten kendi kendine helak olacaktı. Ancak Allah onu, İsa (a.s.)'nın eliyle öldürtür ve Hz. İsa, süngüsündeki Deccalın kanını Müslümanlara gösterir.”

İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

450. Ebu Hureyre'den: *"Rumlar Amik veya Dabık'a inecek (gelecek)ler. Medine'den onlara karşı savaşmak için (Müslüman) insanlar yürüyecek"*

Müslim ve Hakim rivayet etti.

451. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Rumlar Amik'e veya Dâbik'a inmedikçe Kıyamet kopmaz. O zaman yeryüzünün en seçkinlerinden olan Medine'den bir ordu çıkacak. Karşılıklı saf haline gelip savaş vaziyeti aldıklarında Rumlar şöyle diyecek: 'Bırakın bizi de bizden esir alanlarla savaşalım!' Müslümanlar şöyle cevap verecekler: 'Hayır biz kardeşlerimizle savaşmanıza izin vermeyiz.' Bunun üzerine (Rumların) üçte biri yenilgiye uğrayacak ve Allah asla onların tevbelerini kabul etmeyecek. (Müslümanların) üçte biri de öldürülecek ki, Allah katında onlar şehitlerin en üstünüdürler. Üçte biri de feth edecek. Asla fitneye düşmeyecekler. Onlar İstanbul'u feth edecekler. Onlar kılıçlarını zeytin ağaçlarına asıp ganimetleri taksim ederlerken şeytan bağıracak: 'Ne duruyorsunuz, Mesîh Deccâl çıktı, ailelerinizi bastı!' Ortada bir şey yokken hemen çıkacaklar. Şam'a geldiklerinde, gerçekten çıkmış olacak. Onlar saflarını teşkil edip savaşa hazırlanırken namaza kamet getirilecek, derken gökten Meryemoğlu İsa inip onlara imamlık edecek. Allah'ın düşmanı (Deccal) onu görünce, suda tuzun eridiği gibi eriyecek. Onu o haliyle bıraksa tamamiyle eriyecek, fakat daha tam erimeden onu kendi eliyle öldürüp mızrağındaki kanını halka gösterecek."

Müslim ve Rudani rivayet etti.

452. Abdullah bin Büsr (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Melhame (Büyük savaş) İle Medine'nin fethi arasında altı yıl vardır. Yedinci senede deccâl çıkacaktır.”

İbn Mace, Rudani ve Ebû Dâvud rivayet etti.

453. Abdullah bin Amr anlatıyor: Resulullah buyurdu ki:

“İbni Hamelu'd-Dâ'n'ın (koyun kuzusu oğlunun) çıkması pek yakındır. Bunu 3 defa tekrar etti. Ben "Hamelu'd Da'n (koyun kuzusu)da nedir?" diye sordum.

"Anne-Babasından biri şeytan olan bir adamdır ve Rumlar'ı yönetir. 500 000'ni kara kuvveti, 500 000'ni deniz kuvveti olmak üzere 1.000 000 kişilik bir ordu ile gelip (Antakya'daki) Amik denilen yerde kamp kurar. Sonra askerlerine "Gemide bazı eşyalarım kaldı" der ve gidip gemiyi ateşe verir. Sonra "İçinizden kaçmak isteyenlere ne Roma, ne Kontantinopolis (İstanbul) yurt olur" der. Müslümanlar ise birbirlerinden destek isterler. Nihayet Aden-i Ebyen halkı onlara yardıma gelir ve Müslümanlar gelen halka:

"Siz de savaşanlara katılın ve (düşmana karşı) tek vücut olun" derler. Sonra bir ay savaşır. Ayakkabılarına kadar kana bulanır. O gün Mü'mine, Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ashabı dışında önceki milletlere kıyasla 2 ölçek sevap verilir. Ayın son günü olunca Yüce Allah (c.c.) şöyle buyurur: "Bugün kılıcımı çekip dinime yardım edeceğim, düşmanımdan intikam alacağım." Böylece Allah (c.c.) savaşı düşmanlarının aleyhine çevirir ve onları hezimete uğratar. Bunun sonucunda İstanbul fethedilir. Müslümanların kumandanları "Bugün ganimet hırsızlığı yaktur" diye ilan eder. Onlar bu şekilde kalkanlarıyla altın ve gümüşleri bölüştürürken birden "Deccâl geride yurtlarınızı işgal etti" diye bir çağrı duyulur. Hemen ellerindeki malları bırakıp Deccâl'in üzerine yürüyüp onu öldürürler.

Bezzar ve Heysemi **Mevkuf** olarak rivayet etti.

Açıklama: Hadiste Geçen ‘İbn Hamele’ud Dan’ Kuzunun oğlu manasına gelir. Barak Arapça’da ve Kürtçe’de ‘1 yaşına girmiş kuzu’ demektir.

Barack Hüseyin Obama’nın babasının adıda ‘**Barack**’tır. O zaman Barack Hüseyin Obama ‘*Kuzunun oğlu Kuzu (Barak)*’tır. Bir şey daha; Ebeveyninden biri şeytan olan İbn Hamele’ud Dan gibi **Barack Hüseyin Obama**’nın da ebeveyninden biri olan annesi Hristiyan, yani Şeytandır. Babası ise Müslümandır.

Hadisteki ‘**İbn Hamele’ud Dan**’ Allah’u Alem **Barack Hüseyin Obama**’dır. Zaten Türkiye’ye Patriotlar gelmeye başladı bile. Acaba Patriotlar Türkiye’yi savunmak için mi, yoksa Türkiye ile savaşmak için mi geldi.

454. İbn Mes’ûd radiyallahu anh'dan, dedi ki:

“Miras taksim edilmez olmadıkça ve ganimetle sevîniledikçe Kıyamet kopmayacak.” Elini kaldırıp Şam tarafını gösterdi ve dedi ki:

"Müslümanlarla çarpışmak için düşman hazırlık yapacak. Müslümanlar da onlara karşı toplanacak. Kendisine: “Rumları mı kast ediyorsun?” diye soruldu.

“Evet” dedikten sonra şöyle devam etti:

“O savaşınızda şiddetli bir hücum olacak. Müslümanlar ölüm için bir öncü fırka kuracaklar. Kıyasıya çarpışacaklar, ancak gece savaş duracak. Her iki taraf da yenişemeyecek. Öncü fırka bitecektir. Sonra Müslümanlar tekrar ölüm için bir fırka kuracaklar. Akşama kadar yine savaşacaklar. Yine her iki taraf da yenişemeyecek. Öncü fırka tükenenecektir. Yine Müslümanlar ölüm için Öncü bir fırka kuracaklar. Sonra akşama kadar savaşacaklar. Yine her iki taraf yenişemeyecek. Dördüncü gün olunca, müslümanlardan kalanlar büyük bir azim, sabır ve sebatla onlara saldıracak. Allah o zaman düşmanı kahredecek. Öylesine şiddetli bir savaş olacak ki, havadan geçen kuşlar bile yere düşecekler. Bir babanın oğulları birbirlerini sayacaklar. Yüz kişi oldukları halde tek bir kişi kalacak. Bu durumda hangi ganimete sevinirler yahut hangi miras taksim edilsin! Onlar böyle şaşkın dururlarken daha kalabalık insanların geldiğini görecekler. Derken Deccâl'in gelip çocuklarına musallat olduğunu haykıran bir ses duyacaklar. Ellerinde ve avuçlarındakini bırakıp oraya doğru koşacaklar.

Onar kişilik guruplar halinde öncü gönderecekler.” Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Ben onların ve babalarının isimlerini, atlarının renklerini bile biliyorum. O gün onlar yeryüzünün en iyi süvarileri olacak” veya şöyle dedi: *“Süvarilerin en iyilerinden olacaklar.”*

Rudani Cem’ul Fevaid’de rivayet etti.

- **Hristiyanlarla Kısa Süreli Barıştan Sonra Tekrar Savaş Olur**

455. Zû Mihber (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Siz Rumlarla güven içinde güzel bir barış yapacaksınız, ardınızdaki düşmana karşı beraber savaşacaksınız. Zafer elde edilip bir çok ganimetlere kavuşup, korktuğunuzdan emin olacaksınız. Sonra tepeleri olan bir yere geleceksiniz. Hristiyanlardan bir adam haçı havaya kaldırıp, işte ‘Hristiyanlar (bu haç sayesinde) galip geldi’ diyecek. Buna öfkelenen bir müslüman kalkıp onu kıracak, işte o zaman Rumlar anlaşmaya hıyanet edip silaha sarılacaklardır.”

Diğer rivayette şu ilave vardır: "Müslümanlar da fırlayıp, silaha sarılacaklar. Rumlarla savaşmaya mecbur kalacaklar, işte o cemaate Allah şehitliği ikram edecektir."

İmam Şarani, Ebu Davud, İbn Mace ve Rudani rivayet etmiştir.

- **Roma’nın Ve İran’ın Hazineilerinin Ele Geçirileceğinin Müjdesi**

456. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Kisrâ öldüğünde, ondan sonra Kisrâ olmaz. Kayser de elbette ölecektir, ondan sonra Kayser olmaz. Kesinlikle sizler her ikisinin hazinelerini Allah yolunda paylaşacaksınız.” buyurmuştur.

Buhari ve Müslim rivayet etti. **Sahih** hadistir.

- **Mehdi Döneminde İstanbul'un Fethi**

457. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Rumlar Amik'e veya Dâbik'a inmedikçe Kıyamet kopmaz. O zaman yeryüzünün en seçkinlerinden olan Medine'den bir ordu çıkacak. Karşılıklı saf haline gelip savaş vaziyeti aldıklarında Rumlar şöyle diyecek: 'Bırakın bizi de bizden esir alanlarla savaşalım!' Müslümanlar şöyle cevap verecekler: 'Hayır biz kardeşlerimizle savaşmanıza izin vermeyiz.' Bunun üzerine (Rumların) üçte biri yenilgiye uğrayacak ve Allah asla onların tevbelerini kabul etmeyecek. (Müslümanların) üçte biri de öldürülecek ki, Allah katında onlar şehitlerin en üstünüdürler. Üçte biri de feth edecek. Asla fitneye düşmeyecekler. Onlar İstanbul'u feth edecekler. Onlar kılıçlarını zeytin ağaçlarına asıp ganimetleri taksim ederlerken şeytan bağırarak: 'Ne duruyorsunuz, Mesîh Deccâl çıktı, ailelerinizi bastı!' Ortada bir şey yokken hemen çıkacaklar. Şam'a geldiklerinde, gerçekten çıkmış olacak. Onlar saflarını teşkil edip savaşa hazırlanırlarken namaza kamet getirilecek, derken gökten Meryemoğlu İsa inip onlara imamlık edecek. Allah'ın düşmanı (Deccal) onu görünce, suda tuzun eridiği gibi eriyecek. Onu o haliyle bıraksa tamamiyle eriyecek, fakat daha tam erimeden onu kendi eliyle öldürüp mızrağındaki kanını halka gösterecek."

Müslim ve Rudani rivayet etti.

458. Ebû Hureyre (radıyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Bir tarafı kara, bir tarafı deniz olan bir şehir duydun mu?”

“Evet ey Allah'ın Resülü!” dediler.

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

*“İshak oğullarından 70 000 kişi orayı almak için savaşa çıkmadıkça kıyamet kopmaz. Oraya vardıklarında bir yerde konaklayacaklar, feth etmek için ne silah kullanacaklar ve ne de ok atacaklar, sadece '**Lâ ilahe illallahu vallahu ekber**' diyecekler. Bunu dediklerinde iki taraftan biri sükût edecektir.”*

Sevr bin Zeyd dedi ki: “Hatırladığım kadarıyla deniz tarafındakini söyledi.”

*“Sonra ikinci kez '**Lâ İlahe illallahu vallahu ekber**' diyecekler. Öbür yanı da sükût edecek. Üçüncü kez söylediklerinde şehrin (İstanbul'un) kapıları açılacak, içeriye girecekler ve bir çok ganimetler elde edecekler. Onlar ganimetleri tam taksim edeceklerken ‘Deccal çıktı!’ diye bir ses gelecek. Hemen aldıkları her şeyi bırakıp geri dönecekler.”*

Müslim ve Rudani rivayet etti.

459. Abdullah bin Büsr (radıyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Melhame (Büyük savaş) İle Medine'nin fethi arasında altı yıl vardır. Yedinci senede deccâl çıkacaktır.”

Rudani ve Ebû Dâvud rivayet etti.

460. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“(Bütün dünyayı yakıp kavuracak) büyük bir savaşın çıkması, İstanbul'un fethi, (küçük) deccalların ortaya çıkması. (Bunların zamanları o kadar birbirlerine yakındır ki, hepsi) yedi ay gibi kısa bir zamanda olacak gibidir.”

Cami'us Sağir'de Suyuti rivayet etti.

- **Müslümanların Kampı Şam'da, Gota Mevkiğinde Kurulur**

461. Ebu Derda (radiyallahu anh)'dan rivayet edildiğine göre Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Müslümanların çadırları Melhame i-Kübra günü, Şam şehirlerinin en güzeli olan, Şam şehri'nin yanında Guta'da kurulacaktır.”

Ebu Davud ve Hakim rivayet ettiler.

Deccal ve Vasıfları

- **Kıyamete Kadar Deccal'den Daha Büyük Bir Hadise Yaratılmayacaktır**

462. İmrân bin Husayn (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Kıyâmete kadar Deccâl'den daha büyük Adem neslinden hiç kimse yaratılmayacaktır."

463. Diğer bir rivayette: *"Kıyamete kadar Deccâlden daha büyük bir hadise yaratılmayacaktır"* olarak geçmektedir.

Müslim ve Rudavi rivayet etti.

- **Deccal'in Vasıfları Ve Bir Gözünün Körlüğü**

464. Cabir bin Abdillâh (radiyallahu anı)'ın bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

"Ben 1000 veya daha fazla gelmiş geçmiş peygamber'in sonuncusuyum. Bir kavme gönderilmiş hiçbir Peygamber yoktur ki, ümmetini Deccale karşı uyarmış olmasın. Bana, O'nun, daha evvel hiç kimseye açıklanmayan özellikleri açıklandı. Buna göre O'nun bir gözü kördür. Oysa ki Rabbinizin gözü kör değildir."

Heysemi rivayet etti. Bir çok şahidi vardır

465. İbn Ömer (radiyallahu anı)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Şüphesiz Allah tek gözlü değildir; Deccâl ise tek gözlüdür. Sağ gözü kördür. Sanki gözü büzülmüş bir üzüm tanesi gibidir."

Buhari, Müslim ve Rudani rivayet etti. **Sahih** tir.

466. Diğer rivayet:

“Ölünceye kadar hiçbirinizin Rabbini görmeyeceğini bilirsiniz. Onun (Deccal'in) iki gözü arasında 'Kâfir' yazılıdır. Onun yaptıklarından hoşlanmayan rahatlıkla bunu görüp okuyabilecektir.”

Buhârî, Müslim, Ebu Davud, Tirmizî ve Rudani rivayet etti. **Sahih** tir.

467. Enes b. Mâlik (radiyallahu anh)'dan: Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Yalancı ve sakat gözlü hakkında ümmetini uyarmayan hiçbir peygamber yoktur. Dikkat ediniz, onun gözü sakattır. Rabb'iniz ise sakat gözlü değildir. O, sakat gözlünün İki gözünün arasında 'K F R' yazılıdır.” buyurmuştur.

Diğer bir rivayette ise *“Deccâl, gözü siliktir. İki gözü arasında her Müslümanın okuyabileceği şekilde 'KÂFİR' yazılıdır.”* buyurmuş ve bunu “K F R” diye de hecelemiştir.

Buhari ve Müslim **Sahih** bir sened ile rivayet etti.

468. Abdullah İbn Ömer (radiyallahu anh)'tan rivayet edilmiştir:

“Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) veda hutbesinde halkın arasında ayağa kalkıp Allah'ı layık olduğu şekliyle övdü, sonra da Deccal'den söz edip:

“Doğrusu ben sizi ondan sakındırıp uyarıyorum. Deccâl'e karşı kavmini uyarmayan hiçbir peygamber yoktur. Nuh'da kavmini ona karşı uyarmıştır.

Yalnız ben, size Deccâl hakkında hiçbir peygamberin kavmine söylemediği bir söz söyleyeceğim. O, şaşıdır. Yüce Allah ise şaşı değildir” buyurdu.

Buhari, Müslim, Ebu Davut ve Ahmed rivayet etmiştir.

469. Huzeyfe (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ben Deccâlin yanında olanları elbette ondan bile daha iyi bilirim: Onun ytnından iki nehir akmaktadır. Biri görünürde bembeyaz sudur. İkincisi görünürde alevli ateştir. Ona erişen kimse alevli ateş olarak gördüğü nehrin yanına gelsin, sonra gözlerini kapayarak başını eğip ondan içsin. Çünkü o ateş değil, buz gibi soğuk sudur. Deccâlin gözü kapalıdır. Gözünün üzerinde kalın bir deri vardır. İki gözü arasında 'Kefere' yazılıdır. Okur-yazar olsun yada olmasın her Mü'min onu rahatlıkla okuyacak”.

Rudani, Cem'ul Fevaid isilli kitabında rivayet etti.

470. Diğer bir rivayette:

“Deccalin sol gözü kördür. Saçı ve kılı boldur. Beraberinde cennet ve cehennem bulunmaktadır. Aslında onun cenneti cehennem; cehennemi de cennettir.” buyurmuştur.

Buharı, Müslim, Rudani ve Ebû Dâvud rivayet etmiştir.

471. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Hiç bir peygamberin söz konusu etmediği deccalden bahseden ve onu size tanıtabak bir hadisden bahsedeyim mi? Deccal bir gözü kör olarak ve cennet misali bir bolluk, cehennem misali bir yetkiyle gelecektir. Onu gören milletin zannettikleri gibi o rezaletlerle dolu cennet ve cehennemin kendisidir. Nuh Peygamberin, milletine akıbeti acı Allah'ın azabından haber verdiği gibi, şüphesiz ben de deccalin tehlikeli ve dinsiz bir mahlûk olduğunu sizlere haber veriyorum.”

Camius Sağır'de Suyuti rivayet etmiştir.

472. Ebû Hureyre (radıyallahu anh)'dan, Rasûlüllah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Dikkat ediniz, size Deccâl hakkında bir haber vereceğim ki hiçbir peygamber kavmine bu haberi vermemiştir. O, gözü sakat olandır. Yanında cennet ve cehenneme benzer şeyler getirir. Onun cennet dediği cehennemin ta kendisidir. Ben sizi, Nûh 'un kavmini ona karşı uyardığı gibi uyardım” buyurmuştur.

Buhari ve Müslim **Sahih** olarak rivayet etmiştir.

473. Nevvâs bin Sem'ân radiyallahu anh'dan:

"Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bir sabah Deccâl'den o kadar çok bahs etti ki, onun hurmalığın içinde olduğunu sandık. O'na doğru gittiğimizde bizim hâlimizin farkına varmış olacak ki bize sordu:

'Neyiniz var?' Dedik ki:

'Ey Allah'ın Resulü, sabahleyin Deccâl'den o kadar çok bahsettin ki hatta biz onu hurmalığın içinde olduğunu sandık.'

'Benim hakkınızda korktuğum başka bir Deccâl'dir. Zira ben sağ iken Deccâl çıkarsa ona karşı ben sizi savunurum. Eğer çıktığında ben yoksam, o zaman herkes kendisini savunsun. Her bîr müslüman hakkında Allah ona karşı müdafaa etmekte vekilimdir. O (Deccâl) kısa kıvırcık saçlı bir gözü olan bir delikanlıdır, tıpkı Abd'ul Uzzâ bin Katan'a benziyor. Kim ona erişirse ona karşı Kehf sûresinin ilk ayetlerini okusun. O Şam ile Irak arasından çıkacak; sağa sola saldırıp azgınlıklaşacak. Ey Allah'ın kulları sebat ediniz!' buyurdu.

Muslim, Rudani, Ebû Dâvud ve Tirmizî rivayet etti.

474. Ebu Tufeyl der ki: Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) sahabelerinden birinden Deccâl hakkında öyle bir hadis işittim ki ondan daha önemli bir hadis işitmemişimdir:

“Deccâl bir eşeğin üzerinde yanına gittiği kişiye ailenin bir ferdiymiş gibi gelir ve ona: “Ey filanın babası! Seni hak ve hakikate çağırıyorum! Ben hak üzereyim, bana tâbi ol” der.”

Müsedded ve İbn Hacer rivayet etti. Ravileri güvenilir kimselerdir.

475. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

*“Deccal dediğimiz kâfirin sol gözü kör, sağ gözü ise kusurlu, iki gözü arasında **“Kefere”** yazılı yazıyı gören her müslüman okuyabilecektir.”*

Suyuti Cami’us Sağır’inde rivayet etti.

476. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki: *“Deccal, gözleri yeşil olan kâfirdir.”*

Cami’us Sağır’de Suyuti rivayet etmiştir.

477. Davud bin Amir bin Sa’d’ın babasından, onun da dedesinin naklettiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Benden önce hiçbir Peygamber yoktur ki Deccali ümmetine tanıtmış olmasın. Ben de onu, daha evvel hiç kimsenin tanıtmadığı bir özelliği ile tanıtacağım. Onun bir gözü kördür. Oysa ki Allah kör değildir”

Ahmed, Buğyet-ül Bahis, Bezzar ve Ebu Ya’la’da geçer

478. İbn Ömer (radiyallahu anh)'in bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: *“Allah (in bir gözü) kör değildir. Fakat Mesih-i Deccal'in (Deccal'in) sağ gözü kördür, üzüm tanesi gibi dışarı çıkmıştır.”*

Bûhari, Müslim, Ahmed, Tirmizi ve Malik'te geçer. **Sahih** tir.

479. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Sol gözü kör, saçları gür olan deccalın aynı zamanda yanında cennet ve cehennem gibi iki yeri olacaktır.”

Suyuti Cami'us Sağır'de rivayet etti.

480. Feletân bin Âsım'ın (radiyallahu anh) bildirdiğine göre Resûlallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Dalâlet Mesihi (Deccal), alnı açık, sol gözü kör, göğsü geniş ve beli hafif eğri biridir. Abduluzza oğlu falana veya falan oğlu Abduluzza'ya benzer.”
Deccale benzetilen kişi Abduluzza bin Katan'dır. Zühri'nin belirttiğine göre bu kişi Cahiliye döneminde ölmüştür.

481. İbn Abbas (radiyallahu anh), Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) Deccal'i zikrederek şöyle buyurduğunu söyledi: *“Deccal kör, kızıla çalan beyaz tenli, yılan başlı, insanlardan Abduluzza bin Katan'a benzeyen biridir. O sadece cahilleri kandırabilir. Çünkü Rabbiniz kör değildir.”*

İsnadı zayıftır. İbn Hibban, Tayalisi, Ahmed, Taberani M. Kebir ve Ebu Nuaym rivayet etmişlerdir. Abduluzza bin Katan evvelen Cahiliye devrinde yaşayıp ölmüştür.

482. Ebu Hureyre (radıyallahu anh), Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu bildirir:

“Nebiler bir babadan kardeştir. Anaları ise ayrıdır. Ben Meryem oğlu İsa'ya yakınlıkta en öncelikli kişiyim. O inecektir, onu tanıyınız. O(nun teni) kırmızı ve beyaz arasında bir renktedir. Başı ıslak olmadığı halde sanki başından su damlıyor gibi parlaktır. O haçı kıracak ve domuzu öldürecektir. Malları (ganimetleri) dağıtıp, cizyeyi kaldıracaktır. Yüce Allah onun zamanında Müslümanlar dışında bütün milletleri helak edecektir. Bununla beraber Yüce Allah, sapık, kör ve yalancı (olan) mesihi de helak edecektir. Yüce Allah o kadar güvenlik verecek ki; aslan deve ile, kaplan sığır ile, kurt koyun ile (beraber) otlanacak, çocuk yılanla oynayacak ve hiçbirisi diğerine zarar vermeyecektir.”

Sahihtir. İbn Hibban, Tayalisi, Ahmed, Abdurrezzak, Buhari ve Müslim rivayet etti. Başka bir kanalla yukarıdaki hadisin aynısı rivayet edilmiştir. Ancak: *“(Hz. İsa) yeryüzünde 40 yıl kaldıktan sonra ölecek ve Müslümanlar namazını kılacaktır”* ibaresi geçmiştir.

483. Ubey bin Ka'b, Hz. Peygamber'in (.a.v.) şöyle buyurduğunu bildirir:

“Deccal'in gözü yeşildir ve cam gibidir. Kabir azabından Allah'a sığının.”

İsnadı **Sahih** tir. İbn Hibban, Tayalisi, Ahmed, Buhari ve Ebu Nuaym rivayet etti.

484. Huzeyfe der ki: Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) yanında olduğumuz bir zaman da Deccal'den söz ederek şöyle buyurdu:

“Sizin kendi aranızda olan fitneniz, benim yanımda Deccal'in fitnesinden daha korkunçtur. Küçük ve büyük olan bütün fitneler Deccal'in fitnesine karışır. Önceki fitnelerden kurtulan kişi, Deccal'in fitnesinden de kurtulacaktır. O, hiçbir Müslüman'a zarar veremeyecektir. Onun gözleri arasında (alnında) <Kefere> yazılıdır. Harf harf <K-F-R> yazılıdır.”

İsnadı **Hasen** dir. Bezzar, İbn Hibban, Taberani, Ahmed ve Müslim rivayet etti.

485. Ebu Hureyre (radıyallahu anh) 'ın bildirdiğine Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: *“Yanınıza çıktığım zaman bana Kadir gecesi ve Sapıklık Mesih (Deccal) açıklanmıştı. Sonra Mescid'in kapısında iki kişi tartışıyordu. Aralarını ayırmak için yanlarına gittim ve bu iki husus bana unutturuldu. Bu sebeple size onunla ilgili pek az şey anlatacağım. Kadir gecesini (Ramazan'ın) son 10 günü içinde arayınız. Dalalet Mesih (Deccal) 'in ise bir gözü kör, alnı dazlak, boynu geniş ve beli büyüktür. Sanki Katan b. Abduluzza'ya (Eksem b. El-Cûn'a) benzemektedir.”* Bunun üzerine Katan (Eksen): *“Ya Resulullah! Ona benzemenin bana bir zararı olur mu?”* diye sordu. (Resulullah:) *“Hayır. Sen Müslüman birisin. O ise kâfirdir”* buyurdu.

Ahmed ve Mecmauz Zevaid'de geçip, ravilerinden Mes'udi ilerleyen yaşlarında bunamıştı.

486. İbn Ömer (radıyallahu anh) 'dan rivayet edilmiştir: Resulullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) Deccal'den sual edildi ve bunun üzerine şöyle buyurdu: *“Dikkat ediniz ki, sizin rabbiniz tek gözlü değildir ve dikkat ediniz ki o (Deccal) tek gözlüdür. Onun sağ gözü su yüzüne çıkmış üzüm tanesine benzer.”*

Hasen, Sahih ve Garibtir. Tirmizi rivayet etti.

487. İbn Ömer (radıyallahu anh), Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu bildirir:

“Her Peygamber mutlaka ümmetini deccal konusunda ikaz etmiştir. Ben de onu tanımanız için size birşeyler öğreteceğim. O kördür, ancak Allah kör değildir. Onun iki gözü arasında 'Kafir' yazılıdır. O yazıyı okuma yazma bilen bilmeyen her Mü'min okuyacaktır.”

İsnadı **hasen**dir. İbn Hibban, Ebu Ya'la, Müslim ve İbn Mende rivayet etmişlerdir.

488. Cabir'in bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Ben sayılarının 1000 veya daha fazla olan peygamberlerin sonuncusuyum. Bu peygamberlerden her biri muhakkak kavmini Deccal konusunda uyarmıştır. Ancak Deccal hakkında onlardan hiçbirinin öğrenmediğini ben öğrendim, onun bir gözü kördür. Oysaki sizin Rabbiniz kör değildir.”

Bezzar ve Nureddin el Heysemi Mecmauz Zevaid'de rivayet etmiş olup, Mücalid bin Said'i çoğunluk zayıf görmüştür. Fakat kendisini güvenilir kabul edenler de vardır.

489. Esmâ binti Yezid, Allah'ın Resulü'ü (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabının arasında iken şöyle buyurduğunu işitmiş:

“Sizi Mesih (Deccal)'e karşı uyarır, dikkatli olmanızı tavsiye ederim. Nitekim her Peygamber kavmini ona karşı uyarmıştı. Ey ümmet! O sizin içinizde çıkacaktır. Ben size onun, benden peygamberlerin kavimlerine hiç antatmadıkları özelliklerini anlatacağım. Deccal ortaya çıkmadan, 5 kıtlık yılı yaşanacak ve bütün tek tırnaklı hayvanlar telef olacaktır.”

Bunu üzerine bir adam bağırarak: “Ya Resulullah! O zaman Mü'minler nasıl hayatta kalacaklar?” diye sordu.

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Meleklerin yaşadığı gibi (zikirle hayatta kalacaklar)” buyurdu ve sonra sözlerine şöyle devam etti:

“Onun bir gözü kördür. Ama Allah kör değildir. (Halbuki Deccal ilahlık iddaasında bulunacaktır) Yine iki gözü arasında kafir yazar ki, bunu okuma yazma bilsin veya bilmesin her Mü'min okuyabilir. Ona tâbi olanların ekserisi (çoğu) Yahudiler, (kafir) kadınlar, ve bedevilerden oluşur. (Deccal emrettiğinde) Gökten gerçekte yağmur yağmadığı halde yağmur yağıyormuş gibi görürsünüz. (Deccal emrettiğinde) Yeryüzü gerçekte bitki bitirmediği halde sanki bitki bitiyormuş gibi görürsünüz. (Deccal) bedevilere der ki: “Benden ne istersiniz?”

Sizin için gökten bol bol yağmur yağdırmadım mı, hayvanlarınızı sırtları ve böğürleri bol etli ve memeleri sütle dolu olarak diriltmedim mi?”.

Sonra onunla beraber, ölmüş babalar, kardeşler ve yakınlar suretinde şeytanlar gönderilir. Bunlardan biri babası, kardeşi ve(ya) yakınının yanına gelerek

“Sen falan kimse değil misin? Beni tanımadın mı? O senin Rabbindir, Ona tâbi ol” der. Deccal 40 yıl (gün) ömür sürer.

Bu zaman zarfında yıl bir ay gibi, ay bir hafta gibi, hafta bir gün gibi, gün bir saat gibi, bir saat de hurma dalının ateşte yandığı süre kadardır. O her yerleşim birimine ulaşır. Sadece iki Mescid müstesna.(Kabe ve Mescid-i Nebevi)”

Sonra Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) abdest almaya kalktı. İnsanların ağlamaları ve hıçkırıklarını işitince hemen geri dönüp yine ortalarında ayakta:

“Sevinin! Şayet Deccal ben aranızda iken çıkarsa, Allah ve Resulü onu sizden uzaklaştırır. Benden sonra çıkarsa, Allah benim vekilimdir, oher Müsüman'ı korur”

Hadisi Taberani rivayet etmiş olup ravilerinden Şehr bin Havşeb'in sahih hadislerle ters olan rivayetlerini hoş görmek mümkün değildir. Mesela, Deccâl yeryüzünde, gerçekte sahih rivayetlerde 40 gün kalır. Fakat bu rivayette 40 sene kalacağı belirtilmiştir. Rivayetin kalan ravileri ise güvenilirlerdir

- **Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Deccal'den Allah'a Sığındı**

490. Hz. Aişe (radiyallahu anh)'dan. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle dua ederdi:

“Allah'ım, ben; tenbellikten, ihtiyarlıktan, günaha dalmaktan, borca düşmekten, kabir imtihanından, kabir azabından, cehennem imtihanından, cehennem azabından, zenginlik fitnesinin şerrinden Sana sığınırım. Fakirlik fitnesinden

Sana sığınım. Mesih Deccâl fitnesinden Sana sığınırım. Allah'ım, günahlanmı kar ve dolu suyu ile yıka. Beyaz elbiseyi kirden arındırdığın gibi kalbimi de günahlardan arındır. Benimle günahlarımın arasını, doğuyla batının arasını uzaklaştırdığın gibi uzaklaştır.”

Buhari ve Müslim rivayet etti. **Sahih** tir.

491. Enes b. Mâlik (radiyallahu anh)'dan. Rasûlüllah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle dua ederdi:

“Eûzü bike mine'l-Buhli ve'hKeseii ve erzeli'l-Umuri ve azâbi'l-Kabri ve fitneti'i-Deccâil ve fitneti'h Mehyâ ve'l-Memât”

(Cimrilikten, tembellikten, en aşağı Ömürden/ düşkünlükten/ bunak-lıktan, kabir azabından, Deccâl fitnesinden, hayat ve Ölüm fitnesinden Sana sığınırım.)

Sahih tir. Müttefek'ün Aleyh (Buhari ve Müslim'in ittifak ettiği) hadistir.

- **Deccal'in 40 Zaman Yaşayacağı**

492. Esma binti Yezid, Allah'ın Resulü'ü (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabının arasında iken şöyle buyurduğunu işitmiş:

... *“Deccal 40 yıl (gün) ömür sürer”* ...

Hadisi Taberani rivayet etmiş olup ravilerinden Şehr bin Havşeb'in sahih hadislere ters olan rivayetlerini hoş görmek mümkün değildir. Mesela, Deccâl yeryüzünde, gerçekte sahih rivayetlerde 40 gün kalır. Fakat bu rivayette 40 sene kalacağı belirtilmiştir. Rivayetin kalan ravileri ise güvenilirdir

493. İbn Amr bin As (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Deccâl ümmetimin içinde çıkacak ve kırk (zaman) kalacak, kırk gün mü, kırk ay mı ya da kırk sene mi bilmiyorum. Derken Allah İsâ Aleyhisselam'ı Urve bin Mes'ûd kılığında gönderecek. Onu (Deccâli) arayıp bulacak ve öldürecek. Sonra insanlar yedi sene dostça yaşayacaklar. Aralarında en ufak bîr düşmanlık ve kırgınlık bile olmayacak. Sonra Allah, Şam tarafından soğuk bir rüzgâr gönderecek. Kalbinde zerre kadar iyilik veya iman bulunan herkesi öldürecek. Hatta biriniz bir dağın içine girse bile, onu bulup orada enseleyecek ve öldürecek. Buna karşılık insanların kötülery, kuş hafifliğinde yabani hayvanların tabiatında kalacaklar. Ne marufu emredecekler, ne de münkerden alıkoyacaklar. Onlara şeytan görünecek ve şöyle diyecek: 'Bana icabet etmiyecek misiniz?'

'Bize ne emrediyorsun ki?' dediklerinde hemen onlara putlara tapmayı emredecek. Onlar o durumdayken azıkları bol verilecek, yaşantıları güzel olacak. Sonra sûra üfürülecek; hemen herkes ona boyun bükcek. Onu ilk duyan, devesinin havuzunu sıvayan adam

olacak. Hemen oracıkta Ölecek, insanlar da ölecekler. Sonra Allah, çiği gibi veya gölge gibi bir yağmur gönderecek ve onların cesetlerini bir bitki gibi yerden bitirecek. İkinci bir sûr üfürülecek. İnsanlar hemen dirilip ayağa fırlayacaklar. Sonra onlara şöyle denilecek:

'Ey insanlar! Rabbinize gelin bakalım! Bunları durdurun! Çünkü onlar sorguya çekilecekler.' Sonra denilecek ki:

'Haydi cehenneme gidecekleri çıkarın!'

'Kaç kişiden?'

'Her bin kişiden doksandokuz kişi' denilecek. İşte çocukları bir anda ihtiyarlatacak gün o gündür, işte baldırların açılacağı gün o gündür.”

Müslim ve Rudani rivayet etmiştir. Sahih hadistir.

- **Deccal, Kendisinden İnsanlar Bahsetmeyi Bırakmadıkça Ortaya Çıkmaz**

494. Sa'b bin Cüsâme (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Deccâl, halk ondan bahsetmeyi terketmedikçe, imamlar da minberden onun hakkında söz söylemeyi bırakmadıkça çıkmayacaktır.”

Rudani ve İbn Ahmed bin Hanbel rivayet etti.

- **Deccal'in Çocuğu Olmayacaktır**

495. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Çocuğu olmayacak olan Deccal, Mekke ve Medine'ye giremeyecektir.”

Suyuti Cami'us Sağır'inde rivayet etti.

- **Deccal'in Bir Ada'da Bağlı Olduğu**

496. Fâtıma bint Kays (r.anha)'dan:

"Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem emretti. 'Namaz toplayıcıdır!' diye seslenildi. Namazı bitirince gülerek minberin üstüne oturdu ve şöyle buyurdu: *'Herkes namaz kıldığı yerde kalsın!'* Sonra buyurdu ki: *"Sizi buraya neden topladım, biliyor musunuz?'*

'Allah ve O'nun elçisi daha iyi bilir' dediler. Bunun üzerine şöyle buyurdu:

“Vallahi ben sizi bir şeye teşvik etmek için ya da bir şeyden korkutmak için toplamadım. Temîm ed-Darî bana Mesih Deccâl' i tıpkı daha Önce size anlattığım gibi anlattı ve dedi ki: "Lalım ve Cuzâm kabilelerinden oluşan tam 30 kişi ile birlikte gemiye binip denize açıldık, tam bir ay deniz dalgasıyla boğuştuk.

Dalgalar bizi Güneşin batısında bulunan bir adaya altı. Geminin kayıklarına binerek karaya çıktık. Kılılı acâyib bir yaratık yanımıza geldi. Arkasına baktığımız zaman kılın çokluğundan onun önünü göremiyorduk; dedik ki:

“Yazık sana! Sen kimsin?”

“Ben Cessâse'yim.”

“Cessâse nedir?”

“Ey cemaat! Manastırdaki falan adama gidin, sizi dört gözle bekliyor” dedi. Bize bir adamdan bahsedince korktuk, onun şeytan olduğunu sandık.

Hemen manastıra gittik. Hayatımızda görmediğimiz büyüklükte ve cesamette sıkı sıkıya bağlanmış bir adamla karşılaştık. Elleri boynuna bağlanmış, ayakları dizden aşağı kelepçeye vurulmuştu.

Dedik ki: “Yazık sana! Sen kimsin?”

“Siz benim haberimi almışsınız, önce siz söyleyin bakalım siz kimlersiniz?”

“Biz Arablardan bir kavmiz. Gemiye binip denize açılmıştık, tam bir ay dalgalarla boğuştuktan sonra dalgalar bizi bir adanın kıyısına attı. Gemiden inip adaya çıktık, derken çok kılılı bir yaratıkla karşılaştık, kim olduğunu sorunca bize Cessâse olduğunu söyledi. Cessâse'nin ne olduğunu sorunca, bize: "Şu manastıra gidin! Orada sizi bekleyen haberinizi özleyen biri var" dedi ve işte biz de onun tavsiyesi üzerine buraya geldik ve seni gördük. “Onun bir şeytan olmayacağından emin değildik” dedik.”

Dedi ki: 'Bana Filistin ile Ürdün arasında olan Beysân hakkında bilgi verin! Hurma veriyor mu?' 'Evet' dedik." "Onun hurmasından soruyorum nasıl ağaçları meyve veriyor mu?"

"Evet" dedik.

"Onun hurma vermemesi yakındır" dedi ve sordu:

"Şimdi söyleyin bakalım, Taberiye gölü ne halde?"

"Neden soruyorsun?"

"İçinde su var mı?"

"Çok su var." "Onun suyu gidip kuruması yakındır. Bana Zuar kuyusundan haber verin!"

"Ne olmuş ona?" "Nasıl suyu var mı? Onun suyu ile halk sulama yapıyor mu?"

"Onun çok suyu var. Halk hâlâ onun suyu ile arazilerini suluyor."

'Bana şimdi ümmilerin Peygamberinden söz edin!' "Mekke'den çıkıp Medine'ye yerleşti."

'Arablar onunla çarpıştı mı?' "Evet."

'Onlara ne yaptı?'

"Onları mağlup etti ve onlar O'na boyun eğdiler."

'Bu (gerçekten) oldu mu?'

"Evet."

'Onların O'na boyun eğmeleri hakkında daha iyi olmuştur. Şimdi ben size kendimi tanıtayım. Ben Mesîh Deccâl'im. Çıkmama izin verilmesi yakındır; çıkıp yeryüzünü dolaşacağım. Mekke-Medine hariç, uğradığım her memlekette konaklayacağım. Çünkü onların her ikisi bana yasaklanmıştır, giremem. Çünkü onlardan hangisine girmek istersem, elinde kılıç bir melek beni oradan

uzaklaştıracak. Zira onun her gediğinde orasını koruyan melekler bulunmaktadır' dedi.

Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem, bu olayı anlattıktan sonra asâsıyla minbere vurarak: *"Bu Taybe'dir, bu Taybe'dir, bu Taybe'dir"* dedi ve sonra:

"Nasıl size bunu anlatmıştım değil mi?" dedi. "Evet" dediler.

"Benim size Deccâl, Mekke ve Medine hakkında anlattıklarım ile Temim'in verdiği bilgilerin aynı olması huşuma gitti. Dikkat edin o, Şam ya da Yemen denizindedir. Bilakis doğudandır. Hayır doğudan değildir. Hayır doğudan değildir. Hayır doğudan..." buyurdu ve eliyle Doğu'yu gösterdi.

Fâtıma dedi ki: "Ben bunu Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem'den böyle duyup ezberledim."

Müslim rivayet etmiştir.

497. Fâtıma binti Kays, Deccâl'in hikayesini anlatırken şöyle dedi:

"O Deccâl sizin aranızdadır ey ümmet!"

İshâk ve İbn Hacer rivayet etti.

498. Fâtıma, Temîm ed-Dârî'nin Deccâl ile olan hikayesinin baş kısmında şöyle der:

"Temîm ed-Dari bana öyle bir hadis anlattı ki o hadisla ben çok sevindim. Onu size de anlatmak istiyorum. Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi ve sellem) sevindiği gibi sizin de sevinmenizi istiyorum..."

Bize Ebû Usâme haber verdi. Dedi ki: Bize Mücâlid, Şa'bî'den; o da Fâtıma'dan haber verdi. Fatıma dedi ki:

“Temîm ed-Dâri yanıma geldi ve bana öyle bir haber getirdi ki o haberin etkisinden ve sevincinden öğle uykusunu uyuyamadım.”

Bu rivayette Şa'bî der ki: el-Muharrar b. Ebî Hureyre ile karşılaştım. Bana dedi ki: Bu hadiste şu ilave vardır: “Resûlullah yirmi defaya yakın elini doğuya işaret ederek, Deccâl'm o taraflardan çıkacağını söyledi.”

İshâk ve İbn Hacer rivayet etti.

499. Onun rivayetlerinden: "Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle hitap etti:

“Ey cemaat! Temîm ed-Darî bana şunu anlattı: Kavminden birtakım insanlar gemi ile denize açılmışlar, gemileri parçalanmış. Bazıları gemi tahtalarına bine-rek adaya çıkmışlar...” İlgili hadisi zikredip nakletti.

Müslim, Tîrmizî ve Ebû Dâvud rivayet etti.

500. Başka bir rivayetten:

Dedi ki: “O (sallallahu aleyhi ve sellem) öğleyi kıldırıp minbere çıktı.”

Müslim, Tîrmizî ve Ebû Dâvud rivayet etti.

- **Deccal'in Yanında Kıtlıkta da Yiyecek Fitnesi Vardır**

501. Muğîre (radiyallahu anh)'dan: "Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e Deccâl hakkında benim sorduğum kadar hiç kimse sormamıştır. Bana dedi ki: “Onun sana hiçbir zararı dokunmaz.”

Dedim ki: “Diyorlar ki onun (Deccal’in) yanında bir ekmek dağı ve bir de su nehri varmış.” Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: “*Bu, Allah katında çok kıymetsiz bir şeydir.*”

Buhârî, Müslim ve Rudani rivayet etti. **Sahih**tir.

502. Rib’î b. Hirâş der ki: Ukbe b. Amr, Huzeyfe'ye: “Bize Resûlullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) işittiklerinden bahsetmez misin?” dedi. Huzeyfe şu cevabı verdi: "Olur, Resûlullah'dan (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle işittim:

“Deccâl çıktığı zaman onunla birlikte su ve ateş vardır. İnsanların su olarak gördükleri, yanan bir ateştir. İnsanların ateş olarak gördükleri de soğuk bir sudur. Sizden kim ona yetişirse ateş olarak gördüğüne atlasın. Çünkü o soğuk bir sudur” buyurdu.”

Ukbe der ki: "Ben de Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) böyle buyurduğunu işittim.”

İbn Ebî Şeybe ve İbn Hacer rivayet etti.

• Deccal de Bir İnsandır

503. Abdullah b. Muğaffel (radiyallahu anh)'ın bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Deccâl yemek yer ve sokaklarda dolaşır.”

Ebû Ya'lâ Zayıf bir senedle rivayet etti. Senedinde Ali bin Cüdan zayıf bir ravidir. Heysemi bu hadisi İbn Makil bin Yesar hadisi olarak rivayet etti ki, onun senedinde de Ali bin Zeyd vardır ki, *leyyin* olanı buradadır. Aslında onun hadisi defalarca *hasen* olarak görülmüştür.

- **Yahudiler Deccal'e Tâbi Olacaktır**

504. Enes bin Malik'ten (radiyallahu anh): Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: *“Deccal'a, İsfahan Yahudilerinden taylesanlı (sarıklı ve cübbeli) 70 000 kişi tâbi olacaktır.”*

Müslim ve Et-Tac-ı Ali Nâsıf el-Hüseynî'de geçer.

- **Deccal Doğu'dan Çıkacaktır**

505. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) der ki: Resulullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) Deccal konusunda sorulduğunda, sanırım *“O, Doğu tarafından çıkacaktır”* buyurmuştu.

506. Şa'bî'nin rivayetinde Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), bir ayağını diğer ayağının içine vurarak Deccâl'in Irak taraflarında çıkacağını söyledi.

İshâk ve İbn Hacer rivayet etti.

507. Uryân b. Heysem, babasından nakletti: “Ben, Yezîd b. Muaviye'nin yanına girdim... Bir kıssa anlattı. Abdullah b. Amr:

“Sizin topraklarınızda Kusa denilen bir yer var mıdır?” diye sorunca biz: “Evet” dedik. Bunun üzerine:

“İşte Deccâl oradan çıkacaktır” dedi.

Müsedded, İbn Hacer ve Taberani rivayet etmiştir. Ravileri güvenilir kimselerdir.

508. Ebû Bekr radiyallahu anh'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Deccâl doğudan, Horasan denilen yerden çıkacaktır. Onlara, yüzleri deri kalkanlarını andıran bir kavim tâbi olacaktır."

Tirmizî ve Muhammed bin Süleyman er-Rudani rivayet etti.

509. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

"Deccal, doğudan Horasan denilen bir yerden çıkacaktır. Çıktığı anda peşinden kendisini yüzleri kalkan gibi büyük ve geniş bir topluluk takip edecektir."

Cami'us Sağır'de Suyuti rivayet etmiştir.

510. Ebu Hureyre (radiyallahu anh), Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) (Medine'den) doğuyu göstererek *"Deccal şuradan çıkacaktır"* buyurduğunu söyledi.

İsnadı **Ceyyid**dir. İbn Mace, Bezzar, Tirmizi, Ebu Nuaym, İbn Hibban, Heysemi ve Hakim rivayet etti.

511. İbn Mes'ud şöyle dedi: *"Allah ve Resülü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) bize vaad ettiği şeylerin hepsini gördük. Sadece şu 4 şeyi görmedik: Güneşin batıdan doğuşu, Dabbetülarz, Deccal ve Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkışı."*

İshak, İbn Ebi Şeybe, İbn Meni, El Haris, Ebu Ya'la ve Hakim **Sahih** olarak rivayet etmiştir.

- **Deccal Hak'dan Yana Olduğunu Söyler Ve Cahilleri Kandırır**

512. Ubeyd b. Umer der ki: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Sizi Deccâl'a uymaktan sakındırıyorum...”

Müsedded, İbn Hibban ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

İbn Hibban **Sahih** olarak rivayet etti. Muhâdır, yukarıdaki İsnada muhalefet ederek hadisi, Hişâm'dan, Vehb'den, Abdillâh b. Ömer tarikiyle rivayet etmiştir ki bu, İbn Hibbân'ın Sahih'inde yer almıştır. İlk mürsel isnâd daha sahihtir.

513. İbn Abbas (radiyallahu anı), Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) Deccal'i zikrederek şöyle buyurduğunu söyledi:

“Deccal kör, kıızıla çalan beyaz tenli, yılan başlı, insanlardan Abduluzza bin Katan'a benzeyen biridir. O sadece cahilleri kandırabilir. Çünkü Rabbiniz kör değildir.”

İsnadı zayıftır. İbn Hibban, Tayalisi, Ahmed, Taberani M. Kebir ve Ebu Nuaym rivayet etmişlerdir. Abduluzza bin Katan evvelen Cahiliye devrinde yaşayıp ölmüştür.

514. Ebu Tufeyl der ki: Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) sahabelerinden birinden Deccâl hakkında öyle bir hadis işittim ki ondan daha önemli bir hadis işitmemişimdir:

“Deccâl bir eşeğin üzerinde yanına gittiği kişiye ailenin bir ferdiymiş gibi gelir ve ona: “Ey filanın babası! Seni hak ve hakikate çağırıyorum! Ben hak üzereyim, bana tâbi ol” der.”

- Her Peygamber Ümmetini Deccal'e Karşı Uyarmıştır

515. Abdullah bin Muğaffel'in bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Her Peygamber ümmetini Deccal konusunda ikaz etmiştir. Ben de sizleri ikaz ediyorum. O, sizin aranızda olacaktır.”

Hasendir. İbn Hibban ve Mecmauz Zevaid'de Heysemi rivayet etti

516. İbn Ömer (radiyallahu anı), Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu bildirir:

“Her Peygamber mutlaka ümmetini deccal konusunda ikaz etmiştir. Ben de onu tanımanız için size birşeyler öğreteceğim. O kördür, ancak Allah kör değildir. Onun iki gözü arasında ‘Kafir’ yazılıdır. O yazıyı okuma yazma bilen bilmeyen her Mü'min okuyacaktır.”

İsnadı **hasen**dir. İbn Hibban, Ebu Ya'la, Müslim ve İbn Mende rivayet etmişlerdir.

517. Ebu Ubeyde bin Cerrah der ki: Hz. Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittim: *“Benden önceki her Peygamber mutlaka ümmetini Deccal konusunda uyarmıştır. Ben de sizleri uyarıyorum.”* Sonra onu bize vasfederek: *“Sanırım ki beni görenler veya sözlerimi duyanlar onu görecekler”* buyurdu. Müslümanlar: “Ey Allah'ın Resülü! Kalplerimiz şimdi ki gibi mi olacak?” diye sorunca, Resulullah " (sallallahu aleyhi ve sellem) *“Şimdiki gibi veya şimdikinden daha da iyi olacaktır”* buyurdu.

Sahihtir. Hadisi Buhari, Hakim, İbn Hibban, Ebu Ya'la ve İbn Ebi Şeybe rivayet etti.

- **Deccal'i Gören Yüzüne Tükürsün**

518. Ebû Umâme, Deccâl hakkında bir kıssa nakletmiştir ki bu, İbn Mâce'de başka bir tarikten İsmail b. Râfi'den Yahya b. Amr'dan Ebû Umâme senedi ile geçmiştir. Burada ise ravilerinden Hişâm şu ibareyi eklemiştir:

Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Sizden kim Deccâl ile karşılaşırsa onun yüzüne tükürsün.”

İbn Hacer, İbn Mace, Ebu Davud ve İbn Ebî Ömer rivayet etti. İbn Ebi Ömer **Sahih** hükmü ile rivayet etti.

- **Deccal Fitnesini de Atlatan Kurtulur**

519. Ukbe bin Amir'in (radiyallahu anh) bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: *“Şu 3 olayı selametle atlatan, gerçekte kurtulmuş olur:*

Mü'min biri öldürülürken bu işe bulaşmayan gerçekten kurtulmuş olur. Bir halife (Hz. Osman (radiyallahu anh) haksız yere öldürülürken, sabredip Hak'tan ayrılmayarak bu işe bulaşmayan kurtulmuş olur. Bir de Deccal fitnesini atlatan kurtulmuş olur.”

Ravilerden İbrahim bin Yezid el Mısriyi tanımıyoruz. Taberani El-Mu'cemu'l Kebir'de rivayet etmiştir.

520. Abdullah bin Havale'nin (radiyallahu anh) bildirdiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Şu 3 olayı selamete atlatan, gerçekten kurtulmuş demektir. Bu sözü 3 kere tekrarladi. Benim ölümüm, Deccal (in çıkışı) ve bir de Hak yolunda sabredip adaletle hükmeden bir halifenin öldürülmesi.”

Ahmed, Taberani ve Mecmauz Zevaid’de geçer. Rabia bin Lakid hariç, ravileri **sahih** tir

- **Deccal’in Yanında Su Sanılan Bir Ateş, Ateş Sanılan Bir Su Vardır**

521. Rib’î b. Hirâş der ki: Ukbe b. Amr, Huzeyfe'ye: “Bize Resûlullah'tan (sallallahu aleyhi ve sellem) işittiklerinden bahsetmez misin?” dedi. Huzeyfe şu cevabı verdi: "Olur, Resûlullah'dan (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle işittim:

“Deccâl çıktığı zaman onunla birlikte su ve ateş vardır. İnsanların su olarak gördükleri, yanan bir ateştir. İnsanların ateş olarak gördükleri de soğuk bir sudur. Sizden kim ona yetişirse ateş olarak gördüğüne atlasın. Çünkü o soğuk bir sudur” buyurdu.”

Ukbe der ki: "Ben de Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) böyle buyurduğunu işittim.”

İbn Ebî Şeybe ve İbn Hacer rivayet etti.

522. Huzeyfe (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ben Deccâlin yanında olanları elbette ondan bile daha iyi bilirim: Onun ytnından iki nehir akmaktadır. Biri görünürde bembeyaz sudur. İkincisi görünürde alevli ateştir. Ona erişen kimse alevli ateş olarak gördüğü nehrin yanına gelsin, sonra gözlerini kapayarak başını eğip ondan içsin. Çünkü o ateş değil, buz gibi soğuk sudur. Deccâlin gözü kapalıdır. Gözünün üzerinde kalın bir

deri vardır. İki gözü arasında 'Kefere' yazılıdır. Okur-yazar olsun yada olmasın her Mü'min onu rahatlıkla okuyacak”.

Rudani, Cem’ul Fevaid isimli kitabında rivayet etti.

523. Diğer bir rivayette:

“Deccalin sol gözü kördür. Saçı ve kılı boldur. Beraberinde cennet ve cehennem bulunmaktadır. Aslında onun cenneti cehennem; cehennemi de cennettir.” buyurmuştur.

Buhari, Müslim, Rudani ve Ebû Dâvud rivayet etmiştir.

• Mü'min Bir Genç Deccal'e Direnir

524. Atıyye el Avfî, Ebû Saîd el-Hudrî'ye Deccâl hakkında soru sordu. Ebû Said de:

“Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu” dedi: “Muhakkak her peygamber, kavmini Deccâl'den sakındırmıştır. Elbette o da insanlar gibi yemek yer; ama hiç bir peygamberin benden önce ümmetine haber vermediği bir şeyi ben size haber veriyorum: Onun sağ gözü kör olup silinmiştir. Sanki o, bir duvara yapıştırılmış balgam gibidir. Sol gözü ise parlayan bir yıldız gibidir.

Onunla birlikte cennetin ve cehennemin örneği vardır. Onun cehennemi yeşil bir bahçe olup cenneti de dumanlı ve tozludur. Onun Önünde İki adam insanları ona uymaktan alıkoyarlar ve sakındırırlar. Deccâl daha bir köye girmeden onlar o köye girer ve Deccâl'a uymaktan sakındırırlar. Onlar o köyden çıkınca arkalarından Deccâl'ın adamları girer.

Mekke ve Medine hariç Deccâl ve adamları bütün yerlere girerler; çünkü oralara girmeleri onlara haram kılınmıştır. O zaman müminler yeryüzünde dağınıktırlar, ancak Allah onları toplar. Onlardan birisi: "Allah'a yemin olsun ki ben Deccâl'in yanına gideceğim ve Resulullah'ın bizi kendisine uymaktan korktuğu o kimseye bakacağım" der. Arkadaşları ona: "Allah'a yemin olsun ki seni onun yanına gitmeye bırakmayız- Eğer seni saptırmayacağını bilirsek elbette seni serbest bırakırız. Fakat biz seni saptırmasından ve ona tabi olmandan korkuyoruz" derler. Ancak o, onların bu nasihatini dinlemez ve yola çıkar Deccâl'in ordusunun en yakınına gelince Deccâl'in adamları onu tutarlar ve ona: "Nereye gitmek istiyorsun, durumun nedir?" derler. O da: "Ben yalancı eccâl'ı istiyorum, onun yanına gitmek ve onu görmek istiyorum" der. Deccâl: "Onu bana getiriniz!" der ve adamı Deccâl'in yanına götürürler. Adam Deccâl'i görünce Resulullah'ın söylediği vasıfların aynısını onda görür ve ona: "İşte sen Allah Resulü'nün bizi kendisiyle korkuttuğu yalancı Deccâl'sin!" der. Deccâl: "Sen böyle mi söylüyorsun? Ya benim sana emrettiğimi yaparsın, ya da seni ikiye bölerim" der. Mü'min kul insanların arasında şöyle bağıırır: "Ey insanlar! Bu yalancı bir Deccâl'dır." Bunun üzerine Deccâl adamın ayaklarının uzatılmasını ve bir demirin getirilmesini emreder. Demir adamın kuyruk sokumuna sokulmak suretiyle adam ikiye ayrılır. Sonra Deccâl dostlarına:

"Bunu dirilteyim mi? Benim rabbiniz, olduğumu bilmiyor musunuz?" der. Onlar da: "Evet" derler. Deccâl bir asa atıp adamın bir parçasına vurur, adam hemen ayağa kalkar. Dostları bunu görünce Deccâl'ı tasdik ederler, onu severler ve onun rableri olduğuna yakın İle inanıp ona tabi olurlar. Deccâl mü'min kişiye: "Sen hâlâ bana iman etmiyor musun?" der. Mü'min kişi: "İşte şimdi senin durumunu daha iyi anladım" der. İşte o kimse cennettedir. Deccâl mü'min kişiye: "Ya sana emrettiğimi yaparsın, ya da seni boğazlarım" der. Mü'min kişi:

"Allah'a yemin olsun ki asla sana itaat etmem; Çünkü sen elbette yalancılardan birisin" der.

Deccâl mü'min kişinin uzatılıp boğazlanmasını emreder; ancak boğazlamaya gücü yetmez ve onu boğazlamaya bir defa daha yeltenir, sonra da onu ellerinden

ve ayaklarından tutup cehennemine atar ki onun cehennemi tozlu dumanlı bir yerdir.” Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şunu ekledi:

“İşte bu adam ümmetim arasında bana en yakın olan ve derecesi en yüksek olan kimsedir.”

Ebû Saîd der ki: Ben: “Deccâl nasıl yok olur ve nasıl helak olur?” dedim. O:

“Allah bilir” dedi. Ben: “İsa b. Meryem mi onu helak edecek?” dedim. O:

“Allah bilir. Ancak Allah, onu ve beraberindekileri birlikte yok eder” buyurdu. Ravi (Atiyye) der ki: “Ondan sonra ne olacak?” diye sordum. Ebû Saîd:

“Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu” dedi: *“İnsanlar Deccâl'den sonra yine ekinlerini ekerler ve ondan sonra çok mallar edinirler.”* Ben:

“Sübhânallah, Deccâl'dan sonra tekrar hayat olacak mı?” diye sordum. O:

“Evet, Deccâl'dan sonra Allah'ın dilediği kadar yeryüzündekiler yine yaşayacaklardır. Sonra Allah Teâlâ, Ye'cüc ve Me'cüc fitnesini gönderir. Kaleye tırmanıp kendilerini kon/yanlardan başka yeryüzündeki herkesi Öldürürler. Yeryüzünün hepsini öldürdükten sonra birbirlerine dönüp: "İşte şimdi sadece kaledekilerle gökte olanlar kaldılar" derler. Sonra göğe oklar atmaya haşlarlar. Oklar gökten kana bulanmış olarak düşmeye başlayınca: “Göklerdekinden de kurtuldunuz! Artık şimdi sadece kaledekiler kaldı” derler ve onları kuşatmaya başlarlar. Kuşatmaları uzun sürer. Çok sıkıntılara düşerler. Onlar bu halde iken Allah onların boyunlarından bir kurt peyda eder. Bu kurtlar onların boyunlarını parçalarlar. Birbirleri üzerine ölü olarak düşerler. Kaledekiler den bir adam: “Kabe'nin rabbine yemin olsun ki Allah onları öldürdü” der. Fakat kaledekiler: “Hayır, onlar bizi aldatmak için böyle yapıyorlar ki biz onların yanına çikalım ve bize saldırıp hepimizi helak etsinler. Nasıl ki diğer kardeşlerimizi helak ettiler.” Ancak adam: “Bana kapıyı açın!” der. Arkadaşları: “Hayır açmayız” derler. Adam: “O halde beni bîr iple sarkıtın” der. Nihayet iple kaleden aşağı sarkınca onların öldüğünü görür, insanlar da kalelerinden dışarı çıkarlar.”

Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) onların fitnesinden sonra insanların tekrar yaşamaya devam edeceklerini, ekinlerini ekip mallar edineceklerini söyledi, Ben:

“Sübhânallah, Ye'cüc ve Me'cüc fitnesinden sonra tekrar hayat devam edecek mi?” dedim. O:

“Evet. İşte insanlar ticareleriyle uğraşırken gökyüzünden bir münâdi: “Allah'ın emri geldi!” diye seslenir. Yeryüzündekiler bu sesi işitince korkarlar ve birbirlerine yönelirler. Sonra da ticaretlerine, pazar ve sanatlarına yönelirler. Onlar bu halde iken tekrar gökten bir münadi: “Ey insanlar! Allah'ın emri geldi!” diye seslenir. İnsanlar sesi işittikleri tarafa yönelirler. İşte o zaman kişi, ticari mallarından ve koyunlarından kaçır. İnsanların akit başından gider. İşte o zaman hamile develer serbest bırakılır ve onlarla ilgilenilmez. Onlar bu halde iken sesi işittikleri tarafa yönelirler...”

Ahmed b. Menî, Ebu Ya'la, Abd bin Humeydi, Hakim ve İbn Hacer rivayet etti. Sahih hadis kitaplarında da konuyla ilgili hadisler mevcuttur. Senedinde de Mücalid vardır ki, kendisi zayıf bir ravidir.

Hadis sahipleri bu hadis içinde şefaât, dirilme ve cehennem konularını da anlatmışlardır.

Bu hadisin versiyonlarında bazı metin farklılıkları vardır. **Sahîh**'teki ise daha sağlamdır. Tefvîk Allah'tandır.

Ebû İshak İbrahim b. Süfyân: "Bu kimsenin Hızır (a.s.) olduğu söylenir" der. Bazı güvenilir alimlere göre Hz. Hızır hala hayattadır. Allah en doğrusunu bilir.

- **Deccal Çıkana Kadar Her Fitne, Deccal'e Hazırlık Olaraktır**

525. Huzeyfe (radiyallahu anhu) anlatıyor: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) yanında Deccal anılınca şöyle buyurdu: *“Kuşkusuz ben, Deccal fitnesinden çok sizden bazılarının sebep olacağı fitne konusunda endişeliyim.*

Deccal fitnesinden önce yaşanan olayları selametle atlatanlar, muhakkak ondan da kurtulurlar. Dünyanın yaratılışından beri büyük küçük yaratılan her fitne sadece Deccal fitnesine hazırlık olarak yaratılmıştır."

Ahmed bin Hanbel ve Bezzar rivayet etti. **Sahih** tir.

- **Deccal'i Gören Ondan Kaçsın**

526. İmran bin Husayn (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

"Deccali duyan ondan kaçsın. Vallahi kişi ona gelir de onun saçtığı şüpheli şeylerden dolayı onu Mü'min zanneder ve ona tâbi olur."

Ebû Dâvud ve Rudani rivayet etti.

- **Deccal Bedevinin Anne ve Babasını Dirilmiş Gibi Gösterecektir**

527. İbn Mâce zayıf bir senedle, benzerini Ebû Ümâme'den nakletti.

Onda şöyle geçmektedir: *"Onun (Deccalin) fitnesinden birisi de bir bedeviye şöyle demesidir: 'Ben senin annen ile babanı diriltirsem, senin Rabbin olduğuma inanır mısın?' O da: 'Evet' diyecek. Bunun üzerine iki şeytan onun anne ve babasının kılığına girerek ona görünecek-ler ve şöyle diyecekler: 'Yavrum ona tâbi ol! O senin Rabbindir.'"*

Yine onda şöyle geçer: *"Mekke, Medine hariç yeryüzünde gitmedik ve dolaşmadık yer bırakmıyacak. Mekke ile Medine'nin hangi gediğine varıp içeriye girmek isterse, elinde kılıç bir melek onu oradan kovalayacak. Nihayet çorak*

arazinin bittiği yerdeki Zuray bu'l Ahmer'e konaklayacak. Bunun üzerine Medine üç kere sarsılacak.

Erkek-dişi ne kadar münaфіk varsa hepsi oradan çıkıp ona gidecek. Böylece Medine onlardan, demirin pası körüğün ateşiyle temizlendiği gibi temizlenecektir. İşte o güne: 'Kurtuluş günü' denilecek."

Ümmü Şerîk dedi ki: "Ey Allah'ın Resulü! O zaman Araplar nerede olacak?" Şöyle buyurdu: "Onlar o zaman az olacaklar, çoğunluğu Beytü'l-Makdis'te bulunacak, imamları da salih bir adam olacaktır, imamları öne geçip sabah namazı kıldırırken İsâ inecek."

Onda ayrıca şöyle geçmekledir: "Deccâl'in günleri, kırk senedir. O zaman, bir sene yarım sene; bir sene bir ay, bir ay bir hafta gi-bi olacak. Kalan son günleri de kıvılcım gibi pek kısa olacak, öylesine ki sabahleyin Medine'nin bir kapısında bulunan bir adam öbür kapıya yürüyemeden akşam olacak." Denildi ki: "Ey Allah'ın Resulü! Biz o zaman nasıl namaz kılacağız?"

"Uzun günlerde saatlerini hesaplayıp kıldığınız gibi o zaman da namazlarınız için vakitleri öyle hesaplayıp takdir eder, ona göre namaz kılarsınız?" buyurdu.

"Sonra İsa, ümmetimin içinde adaletle hükmedecek; haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak, zekâtı bırakacak. Ne koyuna ve ne de deveye zekât memuru gönderilmeyecek. İnsanlar arasındaki düşmanlıklar ve kin kalkacak. Akrep ve yılanların zehirleri olmayacak, hatta bir çocuk eliyle yılanla oynayacak da yılan onu sokmayacak. Kız çocuğu arslam kaçırmaya zorlayacak da arslan ona ilişmeyecek. Kurt koyunlar arasında sanki bir çoban köpeği imiş gibi bekleyip duracak. Kabın su ile dolduğu gibi yeryüzü din birliği ile dolacak. Allah'tan başka kimseye tapılmayacak. Harp, kavga namına hiç bir şey kalmayacak. Kureyş kabilesinden hükümdarlığı alınacak. Yeryüzü gümüş sofrası gibi olacak. Bitkisini Adem'in zamanındaki gibi bitirecek. Bir salkım üzümle bir nefer doyacak. Bir grup insan tek narla doyacak. Bir öküzün fiyatı şu kadar şu kadar olacak, bir kaç dirhemle bir at satın alınacak."

Denildi ki:

"Ey Allah'ın Resulü! Neden at o kadar ucuz olacak?"

"Harp olmayacağı için ona pek lüzum kalmayacak."

"Neden Öküz o kadar pahalı olacak?"

"Yeryüzünün tümü ekileceği için o, çok gerekli olacak. Deccâl çıkmadan önce, yeryüzünde üç şiddetli yıl olacak. İnsanlar açlık ve kıtlıkla karşı karşıya kalacaklar. Allah göğe birinci yılda yağmurun üçte birini tutmasını, yere de bitkinin üçte birini tutmasını emredecek, ikinci yılda göğe yağmurun üçte ikisini tutmasını, yere de bitkisinin üçte ikisini tutmasını emredecek. Üçüncü senede göğe yağmurun tümünü tutmasını emredecek; hatta bir damla hile yağmur yağdırmayacak. Yere de bitkinin hepsini tutmasını emredecek, tek bitki bile bitirmeyecek. Allah'ın diledikleri hariç, tüm toynaklı hayvanlar helak olacak."

"Peki o zaman insanların gıdası ne olacak?"

"Onların gıdası, tehlîl, tekbir, teşbih ve tahmîd olacak. Bunlar onlarda yemek yerini tutacaktır" buyurdu.

Muharibi: "Bu hadisin bir öğretmene verilip okullarda çocuklara Öğretmesi sağlanmalıdır." dedi.

İbn Mace ve Rudani zayıf bir senedle rivayet etti.

528. Esmâ binti Yezid, Allah'ın Resulü'ü (sallallahu aleyhi ve sellem) ashabının arasında iken şöyle buyurduğunu işitmiş:

"Sizi Mesih (Deccal)'e karşı uyarır, dikkatli olmanızı tavsiye ederim. Nitekim her Peygamber kavmini ona karşı uyarmıştı. Ey ümmet! O sizin içinizde çıkacaktır. Ben size onun, benden peygamberlerin kavimlerine hiç antatmadıkları özelliklerini anlatacağım. Deccal ortaya çıkmadan, 5 kıtlık yılı yaşanacak ve bütün tek tırnaklı hayvanlar telef olacaktır."

Bunu üzerine bir adam bağırarak: “Ya Resulullah! O zaman Mü'minler nasıl hayatta kalacaklar?” diye sordu.

(Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Meleklerin yaşadığı gibi (zikirle hayatta kalacaklar)” buyurdu ve sonra sözlerine şöyle devam etti:

“Onun bir gözü kördür. Ama Allah kör değildir. (Halbuki Deccal ilahlık iddaasında bulunacaktır) Yine iki gözü arasında kafir yazar ki, bunu okuma yazma bilsin veya bilmesin her Mü'min okuyabilir. Ona tâbi olanların ekserisi (çoğu) Yahudiler, (kafir) kadınlar, ve bedevilerden oluşur. (Deccal emrettiğinde) Gökten gerçekte yağmur yağmadığı halde yağmur yağıyormuş gibi görürsünüz. (Deccal emrettiğinde) Yeryüzü gerçekte bitki bitirmediği halde sanki bitki bitiyormuş gibi görürsünüz. (Deccal) bedevilere der ki: “Benden ne istersiniz? Sizin için gökten bol bol yağmur yağdırmadım mı, hayvanlarınızı sırtları ve böğürleri bol etli ve memeleri sütle dolu olarak diriltmedim mi?”.

Sonra onunla beraber, ölmüş babalar, kardeşler ve yakınlar suretinde şeytanlar gönderilir. Bunlardan biri babası, kardeşi ve(ya) yakınının yanına gelerek

“Sen falan kimse değil misin? Beni tanımadın mı? O senin Rabbindir, Ona tâbi ol” der. Deccal 40 yıl (gün) ömür sürer.

Bu zaman zarfında yıl bir ay gibi, ay bir hafta gibi, hafta bir gün gibi, gün bir saat gibi, bir saat de hurma dalının ateşte yandığı süre kadardır. O her yerleşim birimine ulaşır. Sadece iki Mescid müstesna. (Kabe ve Mescid-i Nebevi)”

Sonra Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) abdest almaya kalktı. İnsanların ağlamaları ve hıçkırıklarını işitince hemen geri dönüp yine ortalarında ayakta:

“Sevinin! Şayet Deccal ben aranızda iken çıkarsa, Allah ve Resulü onu sizden uzaklaştırır. Benden sonra çıkarsa, Allah benim vekilimdir, oher Müslüman'ı korur”

Hadisi Taberani rivayet etmiş olup ravilerinden Şehr bin Havşeb'in sahih hadislerle ters olan rivayetlerini hoş görmek mümkün değildir.

Mesela, Deccâl yeryüzünde, gerçekte sahih rivayetlerde 40 gün kalır. Fakat bu rivayette 40 sene kalacağı belirtilmiştir. Rivayetin kalan ravileri ise güvenilirlerdir

- **Müslüman İnsanlar Deccal'den Dağa Kaçacaklar**

529. Ümmü Şerîk radiyallahu anhâ'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"İnsanlar Deccâlden mutlaka dağa kaçacaklar." Dedim ki: 'Ey Allah'ın Resülü, o zaman Araplar nerede olacak?'

"Onlar o zaman pek az olacaklardır" buyurdu.

Müslim, Tirmizî ve Rudani rivayet etti.

- **Deccal'i Lut Kapısı'nda Hz. İsa Öldürecektir**

530. Amr bin Amr oğullarından Abdurranman bin Yezid el-Ensari, amcası Mücemmi' bin Cârîye'den bildirir: Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurduğunu işittim:

"Meryem'in oğlu (İsa), Deccal'i Ludd kapısında (Bab-ı Ludd'da) öldürecektir." İsnadı **Ceyyid**dir. İbn Hibban, Ahmed, Tirmizi, Taberani, Abdurrezzak, İbn Ebi Şeybe, Ebu Davud et-Tayalisi, Humeydi, Fesevi, Müslim ve Ebu Davud rivayet etmişlerdir.

531. Ebû Hureyre'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Allah, Deccâl'in başına ancak İsa b. Meryem'i musallat eder."

Ebû Dâvud et-Tayâlisî ve İbn Hacer el-Askalani rivayet etmiştir. Ebu Davud senedindeki *zayıf* ravilerden olan Musa bin Matır sebebi ile *zayıf* olarak rivayet etti.

532. Ebû Hureyre şöyle dedi: “

Deccâl, doğu taraflarında bir yerden kaçaktır. Orduları ve akıncıları çok olacaktır. Onlardan ancak "Ben bir

İçiyim, onu ziyarete gidiyorum" diyen kimseler kurtulacaktır. O kimse onun yanına gelir ve: "Ben seni ziyarete geldim" der. Deccâl onu görünce şöyle der:

“Ey Âdemoğlu! Senin rabbin olduğumu bilmiyor musun?” der. O da: “Hayır, sen Allah'ın yalancı bir kulusun” der. Deccâl: “Seni öldüreceğim” der O:

“Beni öldürsen de bu böyledir” der. Bunun üzerine Deccâl testereyi alır ve onu göbeğinden ikiye ayırır. Sonra etrafındakilere: “Onu diriltsem nasıl olur?” der. Onlar da: “Eğer onu diriltirsen artık senin rabbimiz olduğuna kesin olarak inanırız” derler. Bunun üzerine Deccâl, öldürdüğü kimseyi diriltir ve:

“Ey Âdemoğlu! Sen benim rab olmadığımı mı zannediyorsun?” der. Adam:

“İşte şimdi senin durumunu daha iyi bildim. Sen asla Rab değilsin” der. Deccâl:

“Seni boğazlayacağım!” der. Adam: “Beni boğazlasan da bu böyledir!” der. Bunun üzerine Deccâl onu boğazlamak ister; ancak boğazlayamaz. Adam:

“Eğer doğru söylüyorsan beni boğazlamarsın!” der.

Bunun üzerine Deccâl'ın ordusu Deccâl'ın Rab oluşundan şüphe ederler. İşte o esnada İsa b. Meryem gökten iner. Deccâl, Hz. İsa'yı görünce ve kokusunu alınca, kurşunun eridiği gibi erir.”

İbn Hacer rivayet etti. Müsedded *mevkuf* olarak ve Hakim'de *merfu* olarak rivayet etmiştir.

533. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

“Konstantiniyye'yi fethedenler, Hicaz ehlinde olcaktır. Bu hicaz ehli, misli görülmemiş bir serveti elde ederler ve mal üzerinemal yığarken, Deccalın geldiğini haber veren bir ses duyarlar. Bunun üzerine ganimeti kimi alır, kimisi de bırakır. Fakat sonunda hepsi de pişman olurlar. Sonra bakarlar ki Deccalda yoktur. Daha sonra da, Kudüs yakınındaki Lud köyüne dönmek üzere hazırlanırlar”.

Hakim ve İbn Hacer el Heytemi rivayet etmiştir.

534. Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

“Rumlar (Hristiyanlar) A'mak veya Dabık'a (Halep yakınlarında iki yer) gelene kadar, kıyamet kopmaz. Medine'nin en hayırlı insanlarından bir ordu, o gün hristiyanlara karşı çıkacaktır. Müslüman ordusu, hristiyanlara karşı harb nizamında saf saf olduğunda, hristiyanlar Müslümanlara ‘Mallarımızı harabedenlerle savaşmak için bize yol açın’ diyecekler, ancak müslümanlar izin vermeyeceğinden savaş olacaktır. Müslümanlar bu savaşta 3 gruba ayrılır.

Üçte biri, savaştan kaçır ve mürted olur, ve Allah onların tövbelerini ebediyen kabul etmez, üçte biri şehit olur, ki bunlar Allah katından şehitlerin en faziletlisidir. Diğer üçte biri de, fethi devam ederler, netice de Konstantiniyye'yi alırlar. Fetihden sonra, kılıçlarını zeytin ağaçlarına asmış bir halde ganimeti aralarında taksim ederken şeytan aniden nara atarak:

‘Deccal, ehlinizi elde etmiş ve sizin yerinize geçmiştir’ der. Şeytanın bu haberi yalan olduğu halde Müslüman askerler yola çıkarlar ve Şam'a gelirler. Bu sırada Deccal çıkar. Savaşmak üzere hazırlık yapıldığı bir sırada, Meryem oğlu İsa (a.s.), gökten nüzul eder. Allah'ın düşmanı olan Deccal, Hz. İsa'yı görünce, tuzun suda erimesi gibi erir.

Şayet İsa (a.s.), onu bırakmış olsaydı, o zaten kendi kendine helak olacaktı. Ancak Allah onu, İsa (a.s.)'nın eliyle öldürtür ve Hz. İsa, süngüsündeki Deccalın kanını Müslümanlara gösterir.”

İbn Hacer el Heytemi rivayet etti.

535. Nevvâs bin Sem'ân radiyallahu anh'dan:

"Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bir sabah Deccâl'den o kadar çok bahs etti ki, onun hurmalığının içinde olduğunu sandık. O'na doğru gittiğimizde bizim hâlimizin farkına varmış olacak ki bize sordu:

'Neyiniz var?' Dedik ki:

'Ey Allah'ın Resulü, sabahleyin Deccâl'den o kadar çok bahsettin ki hatta biz onu hurmalığının içinde olduğunu sandık.'

'Benim hakkınızda korktuğum başka bir Deccâl'dir. Zira ben sağ iken Deccâl çıkarsa ona karşı ben sizi savunurum. Eğer çıktığında ben yoksam, o zaman herkes kendisini savunsun. Her bîr müslüman hakkında Allah ona karşı müdafaa etmekte vekilimdir. O (Deccâl) kısa kıvrıkcık saçlı bir gözü olan bir delikanlıdır, tıpkı Abd'ul Uzzâ bin Katan'a benziyor. Kim ona erişirse ona karşı Kehf sûresinin ilk ayetlerini okusun. O Şam ile Irak arasından çıkacak; sağa sola saldırıp azgınlıklaşacak. Ey Allah'ın kulları sebat ediniz!' buyurdu.

Dedik ki: 'Ey Allah'ın Resulü! O yeryüzünde ne kadar kalacaktır?' Şöyle buyurdu:

'Kırk gün kalacak; ancak onun bir günü bir sene gibi, bir günü bir ay gibi, bir günü bir hafta gibi, diğer günleri ise sizin şimdiki günleriniz gibi olacaktır.'

Dedik ki: 'Ey Allah'ın Resulü! Bir sene gibi olan günde bize bir günlük namaz yetecek mi?' Şöyle buyurdu:

'Hayır (yetmez), siz o uzun günde, normal günlerinizdeki her namaz vakti kadar namazı takdir ederek kılın!'

'Peki onun yeryüzündeki hızı nedir?' (dedik.)

'O, rüzgârın sürüklediği yağmur gibidir. Bir kavme gidecek, onları davet edecek, onlar da ona iman edip onun davetini kabul edecekler. Göğ'e emredecek, yağmur yağdıracak, yere söyleyecek bitki bitirecek. Hayvanları akşamleyin dönerken, memeleri süt dolu dönecek, karınları da doymuş olup bol süt verecekler. Sonra başka bir kavme varacak onları davet edecek, fakat onlar onu reddedecekler. Bunun üzerine onlardan ayrılacak. Sabahleyin o zümrede bir kıtlık başgösterecek. Elllerinde mallarından hiç bir şey kalmıyacak. Bir harabeye uğrayacak: 'Haydi hazinelerini çıkart!' diyecek. Oranın hazineleri arı kovanları gibi kendisini izleyecek. Sonra gençlik ve neşe dolu olan bir çocuğu çağırarak ve ona kılıçla bir darbe indirip onu ikiye bölecek. Sonra ona: 'Haydi kalk!' diye çağırarak. Bü yük bir sevinç ve parlak yüzle dirilecek. O böyleyken Allah Meryem'in oğlu Mesih'i, gökten, iki boyalı elbise içinde Şam'ın doğusundaki Beyaz Minare'ye, elini iki meleğin kanatlarına koymuş bir halde indirecek. Başını eğdiği zaman su damlayacak, kaldırdığı zaman ondan inci dâneleri gibi düşecek. Onun soluğunu duyan her kâfir hemen ölecek. Onun soluğu, kendi gözünün görebildiği yere kadar gidecek ve duyulacak. Ondan sonra Mesih onun peşine düşüp, ona Lud kapısında yetişerek öldürecektir.

Sonra İsâ, Allah'ın onun şerrinden koruduğu bir kavmin yanına gelecek, yüzlerini okşayıp her birine cennetteki derecesine göre hitap edecektir.

Sonra Allah, İsâ'ya: 'Ben bir takım kulla-rımı çıkardım ki, kimse onlarla savaşamaz. Haydi kullarımı Tûr dağına ilet!' diye vahyedecek. Ve her tepeden akın edip gelen Ye'cûc Me'cûc'u gönderecek. Onların ilk bölümü Taberiye gölüne gelip oradaki suyun hepsini içecek. Sonradan gelen bölümü orada su bulamıyacak ve şöyle diyecekler: 'Hani bîr zaman burada su vardı, acaba şimdi ne oldu?' İsâ ile ashabı (Tûr dağında) muhasara altına alınacaklar. Hatta o gün onlardan biri için bir öküzün başı bugünkü birinizin yüz dinardan daha değerli olacak.

Bunun üzerine İsâ ve arkadaşları Allah'a yalvaracaklar. Allah Yecuc ve Mecuc'un boyunlarına deve musallat kılacak ve hepsi birden tek kişinin ölümü gibi yere serilip ölecekler. İsâ ve arkadaşları (tepeden aşağıya indiklerinde

onların leşleri ve pis kokularından başka bir şey ile karşı aşamayacaklar. Allah'dan onların oradan bir an önce kaldırılmasını dileycekler. Allah da oraya deve boynu gibi büyük kuşlar gönderecek ve onları alıp Allah'ın dilediği yere götürüp atacaklar.

Sonra Allah bolca yağmur yağdıracak. Orasını ayna gibi tertemiz kılacak. Sonra yere şöyle denilecek: 'Haydi meyvelerini bitir, bereketini ver!' Bunun üzerine yeryüzü bitkisini bitirecek. O günde cemaat nar yiyecekler ve onun kabuğu altında gölgelenecekler.

Allah her şeye bereket ihsan edecek. Yeni doğurmuş bir devenin sütü bir kitle insana yetecek, yeni doğuran bir ineğin sütü bir kabileye yetecek, bir koyunun sütü bir güruha yetecek. Ondan sonra Allah güzel kokulu bir rüzgâr gönderecek hepsinin koltuk altlarından geçecek ve her müslüman ve mü'minin ruhunu kabzedecek, geride insanların kötülükleri kalacak, eşekler gibi hercümerc (karma karışık) olacaklar ve Kıyamet işte onların üstüne kopacak."

Diğer rivayette "Hani bir zamanlar burada su vardı" kavlinden sonra şöyle geçmektedir: "Sonra yürüyüp Beyt'ül Makdis dağı olan Ağaçlı dağa varacaklar ve diyecekler ki 'Biz yeryüzünde öldürmedik kimse bırakmadık. Şimdi sıra göktekileri öldürmeye geldi.' Ondan sonra oklarını göğe doğrultup atacaklar. Allah onların oklarını kanlı olarak geri döndürecektir."

Muslim, Rudani, Ebû Dâvud ve Tirmizî rivayet etti.

536. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphesiz Meryemoğlu İsa peygamber, Deccalı ‘Lud’ denilen şehrin kapısında öldürecektir.”

Suyuti Cami’us Sağır’de rivayet etti.

537. Nâfi' b. Utbe (radiyallahu anh)'tan rivayet edilmiştir:

“Bir gazada Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'la birlikte bulunuyorduk. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'a batı tarafından, üzerlerinde yün elbiseler bulunan bir topluluk geldi. Bunlar, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e bir tepenin yanında rastladılar.

Onlar ayakta Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ise oturuyordu. Nefsim, bana:

“Şunların yanına git, onlarla Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in arasına dur. Ona bir baskın yapmasınlar!” dedi. Sonra kendi kendime:

“Belki onlarla bir sır konuşuyor” deyip yanlarına vararak onlarla Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in arasına durdum. Nâfi der ki:

“Daha sonra ondan dört kelime belledim. Bunları elimde sayarım. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Arab yarımadasında gaza edeceksiniz. Allah onu size fethedecektir. Sonra İrana gaza edeceksiniz. Allah onu size fethedecektir. Sonra Rumlarla gaza edeceksiniz. Allah orasını da size fethedecektir. Sonra Deccalla gaza edeceksiniz. Allah onu da fethedecektir” buyurdu.

Müslim, Ahmed ve İbn Mace rivayet etti. **Sahih** hadistir.

- **Deccal Mekke Ve Medine'ye Giremez**

538. Enes'den rivayet edilmiştir, dedi ki, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Deccal Medine'ye gelecek ve Melekleri Medine'yi bekler bulacaktır. Taun ve Deccal, inşallah Medine'ye giremeyecektir.”

Sahih tir. Tirmizi rivayet etti.

539. Enes b. Mâlik (radiyallahu anh)'dan. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Mekke ve Medine dışında Deccâl'in ayak basmadığı hiçbir belde kalmayacaktır. Deccâl'in girmek istediği her geçitte Medine'yi koruyan saf tutmuş Melekler bulunacaktır.

Sonra Medine, halkıyla üç defa sallanacak ve Allah tüm kâfir ve münafıkları çıkaracaktır” buyurmuştur.

Buhari, Müslim ve Ahmed rivayet etti. **Sahih** tir.

540. Ebû Saîd (radiyallahu anh)'dan: “Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) bize Deccâl'dan bahsetti. Anlattıkları arasında şunlar da vardı: *“Deccâl gelecek. Fakat Medine'nin yollarına girmesi yasaklanacaktır. Medine'nin bazı İşlenmedik tarlalarına kadar varıp konaklayacak. O gün ona karşı insanların en iyisi olan bir adam çıkacak ve şöyle diyecek:*

‘Şehâdet ederim ki sen, Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem)'in bize bildirdiği Deccâlsin.’ Deccâl topluluğa şöyle diyecek:

‘Ne dersiniz acaba, su adamı Öldürüp sonra, diriltsem benim durumumdan şüphe eder misiniz?’

‘Hayır’ diyecekler ve Deccâl adamı Öldürüp, sonra diriltecek. Deccâl onu diriltirken adam söyle diyecek: ‘Vallahi kendimi hiç bugünkü kadar basiretli görmedim.’ Deccâl yine: ‘Onu Öldüreyim mi?’ diyecek fakat öldüremeyecek.”

541. Diğer bir rivayette şöyle geçer:

Onda şöyle geçer: “Adam: ‘İşte Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in bahsettiği Deccâl budur’ dediği zaman, Deccâl etrafındakilere emrederek: ‘Onu alıp çarmıha gerin!’ diyecek. Adamın karnı ve sırtı yediği darbelerden dolayı genişleyecek. O zaman Deccâl şöyle diyecek: ‘Nasıl şimdi bana inanıyor musun?’ Adam:

‘Hayır; sen yalancı Mesîh Deccâl’sin’ diyecek. Bu defa tepesinden başlayarak iki bacağını birbirinden ayırana dek bir testere ile onu biçip ikiye bölecek. İnsanlar iki parçanın arasından geçecekler. Ondan sonra ona: ‘Haydi kalk bakalım!’ diyecek, o da ayağa kalkıp doğrulacak. Ondan sonra ona: ‘Nasıl şimdi bana inanıyor musun?’ diye soracak. O da: ‘Şimdi seni daha iyi tanıdım’ diyecek. Sonra insanlara şöyle hitap edecek: ‘Ey insanlar! Artık bu (Deccâl) insanlara bir şey yapamayacak.’ Bunun üzerine Deccâl, onu (mü’min adamı) boğazlamak için tutacak, fakat (adamın) boynu ile köprücük kemiği arası bakıra dönüşecek ve ona hiçbir şey yapamıyacak.

Ondan sonra onu (mümini) elleri ve ayaklarından tutup fırlatacak insanlar onu cehenneme fırlattığı sanacaklar. Oysa o cennete konulmuştur.” Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki: ‘İşte Alemlerin Rabbi katında en büyük şehit budur’

Buhârî, Rudani ve Müslim rivayet etmiştir. **Sahih** tir.

542. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Çocuğu olmayacak olan Deccal, Mekke ve Medine’ye giremeyecektir.”

Suyuti Cami’us Sağır’inde rivayet etti.

- ‘Deccal Şayet Ben Hayatta İken Çıkarsa, Ben Onu Mağlup Ederim’ Kavli

543. Cübeyr bin Nufeyr'in babası kanalıyla naklettiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) Deccal'i anarak şöyle buyurmuştur:

“Deccal şayet ben hayatta iken çıkarsa, ben onu mağlup ederim. Ben aranızdan ayrıldıktan sonra çıkarsa, herkes kendi kendini savunur. Ayrıca Allah benim vekilimdir, O her bir (gerçek) Müslüman'ı korur.”

Bezzar ve Heysemi rivayet etmiş olup, ravilerinden Leys'in katibi Abdullah bin Salih güvenilir görülse de, bir grup bilgin tarafından zayıf olarak değerlendirilmiştir. Diğer ravileri ise **Sahih**'in ravilerindendir.

- **İbn Sayyad Küçük Deccallerdendir**

544. Ebû Davud'un Câbir'den de benzeri rivayeti vardır. Onda Câbir'in Onun (Deccâlin) İbn Sayyâd olduğuna tanıklık ettiği geçmektedir. Dedim ki:

“O (İbn Sayyâd) öldü.”

Dedi ki: “O ölmüşse de (Deccâldir).”

“O Müslüman oldu.”

“O Müslüman olmuşsa da (Deccâldir)” dedi.

“O Medine'ye girdi” dedim.

“Medine'ye girmişse de (küçük Deccâldir)” dedi.

Ebu Davud Sünen'inde ve Rudâni'de Cem'ul Fevaid'de rivayet etti.

545. Hüseyin b. Ali der ki: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), İbn Sayyâd'ın bilmesi için içinden “duhan” kelimesini tuttu ve içinden geçeni sordu. O da: “Duh” dedi. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Defol! Asla kaderini aşamayacaksın!” buyurdu. Oradan geçip gidince Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Ne dedi?” diye sordu, bazıları: “Duh” dedi, bazıları da: “Duyh” dedi. Bunun üzerine Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) onlara dönerek şöyle dedi:

“Daha ben aranızda iken İhtilaf ettiniz. İşte siz benden sonra daha çok ihtilafa düşeceksiniz.”

İshâk ve İbn Hacer rivayet etti. **Sahih** tir.

546. Abdullah (radiyallahu anh)'dan rivayet edilmiştir:

“Biz, bir defasında Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'le birlikte bulunuyorduk. İçlerinde İbn Sayyâd da bulunan bazı çocukların yanından geçtik. Çocuklar kaçtılar. İbn Sayyâd ise oturdu. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in bundan hoşlanmamış gibi bir hali vardı. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem), ona:

“Allah hayırını versin! Benim Allah'ın resulü olduğuma şehâdet ediyor musun?” diye sordu. İbn Sayyâd:

“Hayır! Bilâkis sen, benim Allah'ın Resulü olduğuma şehâdet edersin misin?” dedi. Bunun üzerine Ömer İbn Hattâb:

“Bana izin ver, ey Allah'ın resulü! Şunu öldüreyim” dedi. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Eğer bu senin düşünmekte olduğun kişi deccal bu çocuk ise onu öldürmeye gücün yetmez” buyurdu.

Buhari, Müslim ve Ahmed rivayet etmiştir. Bu hadis **Sahih** tir.

547. Nâfi' radiyallahu anh'dan:

"İbn Ömer, İbn Sayyâd'la Medine yollarının birinde karşılaştı ve onu kızdıracak bir söz söyledi. Birden şişip yolu dolduracak kadar kocaman oldu. Gelip durumu Hafsa'ya bildirince, Hafsa şöyle dedi:

"Allah seni esirgesin! İbn Sayyâd'dan ne istedin? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in onun hakkında şöyle buyurduğunu bilmiyor musun:

"O (Deccâl) ancak Öfkesinden dolayı kendinden geçiverip çıkacaktır".

Müslim ve Rudani rivayet etti. **Sahih**tir.

548. İbn Ömer dedi ki: "Ona iki kere rastladım. Bir keresinde kavmîyle birlikte iken rastladım ve onlara dedim ki:

'Onun o (Deccâl) olduğunu mu konuşuyorsunuz?'

'Hayır vallahi!' dediler. Ben de onlara şöyle dedim:

'Bana yalan söylediniz. Vallahi kavminizden biriniz bana onun malca ve çocukça hepinizden daha zengin oluncaya kadar Ölmeyeceğini söyledi. Söylendiğine göre bugün o iddia edildiği gibidir.' İbn Ömer sonra dedi ki:

Biraz daha konuştum. Sonra ondan ayrıldım. Ona başka bir defa daha rastladım. Baktım ki gözü şişmiş. Dedim ki:

'Bu gözün ne zaman şişti?'. 'Bilmiyorum' dedi.

'Sen başında olan gözünü nasıl bilmezsin?' dedim.

İbn Sayyad: 'Allah dilerse onu senin bu sopanda bile yaratır' dedi.

Sonra eşeğin anırmasından daha şiddetli bir şekilde anırdı. Bunun üzerine arkadaşlarımdan bazıları kırılıncaya kadar sopamla ona vurduğumu iddia ettiler. Fakat 'Vallahi ben bunun farkına varamadım' dedi.

Râvi dedi ki: İbn Ömer, hemen gidip durumu mü'minlerin annesi Hafsa'ya anlattı ve o da şöyle dedi:

‘Ondan ne istiyorsun? Onun şöyle söylediğini bilmiyor musun?:

‘Onu insanların üzerine gönderecek ilk sey, bir şeye öfkelendiği zaman meydana gelen öfkesidir’.

Müslim ve Rudani rivayet etti.

549. Diğer bir rivayette Salim bin ibn Ömer, babası İbn Ömer’in şöyle anlattığını rivayet etti:

Bir gün İbni Sayyad ile karşılaştım. Yanında Yahudilerden bir adam vardı. Gözünün nuru gitmiş ve devenin gözü gibi dışarı çıkmıştı. Onu görünce:

“Ey İbn Sayyad! Allah için söyle, göz nurun ne zaman gitti?” diye sordum.

O da, elini gözüne sürerek: “Rahman’a yemin olsun ki bilmiyorum” dedi. Ben:

“Yalan söylüyorsun. O sende olduğu halde, ne zaman gittiğini bilmiyor musun?” dedim. Yahudi bana, onun göğsüne vurduğumu söyledi. Ben ise

“Öyle yaptığının farkında değilim. Git oradan, sen kaderini aşamazsın” dedim. O: “Doğru, ben kaderimi aşamam” dedi. Sonra da şu anda hatırımda olmayan bazı şeyler söyledi. Ben, bu durumu Hafsa’ya anlatınca şöyle dedi: “O adamdan uzaklaş, çünkü biz, Deccal’in bir gazap anında çıkacağından bahsediyoruz.”

Sahih tir. İshak ve Müslim rivayet etti.

550. Muhammed bin Münkedir (radiyallahu anh)'dan:

“Câbir bin Abdullah'ı, İbn Sayyâd'ın deccâl olduğuna dair yemin ederken gördüm ve dedim ki: 'Allah'a yemin mi ediyorsun?' Şöyle dedi:

“Ömer'in Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem)'in katında bu hususta yemin ettiğini ve Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in buna itiraz etmediğini gördüm.”

Buhârî, Müslim, Rudani ve Ebû Dâvud rivayet etmiştir. *Sahih* tir

551. Ebû Saîd radiyallahu anh'dan: "Hac veya umreye gitmek üzere yola çıktık. Beraberimizde İbn Sayyâd da vardı. İnsanlar dağıldılar ve ben İbn Sayyâd ile yalnız kaldım. Hakkında söylenen şeylerden dolayı ondan çok ürkötüm. Eşyasını getirip benim eşyamın yanına koydu. Dedim ki: 'Hava çok sıcak, eşyanı ağacın altına koysan!'

O da bu teklifimi kabul edip eşyasını ağacın altına koydu.

Derken bir koyun göründü. O gidip onun süründen gelirdi ve: 'Buyur iç!' dedi. Onun elinden içmek istemediğim için: 'Hava sıcak süt de sıcaktır, canım çekmiyor, içmek istemiyorum' dedim.

‘İnsanların hakkımdaki dedikodularından dolayı bir ip alıp ağaçta kendimi asmak istiyorum, ey Ebû Saîd! Siz Ensâr topluluğuna Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem'in hadisi gizli kaldığı kadar hiç kimseye gizli kalmamıştır. Sen Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem)'in hadisini en iyi bilenlerden biri değil misin?’

Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem'in 'O Deccâl kâfirdir' dememiş midir? Halbuki ben Müslümanım. Allah Resulü, onun (Deccâl'in) kısır olacağını, çocuğunun olmayacağını demedi mi?

Oysa benim Medine'de bıraktığım çocuğum vardır. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem), onun hakkında Medine ile Mekke'ye giremez, demedi mi? Oysa ben Medine'ye girdim. Oradan da Mekke'ye gitmek üzere yoldayım.'

Ebû Saîd dedi ki: 'Hatta nerdeyse ben onu mazur görecektim.' Sonra Ebû Saîd dedi ki: 'Vallahi ben onun nerede doğduğunu ve şimdi nerede olduğunu biliyorum. Kendisine şöyle dedim: 'Geride kalan diğer günlerin hakkında vah senin haline!'

552. İbn Sayyâd'a denildi ki: 'O adam (Deccâl) olman, seni sevindirir mi?'

'Bana arzolunsa geri çevirmezdim' dedi.

Müslim, Rudani ve Tirmizî rivayet etti.

553. "İbn Sayyâd, Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e cennetin toprağını sordu. O da şöyle buyurdu: '*Bembeyaz un ve halis misktir*'."

Müslim ve Rudani rivayet etti. *Sahih* tir.

554. Diğer rivayette şöyle geçer:

Ebû Saîd radiyallahu anh'dan: "Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem), İbn Sayyâd'a sordu:

'*Cennetin toprağı nedir?*' İbn Sayyad: 'Ey Ebû Kâsım! Bembeyaz undur, miskdir.' deyince: '*Doğru söyledin*' buyurdu."

Rudani rivayet etti.

555. İbn Ömer (radiyallahu anh)'dan rivayet edilmiştir:

Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem), aralarında Ömer bin el Hattab da bulunan Ashabdan birkaç kişiyle birlikte İbn Sayyad'a uğradı. İbn Sayyad yetişkin (olgun) bir çocuktü ve Meğale oğulları konağının yanında bazı

çocuklarla oynamakta idi. İbn Sayyad, farkında değildi. Nihayet Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) eliyle onun sırtına vurdu ve sonra “*Benim Allah’ın Peygamberi olduğuma şehadet ediyor musun?*” buyurdu. İbn Sayyad Resulü Ekrem’e baktı ve “Şehadet edederim ki sen ümmilerin (okuma yazma bilmeyenlerin) Peygamberisin!” dedi. Sonra İbn Sayyad, Resulullah’a (sallallahu aleyhi ve sellem) “Benim Allah’ın Peygamberi olduğuma sen şehadet eder misin?” diye sordu.

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “*Allah’a ve O’nun Peygamberlerine imanım tamdır*” buyurdu ve sonra “*Sana (Allah’dan) ne geliyor?*” dedi. İbn Sayyad, “Bana doğru da, yalan da geliyor” diye cevap verdi. Bunun üzerine Resulü Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem): “*Senin işin karma karış edilmiş*” buyurdu ve sonra Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Ben sana içimden gizli bir şey tuttum (*ne o tuttuğum?*)” dedi ve içinden ona “Gökyüzünün apaçık bir duman getireceği günü bekle! (Duhan Suresi-10)” ayetini tuttu.

İbn Sayyad “O dumandır” diye cevap verdi. Bunun üzerine Resulü Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem) “*Defol!*” buyurdu, “*Sen asla haddini aşamayacaksın!*”.

Ömer “Ya Resulullah!” dedi. “Bana müsaade buyur da, onun boynunu vurayım!”

Resulü Ekrem şöyle buyurdu: “*Gerçekten o (Deccal) ise, onu galebe çalmak sana verilmeyecektir ve şayet o (deccal) değilse onu öldürmekten bir fayda yoktur.*”

Tirmizi rivayet etti.

556. Ebu Bekre’den rivayet edilmiştir, dedi ki: “Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Deccal’in anne ve babası 30 yıl beraber kalacaklar ve çocukları olmayacaktır. Sonra onların tek gözlü bir erkek çocukları dünyaya gelecektir. Varlıkların en zararlısı ve menfaat bakımından en düşüğüdür. Gözleri uyuyacak, fakat kalbi uyanık kalacaktır.”

Sonra Resulü Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem) bize onun anne ve babasını vasfederek şöyle buyurdu:

“Babası uzun boylu, basık etlidir. Burnu kuşun gagasına benzer. Annesi tombul ve memeleri uzun bir kadındır.” Ebu Bekre dedi ki:

“Medine’de Yahudiler arasında doğan bir çocuk işittim. Ben ve Zübeyr bin Avvam gittik ve o çocuğun anne ve babasının yanına girdik. Birden Resulullah’ın (sallallahu aleyhi ve sellem) vasfının onlarda mevcut olduğuna şahit olduk. Onlara “Sizin çocuğunuz var mı?” diye sorduk. Dediler ki: 30 sene bekledik, çocuğumuz olmadı. Sonra tek gözlü bir erkek çocuğumuz dünyaya geldi ki, varlıkların en zararlısı ve menfaat bakımından en düşüğüdür, gözleri uyur, fakat kalbi uyumaz.”

Ebu Bekre şöyle devam etti: “Onların yanından çıktık o çocuğu bir kadifenin üstünde güneşte uzanmış olarak gördük. Bir şeyler mırıldanıyordu. Hemen başını açtı ve “Ne dediniz?” diye sordu. Biz de “Dediklerimizi işittin mi?” diye mukabele ettik. O “Evet” dedi, “Gözlerim uyur, kalbim uyumaz.”

Hadis-i Şerifi Tirmizi rivayet etti. **Hasen** ve **Garibtir**

557. Urve anlatıyor:

Allah resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) İbn Sayyad’ın adını işitince ahabı ile birlikte kalkıp ona gitti. Annesi: “O, şaşı ve sünnetli olarak doğdu. Hala çocuklarla oynuyor” dedi. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) onun çağırılmasını emretti. Yanına gelince ona

“Benim Allah’ın Resulü olduğuma şahitlik ediyor musun?” diye sordu. İbn Sayyad: “Sen de benim Allah’ın Resulü olduğuma şahitlik ediyor musun?” dedi. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Ben Allah’a ve Peygamberlerine inandım. Ben birşey sakladım, onun ne olduğunu biliyor musun?” dedi. İbn Sayyad “Duh’tur” dedi. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) “Hadi oradan!” dedi. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Bak bakalım, ne görüyorsun?” dedi. İbn Sayyad:

“Ben Suyun yüzeyinde bir taht görüyorum” dedi. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Bu adam sapıtmış!” buyurdu. Ömer (radiyallahu anh): “Ya Resulullah! Onu öldüreyim mi?” dedi. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): “Hayır, eğer o Deccal’in kendisi ise onu öldürmeye bulaşma, eğer değilse onun öldürülmesi helal değildir” dedi.

El Haris’tendir. Ravileri güvenilirdir.

558. Ümmü Seleme şöyle dedi: “Annesi İbn Sayyad’ı göbeği kesik, şaşı ve sünnetli olarak doğurdu.”

Ahmed bin Menî, bu hadisi **Mevkuf** olarak rivayet etti. Ravileri güvenilir kimselerdir.

559. Ebu Saîd (radiyallahu anh)’den rivayet edilmiştir; dedi ki:

“Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem), Medine sokaklarından birinde İbn Sayyad ile karşılaştı ve onu (bir müddet) alıkoydu. İbn Sayyad yetişkin bir Yahudi çocuğu idi ve saç örgüsü vardı. Resul-i Ekrem’in (sallallahu aleyhi ve sellem) beraberinde Ebu Bekir ve Ömer bulunuyorlardı. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ona: “Benim Allah’ın elçisi olduğuma şehadet eder misin?” buyurdu.

İbn Sayyad, “Sen benim Allah’ın elçisi olduğuma şehadet eder misin?” diye mukabelede bulundu. Resulü Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem), “Allah’a,

O'nun kitaplarına, Peygamberlerine ve Ahiret gününe imanım tamdır!" buyurdu ve müteakiben ona *"Ne görüyorsun?"* diye sordu.

İbn Sayyad "Suyun üstünde bir arş görüyorum" dedi. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): *"Suyun üstünde İblis'in arşını görüyor"* buyurdu. Resulü Ekrem, (tekrar) *"Ne görüyorsun?"* diye sordu. İbn Sayyad "Bir doğru ve iki yalancı veya iki doğru bir yalancı görüyorum" dedi.

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) *"Karmaşıklığa düşürülmüş, onu bırakınız"* buyurdu."

Hasen'dir. Tirmizi rivayet etti.

560. Câbir (radiyallahu anı) dedi ki: "Harre harbinde İbn Sayyâd'ı kaybettik."

Ebû Dâvud ve Rudani rivayet etmiştir. İbn Sayyad Harre Harbinde ölmüştür oysa ki Büyük Deccal Hz. İsa tarafından Lud kapısında öldürülecektir. Öyleyse İbn Sayyad olsa olsa küçük deccallerdendir.

Hz. İsa Mesih'in İnişi Ve Alametleri

561. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"İsa b. Meryem'den başka hiçbir Mehdi yoktur"

İbn Mace rivayet etmiştir. Zayıf bir hadistir ve Mehdi'nin fatıma'nın zürriyetinden olduğu söylenen **Sahih** hadislerle de aykırıdır.

- **Hz. İsa'nın Vasıfları Ve İneceği Yer Hakkındaki Hadisler**

562. Hz. İbn-i Abbas (radiyallahu anh) rivayet etmiştir. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Nasıl helâk olur bir ümmet ki, evvelinde ben, sonunda Meryem oğlu İsa ve ortasında da ehl-i beytimden Mehdi vardır.”

İbn Asakir ve Ahmed Ziyauddin rivayet etmiştir.

563. İbn Amr bin As (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu:

“Deccâl ümmetimin içinde çıkacak ve 40 (zaman) kalacak” Ravi der ki:

“40 gün mü, 40 ay mı, ya da 40 sene mi bilmiyorum.” “Derken Allah, İsâ Aleyhisselam'ı Urve bin Mes'ûd kılığında gönderecek.

Onu (Deccâli), arayıp bulacak ve öldürecek. Sonra insanlar yedi sene dostça yaşayacaklar. Aralarında en ufak bîr düşmanlık ve kırgınlık bile olmayacak. Sonra Allah, Şam tarafından soğuk bir rüzgâr gönderecek. Kalbinde zerre kadar iyilik veya iman bulunan herkesi öldürecek.

Hatta biriniz bir dağın içine girse bile, onu bulup orada enseleyecek ve öldürecek. Buna karşılık insanların kötülery, kuş hafifliğinde yabani hayvanların tabiatında kalacaklar. Ne marufu emredecekler, ne de münkerden alıkoyacaklar. Onlara şeytan görünecek ve şöyle diyecek: ‘Bana icabet etmiyecek misiniz?’

'Bize ne emrediyorsun ki?' dediklerinde hemen onlara putlara tapmayı emredecek. Onlar o durumdayken azıkları bol verilecek, yaşantıları güzel olacak. Sonra sûra üfürücek; hemen herkes ona boyun bükcek. Onu ilk duyan, devesinin havuzunu sıvayan adam

olacak. Hemen oracıkta Ölecek, insanlar da ölecekler. Sonra Allah, çiği gibi veya gölge gibi bir yağmur gönderecek ve onların cesetlerini bir bitki gibi

yerden bitirecek. İkinci bir sûr üfürülecek. İnsanlar hemen dirilip ayağa fırlayacaklar. Sonra onlara şöyle denilecek:

'Ey insanlar! Rabbinize gelin bakalım! Bunları durdurun! Çünkü onlar sorguya çekilecekler.' Sonra denilecek ki:

'Haydi cehenneme gidecekleri çıkarın!'

'Kaç kişiden?'

'Her bin kişiden doksandokuz kişi' denilecek. İşte çocukları bir anda ihtiyarlatacak gün o gündür, işte baldırların açılacağı gün o gündür.'

Müslim ve Rudani rivayet etmiştir. **Sahih** hadistir.

564. Ebû Hureyre'nin bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ebu Kâsım'ın nefsi elinde olan Allah'a yemin olsun ki İsa b. Meryem tekrar yeryüzüne inecektir. O, insanların arasını ıslah edecek, sihri ortadan kaldıracak ve borç mal verecektir. Sonra da gelip kabrimin başında duracak ve bana:

‘Ey Muhammed!’ diye seslenecek, ben de ona cevap vereceğim.”

Ebû Ya'lâ ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

565. Enes'in bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Ümmetimden bazı adamlar İsa b. Meryem'e yetişirler ve onun Deccâl ile olan savaşına şahit olurlar.”

Ebû Ya'lâ ve Askalani rivayet etti.

566. Ebû Hureyre radiyallahu anh'dan: Resulullah buyurdu ki:

"Nefsim yed'i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryemoğlu İsa'nın adalet sahibi olarak inmesi yakındır. O inecek, haçı kıracak, domuzu Öldürecek, cizyeyi kaldıracak, (bu surette) mal da o kadar çoğalacak ki, kendisine (zekât ya da sadaka) verilmek istenen kimse onu kabul etmiyecek."

Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud, Rudani ve Tirmizî rivayet etti. **Sahih** tir.

567. Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"İmamınız kendinizden olduğu halde, Meryemoğlu İsâ size inince durumunuz nice olacaktır?"

Müslim ve Rudani rivayet etmiştir. **Sahih** tir.

568. Ebu Hûreyre (radiyallahu anh), Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu rivayet etti:

"Onunla (İsâ ile) benim aramda hiçbir resul (kitap verilen Peygamber) yoktur. O şüphesiz inecektir. Onu gördüğünüz zaman tanıyın! O, orta boylu, beyaza çalar kırmızı renktedir. Sarıya boyalı iki elbise içinde olacak. Yağmur yağmasa da saçından su damlayacaktır. insanlarla İslâm için savaşıacaktır. Mesih Deccâl'i öldürecek, sonra yeryüzünde tam kırk sene kalacak. Sonra ölecek ve namazını müslümanlar kılacaklardır."

Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud, Tirmizî ve Rudani rivayet etti. **Sahih** tir.

569. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Meryem oğlu İsa Peygamber Dimeşk'in doğusunda bulunan beyaz bir minarenin üzerine iner.”

Suyuti'nin Cami'us Sağır'inde geçmektedir.

570. Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdular ki:

"Ümmetinden bir grup, hak için muzaffer şekilde mücadeleye kıyamet gününe kadar devam edecektir. O zaman İsa İbn Meryem de iner. Bu Müslümanların reisi (Mehdi): “Gel bize namaz kıldır!” der. Fakat Hz. İsa aleyhisselam: "Hayır! der, Allah'ın bu ümmete bir ikramı olarak siz birbirinize emîrsiniz!"

Müslim rivayet etti.

- **İsa İninceye Kadar Hayatta Kalacak Olan Sahabe**

571. Abdullah b. Ebi'l-Hüzeyl'den: Sad b. Ebî Vakkâs; Nadle b. Amr'ı, Ensar ve Muhacirlerden üç yüz kişilik bir grupla Hulvan'a (Mısır'da bir yere) saldırımları için gönderdi. Onlar Hulvan'ı fethettiler ve bol ganimetler elde ettiler.

Çok kimseleri esir aldılar. Beraberindekileri sürerek geri döndüler. İki dağ arasına gelince ikindi namazını kılmak istediler. Nadle: "Ganimetleri dağın eteğine bırakınız" dedi. Onlar öyle yapınca Nadle kalktı ve ezan okumaya başladı. "**Allahu ekber Allahu ekber**" deyince dağ tarafından bir ses ona cevap veriyordu. Nadle cevap verenin suretini görmüyordu. “Ey Nadle. Sen büyük olanı tekbir ettin” dedi. Sonra Nadle: "**Eşhedu enlâ ilahe illallah**" dedi. O ses: "Bunu içten ve ihlaslı söyledin ey Nadle!" dedi. Nadle: "Eşhedu enne Muhammeden Resûlullah" dedi. O ses: "O öyle bir peygamberdir ki ondan sonra hiç bir peygamber gönderilmeyecektir" dedi. Nadle: "**Hayya ale's-salah**" dedi. Görünmeyen ses: "Kılınması farz olan farzdır" dedi. Nadle: "**Hayya ale'l-felah**"

dedi. Görünmeyen ses: "Kim onu kılar ve devam ederse o kimse kurtulmuştur" dedi. Nadle: "**Kad kâmeti's-salât**" dedi.

Görünmeyen ses: "Baki kalacak ümmet-i Muhammed'dir ve kıyamet onların başına kopacaktır" dedi. Onlar namazı kılıp bitirdikten sonra Nadle kalktı ve: "Ey güzel, tatlı ve hoş söz söyleyen kimse! Biz senden güzel sözler işittik. Sen Allah'ın meleklerinden misin, yoksa bir yolcu musun? Ya da buranın sakinlerinden misin? Bize görün ve bizimle konuş. Çünkü biz Allah'ın elçileriyiz, Peygamberinin elçileriyiz ve onun grubuyuz" dedi. Bunun üzerine dağ taraflarından yaşlı birisi görüldü. Saçı ve sakalı beyazdı. Başında değirmen gibi bir şey vardı. Sakalı uzundu. Üzerinde beyaz yünden yapılmış eski bir elbise vardı. Onlara: "Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun" dedi. Onlar da selamını aldılar. Nadle: "Allah merhamet etsin sana, sen kimsin?" dedi. O: "Ben, Züreyb b. Sermelâ'yım" dedi. Salih kul İsa b. Meryem'in, gökten ininceye kadar kalmam için dua ettiği kimseyim. Beni bu dağın başına bıraktılar. Benden Emîrül-mü'minin Ömer'e selam söyle ve ona: Dininde sabit kal, ondan ayrılma. Çünkü kıyamet yaklaştı. Sakın ola ki ey Ömer, ümmet-i Muhammed'in arasında bazı hasletler zuhur ettiğinde sen aralarında olmayasın! öyle bir durumda sakındıkça sakımasın de!" dedi. Nadle: "Ey Züreyb! Allah sana merhamet etsin. O hasletlerin ne olduğunu bize haber ver ki onlarla biz dünyamızın gittiğini bilip âhiretimize yönelelim" dedi. Züreyb şöyle dedi: "Erkekleriniz erkeklerinizle, kadınlarınız da kadınlarınızla yetinip birbirlerine ihtiyaç duymayınca, yemeğiniz çoğalınca, fiyatlar pahalalanınca, hilafetiniz çocuklara geçince, minberlerinizdeki hatipler köleleriniz olunca, fakihleriniz idarecilerinize meyledince, onlara haramları helal kılıp helalları haram kılınca, onların istedikleri gibi fetvalar verince, Kur'ân'ı teğanni ile ve müzik aletleriyle okuyunca, mescidlerinizi süsleyince, minarelerinizi uzatınca, mushafîarınızı altın ve gümüşle süsleyince, kadınlarınız yalnız başına yolculuğa çıkınca, başkalarının ibret alması için masum kimseler öldürülünce, yağmur yağmayıp kıtlık olunca, çocuklar öfkeyle dolunca, sizler bağışlardan mahrum bırakılıp basit kişiler ve köleleriniz onu alınca, sadaka vermek azalınca öyle ki bir miskin yıl boyu dolaşır da kendisine on dirhem bile verilmez. İşte bütün bunlar olunca başınıza belalar ve zillet gelir"

dedi. Sonra da görünen suret ortadan kaybolup görünmez oldu. Ona seslendikleri halde kimse kendilerine cevap vermedi. Nadle, Sad b. Ebî Vakkâs'ın yanına gelince Allah'ın kendilerine bahsettiği şeyleri ve Züreyb'in durumunu ona haber verdi. Sad b. Ebî Vakkâs da Ömer b. el-Hattâb'a bir mektup yolladı. Hz. Ömer, gönderdiği mektubunda: "Ey Sa'd! Allah için sen kendin o dağa git!" diyordu. Sa'd, kendisi o dağın yanına vardı. Kırk sabah seslendiği halde kendisine cevap verilmedi. Bu durumu Hz. Ömer'e bir mektupla bildirdi. Sonra oradan ayrıldılar.

Müsedded: "Bu hadis, *mevkuftur*. Bu tarikten *garîb* sayılır. Uzun metnine rağmen sadece bu isnâd ile gördüm. Bunu Abdurrahman b. İbrahim er-Râsibî, an Mâlik an Nâfi an İbn Ömer tarihiyle daha kısa bir metinle rivayet etti ve ed-Dârekutnî, bunu Garaib Mâlik'te tahrir etmiştir."

İbn Hacer: "Bize bu, başka bir isnâdla daha pekli ki orada Ca'vene b. Nadle olarak geçmektedir. Allah en doğrusunu bilir el-İsâbe kitabında Ca'vene isminin biyografisinde bu konuya açıklık getirdim."

- **İsa Domuzları Öldürüp, Haçları Kırıp, Cizyeyi Kaldırır**

572. İbn Mâce zayıf bir senedle, benzerini Ebû Ümâme'den nakletti.

Onda şöyle geçmektedir:

...*"Sonra İsa, ümmetimin içinde adaletle hükmedecek; haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldırarak, zekâtı bırakacak."*...

İbn Mâce ve Rudani zayıf bir senedle rivayet etti.

573. Ebû Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdular ki:

“Nefsim yed-i kudretinde olan Zat-ı Zülcelal'e yemin ederim! Meryem oğlu İsa'nın, aranızda adaletli bir hakim olarak ineceği, haçları kırıp, domuzları öldüreceği, cizyeyi (Ehl-i Kitap'tan) kaldıracığı vakit yakındır. O zaman, mal öylesine artar ki, kimse onu kabul etmez; tek bir secde, dünya ve içindekilerin tamamından daha hayırlı olur.”

Sonra Ebu Hureyre der ki: ‘Dilerseniz şu ayeti okuyun: “Kitap ehlinde hiçbir kimse yoktur ki, ölümünden önce O'nun (İsa'nın) hak peygamber olduğuna iman etmesin. Kıyamet gününde ise İsa onlar aleyhine şahitlik edecektir” (Nisa 159).

Buhârî, Müslim, Ebu Davud ve Tirmizî rivayet etti.

Yecüc Ve Mecüc'ün Çıkışı

- Yecüc Mecüc Ve Vasıfları

574. İbn Amr bin As (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Yecûc-Mecûc, Adem'in neslindendir. Onlar insanlara gönderilse, onların yaşantılarını (bütünüyle) ifsâd ederler. Onlardan biri ardında zürriyetinden binden fazla kişi bırakmaksızın ölmeyecek.

Onların ardından üç ümmet vardır: 'Tâvil, Târnes ve Mensek'."

Cem'ul Fevaid, Taberânî, Mu'cemu'l-Kebîr ve Evsat'ta geçmektedir.

575. Huzeyfe (radiyallahu anh)'dan rivayet edilmiştir: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Yecûc bir ümmettir. Me'cûc de bir ümmettir. Her bir ümmet dörtyüz bin ümmettir. Onlardan bir adam sulbünden eli silahlı tam bin erkek görmeden Ölmez." Dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü! Onları bize anlatır mısın?" dedim. Şöyle buyurdu:

"Onlar üç sınıftır. Onların bir sınıfı erz gibidir."

"Erz ne demektir?" dedim.

"O, Şam'da bir ağaçtır ki o ağacın uzunluğu yüzyirmi arşındır. Göğe doğru yükselir" buyurdu ve ondan sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şunu ilave etti:

"İşte bunlara ne dağ dayanır ve ne de demir. Onların İkinci sınıfı da kulaklarının birini serer, ötekini de kendisine yorgan yapıp öyle yatar. Fil, yabani hayvan, deve ve domuz ne görürlerse yerler. Onlardan birisi öldüğünde de onu yerler, Onların bir ucu Şam'da, bir ucu Horasan'da olacaktır. Doğu nehirlerinin tümünü ve Taberiye gölünü de içeceklerdir."

Taberani ve Rudani rivayet etti.

- **Yecüc, Mecüc Her Gün Çıkıp Dünyayı İstila Etmek İçin Kazı Yaparlar**

576. Ebû Hureyre şöyle dedi: "Ye'cüc ve Me'cüc her gün (çıkmaq için) yer kazarlar."

Ebû Yala ve İbn Hacer rivayet etti. Mevkuf olarak Ebu Ya'la, Sahih olarak İbn Hibban rivayet etmiştir.

577. Zeyneb bint Cahş (radiyallahu anh): “Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) korku ve telaşla yanıma geldi ve baş parmağı ile şahadet parmağını halka yaptı:

“Lâ ilahe illallah, yaklaşan serden vay Arabın haline!... Bugün Ye'cûc ve Me'cûc'ün şeddinden şu kadar açıldı” buyurdu. Ben:

“Ey Allah'ın Rasûlü, içimizde iyi kimseler varken biz de helak olur muyuz?” dedim:

“Evet, kötülükler çoğalırsa” buyurdu.” demiştir.

Müttefekün Aleyh ve **Sahih** tir.

578. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem):

“Bugün Yecûc ve Mecûc'un seddinden şu kadar bir yer açıldı” buyurmuştur.

Buhari ve Müslim rivayet etti ki, **Sahih** tir.

- **Yecûc Mecûc Ortaya Çıkar Ve İslam Ülkelerine Karşı Savaşır**

579. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Şüphesiz on alâmet vuku bulmadıkça kıyamet kopmayacaktır.”

1) (Doğu ile batıyı kapsayan) ve kırk gün bekleyip insanları çeşitli hastalıklara sürükleyecek) bir duman, Bunun ne demek olduğunu sevgili peygamberimize soran sahabelere Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle cevap vermişlerdir:

“Bu öylesine büyük bir belâdır ki, doğu ile batının arasını doldurui kırk gün bekler ve bu zaman içinde insanlar arasında çeşitli hastalıkların doğmasına sebep olur. Ancak müminler için bu hastalık nezle veya grip gibi hastalıklardan öteye gitmeyecektir. Oysa kâfirler için sarhoşluk, çılgınlık ve delilik gibi tehlikeler doğuracak olan bu duman, böylece birçok kâfiri ölüme sürükleyecektir.” Bu konuda Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuşlardır: “Ey habibim! Üzülme, semadan çıkacak ve bütün insanları kapsıyacak bir dumanın geleceği günü bekle. Bu ne kederli bir azabdır.

2) Deccalin çıkması,

3) Dabbe adındaki bir mahlûkun ortaya çıkması (ve Mü'min ile Kâfiri ayırması),

4) Güneşin batıdan doğması,

5) 3 depremin çıkması;

6) Doğudan bir depremin olması,

7) Batıdan bir depremin olması,

8) Arap yarımadasında bir depremin çıkması,

8) Yecûc Mecûc adlı tehlikeli iki (Çin olabilir) milletin (İslâm ülkelerine karşı) fitnelerinden iki kapının açılması,

9) Adn isminde yerin derinliğinden çıkacak olan bir ateşin insanları haşır meydanına varıncaya kadar toplayıp götürmesidir. Bu ateş İnsanları beraberinde haşır meydanına götürürken, insanların geceleri durduğu yerde durur, gündüzleri ise geçtiği yerde yürür.”

Suyuti rivayet etti.

580. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Yecüc ve Mecüc (Çin olması muhtemel) iki milletin karşısında manevi engeller olan sedden bir kapı açılmış oluyor.”

- **Yecüc Ve Mecüc İçinde Üç Ümmet Vardır**

581. İbn Amr bin As (radiyallahu anı)‘dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Yecüc, Mecüc, Adem'in neslindendir. Onlar insanlara gönderilse, onların yaşantılarını (bütünüyle) ifsâd ederler. Onlardan biri ardında zürriyetinden binden fazla kişi bırakmaksızın ölmeyecek.

Onların ardından üç ümmet vardır: ‘Tâvil, Târnes ve Mensek’."

Cem’ul Fevaid, Taberânî, Mu'cemu'l-Kebîr ve Evsat'ta geçmektedir.

582. Abdullah b. Amr, Resûlullah (sallallahu aleyhi vese!lem)'den bir hadis nakletti. Orada ayrıca:

“Ye'cüc ve Me'cüc'ün Âdemoğûîlarından olduğunu ve onların serbest bırakıldıklarında insanların yaşantılarını bozacaklarını ve onlardan birinin zürriyetinden bin ve daha çok kimse bırakmadan ölmeyeceğini, onların gerilerinde de “Tâvîl, Târîs ve Mensik” isimli üç ümmetin geleceğini” haber verdi.

Ebû Dâvud et-Tayâlisî ve İbn Hacer rivayet etti.

583. Huzeyfe (radiyallahu anı)‘dan rivayet edilmiştir: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

"Yecûc bir ümmettir. Me'cûc de bir ümmettir. Her bir ümmet dörtyüz bin ümmettir. Onlardan bir adam sulbünden eli silahlı tam bin erkek görmeden Ölmez." Dedim ki: "Ey Allah'ın Resulü! Onları bize anlatır mısın?" dedim. Şöyle buyurdu:

"Onlar üç sınıftır. Onların bir sınıfı erz gibidir."

"Erz ne demektir?" dedim.

"O, Şam'da bir ağaçtır ki o ağacın uzunluğu yüzyirmi arşındır. Göğe doğru yükselir" buyurdu ve ondan sonra Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şunu ilave etti:

"İşte bunlara ne dağ dayanır ve ne de demir. Onların İkinci sınıfı da kulaklarının birini serer, ötekini de kendisine yorgan yapıp öyle yatar. Fil, yabani hayvan, deve ve domuz ne görürlerse yerler. Onlardan birisi öldüğünde de onu yerler, Onların bir ucu Şam'da, bir ucu Horasan'da olacaktır. Doğu nehirlerinin tümünü ve Taberiye gölünü de içeceklerdir."

Taberani ve Rudani rivayet etti.

- **Zülkarneyn (a.s.)'in Yecüc Mecüc'den Korunmak İçin Duvar Yapması**

584. İki dağ arasına ulaşınca, bunların önünde, neredeyse hiçbir sözü anlamayan bir halk buldu. Dediler ki:

"Ey Zülkarneyn! Yecüc ve Mecüc yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?"

Zülkarneyn, "Rabbimin bana verdiği daha hayırlıdır.

Şimdi siz bana gücünüzle yardım edin de, sizinle onların arasına sağlam bir engel yapayım" dedi.

“Bana (yeterince) demir madeni getirin” dedi. İki yamacın arasındaki boşluğu (dağlarla) bir hizaya getirince, “Körükleyin!” dedi. Demiri eritip kor (gibi) yapınca da, “Bana erimiş bakır getirin, bunun üzerine boşaltayım” dedi.

Artık onu ne aşabildiler, ne de delebildiler.

Zülkarneyn, “Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin vaadi (kıyametin kopma vakti) gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi gerçektir” dedi.

Kehf Suresi_93-98. Ayetler

- **Yecüc Mecüc ‘İnşallah’ Kelimesini Öğrenince Duvarı Yıkıp Ortaya Çıkar**

585. Nihayet Yecüc ve Mecüc’ün önü açıldığı zaman her tepeden akın ederler.

Enbiye Suresi_96. Ayet

Güneşin Batıdan Doğması, Dabbe’tül Arz Ve Ortaya Çıkışı

- **Güneş Batıdan Doğduktan Sonra Edilen İmanın Faydası Olmaz**

586. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“Öylesine üç şey vardır ki, bunlar görüldüğü zaman, o ana kadar iman etmemiş kimselerin edecekleri iman kendilerine fayda vermeyecektir:

Güneşin batıdan doğması, Deccalin ortaya çıkması, Dabbenin meydana çıkması.”

Suyuti rivayet etti.

587. Abdullah b. Mes'ûd'un bildirdiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Cennetin sekiz kapısı vardır. Yedi tanesi kapalı, diğeri açıktır. Açık olan kapı, Güneş batıdan doğuncaya kadar açık olacak olan tövbe kapısıdır.”

İbn Ebî Şeybe ve Askalani rivayet etmiştir.

588. İbn Amr bin Âs radiyallahu anh'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Güneş batıdan doğduğu zaman, İblîs secde için yere kapanacak ve şöyle seslenecek: ‘Rabbim! Emret bana da istediğine secde edeyim!’ Zebaniler (Cehennemdeki görevli Melekler) hemen yanına üşüşüp şöyle diyecekler:

‘Ey onların efendisi! Nedir bu yalvarış, feryâdü figân?’

‘Rabbimden beni belirli bir zamana kadar tehir etmesini diledim, işte belirli zaman geldi’ diye cevap verecek.

Sonra Safa' nın yarık yerinden dâbbe çıkacak. İlk adımını Antakya'ya atacak, şeytana gelip onu tokatlayacak.”

Rudani rivayet etti. Taberânî, Mu'cemu'l-Kebîr vel-Evsat'ta zayıf bir senedle rivayet etti.

589. İbn Amr bin As (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“(Kıyamet için) ilk alâmet, güneşin battığı yerden doğması, kuşluk vakti yerden bir dâbbenin çıkması ki, bunların hangisi arkadaşından evvel çıkarsa, hemen öteki de onun izinde olacaktır.”

Müslim, Rudani ve Ebû Dâvud rivayet etti.

- **Dabbetül Arz Çıkar Ve Mü'min İle Kafiri Ayırır**

590. Huzeyfe b. Useyd ile İbn Mes'ûd'un ailesinden bir adam anlatıyorlar: Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), Dabbetularz'dan bahsetti ve dedi ki:

“O, zaman içinde üç defa ortaya çıkacaktır. Bir defasında sağ tarafın en uç kısmında çıkar. Onun çıkış haberi Mekke'ye ulaşmaz. Sonra aradan uzun bir zaman geçer. Bir defa daha ortaya çıkar.

O zaman onun çıkış haberi her tarafa yayılır. Onun çıkış haberi Mekke'ye de ulaşır.” Resûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) sonra şöyle buyurdu:

“İnsanlar, Allah katında en değerli, en hayırlı mescid olan Mescid-i Haram'da bir araya gelirler. Onları hiçbir şey rahatsız etmez; ancak Dabbetularz'in Rûkn-ü Yemani ile Makam-ı İbrahim arasında başından toprak saçtığını görürler. İnsanlar grup grup onun etrafından dağılırlar, insanların Allah'ı aciz bırakamayacaklarını bilirler. Ancak müminlerden bir grup sebat ederek onun yanında kalırlar. Bu nedenle Dabbetularz mü'minlerden işe başlar ve onların yüzlerini parlak bir gezegen gibi yapar. Dabbetularz, yeryüzünde koştığında ona kimse yetişemez. Ondaki hiç kimse kaçamaz ve kurtulamaz. Öyle ki kişi namaza durarak kendisini ondan korumaya çalışır. Ancak o kişinin arkasından yanına gelerek ona: ‘Ey filan, sen şimdi mi namaz kılıyorsun?’ der ve kişi ona yönelir. Dabbetularz onun da yüzünü yakar ve oradan ayrılır. İnsanlar mallarda birbirlerine ortak olup, şehirlerde birbirleriyle anlaşırırlar Mü'min ile kafir açık

olarak birbirini tanır. Öyle ki mü'min: 'Ey kafir, hakkımı bana ver' der. Kafir de: 'Ey mü'min, hakkımı bana ver' der.'

Ebû Dâvud, et-Tayâlisî ve İbn Hacer rivayet etmiştir.

591. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyuruyor ki:

“(Kıyamete yakın bir zamanda) yerden Dabbe adında canlı (herkesin iş durumunu bilen) bir varlık çıkacaktır. Yanında Süleyman Peygamberin mührü, Musa peygamberin de asası bulunacaktır. Asâ ile müminin iki kaşı arasına dokunduğunda o imanlı kişinin yüzü nûrani ve bembeyaz, mühür ile kâfirin burnu üzerine damga vurduğunda, kâfirin yüzü simsiyah kesilecektir. Öyleki orada bulunan insanlar, Mü'min'in yüzüne baktıklarında bu mümindir, kâfirin yüzüne baktıklarında ise bu kâfirdir diyebilecekler.”

Suyuti, Camius Sağir'de rivayet etti.

592. İbn Amr bin As (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“(Kıyamet için) ilk alâmet, güneşin battığı yerden doğması, kuşluk vakti yerden bir dâbbenin çıkması ki, bunların hangisi arkadaşından evvel çıkarsa, hemen öteki de onun izinde olacaktır.”

Müslim, Rudani ve Ebû Dâvud rivayet etti.

593. Huzeyfe bin Esîd radiyallahu anh'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu:

“Dâbbe, mescidlerin en büyüğünden zuhur edecektir. Tam onlar o haldeyken, yer sarsılacak ve gök yarılacak.”

İbn Uyeyne dedi ki: “İmam, Dâbbenin çıkmadığını insanlara bildirmek üzere hacca gönderilecek, O (imam) topluluktan ayrıldıktan sonra ise Dabbe çıkmış olacak.”

Taberânî, Mu'cemu'l-Evsat'ta rivayet etti. Cem'ul Fevaid'de de vardır.

594. Ebû Umâme (radiyallahu anh)'dan: Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Dâbbe çıkıp herkesin alnını damgalayacak. Sonra (damgalılar) aranızda yaşayacak. Hatta deve satın alan birine başka biri: 'Bunu kimden satın aldın?' diye soracak. O şu cevabı verecek:

'Alnı damgalı olanların birinden satın aldım.'

Ahmed ve Rudani rivayet etti.

595. Ebû Hureyre (radiyallahu anh)'dan: Resulallah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Ciyâd ne kötü bir vadidir"

"Neden ey Allah'ın Resulü?" diye sorduklarında, şöyle buyurdu:

"Çünkü oradan dâbbe çıkıp üç kere haykırdıktan sonra doğu ile batı arasında yaşayan insanların tümünü damgalayacaktır."

Taberânî, Mucemu'l Evsat'ta zayıf bir senedle rivayet etti.

الأشراط الساعة بالأحاديث

Hadislerle Kıyamet Alametleri

BUHARİ, Sahihi ve Edebul Mufred

Kütüb-ü Sitte

Sahih-i İbn Hibbân Zevâidi

Sünen-i DÂRİMÎ

Muvatta'ul Mâlik

Cem'ul- Fevaid - Muhammed bin Süleyman ER RUDANÎ

El Kitâbat'il TABERÂNÎ

Müsned-i Ahmed bin Hanbel ve İbn Ahmed bin Hanbel

Müsned-i Ebu Ya'la El MEVSİLÎ

Bahru'z Zahhar, Bezzar

Et Tecrid li's Sıhah ve's Sünen, Rezîn

Mecma'uz Zevâid - Nureddin El HEYSEMÎ

Musannef - İbn Ebî ŞEYBE

Metâlibul Aliye - İbn Hacer EL ASKALÂNÎ

Kitabul Fiten ve'l Melahim, İbn Kesir

Ölüm, Kıyamet, Ahiret Ve Ahir Zaman Alametleri, İmam Şarani

Sünen-i Evzâi - İmam Evzâi

Kitab'ül Burhan fi'l Alâmet'il Mehdiy-il Ahir Zaman- İmam SÛYUTÎ

El-Kavlu'l Muhatasar fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar- İbn Hacer El HAYTEMÎ

احمد اکرم

Müellif:

Ahmed Ekrem